Η Καθημερινή 5-6-31

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1 ΕΞΑΣΕΛΙΔΟΣ ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ ΣΤ' ΑΡ. 1920

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ:
Ἐν Ἀθήναις: Πανεπιστημίου 53, Τηλ. 3-01 καὶ 21. Ἐν Πειραιεῖ: Ἐφημ. «Σφαῖρα» τηλ. 86. Ἐν Θεσ)νίκῃ: ὁδ. Πλάτωνος (διαστ. Ἐγνατίας). Ἐν Πάτραις: Κορίνθου 98Α τηλ. 1-98. Τυπογραφεῖα: Στοὰ Πεσμαζόγλου.
ΤΗΛΕΓΡΑΦ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: "ΠΡΩΪΑΝ,,

Η ΠΡΩΪΑ

ΔΕΥΤΕΡΑ
27
ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1931
Ἀνατ. ἡλ. 5.37'. Δύσις ἡλ. 7.9'.
ΣΥΜΕΩΝ ΙΕΡΟΜΑΡΤΥΡΟΣ

Ο ΚΑΙΡΟΣ
Θερμ. μεγ. 19.3, ἐλαχ. 12.2, ὑγρ. μετρία. Ἄνεμοι: ἀσθενεῖς. Θάλασσα Ἰόνιον ὀλίγον τεταραγμένη.
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ 760.3

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΩΝ ΓΕΙΤΟΝΩΝ ΜΑΣ

Η ΝΟΤΙΟΣΛΑΥΪΑ ΠΡΟ ΔΙΛΗΜΜΑΤΟΣ

ΜΕ ΤΗΝ ΓΑΛΛΙΑΝ Η ΜΕ ΤΗΝ ΓΕΡΜΑΝΙΑΝ;

ΟΙ ΠΟΛΙΤΙΚΟΙ ΔΕΣΜΟΙ ΚΑΙ ΤΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΑ

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ, Ἀπρίλιος. (Ἰδιαιτέρα ὑπηρεσία). — Καθίσταται πλέον πρόδηλον εἰς τὸν ξένον παρατηρητὴν ὅτι ἡ Νοτιοσλαυΐα ἔφθασεν εἰς τὴν διασταύρωσιν ὅπου οἱ πολιτικοὶ δεσμοὶ καὶ τὰ οἰκονομικὰ συμφέροντα της ἀκολουθοῦν χωριστοὺς δρόμους. Πολιτικῶς ἀνήκει εἰς τὴν ὁμάδα τῶν κρατῶν, τῶν ὁποίων ἡγεῖται ἡ Γαλλία καὶ τῶν ὁποίων ὁ κύριος σκοπὸς εἶνε ἡ διατήρησις τῶν συνθηκῶν τῆς εἰρήνης [illegible]ελήτων. Τὰ οἰκονομικὰ συμφέροντα τῆς ὅμως εἶνε ἐστραμμένα πρὸς τὴν κατεύθυνσιν τῆς αὐστρογερμανικῆς ὁμάδος, διότι κύριος πελάτης ταύτης εἶνε ἀκριβῶς ἡ ἀ[illegible]ώρησις τῶν λόγῳ συνθηκῶν.

Ἡ ἐξήγησις τοῦ διλήμματος τὸ ὁποῖον ἀντιμετωπίζει ἡ Νοτιοσλαυΐα εἶνε ἀρκετὰ ἁπλῆ. Ὁ [illegible]ς τῆς δὲν ἠμπορεῖ ν' ἀνταλλάξῃ τὰ γεωργικὰ προϊόντα του μὲ τὴν Γαλλίαν καὶ τὴν Ρουμανίαν, αἵτινες εἶνε οἱ πολιτικοὶ σύμμαχοι τῆς χώρας. Τὰ δημητριακὰ καὶ ἄλλα γεωργικὰ προϊόντα τῆς Ρουμανίας εἶνε σχεδὸν τὰ αὐτὰ πρὸς τὰ παραγόμενα ὑπὸ τῆς Νοτιοσλαυΐας. Ἡ Γαλλία ἀπέχει τόσον πολύ, ὥστε ἡ ὑπ' αὐτῆς ἀγορὰ καὶ ἡ μεταφορὰ τῶν νοτιοσλαυϊκῶν δημητριακῶν νὰ εἶνε ὑπὲρ τὸ δέον δαπανηρά· ἔπειτα δὲ ἔχει καὶ γεωργίαν πολὺ ἀνεπτυγμένην. Συνεπῶς αἱ συναλλαγαὶ τῆς Νοτιοσλαυΐας μὲ τοὺς δύο αὐτοὺς συμμάχους της εἶνε οὐσιαστικῶς ἀσήμαντοι. Ἡ Τσεχοσλοβακία εἶνε τὸ μόνον συμμαχικὸν κράτος, τὸ ὁποῖον εἶνε καὶ ἀξιόλογος πελάτης αὐτῆς.

Μὲ τὴν σχεδιαζομένην ὅμως Αὐστρογερμανικὴν Τελωνειακὴν Ἕνωσιν ἕνας νέος πελάτης ἐμφανίζεται εἰς τὴν νοτιοσλαυϊκὴν μεθόριον. Ἡ μικρὰ Αὐστρία συμπληροῦται, οὕτως εἰπεῖν, ὑπὸ 60 καὶ πλέον ἑκατομμυρίων Γερμανῶν, οἵτινες ἀποτελοῦν ἰδεώδη ἀγορὰν διὰ τὰ νοτιοσλαυϊκὰ σιτηρά· ἀγορὰν ἐγγύτατα εὑρισκομένην πρὸς τὰς σιτοπαραγωγοὺς περιφερείας τοῦ Βανάτου. Ὑπάρχουν εἰδικοὶ οἱ ὁποῖοι ὑποστηρίζουν ὅτι ἐὰν ἡ Αὐστρία καὶ ἡ Γερμανία ἠγόραζον ὁλόκληρον τὴν ἐσοδείαν σίτου τῆς Νοτιοσλαυΐας καὶ τῆς Ρουμανίας, ἡ ἀγορὰ θὰ ἐκάλυπτε μόνον τὸ ἓν πέμπτον τῶν ἀναγκῶν τοῦ γερμανοφώνου συνασπισμοῦ, τὰ δύο δὲ γεωργικὰ κράτη ἐλάχιστα θὰ εἶχαν νὰ φοβηθοῦν τὸ Σοβιετικὸν ντάμπιγκ. Ὑπάρχουν Νοτιοσλαῦοι, οἱ ὁποῖοι λέγουν φανερὰ ὅτι ἡ ἐμπορικὴ συμφωνία μὲ τὴν Αὐστρογερμανικὴν Τελωνειακὴν Ἕνωσιν θὰ ἦτο πολυτιμοτέρα διὰ τὴν χώραν των ἀπὸ ἕνα κρατικὸν δάνειον ἐκ μέρους τῆς Γαλλίας.

Ἀπὸ πολιτικῆς ἀπόψεως τὰ πράγματα μετεβλήθησαν μετὰ τὸ τέλος τοῦ παγκοσμίου πολέμου. Δὲν ὑπάρχει, κυρίως εἰπεῖν, μνησικακία ἐναντίον τῆς Γερμανίας ἐν Νοτιοσλαυΐᾳ, ἡ δὲ παλαιὰ ἐχθρότης ἐναντίον τῆς Αὐστρίας ἔχει κατὰ μέγα μέρος ἐκλείψει. Ἔτι μᾶλλον ἡ δυσφορία μεταξὺ Γαλλίας καὶ Νοτιοσλαυΐας ἐνετάθη τόσον τελευταίως ὥστε ἡ κοινὴ γνώμη τῆς δευτέρας θὰ ἦτο διατεθειμένη νὰ καλοδεχθῇ ἀκόμη καὶ τὴν πολιτικὴν ἕνωσιν τῆς Αὐστρίας καὶ τῆς Γερμανίας, ἐὰν ἐπρόκειτο νὰ προσλάβῃ αὐτὴ ἀντιγαλλικὸν χαρακτῆρα. Τὸ γεγονὸς ὅτι τόσον οἱ Νοτιοσλαῦοι, ὅσον καὶ οἱ Αὐστριακοὶ ἔχουν μειονότητας ὑπὸ τὸν ἰταλικὸν ζυγὸν ἐπέφερεν ἤδη εἰς κοινὰς Αὐστρονοτιοσλαυϊκὰς ἐκδηλώσεις ἐναντίον τοῦ κράτους τοῦ κ. Μουσσολίνι. Νοτιοσλαῦοι καὶ Αὐστριακοὶ ἐτέλεσαν κοινὰς δεήσεις ἐν Βιέννῃ ὑπὲρ τῶν ἐν Ἰταλίᾳ ὁμοφύλων των.

Ἐπὶ πλέον, ἡ Γερμανικὴ διπλωματία εἰργάσθη μὲ ἐξαιρετικὴν δραστηριότητα καὶ ἐπιτυχίαν εἰς τὸ Βελιγράδι κατὰ τὴν τελευταίαν τριετίαν, εἰς τρόπον ὥστε, καθ' ἣν ἀκριβῶς στιγμὴν ἀνηγγέλθη τὸ σχέδιον τῆς Αὐστρογερμανικῆς Τελωνειακῆς Ἑνώσεως ἐν μέσῳ ἐκρήξεων ἀγανακτήσεως ἐν Γαλλίᾳ καὶ ἐν Τσεχοσλοβακίᾳ, ὁ γερμανικὸς πολιτισμὸς διεφημίζετο εὐρύτατα εἰς αὐτὴν τὴν καρδίαν τῆς Νοτιοσλαυΐας. Γερμανοὶ καθηγηταὶ καὶ εἰδικοὶ εἰς τὰ ζητήματα τῆς τέχνης ἐξηγοῦσαν τὴν συγγένειαν μεταξὺ τῆς Σλαυϊκῆς καὶ τῆς Γερμανικῆς φυλῆς εἰς τὸ Πανεπιστήμιον. Τὴν 1ην Ἀπριλίου ἔγιναν τὰ ἐγκαίνια μιᾶς ἐκθέσεως γερμανικῆς Τέχνης ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ πρίγκηπος Παύλου Καραγεώργεβιτς. Τὴν τιμητικὴν θέσιν τῆς ἐκθέσεως κατελάμβανε μία ὀρειχαλκίνη κεφαλὴ τοῦ προέδρου Χίντενμπουργκ μὲ φόντο πίνακας ἀνθέων. Κανεὶς δὲν θὰ ἐτόλμα νὰ ὀνειρευθῇ ἕνα τέτοιο πρᾶγμα πρὸ 10 ἐτῶν.

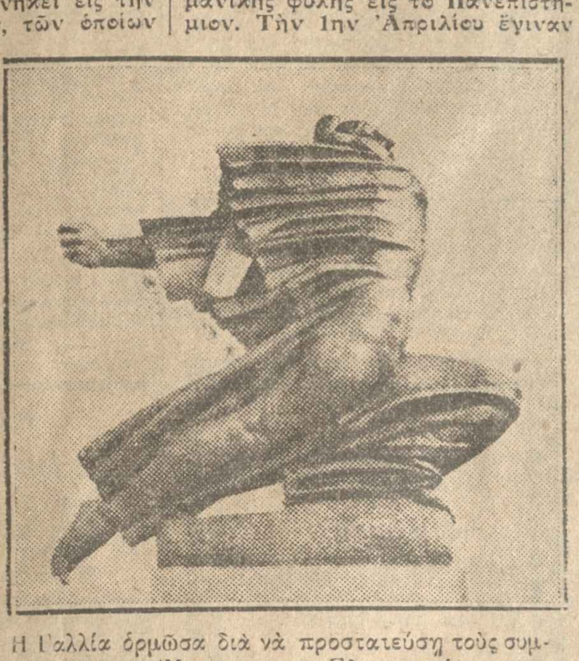
Η Γαλλία ὁρμῶσα διὰ νὰ προστατεύσῃ τοὺς συμμάχους της. (Μνημεῖον τῆς Εὐγνωμοσύνης τῶν Νοτιοσλαύων ἐν Βελιγραδίῳ).

Αὐτὰ τὰ σημεῖα τῆς αὐξούσης συνεννοήσεως καὶ φιλικότητος εἶνε ἀπολύτως φυσικά. Ὁ χρόνος καὶ αἱ οἰκονομικαὶ ἀνάγκαι διαλύουν τὰς ἀναμνήσεις τοῦ παρελθόντος. Ἀλλά, ὅσον καὶ ἂν εἶνε φυσικαί, αἱ μεταβολαὶ αὐταὶ ἐπροκάλεσαν φυσικὰ κάποιαν ἀνησυχίαν μεταξὺ τῶν συμμάχων τῆς Νοτιοσλαυΐας. Ἡ σύνοδος τῆς προσεχοῦς Διασκέψεως τῆς Μικρᾶς Ἀντάντ, ἡ ὁποία θὰ ἐπανατονίσῃ τὴν ἀνάγκην τῆς ἀκεραίας διατηρήσεως τῶν συνθηκῶν τῆς εἰρήνης, πιθανώτατα θὰ ἐπισπευσθῇ. Ἡ δὲ Τσεχοσλοβακικὴ κυβέρνησις ἐδέχθη νὰ προβῇ εἰς παραχωρήσεις εἰς τοὺς εἰσαγωγεῖς Νοτιοσλαυϊκῶν γεωργικῶν προϊόντων εἰς ἀντάλλαγμα, ὡς εἰκάζεται, τῆς νοτιοσλαυϊκῆς ὑποστηρίξεως ἐναντίον τῆς Αὐστρογερμανικῆς Τελωνειακῆς Ἑνώσεως. Ὑπάρχουν φῆμαι ὅτι ἡ Γαλλία κατέχεται ὑπὸ νευρικότητος καὶ εἶνε διατεθειμένη νὰ ἐπαναφέρῃ ἐπὶ τάπητος τὴν παλαιὰν ἰδέαν μιᾶς οἰκονομικῆς ἑνώσεως τῶν παραδουναβίων κρατῶν εἰς ἀντίρροπον τῆς Αὐστρογερμανικῆς συμφωνίας. Ἀντικειμενικὸς σκοπὸς τῆς γαλλικῆς αὐτῆς προσπαθείας εἶνε ὁ χωρισμὸς τῶν γερμανικῶν λαῶν ἀπὸ τὰς χώρας, αἱ ὁποῖαι θὰ ἦσαν μία τῶν κυρίων πηγῶν τοῦ ἐπισιτισμοῦ των ἐν καιρῷ πολέμου καὶ πρόσφορος ἐμπορικὴ διέξοδος ἐν καιρῷ εἰρήνης.

Ποίαν στάσιν θὰ τηρήσῃ ἡ Νοτιοσλαυΐα ἔναντι τῶν ἐξελίξεων αὐτῶν;

Μεταξὺ τῶν ἐνταῦθα ξένων διπλωματικῶν κύκλων ἐπικρατεῖ ἡ γνώμη ὅτι ἡ πεῖρα τοῦ παρελθόντος, οἱ πολλοὶ καὶ περίπλοκοι δεσμοὶ μεταξὺ τῶν κρατῶν τοῦ Γαλλικοῦ πολιτικοῦ συγκροτήματος καί, πρὸ παντός, ἡ ἐπιθυμία ὅπως αἱ συνθῆκαι τῆς εἰρήνης διαφυλαχθοῦν ἱεραὶ καὶ ἀπαραβίαστοι, θὰ ἀγάγουν τὴν Νοτιοσλαυϊκὴν κυβέρνησιν νὰ χρησιμοποιήσῃ τὴν προσέγγισιν μὲ τὴν Γερμανίαν, ἡ ὁποία εἶνε πραγματικὸν γεγονός, ὄχι τόσον ὡς μέσον βελτιώσεως τοῦ ἐξαγωγικοῦ ἐμπορίου της ὅσον ὡς μοχλὸν διὰ τὴν ἐπίτευξιν δανείου παρὰ τῆς Γαλλίας ὑπὸ ὅρους εὐνοϊκούς. Θὰ ἔχῃ ἰσχυρὸν ὅπλον εἰς χεῖράς της ἡ Νοτιοσλαυϊκὴ διπλωματία ἐὰν δυνηθῇ νὰ ὑπαινιχθῇ ὅτι, ἐὰν οἱ Παρίσιοι δύνανται νὰ διαπραγματεύωνται μὲ τὴν Ρώμην ζητήματα θίγοντα τὴν θέσιν τῆς Νοτιοσλαυΐας εἰς τὴν Ἀδριατικήν, καὶ τὸ Βελιγράδιον δύναται νὰ προσβλέψῃ ἄνευ ἀνησυχίας τὸ ἐνδεχόμενον τῆς συσφίγξεως τῶν σχέσεων τῆς χώρας μὲ μίαν Αὐστρογερμανικὴν Ἕνωσιν, ἡ ὁποία θὰ ἠδύνατο ν' ἀποβῇ ἡ καλυτέρα ἀγορὰ τῶν προϊόντων της.

ΤΑ ΘΕΑΤΡΑ

ΓΥΡΩ ΑΠΟ ΕΝΑ ΕΡΓΟ

ΤΟ "ΜΕΛΟ,, ΣΤΟ "ΤΡΙΑΝΟΝ,,

Κ' ἡ πιὸ χοντροκομμένη ρουτίνα μασκαρεύεται εὔκολα μὲ τὴ μόδα κάθε ἐποχῆς. Ἂν αὐτὸ ἤθελε ν' ἀποδείξῃ ὁ Μπερνστάϊν, γράφοντας τὸ «Μελό», πέτυχε τὸ σκοπό του. Ἔτσι, ὑπάρχει ἐλπὶς νὰ βάλουν γνώση ὅλοι οἱ βραδυποροῦντες οὐραγοὶ τῶν ξένων «πρωτοπόρων» βλέποντας πόσο φτηνὴ εἶνε ἡ μάσκα τοῦ ἐπαναστάτη.

Τὸ νέο ἔργο τοῦ Γάλλου δραματουργοῦ θὰ μποροῦσες νὰ τὸ πάρῃς γιὰ θαυμαστὴ παρῳδία τοῦ σημερινοῦ θεάτρου, ἂν ἡ ἀπόλυτη σοβαρότης, μὲ τὴν ὁποίαν ὁ συγγραφεὺς συνθέτει τοὺς ρουτινιέρικους διαλόγους του, δὲν σ' ἔπειθε πολὺ γοργά, πὼς εἶνε ἀθῶος ἀπὸ κάθε πρόθεση σατυρική. Ἀντὶ γιὰ τρεῖς πράξεις, ὁ Μπερνστάϊν ἔγραψε δώδεκα εἰκόνες. Γέμισε τὸ ἔργο του μὲ χοροὺς καὶ μουσική. Καὶ τέλος, ὅπου ἄλλοτε, στὸ κορύφωμα τῆς δραματικῆς πλοκῆς, τίναζε τὶς πολύχρωμες ρουκέττες τοῦ κούφιου σκηνικοῦ του λόγου, τώρα τοποθέτησε «βουβὲς σκηνές». Ἡ αὐλαία ἀνοίγει: οἱ ἠθοποιοὶ ἐμφανίζονται, κάθονται, στενάζουν, γονατίζουν, ἀμίλητοι. Κ' ἡ αὐλαία κλείνει. «Θέατρο σιωπῆς», κατὰ γράμμα. Κινηματογράφος.

Ἡ ὑπόθεση; Μιὰ μοιχεία ὁποιαδήποτε, — τὶ ἄλλο; Μὲ τὴν ἑξῆς πρωτοτυπία: ὅτι εἶνε συμπαθητικὸς κι' ὁ σύζυγος. Ἄλλως τε, ὁ ἄνθρωπος παντρεύεται τρεῖς φορές! Πῶς νὰ μὴ τὸν συμπαθήσῃς: Ἡ μοιχαλίδα αὐτοκτονεῖ ὑπὸ τὸ βάρος διπλῆς ἀνομίας. Ἀξιολάτρευτη κοπέλλα! Κι' ὁ ἐραστής, βιολονίστας τῆς ὁλκῆς ἑνὸς Κράϊσλερ, ποὺ ὡς τόσο πριονίζει σαδιστικὰ τὰ νεῦρα μας ἅμα πιάνῃ στὸ χέρι τὸ βιολί, — τὸ σατυρικὸ αὐτὸ «τραί», τὸ πρόσθεσε, ὑποθέτω, στὸ ἔργο ὁ θίασος—, ὁ ἐραστὴς λοιπὸν κατασυντρίβεται κι' αὐτός. Κάντιο!

Ὁ κ. Ἄριστος Καμπάνης ἐχαρακτήρισε χθὲς τὴν Ἀθήνα ὡς «πρωτεύουσα καθυστερημένης ἐπαρχίας ξένου κράτους». Τὶ δυστυχία, ἀλήθεια! Πηγαίνεις σ' ἕνα θέατρο, γιὰ νὰ ἰδῇς, τί; Τ' ἀποδιαλεγούδια μιᾶς παριζιάνικης παραγωγῆς. τὶς συνθῆκες μιᾶς ξένης κοινωνίας. Κι' ἂν «ἔπιασε» τυχὸν τὸ «Μελὸ» στὸ Παρίσι, τὶ μὲ τοῦτο; Ἐκεῖ, ὡς κ' ἡ ρουτίνα μάχεται γιὰ τὰ δικαιώματά της. Καὶ στέκει γερὰ μὲς στὰ πλαίσια τῆς ζωῆς ποὺ ἀντιγράφει. Δὲν χτυπᾷ ξένη στὰ μάτια ἡ ἐξωτερικὴ εἰκόνα τῆς κοινωνίας ποὺ περιγράφεται. Ἔξω ὅμως ἀπὸ τὸ περιβάλλον ἐκεῖνο, μόνο τὸ ἀνθρώπινο περιεχόμενο δικαιώνει μιὰ συγγραφικὴ ἐργασία, κι' αὐτὸ εἶνε φτενὸ καὶ τιποτένιο σ' ἔργα σὰν τὸ «Μελό». Ἔπειτα, κι' ὁ πιὸ ρουτινιέρης Γάλλος συγγραφεὺς ἔχει πάντα μερικὲς ἀρετές, ποὺ μᾶς ξεφεύγουν: Γλῶσσα φωτεινή, μουσική, χαρακτηρισμένη, ἔκφραση γοργή, λεπτὸ διάλογο,— τεκμήρια μακρόχρονης λογογραφικῆς προσπαθείας κι' ἀνώτερης κοινωνικότητος, ποὺ δὲ φτάνει νὰ τ' ἀποδώσῃ μήτε ἡ πιὸ σοφὴ μετάφραση, γιατὶ δὲν κατέχουμε ἀνάλογο γλωσσικὸ ὄργανο μ' ἐκεῖνον.

Ζοῦμε, ἀλήθεια, σ' ἕναν θλιβερὸν παραδαρμό, πανικόβλητοι ὅλοι μας, ἄλλοι γιὰ τὴν ἐξασφάλιση τοῦ ψωμιοῦ, ἄλλοι γιὰ μιὰ κοινωνικὴ ψευτοεμφάνιση, ἄλλοι γιὰ πνευματικὸ σνομπισμό, κ' εἴτε κοινωνικά, εἴτε πολιτικά, εἴτε καλλιτεχνικὰ σταδιοδρομοῦμε, λαχανιάζουμε σ' ἄγονες προσπάθειες, σὲ μιὰν ἠλίθια τρεχάλα, ποὺ τέρμα της εἶνε ἡ πρόωρη ἐξάντληση ἢ τὸ γκρεμοτσάκισμα. «Ἑταιρεία Ἑλλήνων Καλλιτεχνῶν» τιτλοφορεῖται ὁ θίασος ποὺ ἔπαιξε τὸ «Μελὸ» στὸ θέατρο «Τριανόν». Λαχάνιασε, ξωδεύτηκε γιὰ νὰ ἐξασφαλίσῃ τὸ ἀποκλειστικὸ δικαίωμα παραστάσεως τοῦ ἔργου αὐτοῦ,— ποὺ καθὼς ἔμαθα, κι' ἄλλος θίασος τὸ ζητοῦσε—, πάσχισε νὰ τ' ἀνεβάσῃ μὲ πολυτέλεια,— κι' ἀληθινὰ ὁ κ. Κ. Κλώνης φιλοτέχνησε μερικὰ ὡραιότατα σκηνικά, ὅπως τὴ βεράντα τῆς πρώτης εἰκόνος, τὴ γέφυρα, τὸ σπιτάκι τοῦ παπᾶ,— θέλησε τέλος ὁ θίασος νὰ ἐγκαινιάσῃ μ' αὐτὸ τὴν ἐφετεινή του ἐργασία. Ἀλλὰ εἶνε τάχα τοῦτο τεκμήριο «καλλιτεχνικῆς» προσπαθείας; Πῶς εἶνε δυνατὸν νὰ νοηθῇ ἐργασία καλλιτεχνικὴ χωρὶς κρίση, ἢ χωρὶς τὴν ὀρθὴ διαίσθηση τῆς ἐσωτερικῆς ἀξίας τῶν ἔργων ποὺ προτιμοῦμε; Μιὰ ἑταιρεία καλλιτεχνῶν πρέπει νἄχῃ κάποιους σκοπούς, κάποια ἰδανικά. Δὲν εἶμαι, βέβαια, τόσο ἀφελής, ὥστε νὰ μὴν ξέρω τὴ σημασία τῶν τίτλων στὴν Ἑλλάδα. Παίρνω ὅμως πραγματικὰ σὰν καλλιτέχνες τοὺς ἠθοποιοὺς ποὺ συνέπηξαν τὸ θίασον αὐτό. Καὶ τοὺς βλέπω νὰ παραδέρνουν δίχως ἕρμα. Αὐτὸ τοὺς ζημιώνει ἀπὸ κάθε ἄποψη, ἀκόμη κι' ἀπὸ τὴν πιὸ ρεαλιστική: τὴν ἄποψη τῆς ἐξασφαλίσεως μόνιμης ἐργασίας.

Γιατί: πόσες φορὲς θὰ ξεγελασθῇ τὸ κοινό; Πέντε, δέκα, ἑκατό; Ἔπειτα θ' ἀνανοηθῇ. Καὶ μ' ὅλη τὴν ἀγάπη, ποὺ δείχνει ἀκόμη στὸ θέατρο, θὰ τὸ βαρεθῇ σιγὰ-σιγά, θὰ τὸ περιφρονήσῃ. Ἤ, ἀκόμα πιὸ χειρότερα: θὰ ζητήσῃ σ' αὐτὸ ὑλιστικὲς ἀπολαύσεις. Ἂν διέκρινε ὅμως ὁ ἀκροατὴς προσπάθεια στοὺς καλλιτέχνες, θ' ἀνέβαινε κ' ἐκεῖνος μαζί τους. Ὁ ἀληθινὸς μόχθος, ποτὲ δὲ μένει ἀπλήρωτος. Στὴν Ἑλλάδα μάλιστα, λιγουλάκι νὰ πασχίσῃς, βρίσκεις ὑπέρμετρη ἀμοιβή. Τὶ λογικώτερο, παρὰ νὰ ἐπιζητοῦν οἱ ἠθοποιοὶ τὴν τελειοποίησή τους σ' ἔργα ἀξίας, σὲ δράματα, ποὺ παρέχουν ἀφορμὴ γιὰ καλλιτεχνικὲς πνευματικὲς ἑρμηνεῖες; Κι' ὅμως, δὲν γίνονται οὔτε πολὺ πιὸ στοιχειώδη πράγματα. Ἡ κ. Ἀλίκη λ. χ., ποὺ πρωταγωνιστεῖ στὸ θίασον αὐτό, ἀκόμη δὲν προσπάθησε νὰ διορθώσῃ τὴν ἄρθρωσή της, κ' ἐπαναλαμβάνει ἀδιάκοπα τὸν ἴδιο τρόπο παιξίματος. Ἂν μᾶς ξάφνισε καὶ μᾶς ἐγοήτευσε στὶς πρῶτες ἐμφανίσεις της, ὥστε νὰ ἐλπίσουμε πολὺ σ' αὐτήν, ἀρχίζει πιὰ νὰ μᾶς ψυχραίνῃ μὲ τὴ μονοτονία της καὶ νὰ μᾶς ἀπογοητεύῃ. Ἐξ ἄλλου, ὁ κ. Μουσούρης διατηρεῖ πάντα μιὰ περίεργη ἔκφραση μιζέριας στὴ φωνή του, μιὰν ἔκφραση στέγνης γεροντικῆς, τόσο ξένη πρὸς τὴ νεανικὴν ἐμφάνισή του. Γιατί, ἡ ἀποκαρδιωτικὴ αὐτὴ κατάσταση; Νέα παιδιὰ εἶνε κ' οἱ δυό τους, τὸ μέλλον εἶνε μπρός τους ἀνοιχτό. Ἀλλὰ «ζωὴ θὰ πῇ ἐργασία». Ὄχι ἡ ἁπλῆ ρουτινιέρικη δουλειά, τὸ κοπιαστικὸ κύλισμα ἡμερῶν βαρυφορτωμένων μὲ ἀνία. Ἐργασία ἑνὸς καλλιτέχνου εἶνε ἡ ἔκφραση τοῦ «εἶναι» του, ἡ ἀποκρυστάλλωσις τῆς προσωπικότητός του. Κι' αὐτό, τὸ πετυχαίνει ὁ ἠθοποιὸς ὅταν ἀναδεικνύῃ τὸ ζωϊκὸ περιεχόμενο τῶν χαρακτήρων ποὺ ἑρμηνεύει, ὅταν χρωματίζῃ μὲ τὸν πλοῦτο τῆς ἰδίας του ψυχῆς, τὰ πάθη τῶν προσώπων ποὺ ὑποδύεται. Ἀλλοίμονο, ἂν πρόσωπα διάφορα, ἀλλιώτικα, τὰ βλέπῃ καὶ τὰ ἐμφανίζῃ μὲ τὸν ἴδιον τρόπο. Δείχνει τότε φτώχεια ψυχική, ἔλλειψη φαντασίας καὶ νοήσεως, ἐνῷ ἡ τέχνη εἶνε πλοῦτος κι' ἀφθονία. Πιστεύω, πὼς καὶ ἡ κυρία Ἀλίκη κι' ὁ κ. Κ. Μουσούρης ἔχουν περισσότερο ταλέντο, ἀπ' ὅσο φανερώνουν σήμερα.

Γιὰ τοὺς ἀρχαιότερους ἠθοποιούς, ποὺ συμμετέχουν τοῦ θιάσου, δὲ θέλω νὰ μιλήσω. Αὐτοί, τὸ κάτω—κάτω τῆς γραφῆς, εἶπαν ὅ,τι εἶχαν νὰ ποῦν. Καί, καθὼς φαίνεται, δὲν ἔχουν δυστυχῶς νὰ λαλήσουν ἄλλα. Δικαιοῦται ὅμως καθένας μας ν' ἀπαιτῇ ἀπὸ τοὺς νέους, ποὺ τώρα σταδιοδρομοῦν, περισσότερη ὁρμή, περισσότερη χαρά, περισσότερη πίστη στὸ ἔργο τους. Ἂν αὐτοὶ ἀνεκάλυψαν τόσο νωρὶς τὴ ρουτίνα στὸ ἐπάγγελμά τους, πῶς εἶνε δυνατὸν νὰ μὴ τὴν αἰσθανθῇ κι' ὁ κόσμος, τὸ κοινόν, ποὺ ἐπὶ τέλους ἔργο του δὲν εἶνε νὰ βεβαιώνῃ καθημερινὰ τὴ ζωτικὴ δικαίωση τῆς ὑποκριτικῆς τέχνης!— **Φ.Π.**

ΜΕΤΑ ΤΑΣ ΤΟΥΡΚΙΚΑΣ ΕΚΛΟΓΑΣ
Ο ΚΕΜΑΛ ΧΑΡΑΣΣΕΙ ΝΕΑΝ ΠΟΛΙΤΙΚΗΝ

Η ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ ΤΟΥ ΛΑΪΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ

ΑΝΑΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΑΙ ΕΚΛΟΓΑΙ ΘΑ ΓΙΝΟΥΝ ΕΙΣ 7 ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ

ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ, 26. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας Μουσταφᾶ Κεμὰλ ἀπηύθυνε σήμερον προκήρυξιν καλοῦσαν εἰς μεγάλην γενικὴν συνέλευσιν τὸ Λαϊκὸν κόμμα.

Ἡ γραμματεία τοῦ κόμματος ἀπέστειλε συνεπείᾳ τούτου ἐπείγοντα τηλεγραφήματα πρὸς τοὺς ἐν ταῖς ἐπαρχίαις βουλευτὰς καὶ τοὺς ἀντιπροσώπους τοὺς ὑποδεικνυομένους παρὰ τῶν Ἐπαρχιακῶν Συμβουλίων τοῦ κόμματος ὅπως εὑρίσκωνται εἰς Ἄγκυραν τὴν πρώτην ἑβδομάδα τοῦ Μαΐου.

Εἰς τὴν συγκαλουμένην συνέλευσιν τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος ὁ Μουσταφᾶ Κεμὰλ ἀναμένεται ὅτι θὰ διευκρινίσῃ τὴν νέαν πολιτικὴν τὴν ὁποίαν τὸ κόμμα θ' ἀκολουθήσῃ εἰς τὴν Ἐθνοσυνέλευσιν, ἐξηγῶν καὶ τοὺς λόγους διὰ τοὺς ὁποίους ἔκρινε σκόπιμον τὴν ἀνανέωσιν τῆς λαϊκῆς ἐντολῆς διὰ τῶν ἐκλογῶν. Ὁ Μουσταφᾶ Κεμὰλ ἀσχολεῖται, τελευταίως, μὲ τὴν διατύπωσιν τοῦ ἐναρκτηρίου λόγου του, ὁ ὁποῖος πιστεύεται ὅτι θ' ἀποτελέσῃ ἐν τῇ οὐσίᾳ σταθμὸν εἰς τὴν πολιτικὴν σταδιοδρομίαν τῆς Τουρκικῆς δημοκρατίας.

ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ, 26. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Κατὰ τὰ διαβιβασθέντα ἐξ Ἀγκύρας ἐπίσημα ἀποτελέσματα τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν, τὸ Λαϊκὸν κόμμα ἔλαβε 287 ἐπὶ 317 ἑδρῶν, οἱ δὲ ἀνεξάρτητοι μόνον 23. Διὰ τὰς ὑπολειπομένας ἕδρας, αἵτινες δὲν ἐπληρώθησαν διότι οἱ δευτεροβάθμιοι ἐκλέκτορες δὲν ἠθέλησαν νὰ ψηφίσουν ἀνεξαρτήτους, θὰ γίνουν ἀναπληρωματικαὶ ἐκλογαί.

ΑΙΣΘΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

ΠΟΙΟΣ ΘΑ ΕΙΝΕ Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ;

ΚΑΤΑ ΤΟ ΣΥΝΤΑΓΜΑ ΚΑΘΕ ΠΟΛΙΤΗΣ ΔΥΝΑΤΑΙ ΝΑ ΕΚΛΕΓΗ ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΑΛΛΑ ΜΟΝΟΝ ΠΕΝΤΕ ΜΕΧΡΙ ΤΟΥΔΕ ΘΕΩΡΟΥΝΤΑΙ ΠΙΘΑΝΟΙ ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ

Ο κ. ΜΠΡΙΑΝ ΚΑΙ ΤΟ ΨΑΡΕΥΜΑ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, Ἀπρίλιος. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Εἶνε γνωστὸν ὅτι τὸ Παρίσι ἔχει ὅλως ἰδιαιτέραν συμπάθειαν διὰ τοὺς μονάρχας τῶν ἄλλων χωρῶν. Ἡ συμπάθεια αὐτὴ μετατρέπεται εἰς προστασίαν, ὁσάκις πρόκειται διὰ ἐξορίστους μονάρχας. Τὸ ἐνδιαφέρον ὅμως ποὺ ἔδειξαν οἱ Παρισινοὶ διὰ τὸν Ἀλφόνσον 13ον, ὁ ὁποῖος εἶχε λάβει τὸν τίτλον τοῦ δουκὸς τοῦ Τολέδο, θὰ ἠμποροῦσε νὰ δημιουργήσῃ τὴν ἐντύπωσιν ὅτι εἰς τὴν συμπάθειαν αὐτὴν ἐνυπῆρχε κάποια πολιτικὴ ἐκδήλωσις. Ἐὰν οἱ Παρισινοὶ ἐκαλοῦντο νὰ ἀποφασίσουν περὶ τοῦ καθεστῶτος τὸ ὁποῖον ἁρμόζει εἰς τὴν Ἱσπανίαν, δὲν εἶνε βέβαιον ἐὰν θὰ ἀπεφαίνοντο ὑπὲρ τοῦ κ. Θαμόρα. Ὅταν εἰς τοὺς κινηματογράφους τῶν μεγάλων Μπουλβὰρ προβάλλῃ ἡ μορφὴ τοῦ κ. Θαμόρα, τὸ κοινὸν ὑποδέχεται τὸν πρῶτον δημοκρατικὸν πρωθυπουργὸν τῆς Ἱσπανίας μὲ δυνατὰ σφυρίγματα. Βεβαίως οἱ ἐνθουσιώδεις δημοκρατικοὶ χειροκροτοῦν μανιωδῶς, ἀλλὰ δὲν κατορθώνουν νὰ καταπνίξουν ὅλα τὰ σφυρίγματα. Ὅταν ὅμως ἐμφανίζεται ἡ μορφὴ τοῦ Ἀλφόνσου ἀνερχομένου εἰς τὸ βαγόνι κατὰ τὴν ἀναχώρησίν του ἐκ Μαδρίτης καὶ συνοδευομένου ὑπὸ ἐνθουσιωδῶν ὀπαδῶν του χειροκροτούντων μὲ φανατισμόν, τότε οἱ θεαταὶ τῶν κινηματογράφων τῶν Παρισίων συμμετέχουν εἰς τὰ ἐνθουσιώδη χειροκροτήματα.

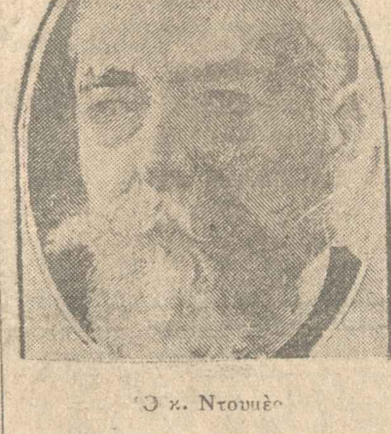
Ὁ κ. Ντουμὲρ

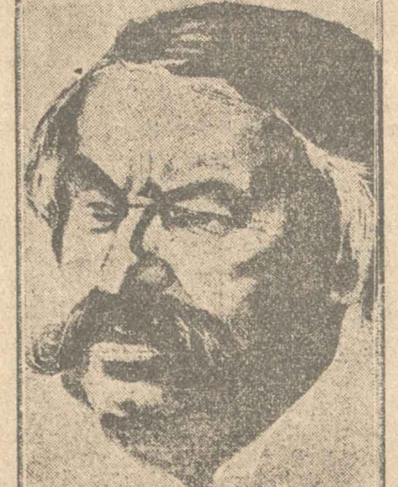
Ὁ κ. Μπριὰν

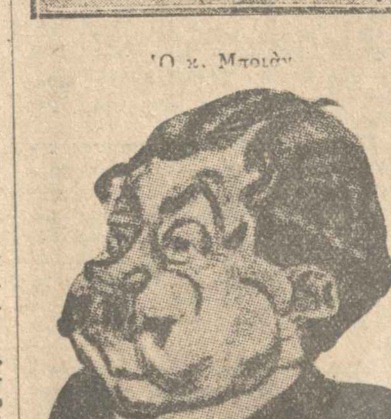
Ὁ κ. Παινλεβὲ

Ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις, ὑπολογίζουσα ἀπὸ τῆς ἀπόψεως τῶν γενικωτέρων συμφερόντων, προτιμᾷ τὴν Δημοκρατίαν εἰς τὴν Ἱσπανίαν, καὶ ἰδίως μίαν δημοκρατίαν τῆς ὁποίας οἱ ἀρχηγοὶ ἔχουν τόσους λόγους νὰ συμπαθοῦν τὴν Γαλλίαν καὶ τὴν πολιτικὴν τῶν κομμάτων τῆς ἀριστερᾶς. Ὑπάρχει ὅμως καὶ ἡ πεποίθησις ὅτι τὸ Γαλλικὸν ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν δὲν στρέφει ὅλην του τὴν συμπάθειαν πρὸς τὴν Ἱσπανικὴν Δημοκρατίαν, διότι ἀναμένεται πάντοτε ἡ σύγκλησις τῶν «Κορτὲς» καὶ ὁ καθορισμὸς τοῦ ὁριστικοῦ πολιτεύματος. Ὁ «Χρόνος» δὲν διστάζει νὰ ἀπευθύνῃ ἐπαίνους πρὸς τὸν Ἀλφόνσον διὰ τὴν στάσιν του καὶ συνιστᾷ εἰς τοὺς σήμερον ἰθύνοντας εἰς τὴν Ἱσπανίαν νὰ εἶνε προσεκτικοὶ καὶ νὰ μὴ κάμνουν ἐπικινδύνους κλίσεις πρὸς τὴν ἄκραν ἀριστεράν.

Εἰς τὴν Γαλλίαν προσέχουν ἐπίσης αὐτὴν τὴν στιγμὴν τὴν πολιτικὴν κατάστασιν ἐν Βουλγαρίᾳ.

Ἀλλὰ περισσότερον καὶ ἀπὸ τὰς ὑποθέσεις τῶν ξένων Κρατῶν ἡ Γαλλία ἀσχολεῖται αὐτὴν τὴν στιγμὴν μὲ τὸ ζήτημα τῆς ἐκλογῆς τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας, δεδομένου ὅτι ὁ κ. Ντουμέργκ ἐγκαταλείπει προσεχῶς τὰ Ἠλύσια. Τρεῖς μόνον ἑβδομάδες ὑπολείπονται διὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας, ἀφοῦ δὲν ὑπάρχουν δεδομένα ὅτι ὁ κ. Ντουμὲργκ θὰ ἄρῃ τὴν διατυπωθεῖσαν ἤδη ἀπόφασίν του ὅπως μὴ δεχθῇ τὴν ἀνανέωσιν τῆς ἐντολῆς. Ὑπάρχουν ὅμως μερικοὶ πολιτικοὶ ἄνδρες οἱ ὁποῖοι πιστεύουν ὅτι εἶνε δυνατὴ ἡ ἐπανεκλογὴ τοῦ κ. Ντουμέργκ, ἀφοῦ μάλιστα τὸ Σύνταγμα τοῦ 1875 ἐπιτρέπει αὐτὴν τὴν ἐπανεκλογήν, ἀφοῦ δὲν τὴν ἀπαγορεύει. Καὶ μία τοιαύτη ἐπανεκλογὴ θὰ ἦτο ἀναγκαία ἐὰν τυχὸν ἡ πάλη μεταξὺ τῶν διαφόρων ὑποψηφίων καθίστατο ἐξαιρετικὰ ζωηρά.

Μέχρι τῆς στιγμῆς καμμία ὑποψηφιότης δὲν ὑπεβλήθη ἐπισήμως καὶ μόνον προϋποθέσεις γίνονται μέχρι τοῦδε. Ἡ τακτικὴ τῶν προεδρικῶν ἐκλογῶν ἴσως νὰ κρύπτῃ κάποιαν ἔκπληξιν, διότι ὅλη ἡ ἐργασία γίνεται εἰς τὰ παρασκήνια. Οἱ πιθανώτεροι ὑποψήφιοι εἶνε πάντοτε ὁ κ. Ντουμὲρ σημερινὸς πρόεδρος τῆς Γερουσίας, ὁ κ. Μπεράρ τέως ὑπουργὸς τῆς Παιδείας, ὁ κ. Παινλεβὲ τέως πρωθυπουργὸς καὶ ὁ κ. Λεμπρέν.

Δὲν θὰ ἦτο σκόπιμον νὰ ριψοκινδυνεύσῃ κανεὶς προβλέψεις ἐπὶ τῶν διαφόρων ὑποψηφιοτήτων. Ὁ Μπριὰν ὅμως, ὁ ὁποῖος ἐξακολουθεῖ καὶ ἐπαναλαμβάνει τὴν δήλωσίν του ὅτι ἐὰν δὲν πρόκειται νὰ διευθύνῃ τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν θὰ ἀποσυρθῇ εἰς Νορμανδίαν καὶ θὰ ἀσχοληθῇ μὲ τὸ προσφιλές του ψάρεμμα, ἀπασχολεῖ πολὺ τοὺς πολιτικοὺς κύκλους. Θεωρεῖται, καὶ δικαίως, ὡς εἷς ἐκ τῶν ἐπικινδυνωδεστέρων διὰ τὴν θέσιν τοῦ προέδρου τῆς Δημοκρατίας. Ἡ «Ἀξιὸν Φρανσαὶζ» τῶν βασιλοφρόνων καὶ ὁ «Φίλος τοῦ Λαοῦ» τοῦ κ. Κοτὺ ὑποπτεύονται ὅτι οἱ σοσιαλισταὶ ἐργάζονται ἀθορύβως ὑπὲρ τοῦ κ. Μπριάν. Μία φράσις τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν σοσιαλιστῶν κ. Λέοντος Μπλοὺμ εἰς τὸν «Ποπυλαίρ»: «ὁ κύβος ἔχει ριφθῆ, δὲν ἠμπορεῖ νὰ γίνῃ τίποτε ἄλλο» ἑρμηνεύεται ὑπὸ πολλῶν ὡς σαφὴς ἀπόδειξις ὅτι ὁ κ. Μπριὰν θὰ προτιμήσῃ νὰ ἀνέλθῃ εἰς τὸ μέγαρον τῶν Ἠλυσίων ἀντὶ νὰ μεταβῇ εἰς τὴν Νορμανδίαν.

Πάντως μὲ τὴν ἐκλογὴν τοῦ νέου Προέδρου τῆς Δημοκρατίας προβλέπεται κυβερνητικὴ μεταρρύθμισις, ἡ ὁποία θὰ ἠμποροῦσε νὰ ἐξελιχθῇ καὶ εἰς κρίσιν. Βεβαίως ἐπὶ τῆς προεδρικῆς ἐκλογῆς θὰ γίνῃ περισσότερος λόγος ὅταν οἱ ὑποψήφιοι θὰ ἐμφανισθοῦν καὶ δημοσίᾳ. Κατὰ τὸ Σύνταγμα, ὅλοι οἱ πολῖται δύνανται νὰ ἐκλεγοῦν εἰς τὸ ὕπατον ἀξίωμα ἐκτὸς τῶν μελῶν τῶν οἰκογενειῶν ποὺ ἐβασίλευσαν ἐπὶ τῆς Γαλλίας. Καὶ ἐπειδὴ κατὰ τὸ Σύνταγμα ὁ νέος Πρόεδρος πρέπει νὰ ἐκλεγῇ ἕνα μῆνα πρὶν ὁ παλαιὸς ἐγκαταλείψῃ τὰ Ἠλύσια, ἡ προεδρικὴ ἐκλογὴ ἔχει ὁρισθῆ διὰ τὴν 13ην Μαΐου.

Εἰς τὸ περιθώριον τοῦ Ἑλληνικοῦ δράματος

Μουσταφᾶ Κεμάλ, ὁ ρεαλιστὴς δικτάτωρ

Τοῦ Κόμητος Ἐφόρτσα

3ον

ΜΗΧΑΝΟΡΡΑΦΙΑΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΝ

Ὁ Κεμὰλ εὑρίσκετο παρὰ τὴν Σαμψοῦντα ὅταν ἡ εἴδησις τῆς καταλήψεως τῆς Σμύρνης ἔφθασε μέχρις αὐτοῦ. Συνεκάλεσε τὸν λαὸν καὶ τὸν ἐξηρέθισε δι' ἑνὸς λόγου, ὁ ὁποῖος, καθὼς μοῦ ἀφηγήθησαν, ὑπῆρξε μία τῶν συγκινητικωτέρων ἀγορεύσεων αὐτοῦ τοῦ ἐκ γενετῆς ῥήτορος. Ἕνας Ἄγγλος ὅστις ἐπετήρει τὸ βιλαέτιον ἀπέστειλεν εἰς Κωνσταντινούπολιν τηλεγράφημα δι' οὗ συνίστα τὴν ἄμεσον ἀνάκλησιν τοῦ ἐπικινδύνου στρατηγοῦ. Τῇ ἐπιμόνῳ εἰσηγήσει τοῦ Βρεττανοῦ συναδέλφου μας προσεκαλέσαμεν τὴν Ὑψηλὴν Πύλην νὰ στείλῃ εἰς αὐτὸν τὴν διαταγὴν νὰ ἐπιστρέψῃ· ἀλλά, σύμφωνα μὲ τὸ φραστικὸν ὕφος τὸ ὁποῖον ἡ Ὑψηλὴ Πύλη εἶχε κληρονομήσει ἀπὸ τὸ Βυζάντιον, ὁ Κεμὰλ προσεκλήθη νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν πρὸς ἐξέτασιν τῆς γενικῆς καταστάσεως· καὶ —χαρακτηριστικὸν πιὸ βυζαντινὸν ἀκόμη— οἱ φίλοι του καὶ οἱ μέλλοντες φίλοι του τὸν προειδοποίησαν ἐπειγόντως, μέσα ἀπὸ αὐτὴν ταύτην τὴν Ὑψηλὴν Πύλην, ὅτι ἡ μετάκλησις ἔμελλε νὰ τὸν θίξῃ εἰς τρόπον ὥστε αὐτός, ὁ ὁποῖος δὲν εἶχεν ἀκόμη ἀποφασίσει νὰ διακόψῃ σχέσεις μὲ τὴν πρωτεύουσαν, ἠδυνήθη νὰ ἀναχωρήσῃ ἀμέσως διὰ νὰ ἐνεργήσῃ δῆθεν περιοδείαν ἐπιθεωρήσεως πρὸς τὴν Ἐρζερούμ, ἀποφυγὼν οὕτω τὴν ἀπείθειαν εἰς διαταγὴν τοῦ Σουλτάνου, ἀφοῦ τὸ ἐπίσημον κείμενον αὐτῆς τῆς διαταγῆς δὲν ἔφθασεν εἰς Σαμψοῦντα παρὰ μετὰ τὴν ἀναχώρησίν του.

Ἴσως, μὲ μίαν κάποιαν δόσιν πολιτικῆς σταθερότητος, θὰ ἦτο ἀκόμη δυνατὸν νὰ σωθῇ ἡ κατάστασις. Ἀλλὰ εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν ἐγὼ ἤμην ὁ μόνος ποὺ ἐτόνιζα εἰς τὴν Κυβέρνησίν μου καὶ εἰς τοὺς Τέσσαρας ἐν Παρισίοις, ὅτι ἔπρεπεν ὄχι μόνον νὰ δεχθοῦν, ἀλλὰ καὶ νὰ ἐπισπεύσουν μίαν εἰρήνην μὲ τὴν Τουρκίαν — μίαν εἰρήνην ἱκανοποιητικὴν δι' ἀμφότερα τὰ μέρη· καὶ ὅτι μία σχετικὴ ἱκανοποίησις μᾶς ἀπέμενε διὰ νὰ ἐξασφαλίσωμεν τὰ ὀφέλη τὰ ὁποῖα θὰ ἠδυνάμεθα ἀκόμη νὰ διατηρήσωμεν.

Ἐξ ἑτέρου, ἡ Ὑψηλὴ Πύλη ἔδιδε καθ' ἑκάστην περισσότερον τὸ θέαμα τῆς φοβισμένης ἀναποφασιστικότητος ἡ ὁποία εἶνε τὸ σημάδι ὅλων τῶν κατεδικασμένων καθεστώτων. Ἀλλὰ μίαν ὡραίαν ἡμέραν ὁ Μέγας Βεζύρης ἔκρινεν ὅτι εὗρε μίαν μεγαλοφυᾶ ἐπινόησιν· δύο ἑβδομάδας μετὰ τὴν ἀπόβασιν τῶν Ἑλλήνων εἰς τὴν Σμύρνην, μοῦ ἐζήτησε μυστικὴν συνάντησιν· καὶ τὸν ἐδέχθην εἰς τὸ θερινὸν μέγαρον τῆς Ἰταλικῆς Πρεσβείας εἰς Θεραπειά, εἰς τὸν Ἄνω Βόσπορον. Μετὰ μίαν καταιγίδα φράσεων περὶ τῆς δημοτικότητος, τὴν ὁποίαν ἡ Ἰταλία εἶχεν ἀποκτήσει διὰ τῆς ἱπποτικῆς καὶ μεγαλοψύχου στάσεώς της, ὁ Φερὴτ ἤρχισε νὰ παραπονῆται πικρῶς διότι αἱ Δυνάμεις εἶχον ἐπιτρέψει εἰς μίαν χώραν πρώην ραγιάδων νὰ ἔλθουν νὰ τυραννήσουν τοὺς ἐγγόνους τῶν αὐθεντῶν των.

— Δὲν καταλαβαίνουν λοιπὸν εἰς τὸ Παρίσι, εἶπεν, ὅτι αὐτὸ εἶνε τὸ πραγματικὸν μέσον τῆς ἀναβιώσεως τοῦ κινδύνου τῆς ξενοφοβίας; Τὴν ἡμέραν ποὺ θὰ εὑρεθῆτε ἀντιμέτωποι τῶν αἱματηρῶν ἀλλ' ἀναποφεύκτων ἀποτελεσμάτων τῆς πολιτικῆς σας, θὰ κάμετε ὅ,τι ἐκάματε ἀπὸ ἑνὸς αἰῶνος: θὰ μᾶς κατηγορήσετε· σᾶς λέγω ὅτι, ἂν συμβοῦν μίαν ἡμέραν σφαγαί, αἱ Μεγάλαι Δυνάμεις θὰ εἶνε αἱ ὑπεύθυνοι...

(Ἡ συνέχεια εἰς τὴν 5ην σελίδα)

ΕΙΣ ΤΗΝ 3ΗΝ ΣΕΛΙΔΑ

Ἡ γυναῖκα ποῦ ἐκυβέρνησε πεντακόσια ἑκατομμύρια ἀνθρώπων

ΤΟ ΝΕΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ ΤΗΣ „ΠΡΩΪΑΣ"

ΕΙΣ ΤΟ ΠΕΡΙΘΩΡΙΟΝ ΤΩΝ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ

Ἤρχισεν ἀπὸ τῆς χθὲς τὸ συνέδριον τῶν κοινοτήτων Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας, τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖ τρόπον τινά, προοίμιον τοῦ Πανελλαδικοῦ Συνεδρίου τῶν Κοινοτήτων, τὸ ὁποῖον θὰ συγκροτηθῇ τὴν 15ην Ἰουνίου. Δὲν ἀναμένομεν σοβαρὰ ἀποτελέσματα καὶ ἀπὸ τὸ συνέδριον τοῦτο. Τὰ συνέδρια ὑπερεπληθύνθησαν ἐσχάτως εἰς τὴν Ἑλλάδα, καλλιεργοῦντα τὴν ἔμφυτον ροπὴν τῆς φυλῆς εἰς φλύαρον κενολογίαν καὶ θὰ ἠδύνατο νὰ ἐρωτήσῃ κανεὶς ποῖον θετικὸν ἀποτέλεσμα ἀπέφερον εἰς οἱονδήποτε κλάδον, πλὴν ἐρίδων τινων καὶ διαπληκτισμῶν κατὰ τὰς συζητήσεις καὶ τινων γευμάτων κατὰ τὸν τερματισμόν των. Ἀλλ' ἀπὸ ἓν Πανελλήνιον συνέδριον Κοινοτήτων —ἢ Πανελλαδικόν, ὅπως ἐπεκράτησε νὰ λέγεται— δικαιοῦται κανεὶς ν' ἀναμένῃ τοὐλάχιστον μίαν γενναίαν πρᾶξιν: νὰ ζητήσουν αἱ Κοινότητες ἀπὸ τὴν κυβέρνησιν, τὴν ἐπαγγελθεῖσαν τὴν ἀποκέντρωσιν καὶ τὴν αὐτοδιοίκησιν, νὰ ἐκπληρώσῃ τὰς ὑποσχέσεις της. Αἱ Κοινότητες ὑπὲρ πάντα ἄλλον ὀργανισμὸν δικαιοῦνται νὰ τὸ ζητήσουν διότι ὁ πραγματικὸς των προορισμὸς εἶνε ν' ἀποβοῦν αὗται τὰ πρῶτα κύτταρα ἑνὸς συνόλου αὐτοδιοικήσεως ἀποκεντρωτικῆς καὶ μόνον ὅταν ἡ αὐτοδιοίκησις γενικευθῇ καὶ θεσπισθῇ ὡς νόμος ὀργανικός, αἱ Κοινότητες θὰ εὐημερήσουν. Ἂν τοῦτο προπαρασκευασθῇ καὶ ἀπὸ τὸ συνέδριον τῶν Κοινοτήτων Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας, τὸ συνέδριον αὐτὸ θὰ εἶνε ἀπὸ τὰ σοβαρώτερα ἐξ ὅσων εἴδομεν ἐσχάτως εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Η ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΗ ΚΡΙΣΙΣ

Εἶνε ἐνδιαφέρουσα καὶ ἀρκετὰ ἀποκαλυπτικὴ ἡ ἐξέλιξις τῆς ἐν Βουλγαρίᾳ κρίσεως. Ἀποκαλυπτική, καθ' ὅτι ἐμφανίζει τὰς πραγματικὰς προθέσεις τῶν διαφόρων κομμάτων. Ὁ κ. Μαλίνωφ δὲν κατώρθωσε νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν σύμπραξιν τῆς Δημοκρατικῆς Συνεννοήσεως εἰς μίαν κυβέρνησιν συνασπισμοῦ τῶν τεσσάρων κυριωτέρων βουλγαρικῶν κομμάτων. Ὁ κ. Τσαγκώφ, εἰς τὸν ὁποῖον ὁ βασιλεὺς ἀπηυθύνθη μετὰ ταῦτα, διεπίστωσεν ὅτι τὰ ἄλλα κόμματα δὲν ἐννοοῦν νὰ συνεργασθοῦν μετὰ τῆς Δημοκρατικῆς Συνεννοήσεως, ἡ ὁποία, ἀξιοῦσα νὰ ἐξακολουθήσῃ νὰ κυβερνᾷ τὴν χώραν, ἐννοεῖ νὰ τορπιλλίζῃ τὰς προσπαθείας παντὸς ἄλλου. Καί, κατόπιν τούτου, φαίνεται ὅτι ὁ Βόρις θὰ ἀπευθυνθῇ καὶ πάλιν πρὸς τὸν κ. Μαλίνωφ μὲ τὴν ἐντολήν, αὐτὴν τὴν φοράν, τοῦ σχηματισμοῦ μιᾶς κυβερνήσεως στενωτέρας συμπράξεως, ἤτοι ἄνευ τῆς εἰς αὐτὴν συμμετοχῆς τῆς Δημοκρατικῆς Συνεννοήσεως. Τοῦτο βεβαίως θὰ ἦτο ἡ φυσικωτέρα λύσις καίτοι εἰς τὴν Βουλγαρίαν δὲν συμβαίνουν πάντοτε ὅσα φαίνονται λογικά. Πάντως, ἐκ τῆς τελικῆς λύσεως τῆς κρίσεως θὰ κριθῇ κατὰ πόσον ἡ Δημοκρατικὴ Συνεννόησις ἔχει κατορθώσει νὰ στερεώσῃ τὴν θέσιν της τόσον πολύ, ὥστε νὰ μὴ δύναται τὸ Στέμμα νὰ ρυθμίζῃ τὴν πολιτικὴν κατάστασιν ἐν ἀπολύτῳ ἐλευθερίᾳ κρίσεως.

Ο ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΣ ΚΑΛΑΜΠΑΚΑΣ-ΒΕΡΡΟΙΑΣ

Ἐγράψαμεν ἐπανειλημμένως ἤδη περὶ τῆς ἀσυγχωρήτου ἀβουλίας, ἡ ὁποία ἐπεκράτησεν ἐξ ἀρχῆς ἐν σχέσει πρὸς τὴν γραμμὴν Καλαμπάκας-Δυτικῆς Μακεδονίας, τονίσαντες τὴν ἀνάγκην ὅπως ἡ γραμμὴ αὐτὴ χαραχθῇ ὄχι κατὰ τὰς ἀξιώσεις τῶν τοπικῶν κομματαρχίσκων, ἀλλὰ κατὰ τὰς γενικὰς ἀνάγκας τῆς συγκοινωνίας. Τώρα προτείνεται καὶ μία ἄλλη λύσις. Ἀλλὰ νομίζομεν ὅτι εἰ-

Ἐπιφυλλίδες τῆς "Πρωΐας,,

Οἱ λογαριασμοί μας μὲ τοὺς Καταλανοὺς

Τοῦ κ. Νικ. Καρβούνη

Οἱ Καταλανοὶ ἀνεκήρυξαν χωριστὴν δημοκρατίαν — καυχῶνται, [illegible]ιάλιστα, ὅτι ἀνεκήρυξαν τὴν δημοκρατίαν εἰς τὴν Βαρκελώνην πρὶν [illegible]λμήσῃ νὰ ἀναπετάσῃ τὴν δημοκρατικὴν σημαίαν ἡ Μαδρίτη. Οἱ ἄλλοι [illegible]σπανοὶ δὲν ἤκουσαν τὸν χωρισμὸν αὐτὸν μ' εὐχαρίστησιν. Ἡ Μαδρίτη, [illegible]ν τούτοις, ἦλθεν εἰς μίαν προσωρινὴν συμφωνίαν μὲ τοὺς Καταλανούς: θ' ἀποτελοῦν ἰδιαίτερον «γενικὸν κυβερνεῖον» ἕως τὴν ἐποχὴν ποὺ θὰ [illegible]υγκληθῇ ἡ Συντακτικὴ Ἐθνοσυνέλευσις τῆς Ἱσπανίας, ἡ ὁποία, μαζὶ μὲ τοὺς ἀντιπροσώπους τῆς Καταλανίας, θὰ ὁρίσῃ τελειωτικῶς τὸ νέον [illegible]ῆς μικρᾶς αὐτῆς χώρας καθεστώς.

Δὲν ὑπάρχει καμμία ἀμφιβολία, ὅτι ὁ χωρισμὸς θὰ διατηρηθῇ [illegible]ατὰ κάποιον εὔσχημον, ἢ μὴ τρόπον. Ἡ Καταλανία δὲν ὑπῆρξε ποτὲ [illegible]ραγματικῶς ἑνωμένη μὲ τὴν Ἱσπανίαν, οὔτε ὅταν, κατὰ τὸν 15ον [illegible]ῶνα, τὸ βασίλειον τῆς Καστίλλης ἀπερρόφησε τὰ μικρότερα Ἰβηρικὰ [illegible]ασίλεια — τῆς Ἀραγῶνος, τῆς Ναβάρρας, τῆς Βαλένθιας, τῆς Σεβίλλης [illegible]αί, κατὰ συνέπειαν, ὑπήχθη καὶ ἡ Καταλανία, ποὺ ἦτο τότε ἡμιανε[illegible]ρτητον τμῆμα τοῦ βασιλείου τῆς Ἀραγῶνος, ὑπὸ τὸ σκῆπτρον τοῦ [illegible]κου τῆς Καστίλλης. Ὑπερήσπισεν ἐπαναστατικῶς τὰ προνόμιά της [illegible]ατὰ τοῦ Φιλίππου τοῦ Δ', τὸ 1640 καὶ ἔκτοτε εὑρίσκετο εἰς διαρκῆ ἀπειλὴν ἐξεγέρσεως κατὰ τῆς Ἱσπανίας μέχρι τοῦ 1843, ὅταν ἐπανεστάτησεν ἐναντίον τοῦ Φερδινάνδου τοῦ Ζ'. Μὲ τὸν ἀτίθασσον καὶ ἀνήσυχον χαρακτῆρα τῶν κατοίκων της, ἀπογόνων μιᾶς γοτθικῆς φυλῆς, μὲ τὴν ἰδιαιτέραν των διάλεκτον ποὺ ὁμιλεῖται καὶ εἰς τὰς Βαλεαρίδας νήσους, μὲ τὰ ἰδιάζοντα ἤθη καὶ ἔθιμά των καὶ μὲ μίαν ἰδικήν των φιλολογίαν, ποὺ ἀνεπτύχθη ἀπὸ τοῦ 11ου μέχρι τοῦ 17ου αἰῶνος, ἔχουν οἱ Καταλανοὶ μίαν ἰσχυρὰν φυλετικὴν συνείδησιν, ἡ ὁποία εἶνε ἡ κυρία ψυχολογικὴ αἰτία τῶν χωριστικῶν των τάσεων.

⁂

Ὑπῆρξε μία ἐποχή — τὸ πρῶτον ἥμισυ τοῦ 14ου αἰῶνος — κατὰ τὴν ὁποίαν δὲν ὑπῆρχεν Ἕλλην ποὺ νὰ μὴν ἀναθεμάτιζε τοὺς Καταλανούς. Ἀπὸ τὴν Κέρκυραν, τὴν ὁποίαν ἐλεηλάτησαν κατὰ τὸ θέρος τοῦ 1302, ἕως τὰ βάθη τῆς Μικρᾶς Ἀσίας — τὴν Μαγνησίαν, τὴν Φιλαδέλφειαν, τὴν Ἔφεσον καὶ τὴν Λυκίαν — εἰς τὴν Χίον καὶ τὴν Μυτιλήνην, τὰς ὁποίας ἐδήωσαν, εἰς τὴν Κύζικον, ὅπου «πολλ' ἄττα τῶν χαλεπῶν κατεπράττοντο, χρήματα ἐκλέγοντες, βίους ἁρπάζοντες, καὶ γυναιξὶν ἀνθρώπων ἐπιχειροῦντες», εἰς τὴν Καλλίπολιν καὶ τὴν Θράκην, ὅπου, ἀπὸ τὸ 1305 ἕως τὸ 1307, ὠργίασαν εἰς σφαγάς, ληστείας καὶ δουλεμπορίαν, εἰς τὴν Κασσάνδραν, τὸν Ἁλμυρόν, τὴν Σκόπελον, τὴν Θάσον, τὴν Χαλκίδα, οἱ Καταλανοὶ ἐνεφανίζοντο ὡς μάστιγες τοῦ Θεοῦ, ἕως ὅτου ἐκυρίευσαν ὁριστικῶς τὸ Δουκᾶτον τῶν Ἀθηνῶν καὶ ἐτυράννησαν τὴν Ἀττικήν, τὴν Βοιωτίαν, τὴν Φθιώτιδα καὶ μέρος τῆς Θεσσαλίας. Ὅταν, τέλος, ἐσαρώθησαν καὶ αὐτοί, ὅπως τόσοι ἄλλοι ἐπιδρομεῖς εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἡ ἀνάμνησίς των ἀπέμεινε ζωηροτάτη εἰς τὸν Ἑλληνικὸν λαόν. «Κατελάνος» ἐσήμαινε ληστὴς καὶ αἱμοδιψὴς κακοῦργος. Καὶ ἐπὶ Τουρκοκρατίας ἀκόμη, αἱ μητέρες τῆς Ἀττικῆς ἐφόβιζαν τὰ ἄτακτα παιδιά των μὲ τὴν ἀπειλὴν τοῦ «Κατελάνου».

Πῶς εἶχαν ἐκβρασθῆ εἰς τὴν χώραν μας; Ἐκ φύσεως τυχοδιῶκται, μισθοφόροι πολεμισταί, οἱ Καταλανοί, μαζὶ μὲ τοὺς Ἀραγωνίους καὶ τοὺς Ἀλμογαβάρους — ὀρεινοὺς τῶν Πυρηναίων πολεμιστάς — ἀπετέλουν τὸν στρατὸν τοῦ Πέτρου τῆς Ἀραγῶνος, ὅταν αὐτὸς ἐκυρίευσε τὴν Σικελίαν ἀπὸ τὸν ἕως τότε δεσπότην της Κάρολον τοῦ Ἀνζοῦ. Καὶ ὅταν ὁ Κάρολος, ἀναγνωρίσας τὸ τετελεσμένον γεγονός, ὑπέγραψε συνθήκην μὲ τὸν Πέτρον τῆς Ἀραγῶνος, αὐτὸς ἠσθάνθη ὅτι ἦτο καλὸν ν' ἀπαλλαγῇ ἀπὸ τοὺς μισθοφόρους του, ποὺ εἶχαν καταντήσει κίνδυνος δι' αὐτὸν τὸν ἴδιον μὲ τὰς σφαγὰς καὶ τὰς λεηλασίας των. Τοὺς ἀφῆκε, λοιπόν, ν' ἀκολουθήσουν ἕναν Γάλλον τυχοδιώκτην, ἀντιναύαρχον τῆς Σικελίας, ὅπως ἐτιτλοφορεῖτο — τὸν Ρογῆρον Ντεφλόρ — ὁ ὁποῖος τοὺς ὡδήγησε, μὲ 36 πλοῖα, εἰς τὴν Ἀνατολήν.

Εἰς τὴν Πόλιν ἐβασίλευε τότε ὁ ἀσθενὴς καὶ ἄβουλος Ἀνδρόνικος ὁ Β'., ὁ ὁποῖος, εἰς τὰς δυσκόλους τῆς βασιλείας του στιγμάς, ἄνοιγε τὸ Ψαλτήριον καὶ ἀνεζήτει χρησμοὺς περὶ τοῦ πρακτέου ἀπὸ τοὺς στίχους τοῦ Δαβὶδ ποὺ ἔπεφταν τυχαίως εἰς τὰ μάτια του. Ὁ Ἀνδρόνικος ἐστενοχωρεῖτο εἰς τὴν Ἀσίαν ἀπὸ τοὺς Τούρκους καὶ ἐδέχθη εὐχαρίστως ὅσον καὶ ἀπερισκέπτως τὰς μισθωτὰς ὑπηρεσίας τῶν 6 χιλιάδων ἐμπειροπολέμων Καταλανῶν τοῦ Ρογήρου. Ἀπήρτιζαν αὐτοὶ τὴν λεγομένην «Καταλανικὴν Ἑταιρείαν» — συμμορίαν ἁρπακτικὴν κατ' οὐσίαν — ἀποτελουμένην ἀπὸ σπείρας ἀνεξαρτήτους καὶ ὁμοσπόνδους, μὲ ἰδίους ἀρχηγούς, χωρὶς πειθαρχίαν καὶ χωρὶς κανὲν εἶδος ἄλλης συνοχῆς πλὴν ἐκείνης ποὺ ἐδημιουργοῦσεν ἡ συγκακουργία των καὶ ἡ ἀνάγκη τῆς κοινῆς ἀμύνης κατὰ τῶν πληθυσμῶν ποὺ ἔφθαναν εἰς ἀπόγνωσιν ἀπὸ τὴν δρᾶσίν των.

Ὁ Ἀνδρόνικος ἔδωκεν εἰς τὸν τυχοδιώκτην ἀρχηγὸν τῆς Καταλανικῆς Ἑταιρείας τὴν ἐγγονήν του Μαρίαν καὶ τὸν τίτλον τοῦ Μεγάλου Δουκός, δηλαδὴ τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ στόλου. Εἰς τὴν Ἀσίαν οἱ Καταλανοί, ἀντὶ νὰ πολεμήσουν τοὺς Τούρκους, ποὺ ἐξαπλώνοντο ὁλοέν, μὲ τάσιν πρὸς τὰ παράλια τοῦ Αἰγαίου, τῆς Προποντίδος καὶ τοῦ Εὐξείνου, ἐπροτίμησαν νὰ ληστεύσουν τοὺς Ἕλληνας, διὰ τῆς μεθόδου τῆς φορολογίας πρὸς συντήρησιν τοῦ ἀγῶνος. Ὁ Ἀνδρόνικος, ἀπελπισμένος ἀπὸ τοὺς μισθοφόρους του, διέταξε τὸν Ρογῆρον νὰ διαπεραιωθῇ εἰς τὴν Θράκην, διὰ νὰ συνεκστρατεύσῃ μὲ τὸν υἱόν του Μιχαὴλ ἐναντίον τῶν Βουλγάρων. Ὁ Ρογῆρος ἔσπευσεν, ὄχι διὰ τοὺς Βουλγάρους, ἀλλὰ διὰ τὸ Αὐτοκρατορικὸν ταμεῖον. Διένειμε τοὺς Καταλανούς του εἰς τὴν Καλλίπολιν, τὴν Μάδυτον καὶ τὴν Σηστὸν καὶ αὐτὸς μετέβη εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν.

Ἡ Κωνσταντινούπολις κατ' ἐκείνην τὴν ἐποχὴν ἦτο ἡ πρώτη πόλις τοῦ πολιτισμένου κόσμου. Τὸ Παρίσι ἦτο μικρὰ ἐπαρχιακὴ πρωτεύουσα, ἐν συγκρίσει πρὸς τὴν Πόλιν τῶν Ἑλλήνων βασιλέων, μὲ τὴν ἔκτασίν της, τὸν πολιτισμόν της, τὰ λαμπρά της μνημεῖα, τὴν ὀργάνωσίν της, τὴν πολυτέλειάν της, τὴν κίνησίν της, τὸ ἐμπόριόν της. Ἡ αἴγλη τοῦ «empereor de Constantinoble» — ὅπως τὸν ὠνόμαζαν οἱ εὐγενεῖς τῆς Γαλλικῆς αὐλῆς — ἦτο παροιμιώδης εἰς τὴν Ἑσπερίαν καὶ ἐξῆπτε τὰς ἁρπακτικὰς διαθέσεις μιᾶς τυχοδιωκτικῆς ἱπποσύνης ποὺ τὴν εἶχαν ἀποχαλινώσει τελείως αἱ σταυροφορίαι, ὅπως εἶχαν ἐκφυλισθῆ. Καὶ ὁ Ρογῆρος ἔκρινε καλὸν νὰ ἀπαιτήσῃ ἀπὸ τὸν βασιλέα 300 χιλιάδας ὑπέρπυρα διὰ μισθοὺς τῆς Ἑταιρείας του, ποσὸν ποὺ θὰ ἰσοδυνάμει σήμερον πρὸς 225 ἑκατομμύρια δραχμῶν. Ὁ Ἀνδρόνικος ἐστερεῖτο χρημάτων. Διὰ νὰ τὸν ξεφορτωθῇ, τοῦ ἔδωκεν ἕνα ἐλάχιστον ποσὸν «ἀπέναντι», εἰς κίβδηλα χρυσᾶ νομίσματα. Ἡ Ἑταιρεία εὐρῆκεν ἀφορμὴν διὰ νὰ λεηλατήσῃ τὴν Θράκην. Καὶ ὅταν, κατὰ τὴν ἄνοιξιν τοῦ 1305, ὁ Ρογῆρος ἐφονεύθη εἰς τὴν ἀντικρυνὴν Ἀσίαν, οἱ Καταλανοὶ ἀνηγόρευσαν ἀρχηγόν των τὸν Βερεγγάριον Ἐντένζα, ἔσφαξαν ὅλους τοὺς Καλλιπολίτας καὶ ἐβάδισαν κατὰ τῆς Κωνσταντινουπόλεως, πυρπολοῦντες τὰ πάντα κατὰ τὴν διάβασίν των.

Ὁ Ἀνδρόνικος ἐζήτησεν, εἰς τὴν ἀπελπισίαν του, τὴν ἐπικουρίαν τοῦ εὑρισκομένου τότε εἰς τὸν Κεράτιον Γενουατικοῦ στόλου, ὁ ὁποῖος κατενίκησε τοὺς Καταλανοὺς καὶ ᾐχμαλώτισε τὸν Ἐντένζα. Ἀλλ' ὅσοι διεσώθησαν ἀπ' αὐτούς, ἀνεκήρυξαν ἡγεμόνα των τὸν Ροκαφόρτε, ἐνισχύθησαν ἀπὸ τὸν βασιλέα τῆς Ἀραγῶνος μὲ 6 χιλιάδας νέους Καταλανούς, ἔλαβαν ὡς συμμάχους καὶ περὶ τὰς 3 χιλιάδας Τούρκους καὶ ἐσυνέχισαν τὰς σφαγὰς καὶ τὰς ἁρπαγὰς εἰς τὴν Θράκην ἕως τὸ 1307, ὁπότε ἐτράπησαν πρὸς τὴν καθαυτὸ Ἑλλάδα διὰ τῆς Μακεδονίας καὶ τῆς Θεσσαλίας, ὅπου ἀφῆγαν ἐπίσης φοβερὰ τῆς διαβάσεώς των τὰ ἴχνη.

⁂

Ὁ Γάλλος εὐπατρίδης καὶ συγγενὴς τοῦ βασιλέως τῆς Γαλλίας, Κάρολος τοῦ Βαλουᾶ, ἔστειλεν εἰς τοὺς Καταλανοὺς τῆς Ἀνατολῆς τὸν Θεόβαλδον τοῦ Σεπουᾶ καὶ τοὺς ἔπεισε νὰ τὸν βοηθήσουν νὰ γίνῃ βασιλεὺς τῆς Θεσσαλονίκης, μὲ τὸν ἀπώτερον σκοπὸν νὰ προσαρτήσῃ

Η ΠΡΩΪΑ
ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Μόνον αἱ ἔντυποι ἀποδείξεις πληρωμῆς αἱ φέρουσαι τὰς δύο ὑπογραφὰς τῶν κ.κ. Δημ. Χαλικιᾶ καὶ Ἐμμ. Περπινιᾶ, ὡς καὶ τὴν σφραγῖδα τῆς «Πρωΐας» εἶναι ἔγκυροι. Οἱαδήποτε ἄλλη ἀπόδειξις, ὡς καὶ αἱ ἔντυποι τοιαῦται, ἄνευ ἀμφοτέρων τῶν ὡς ἄνω ὑπογραφῶν δὲν ἀναγνωρίζονται.

Απο Πρωΐας εις Πρωΐαν

νε πλέον καιρὸς νὰ ληφθῇ τελικῶς μία ὁριστικὴ ἀπόφασις. Πιστεύομεν δὲ καὶ ἡμεῖς ὅτι θὰ ἐξυπηρετηθοῦν καλύτερον αἱ ἀνάγκαι τῆς συγκοινωνίας τοῦ Μακεδονικοῦ ἐκείνου τμήματος ἐὰν ἀντὶ τοῦ Σόροβιτς προτιμηθῇ ἡ Βέρροια ὡς κόμβος συνδέσεως τῆς νέας γραμμῆς μετὰ τῶν Μακεδονικῶν σιδηροδρόμων. Ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ ὅμως ἐπιτρέπεται νὰ ἐξακολουθήσῃ ἡ ἔναρξις τῆς κατασκευῆς τμημάτων διακεκομμένων, τὰ ὁποῖα ἀργότερον, μεταβαλλομένης τῆς χαράξεως, νὰ ἐγκαταλείπωνται ὅπως θὰ συμβῇ τώρα, μὲ σπατάλην τῶν δαπανηθέντων. Αὐτὰ ἐμφανίζουν μίαν ἀναρχίαν σκέψεως καὶ ἕνα κυκεῶνα ἐξευτελιστικὸν τῆς ἐννοίας τοῦ Κράτους.

Η ΙΤΑΛΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΣ Κατὰ τὰ χθεσινὰ ἐγκαίνια τῆς Ἰταλικῆς Ἑβδομάδος ἐν Ἀθήναις παρεσχέθη εὐκαιρία νὰ διαμειφθοῦν λόγοι θερμοὶ μεταξὺ τῶν ἐπισήμων ἐκπροσώπων τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ἰταλίας καὶ νὰ ἐξαρθοῦν τὰ αἰσθήματα τῆς ἀλληλεγγύης μεταξὺ τῶν δύο ἐθνῶν. Ἡ Ἰταλία διανύει μίαν ἐνδιαφέρουσαν περίοδον νέας δραστηριότητος εἰς κάθε ἐκδήλωσιν τοῦ λαοῦ της καὶ ἡ Ἔκθεσις τοῦ Ζαππείου ἐμφανίζει κυρίως αὐτὴν τὴν νεωτάτην, τὴν σύγχρονον Ἰταλίαν, ὑπὸ μίαν ὄψιν ἀξίαν πολλῆς καὶ συμπαθοῦς προσοχῆς.

ΤΗΣ ΒΕΝΙΖΕΛΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ Ὅτι ὁ ναύαρχος Κουντουριώτης διὰ τῆς τόλμης του προσέφερε θετικὰς ὑπηρεσίας κατὰ τὸν πρῶτον Βαλκανικὸν πόλεμον, εἴμεθα διατεθειμένοι νὰ τὸ ἀναγνωρίσωμεν παρὰ τὰς ἐπικρίσεις τῶν εἰδικῶν ὅσον ἀφορᾷ τὴν διεύθυνσιν τῆς ναυμαχίας τῆς Ἔλλης ὑπὸ τοῦ τότε ἀρχηγοῦ τοῦ στόλου. Ἀλλ' ὅτι ὑπῆρξε μέγας ἐν τῇ ἐνασκήσει τῶν καθηκόντων τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας, οὐδέποτε τὸ ἀντελήφθημεν. Διότι ὡς Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας δὲν ἠδυνήθη νὰ σταθῇ ὑπεράνω κομμάτων, ἐπὶ μὲν τῆς Παγκαλικῆς δικτατορίας βραδύνας νὰ ὑποβάλῃ τὴν παραίτησίν του, ἐπὶ δὲ τῆς Κονδυλικῆς δεχθεὶς νὰ...διορισθῇ Πρόεδρος ἀπὸ τὴν ἐπικρατήσασαν στρατιωτικὴν ἐπανάστασιν. Ἀλλ' ἡ διαγωγή του μετὰ τὴν ἀνατροπὴν τῆς κυβερνήσεως συνασπισμοῦ, ὁπότε ἐδέχθη τὴν ἀντισυνταγματικὴν μεταρρύθμισιν τοῦ ἐκλογικοῦ νόμου, ἀποδεικνύει ὅτι ὑπῆρξε πρὸ πάντων Πρόεδρος τῆς....Βενιζελικῆς δημοκρατίας.

ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟΣ ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ Ἡ λίμνη τῆς Ἀχρίδος, ἡ ὁποία χωρίζει εἰς ἓν σημεῖον τῆς Βαλκανικῆς, τὴν Ἀλβανίαν ἀπὸ τὴν Νοτιοσλαυΐαν, μεταβάλλεται ἀπὸ τὴν Νοτιοσλαυϊκὴν κυβέρνησιν εἰς κέντρον τουριστικόν, κατασκευαζομένης ἐκεῖ μιᾶς μεγάλης γεφύρας καὶ ἀνεγειρομένου μεγάλου ξενοδοχείου. Ἡ λίμνη αὐτὴ εἶνε μία ἀπὸ τὰς ὡραιοτέρας τῆς Εὐρώπης, πλαισιουμένη ἀπὸ ὑψηλά, κατάφυτα βουνά, εἰς δὲ τὴν νοτίαν ὄχθην της εὑρίσκεται τὸ περίφημον μοναστήριον τοῦ Ὁσίου Ναοὺμ, τὸ ὁποῖον εἶχεν ἄλλοτε ἀποτελέσει τὸ μῆλον τῆς ἔριδος μεταξὺ Ἀλβανίας καὶ Σερβίας, κατακυρωθὲν ἐν τέλει εἰς τὴν Νοτιοσλαυΐαν. Ὁλόκληρος ἡ περιοχὴ εἶνε ἀπὸ τὰς ὡραιοτέρας τῆς Νοτιοσλαυϊκῆς Εὐρώπης καὶ ἡ τουριστικὴ ἐκμετάλλευσίς της ἐνεδείκνυετο. Πάντως ἡ συντομωτέρα εἰς τὴν Ἀχρίδα μετάβασις εἶνε ἡ διὰ Θεσσαλονίκης — Κορυτσᾶς καὶ ἂν ἤθελε δημιουργηθῇ τουριστικὸν ρεῦμα πρὸς τὰ ἐκεῖ, θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ διαφημισθῇ καταλλήλως καὶ τὸ Πισοδέρι, ὡς καὶ ἡ Ἑλληνικὴ ὄχθη τῆς λίμνης τῆς Πρέσπας.

ΟΙ ΑΣΤΕΓΟΙ ΔΡΑΜΑΣ *Τὸ ζήτημα τῆς στέγης ἐξακολουθεῖ νὰ ἀπασχολῇ σοβαρώτατα τοὺς πρόσφυγας καὶ τοὺς πολεμοπαθεῖς τῆς περιφερείας Δράμας. Παρὰ τὰς ὑποσχέσεις τῆς Κυβερνήσεως, τὸ ζήτημα τῆς στεγάσεως πολεμοπαθῶν καὶ προσφύγων παραμένει εἰσέτι ἀνεπίλυτον, διὰ νὰ μὴ εἴπωμεν ὅτι ἀπετελματώθη, λόγῳ τῆς πλημμελοῦς διαχειρίσεως αὐτοῦ. Μὲ ὀλίγας δεκάδας νέων οἰκημάτων δὲν λύεται τὸ ζήτημα τῆς στεγάσεως χιλιάδων ἀστέγων ἢ κακῶς στεγασθέντων πολεμοπαθῶν καὶ προσφύγων ἐν τῷ Νομῷ Δράμας. Εἰς τὴν πόλιν τῆς Δράμας ἐπὶ παραδείγματι ἀπεφασίσθη ἡ ἀνέγερσις 160 περίπου οἰκημάτων, καθ' ἣν στιγμὴν παρὰ τῇ Νομαρχίᾳ ἐκκρεμοῦν 3850 αἰτήσεις ἀστέγων. Ποῖαι θὰ εἶνε αἱ συνέπειαι τοῦ ἐμβαλωματικοῦ αὐτοῦ μέτρου εἶνε εὔκολον νὰ συμπεράνῃ τις. Τὰ ἀνεγερθησόμενα οἰκήματα θὰ διανεμηθοῦν κατὰ προτίμησιν, ὄχι βέβαια πρὸς τοὺς μὴ προσκειμένους πρὸς τὸ κυβερνῶν κόμμα.*

Τσιγκουνιὰ

Οἱ πειὸ τσιγκούνηδες ἄνθρωποι, εἶναι συνήθως, οἱ πειὸ γενναιόδωροι. Ἂς μὴ σὲ παραξενέψῃ αὐτὴ ἡ παραδοξολογία, Λιλή... Ναί !... Ἔτσι εἶναι. Καταλήγουν, ὅταν ἀσωτεύσουν ἀπερίσκεπτα, ὅσα μποροῦσαν νὰ δώσουν, νὰ εἶναι γλίσχροι καὶ φειδωλοί, γιὰ πράγματα ποὺ μποροῦν νὰ δώσουν ἀκόμη.

Μοῦ ἔχεις δώσει — καὶ τί δὲν ἔχεις δώσει !... —, καὶ τώρα ἀρνεῖσαι ἕνα φιλί ! Δὲν εἶναι καπρίτσιο. Εἶναι τρομερὸς ὑπολογισμός. Νομίζεις ὅτι εἶναι καιρὸς νὰ πάψῃς νὰ σκορπᾷς μὲ τὰ δυό σου χέρια καὶ μὲ τὰ δύο σου χείλη, ἀπερίσκεπτα τὰ χάδια, καὶ βρίσκεις διάφορες ἀφορμὲς νὰ ἀποφεύγῃς τὴν γενναιοδωρία σου. Εἶσαι κουτή, Λιλή !... Τρομερὰ κουτή !....Δὲν ξέρεις ὅτι στὴν ἀσωτεία αὐτὴ κερδίζει περισσότερο ἐκεῖνος ποὺ δίνει ; Δὲν ξέρεις, ἔπειτα, πῶς ἐκεῖνοι ποὺ κρύβουν τὰ χρήματά τους, μποροῦν ὁποτε δήποτε πάλι θελήσουν νὰ τὰ σκορπίσουν καὶ νὰ τὰ διαθέσουν, καὶ πάντα θὰ βρεθοῦν γι' αὐτὰ χέρια πρόθυμα, ἐνῷ γιὰ τὰ χάδια καὶ γιὰ ἕνα φιλί, τὸ πρᾶγμα δὲν εἶναι τὸ ἴδιο.

Τσιγκούνα, Λιλή, σκέψου πῶς σὲ λίγα χρόνια, ἀργὰ ἢ γρήγορα, σὲ δέκα ἢ σὲ εἴκοσι, θὰ γεράσῃς καὶ ὅσα φιλιὰ ἔχεις κρυμμένα δὲν θὰ ἔχουν πέρασι πειά. Θὰ τὰ προσφέρῃς καὶ δὲν θὰ τὰ δέχονται. Θὰ θέλῃς νὰ τὰ ξοδέψῃς καὶ δὲν θὰ βρίσκῃς ! Εἶναι ἕνα χαρτονόμισμα χωρὶς ἀντίκρυσμα εἰς χρυσὸν ἢ σὲ συνάλλαγμα ἀξίας, ποὺ κανένας δὲν ἐννοεῖ νὰ πάρῃ πειά ! Κουτὴ Λιλή !... Ἄφησε τὶς τσιγκουνιές ! Σκόρπα ὅσο σοῦ τὰ ζητοῦν, κι' ὅταν δὲν σοῦ τὰ ζητοῦν ἀκόμη ! Ἐπωφελήσου ὅσο εἶναι καιρός !... Ἀγοράζεις, ἔτσι φτηνὰ τὴν ἀγάπη, καὶ ἡ ἀγάπη κρατεῖ καμμιὰ φορὰ πολύ.

Γ. ΑΝΝΙΝΟΣ

ΑΤΤΙΚΟΝ
ΣΗΜΕΡΟΝ ΣΗΜΕΡΟΝ
ΩΡΑ 6 Μ. Μ. ΑΚΡΙΒΩΣ
ΤΟ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΓΕΓΟΝΟΣ
Η ΣΤΕΛΛΑ ΒΙΟΛΑΝΤΗ
(ΤΟΥ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΥ)
ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ
Ὀρχήστρα ἐξ 25 ὀργάνων ὑπὸ τὴν Δ)σιν τοῦ κ. Γ. Λομπιάνκο θὰ ἐκτελέσῃ τὸ γνωστὸν πρελούντιο τοῦ ἔργου τοῦ συνθέτου κ. Μ. Καλομοίρη.
Τοῦ ἔργου μετέχουν οἱ ἠθοποιοί:
Ἑλένη Παπαδάκη — Στέλλα Βιολάντη
Ἀθ. Μαρίκος — Γέρο Βιολάντης
Φ. Φρίτς — ἐραστὴς Χρηστάκης
Σ. Νέζερ — Ντανττῆς Βιολάντης
Κα Μαρίκου — Θεία Νιόνια
Γ. Πλούτης — Στέφενσον
Δνὶς Παυλογιάννη — Βιολάντενα
Κος Γεωργιάδης — Μένουλας
Καίτη Ἀρσένη — Κοντεσίνα Μαλκότσι
Σκηνοθέτης Ι. Λοῦμος.
Καμέραμαν ὁ διάσημος Γάλλος κ. Τζίμμυ Μπερλιέ.

Καλλιτεχνικὰ πένθη

Ὁ θάνατος τοῦ Ι. Παπαϊωάννου

Τὰς πρωϊνὰς ὥρας τῆς χθὲς ἀπέθανε κατόπιν μακρᾶς καὶ ὀδυνηρᾶς νόσου ὁ δημοφιλὴς ἠθοποιὸς καὶ θιασάρχης Ἰωάννης Παπαϊωάννου. Ὁ θάνατός του ἐβύθισεν εἰς εἰλικρινὲς πένθος τὸν κόσμον τοῦ Ἑλληνικοῦ θεάτρου, χάριν τοῦ ὁποίου εἰργάσθη καὶ ἐκοπίασεν ἐπὶ μακρὰ ἔτη, ἱδρύσας τὴν Ἑλληνικὴν Ὀπερέτταν καὶ δημιουργήσας πλειάδα ἐκλεκτῶν καλλιτεχνῶν, ἐκ τῶν ὁποίων πλεῖστοι ἀκόμη σήμερον πρωταγωνιστοῦν εἰς τὸ μουσικὸν θέατρον.

Ἡ πρώτη ἐμφάνισις τῆς Ὀπερέττας Παπαϊωάννου ἐγένετο τῷ 1908 εἰς τὸ θέατρον «Ἔντεν» (ὅπου νῦν αἴθουσα μπιλλιάρδων» παρὰ τὰ Χαυτεῖα, μὲ τὴν ὀπερέττα «28 ἡμέραι τῆς Κλαιρέττης» πρωταγωνιστούσης τῆς κ. Μελπομένης Κολυβᾶ. Προηγουμένως ὁ καλλιτέχνης ἔπαιξεν ὡς κωμικὸς εἰς θιάσους πρόζας, ἵδρυσε δὲ τὴν Ὀπερέτταν του ἀποσυρθεὶς τοῦ θιάσου τῆς κ. Ροζαλίας Νίκα. Ἡ ἐπιτυχία του εἰς τὸ μουσικὸν θέατρον ἦτο μοναδική. Τὸ ἀμίμητο ἐκφραστικὸ παίξιμό του ποὺ ἐσκόρπιζε τὴν εὐθυμίαν καὶ προκαλοῦσε ἀβίαστα τὸ πλατὺ γέλιο τῶν θεατῶν, πάσης τάξεως, ἐκάλυπτε καὶ αὐτὴν τὴν ἔλλειψιν τῆς φωνῆς του.

Πρῶτος αὐτὸς ἀνεβίβασεν εἰς τὸ θέατρον «Ἀλάμπρα» τὸ θέρος τοῦ 1909 ὅλες τὶς Βιεννέζικες μεγάλες ἐπιτυχίες ὅπως τὸ «Ὀνειρῶδες βάλς» καὶ τὴν «Εὔθυμη Χήρα». Μὲ πλούσιον δραματολόγιον ἀπὸ ἑλληνικὲς καὶ ξένες ὀπερέττες ἐπιχειρεῖ τὸ ἑπόμενον ἔτος περιοδείαν εἰς Αἴγυπτον. Μετὰ τὴν ἐπιστροφήν του εἰς Ἀθήνας διαλύει τὸν θίασόν του καὶ συνεργάζεται μετὰ τῆς κυρίας Μαρίκας Κοτοπούλη. Διὰ πρώτην φορὰν βλέπομεν κατὰ τὴν θερινὴν περίοδον τοῦ 1911 τὴν φίρμα «Θίασος Μ. Κοτοπούλη καὶ Ι. Παπαϊωάννου» εἰς τὸ θέατρον «Ἀττικὸν» (τὸ σημερινὸν «Σπλέντιτ», ὅπου ἀναβιβάζουν τὰς ἐπιθεωρήσεις τὸ «Πανόραμα» τοῦ κ. Μωραΐτίνη καὶ τὸν «Κινηματογράφον» τοῦ ἀειμνήστου Η. Δημητρακοπούλου.

Τὸν χειμῶνα τοῦ 1911 ἐπανιδρύει τὴν Ὀπερέττα του καὶ κάμνει μὲ μεγάλην ἐπιτυχίαν μακρὰν περιοδείαν εἰς τὰς ἐπαρχίας καὶ κατόπιν εἰς Ρουμανίαν, Βουλγαρίαν, Κωνσταντινούπολιν καὶ Θεσσαλονίκην. Κατὰ τὴν ἐπιστροφήν του εἰς Ἀθήνας, ἀναγκάζεται νὰ διαλύσῃ τὸν θίασόν του λόγῳ τῆς ἐπιστρατεύσεως. Τὸν ἀλησμόνητον καλλιτέχνην τὸν βλέπομεν καὶ πάλιν τὸ 1915 εἰς τὸ «Πανελλήνιον» ὅπου ἔδωσε κατὰ τὸ πλεῖστον ἑλληνικὲς ὀπερέττες, ἐκ τῶν ὁποίων τὴν μεγαλυτέραν ἐπιτυχίαν ἐσημείωσε τὸ «Πὶκ—Νὶκ» τοῦ κ. Σακελλαρίδη.

Τὸ 1916 ἐγκαθίσταται ὁριστικῶς εἰς τὸ θέατρόν του ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πατησίων, ὅπου μᾶς ἐχάρισεν ἀλησμονήτους βραδυὲς μὲ τὸ πάντοτε ἄρτιον σύνολον τοῦ θιάσου του, μὲ τὴν ἐπιμελημένην ἀναβίβασιν τοῦ ἔργου καὶ ἰδίως μὲ τὴν τέχνην του. Εἰς τὸ θέατρόν του ἔπαιζεν ὁ ἴδιος μέχρι τοῦ 1928 ὁπότε καὶ ἀπεσύρθη κατατρυχόμενος ἀπὸ τὸ βασανιστικὸν νόσημα.

Ὅπως εἴπαμεν ἤδη ὁ Παπαϊωάννου ἐδημιούργησε τοὺς πλείστους κορυφαίους ἠθοποιοὺς τοῦ μουσικοῦ θεάτρου. Ἦτο ἀγαπητότατος εἰς τοὺς συνεργάτας του, ἂν καὶ ἦτο αὐστηρότατος μέχρι σκληρότητος. Ὅλοι τὸν ἀγαποῦσαν, ἀλλὰ καὶ ὅλοι τὸν ἔτρεμαν κατὰ τὰς ὥρας τῆς ἐργασίας. Εἰς τὰ παρασκήνια τοῦ θεάτρου Παπαϊωάννου ἐπικρατοῦσεν ἀσυνήθης τάξις καὶ πειθαρχία, τόσον ὥστε οἱ ἠθοποιοὶ τὰ παρωμοίαζαν μὲ γερμανικὸν στρατῶνα.

Ἡ κηδεία τοῦ Παπαϊωάννου θὰ γίνῃ σήμερον τὴν 11ην πρωϊνὴν ἐκ τοῦ ναοῦ τοῦ Α' Νεκροταφείου.

Τὸν θάνατον τοῦ καλλιτέχνου θρηνεῖ ὁλόκληρον τὸ Ἑλληνικὸν θέατρον καὶ ὅλος ὁ κόσμος τῶν θεατῶν, ποὺ ἐπὶ χρόνια διεσκέδασε, γέλασε κι' εὐθύμησε παρακολουθῶν αὐτὸν εἰς τὶς λαμπρὲς δημιουργίες του κωμικῶν τύπων, ποὺ θὰ μείνουν ἀλησμόνητοι.

ΚΟΥΖΙΝΑΙ
FAIRMOUNT
Ἐρωτήσατε ἕναν ποὺ ἔχει στὸ σπίτι του Κουζίνα ΦΕΡΜΑΟΥΝΤ καὶ θὰ πεισθῆτε ὅτι εἶνε τὸ τελειότερον καὶ οἰκονομικώτερον σύστημα. Μὲ τὴν ἴδια φωτιά : Μαγειρική, φοῦρνο, ἐσχάρα, σουβλάκια, χῶρον διὰ σίδερα σιδερώματος καὶ ΘΕΡΜΟΣΙΦΩΝΑ. Παρακαταθήκη παρὰ τῷ Γεν. Ἀντ. Ι. Ν. ΔΗΜΟΛΑΚΗ, ὁδὸς Ἑρμοῦ 86 (εἴσοδος Ἀγυιᾶς 1) Ἀθῆναι.

Ἀθλητισμὸς

Ὁ Ἀπόλλων-Ἕνωσις 0-0 καὶ Ἄρης-Ἐθνικὸς 3-1

Οἱ Πανελλήνιοι σκοπευτικοὶ ἀγῶνες

Τὸ χθεσινὸ μὰτς Ἑνώσεως Κωνσταντινουπόλεως—Ἀπόλλωνος ἔγινε εἰς τὸ γήπεδον τῆς Ἑνώσεως.

Τὸ παιγνίδι τῆς Ἑνώσεως δὲν ἦτο καλὸν χθὲς καὶ ὁ Ἀπόλλων θὰ ἠμποροῦσε κάλλιστα νὰ νικήσῃ διότι καὶ καλύτερον ἔπαιξε καὶ κατώρθωσε νὰ δημιουργήσῃ πολὺ περισσοτέρας εὐκαιρίας διὰ σούτ, παρὰ ἡ Ἕνωσις. Μὲ γραμμὴν κυνηγῶν ἐξησθενημένη ἡ Ἕνωσις δὲν κατώρθωσε παρὰ εἰς ἀραιὰ διαστήματα νὰ ἀνησυχήσῃ τὸ τέρμα τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ αἱ κάθοδοί της ἀπεκρούοντο μὲ εὐκολίαν. Τὸ παιγνίδι εἰς τὸ πρῶτον ἡμιχρόνιον ἦτο μοιρασμένο καὶ εἰς τὸ δεύτερον μὲ τὸ μέρος τοῦ Ἀπόλλωνος, εἰς τὸν ὁποῖον παρουσιάσθησαν πολλαὶ εὐκαιρίαι νὰ ἐπιτύχῃ τέρμα. Πολλὰς φορὰς ὁ ἀγὼν προσέλαβεν ἐξαιρετικὴν σκληρότητα ὀφειλομένην εἰς τὸν Ἀπόλλωνα, ἀλλ' ἐν τέλει αἱ ὁμάδες ἐξῆλθον ἰσόπαλοι.

—Ὁ «Ἄρης» ἐνίκησε τὸν «Ἐθνικὸν» 3—1

Διὰ μίαν ἀκόμη φορὰν ἐπιτυγχάνεται ἀποτέλεσμα 3—1 εἰς τὸ Ποδηλατοδρόμιον τοῦ Φαλήρου κατὰ τοὺς ἀγῶνας τοῦ πρωταθλήματος ἐθνικῆς κατηγορίας. Ὁ Ἄρης ἐνίκησε χθὲς τὸν Ἐθνικὸν μὲ τὸ ἀποτέλεσμα αὐτό. Εἰς τὸ πρῶτον ἡμιχρόνιον ὁ Ἐθνικὸς παρουσίασεν ὡς συνήθως ἕνα ὁρμητικὸ καὶ ταχὺ παιγνίδι ἐπιτυχὼν τρία λεπτὰ πρὶν λήξῃ τὸ ἡμιχρόνιον τὸ μοναδικόν του τέρμα. Μόλις ἤρχισε τὸ δεύτερον ὁ Ἄρης μὲ ὡραῖα σοὺτ ἰσοφάρισε καὶ ἀργότερον, ἐπωφεληθεὶς σημειωθέντος πέναλτυ ἐπέτυχε τὸ 2ον διὰ νὰ ἐπακολουθήσῃ μετ' ὀλίγον καὶ τρίτον.

—«Ἡρακλῆς»—«Π.Α.Ο.Κ.» 1—0

Κατὰ τὴν χθεσινὴν συνάντησιν πρωταθλήματος ἐν Θεσσαλονίκῃ ὁ Ἡρακλῆς ἐνίκησε μὲ δυσκολίαν τὸν Π.Α.Ο.Κ. μὲ 1—0, παρουσίᾳ πολλοῦ κόσμου. Ὁ ἀγὼν δὲν παρουσίασε μεγάλον τεχνικὸν ἐνδιαφέρον καὶ τὸ παιγνίδι διεξήχθη μᾶλλον μοιρασμένο. Ὁ Ἡρακλῆς ἐπέτυχε τὸ τέρμα του εἰς τὸ δεύτερον ἡμιχρόνον.

—Ἡ βαθμολογία τοῦ πρωταθλήματος

Μετὰ τοὺς χθεσινοὺς ἀγῶνας ἡ βαθμολογία τοῦ πρωταθλήματος ἐθνικῆς κατηγορίας παρουσιάζεται ὡς ἑξῆς:

	Ἀγῶνες	Βαθμοί
1. Ὀλυμπιακὸς	9	17
2. Παναθηναϊκὸς	9	13
3. Ἄρης	6	9
4. Ἡρακλῆς	8	9
5. Ἕνωσις	7	5
6. Π.Α.Ο.Κ.	6	3
7. Ἀπόλλων	10	5
8. Ἐθνικὸς	8	1

—«Παλαιὸν Φάληρον»—«Ἀτρόμητος» 1—0

Διὰ τὸ πρωτάθλημα Ἀθηνῶν ἔγινε χθὲς τὸ πρωῒ εἰς τὸ γήπεδον τῆς Α.Ε.Κ. ἡ συνάντησις Ἀτρομήτου—Π. Φαλήρου κατὰ τὴν ὁποίαν ἐνίκησε τὸ Φάληρον μὲ 1—0. Ὁ Ἀτρόμητος παρουσίασε καλύτερον παιγνίδι καὶ εἶχε τὴν ὑπεροχὴν δεχθεὶς τὸ τέρμα τοῦ Φαλήρου εἰς τὰ τελευταῖα λεπτὰ τοῦ δευτέρου ἡμιχρονίου.

—«Γουδί»—«Ἀθηναϊκὸς» 3—0

Ἐπίσης εἰς τὸ γήπεδον τοῦ Παναθηναϊκοῦ συνηντήθη χθὲς τὸ πρωῒ τὸ Γουδὶ μὲ τὸν Ἀθηναϊκὸν διὰ τὸ πρωτάθλημα Ἀθηνῶν. Τὸ Γουδὶ ἐπεβλήθη πλήρως ἐπὶ τοῦ Ἀθηναϊκοῦ, τὸ ὁποῖον ἐνίκησε μὲ τρία τέρματα ἔναντι μηδενός. Τὸ πρωτάθλημα Ἀθηνῶν α' κατηγορίας περιέρχεται κατὰ πᾶσαν πιθανότητα εἰς τὸ Γουδί, τὸ ὁποῖον ἔχει νὰ παίξῃ μίαν ἀκόμη συνάντησιν μὲ τὸ Παλαιὸν Φάληρον.

—Οἱ Πανελλήνιοι σκοπευτικοὶ ἀγῶνες

Χθὲς τὸ πρωῒ εἰς τὸ παρὰ τὸ Παγκράτι σκοπευτήριον τῆς Πανελληνίου Σκοπευτικῆς Ἑταιρείας ἐτελέσθησαν ἐπισήμως τὰ τελευταῖα ἀγωνίσματα τῶν Πανελληνίων ἀγώνων, ἀπονεμηθέντων καὶ τῶν βραβείων, εἰς τοὺς νικητάς.

Εἰς τὸ γήπεδον ἦσαν παρατεταγμένα τμήματα τοῦ προτύπου τάγματος εὐζώνων, τῆς σχολῆς τῶν Εὐελπίδων, τῆς σχολῆς τῶν Δοκίμων καὶ τῆς Μουσικῆς τῆς Φρουρᾶς. Παρέστησαν οἱ ὑπουργοὶ τῶν Στρατιωτικῶν κ. Κατεχάκης, Ναυτικῶν κ. Ἀργυρόπουλος, οἱ στρατηγοὶ κ.κ. Μανέττας, Κοιμήσης, Σκανδάλης κλπ.

Ἅμα τῇ συγκεντρώσει τῶν ἐπισήμων ἐγένοντο τὰ δύο τελευταῖα ἀγωνίσματα, 1ον) διὰ τυφεκίου τῶν 22 ἀπὸ ἀποστάσεως 50 μ. μεταξὺ κυριῶν καὶ δεσποινίδων καὶ 2ον) ὁμαδικὸν ἀγώνισμα τῆς ταχείας βολῆς μεταξὺ ὁμάδων ἐξ ἀνδρῶν τῶν μεραρχιῶν.

Μετὰ τὰ ἀγωνίσματα ἔλαβε τὸν λόγον ὁ πρόεδρος τῆς Πανελληνίου Σκοπευτικῆς Ἑταιρείας κ. Φραγκίσκος Μαυρομμάτης, ὅστις ηὐχαρίστησε τὰ ὑπουργεῖα Στρατιωτικῶν, Ναυτικῶν καὶ Παιδείας διὰ τὴν συνδρομὴν ἣν παρέσχον πρὸς τὴν Ἑταιρείαν πρὸς ἐκπλήρωσιν τοῦ μεγάλου σκοποῦ της.

Εἰς τὸν κ. Μαυρομμάτην ἀπήντησεν ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν κ. Κατεχάκης καὶ ἐκ μέρους τοῦ ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὁ κ. Χρυσάφης.

Μεθ' ὃ ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν κ. Ἀργυροπούλου ἐγένετο ἡ ἀπονομὴ τῶν βραβείων εἰς τοὺς νικητάς.

Τὰ χθεσινὰ ἀποτελέσματα εἶνε τὰ ἑξῆς:

1. Καραβίνα ἀπὸ 50 μ. διὰ κυρίας.

1η) Μαρ. Σπηλιοπούλου 161, 2α) Ἐλ. Μεταξᾶ 148, 3η) Ἐλισ. Ζιβήδου 146.

2. Μάνλιχερ 300 μ. ὁμάδων ὁπλιτῶν:

1η ὁμὰς 2ας μεραρχίας 47 βολαί, 2α ὁμὰς 12ης μεραρχίας 47 βολαὶ καὶ 3η ὁμὰς 1ης μεραρχίας 33 βολαί.

Τοὺς χθεσινοὺς ἀγῶνας, ἐκτὸς τῶν ἐπισήμων, παρηκολούθησε καὶ πληθώρα κόσμου μὲ ζωηρὸν ἐνδιαφέρον.

—Ἔληξαν οἱ διεθνεῖς ἀγῶνες ἀντισφαιρίσεως

Χθὲς τὸ ἀπόγευμα εἰς τὰ ἀσκητήρια τοῦ Ὁμίλου Ἀντισφαιρίσεως Ἀθηνῶν ἔληξαν οἱ ἀγῶνες ἀντισφαιρίσεως διὰ τὸ ἐτήσιον πρωτάθλημα Ἀνατολικῆς Μεσογείου μὲ τὰ κάτωθι ἀποτελέσματα:

Τελικὸς ἀγὼν ἁπλοῦς ἀνδρῶν: Φὸν Κράμμ (Γερμανὸς) ἐνίκησε Μπερτὲ (Γάλλον) 2)6—2)6—6)0—6)2—6)3.

Τελικὸς ἀγὼν ἁπλοῦς κυριῶν: Δὶς Ρὸστ ἐνίκησε Καν Νέπαχ 6)4—6)2.

Τελικὸς διπλοῦς μικτός: Κα Σερπιέρη—Γκραγκιγιὼ ἐνίκησαν Δίδα Λενοῦ—Μπαλὴν 6)2—4)6—6)3.

Μεθ' ὃ ἐπηκολούθησεν ἡ ἀπονομὴ τῶν ἐπάθλων εἰς τοὺς νικητὰς παρὰ τοῦ προέδρου τῆς Σ.Ε.Γ.Α.Σ. κ. Ἰωάννου Κετσέα.

Ἐκλεκτοὶ ἀρραβῶνες

Ὁ κ. Γεώργιος Συριώτης, διευθυντὴς τοῦ «Ἐλευθέρου Βήματος» καὶ ἡ δὶς Μπέλλα Σ. Βάλβη ἔδωσαν ἀμοιβαίαν ὑπόσχεσιν γάμου. Ἡ «Πρωΐα» ἀπευθύνει ἐγκαρδίους εὐχάς.

Θέατρα.

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ. (Θίασος Ἀργυροπούλου. «Ἔρως ἐπὶ πιστώσει».
ΜΟΝΤΙΑΛ. (Ἐπιχειρήσεις Α. Μακέδου).— «Ἱστορία τῆς Ἀθήνας» τοῦ κ. Μωραΐτίνη.
ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ (Ἐλευθέρα Μουσικὴ Σκηνή). «Παντρεύω τὰ κορίτσια μου».
ΤΡΙΑΝΟΝ. (Ἑταιρεία Ἑλλ. Καλλιτεχνῶν). «Μελὸ» τοῦ Μπερνστάϊν.

Κινηματογράφοι

ΑΠΟΛΛΩΝ. «Τὸ παιδὶ τοῦ Ἔρωτος» μὲ τοὺς Κατελαίν, Ἀντζελο, Γκλόρυ.
ΑΤΤΙΚΟΝ. «Στέλλα Βιολάντη» τοῦ κ. Ξενοπούλου, μὲ τὴν δ. Ἑλένην Παπαδάκη.
ΙΝΤΕΑΛ. «Νυκτερινὴ ὥρα» μὲ τὴν Μπίλλυ Ντόβ.
ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ. «Τὸ παιδὶ τοῦ Ἔρωτος» μὲ τοὺς Κατελαίν, Ἀντζελο, Γκλόρυ.
ΟΥΦΑ. «Δυὸ καρδιὲς σ' ἕνα βάλς».
ΠΑΝΘΕΟΝ. Ζητοῦνται χορεύτριαι».
ΣΠΛΕΝΤΙΤ. «Τρελλὴ περιπέτεια» μὲ τὴν Μαρὶ Μπέλλ καὶ Ζὰν Μυρά.

Συνοικιακὰ

ΑΘΗΝΑΪΚΟΝ. «Μυστήρια Ν. Ὑόρκης.».
Α.Ο.Δ.Ο. «Χαμένα ὄνειρα».
ΑΡΗΣ. «Ὑπεράσπισις ἔχει τὸν λόγον».
ΑΧΙΛΛΕΙΟΝ. «Γκαρνταρόμπα».
ΒΕΡΝΤΕΝ. «Τὸ φίλημα».
ΒΥΡΩΝ. «Σόνια».
ΕΛΛΑΣ. «Τὸμ Μίξ».
ΕΤΟΥΑΛ. Ἡ «Δικηγορίνα».
ΚΡΥΣΤΑΛ. «Ὑπὸ τὴν θάλασσαν».
ΠΑΝΟΡΑΜΑ. «Σέλλα Διαβόλου».
ΡΟΖΙΚΛΑΙΡ. «Δυναμῖτις».

Πειραιεὺς

ΚΑΠΙΤΟΛ. «Οὐδὲν νεώτερον ἀπὸ τὸ Μέτωπον».
ΣΠΛΕΝΤΙΤ. «Περιδέραιον βασιλίσσης».
ΧΑΪ-ΛΑΪΦ. «Στοργή».

Διαλέξεις

Ὁ γνωστὸς ποιητὴς κ. Γιάγκος Ἀργυρόπουλος, θὰ ἐπαναλάβῃ σήμερον ὥραν 7ην μ. μ. εἰς τὴν Λέσχην Καλλιτεχνῶν «Ἀτελιὲ» τὴν τόσον ἐπιτυχῆ διάλεξίν του περὶ «τοῦ ποιητοῦ Ἀπ. Μαμμέλη καὶ τοῦ ἔργου του». Τὴν διάλεξιν δύνανται νὰ παρακολουθήσουν καὶ μὴ μέλη τῆς Λέσχης.

— Αὔριον 7½ μ. μ. εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας θὰ ὁμιλήσῃ ὁ κ. Β. Τάχος, ἐπιμελητὴς τῆς Ὀδοντοϊατρικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου μὲ θέμα : «Ἐπανορθωτικὴ προσθετικὴ τῆς ρινοχειλικῆς μοίρας τοῦ προσώπου» μετὰ φωτεινῶν προβολῶν καὶ ἐπιδείξεων. Εἴσοδος ἐλευθέρα.

Ἡ Στέλλα Βιολάντη

Χθὲς τὴν μεσημβρίαν εἰς τὸ Ἀττικὸν» ἔγινεν ἡ δοκιμαστικὴ προβολὴ τῆς νέας Ἑλληνικῆς ταινίας «Στέλλα Βιολάντη» βγαλμένης ἀπὸ τὸ ὁμώνυμον διήγημα τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ κ. Γρ. Ξενοπούλου.

Κατὰ τὴν προβολὴν παρέστησαν ὁ συγγραφεὺς καὶ πολλοὶ λόγιοι καὶ δημοσιογράφοι, οἱ ὁποῖοι ἐξεφράζοντο εὐφημότατα, τόσον διὰ τὴν οἰκονομίαν τοῦ σεναρίου, ὅσον καὶ διὰ τὴν κινηματογράφησιν καὶ τὸ παίξιμον τῶν ἠθοποιῶν, ἰδίως τῆς πρωταγωνιστρίας δίδος Ἑλένης Παπαδάκη, τοῦ ζεύγους Μαρίκου καὶ τοῦ κ. Πλούτη.

Διὰ τὸ κοινὸν ἡ προβολὴ τῆς ταινίας θὰ ἀρχίσῃ ἀπὸ σήμερον.

ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΙΚΗΣ

Τὸ «Δεσποτικὸν» ἀπεφάσισε τὴν δωρεὰν παροχὴν μαθημάτων ζαχαροπλαστικῆς εἰς κυρίας καὶ δεσποινίδας.

Ἡ πρώτη ὁμιλοῦσα ταινία τοῦ
ΖΑΚ ΚΑΤΕΛΑΙΝ
μαζὶ μὲ τοὺς
ΜΑΙΡΗ ΓΚΛΟΡΥ
ΖΑΝ ΑΝΤΖΕΛΟ
ΕΜΜΥ ΛΥΝΝ
τῆς Κομεντὶ Φρανσαῖζ
Τὸ πολύκροτο ἔργο τοῦ
HENRI BATAILLE
ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΤΟΥ ΕΡΩΤΟΣ
L'ENFANT DE L'AMOUR
Ἡ μεγαλυτέρα γαλλικὴ παραγωγὴ τοῦ 1931
Σκηνοθεσία
ΜΑΡΣΕΛ ΛΕΡΜΠΙΕ
Ἐπίδειξις τῶν τελευταίων παρισινῶν μοντέλλων τοῦ οἴκου
ΖΕΡΜΑΙΝ ΛΑΚΟΝΤ
Καπέλλα τοῦ οἴκου
AGNES
ΤΟ ΑΛΗΘΙΝΟ ΚΛΟΥ
τῆς ἐφετεινῆς σαιζὸν
ΣΥΓΧΡΟΝΩΣ
ΑΠΟΛΛΩΝ
ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ

Ἐκθέσεις

Πολὺς κόσμος φιλοτέχνων ἐπισκέπτεται τὴν ἔκθεσιν τοῦ ζωγράφου κ. Στέρη εἰς τὸ ξενοδοχεῖον «Βερσαλλίαι». Μεταξὺ τῶν τελευταίων ἀγοραστῶν εἶνε ὁ καθηγητὴς τοῦ Πολυτεχνείου κ. Π. Παρασκευόπουλος, ὁ ἀρχιτέκτων κ. Κοντολέων ὁ κ. Θ. Ζουμπουλάκης κ. ἄ.

— Πολὺς καὶ ἐκλεκτὸς κόσμος παρευρέθη εἰς τὰ χθεσινὰ ἐγκαίνια τῆς Ἐκθέσεως τοῦ σκιτσογράφου καὶ γελοιογράφου κ. Σ. Ἀντωνιάδη (Σόφο), εἰς τὸ «Ἴλιον Πάλας» (πλατεία Κολοκοτρώνη).

Ἀνακοινωθὲν τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς τῶν Καλῶν Τεχνῶν

Ἡ Ἀνωτάτη Σχολὴ τῶν Καλῶν Τεχνῶν αἰσθανομένη τὰς ὑποχρεώσεις της ὡς συνήθως ἔναντι τῶν ξένων καλλιτεχνῶν, ἔσπευσεν ἅμα τῇ ἀναγγελίᾳ τῆς ἀφίξεως τῶν Ἰταλῶν ζωγράφων καὶ γλυπτῶν, νὰ ὀργανώσῃ διὰ τὴν προσεχῆ Τετάρτην πρὸς τιμήν των δεξίωσιν εἰς τὴν μεγάλην αἴθουσαν τῶν τελετῶν της. Ἐπειδὴ ὅμως μετὰ λύπης της εἶδεν, ὅτι ἠγνοήθη κατὰ τὰ σημερινὰ ἐγκαίνια τῆς Ἰταλικῆς Ἑβδομάδος καὶ μὴ ἐπιθυμοῦσα νὰ ἐπέμβῃ εἰς τὸ ἔργον τῶν ἐνταῦθα ὀργανωτῶν, οἱ ὁποῖοι καὶ διέθεσαν τὰς ὥρας τῶν ξένων μας ἀναγκάζεται νὰ ματαιώσῃ τὴν ἐν λόγῳ δεξίωσιν.

(Ἡ Διεύθυνσις)

ΟΙΚΟΠΕΔΟΝ, ἐκ χιλίων πήχεων, εὑρισκόμενον εἰς τὸν Ποδονύφτην, καὶ παραπλεύρως τοῦ Ζυθεστιατορίου «Ἄρης», πωλεῖται εἰς συμφέρουσαν τιμήν. Ζητήσατε πληροφορίας παρὰ τοῦ κ. Βρεττοῦ, Πανεπιστημίου 50.

ΠΡΩΤΑΚΟΥΣΤΟΝ
Κατερρίψαμεν τὸ
ΡΕΚΟΡ ΣΥΝΕΧΟΥΣ ΠΡΟΒΟΛΗΣ
διὰ τὴν Ἑλλάδα
Ἐν μέσῳ καταπληκτικῆς κοσμοσυρροῆς
ΕΞΑΚΟΛΟΥΘΕΙ
ΔΙΑ
5ΗΝ ΕΒΔΟΜΑΔΑ
30ὴν ΗΜΕΡΑΝ
162αν ΠΑΡΑΣΤΑΣΙΝ
ἡ θριαμβευτικὴ προβολὴ
ΜΑΖΥ ΜΕ ΤΟΥΣ
108.634
ΘΕΑΤΑΣ
ΠΟΥ ΤΟ ΕΙΔΟΝ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΟΝ
ΕΛΑ ΚΑΙ ΣΥ ΝΑ ΤΟ ΙΔΗΣ
ΚΑΙ
ΜΗ ΡΩΤΑΣ ΓΙΑΤΙ....
ΣΤΟ
ΠΑΝΘΕΟΝ
Ἀλκ. Τριανταφύλλου

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Γάμοι

Δημ. Ε. Ἀνδρεάδης ἰατρὸς Κ. Κακαρᾶ ἐτέλεσαν τοὺς των.

— Ἐν εὐρυτάτῳ κύκλῳ καὶ ἐκλεκτῶν φίλων ἐτελέσ χθὲς οἱ γάμοι τοῦ κ. Νικο πονοπούλου καὶ τῆς δίδος Παπαδοπούλου. Τοὺς νυμφ φάνους ἀντήλλαξαν ὁ κ. Κρανιωτάκης πρώην βουλευτ νῶν καὶ Γενικὸς Γραμματεὺς μου Ἀθηναίων καὶ τὸ χαριτω ριτσάκι του Λένα.

—Ὁ κ. Τάσσος Κονταξῆς λαξ καὶ ἡ δὶς Φανὴ Γάδ, τοὺς γάμους των.

Καταστήματα

ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΝΟΙΞΙΝ. παρακαταθήκη καλοκαι δῶν. Ταπετάκια λουτροῦ. Ψάθαι στοριῶν. Κηρωτὰ τα ἡλίου. Κρετὸν καὶ Toile εἰς τὸ κατάστημα ΧΡ. ΠΟΥΛΟΣ Διάδοχοι Μ. ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΥ, Ἑρμοῦ

Ἰατροί

ΧΡ. Ν. ΘΑΛΑΣΣΙΝΟΣ ἰατρὸ ματικῶν καὶ Ἀφροδισίων τοῦ Νοσοκομείου Ἀνδρ. ἐπὶ μακρὸν ἐν Παρισίοις θεὶς. Δέχεται ὁδὸς Σατωβριά (Ὁμόνοια). Ὧραι 10—1 6—8 μ. μ. καὶ ἐπὶ συνεντεύξ

Στομαχικὰ & Εντερικὰ παθήσεις τοῦ στομάχου καὶ τέρων θεραπεύει ὁ εἰδικὸς χολόγος ἰατρὸς ΑΠ. ΜΑΜΜΕ Γερμανία, Βιέννη, Κωνστα πολις. Εἰκοσιπενταετὴς πεῖρα. Ὁδὸς Τοσίτσα 12. ψεις 8—11 καὶ 4—6.

— Δ. ΔΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ - Ι. ΚΑΣ, ἰατροὶ δερματικῶν καὶ σίων νοσημάτων, ἐν Παρισίοις παιδευθέντες, δέχονται εἰς τὸ ὁδοῦ Ἐμμ. Μπενάκη 25 (Προασ Ἰατρεῖον των, 9—12 καὶ 5—8

ΚΗΔΕΙΑ

Τὴν λατρευτήν μας ἀδελφὴ θείαν
ΝΕΛΛΗΝ Π. ΔΑΛΛΑΠΟΡ
θανοῦσαν ἐκηδεύσαμεν.
Ἐν Ἀθήναις τῇ 26 Ἀπριλίου 19
Αἱ ἀδελφαὶ Οἱ ἀνεψ

ΣΠΛΕΝΤΙΤ
ΔΕΥΤΕΡΑ ΕΒΔΟΜΑΣ
τοῦ γαλλικοῦ ἀριστουργήματος
LA FOLLE AVENTURE
(ΤΡΕΛΛΗ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑ)
Πέντε ἀστέρες τοῦ Γαλλικοῦ Θεάτρου
ΜΑΡΙ ΜΠΕΛ
ΜΑΙΡΗ ΓΚΛΟΡΥ
ΖΑΝ ΜΥΡΑ
ΖΙΜ ΖΕΡΑΛΔ
ΣΙΛΒΙΟ ΠΕΤΡΕΛΙ
17.854
Θεαταὶ τοῦ Διπλωματικοῦ, Προξενικοῦ, Κυβερνητικοῦ, καὶ Δημοσιογραφικοῦ κόσμου παρηκολούθησαν τὴν ὑπέροχον ταινίαν
ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΚΑΘΥΣΤΕΡΗΣΑΝΤΑΣ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΙΔΟΝΤΑΣ
Παρατείνεται καὶ δευτέραν ἑβδομάδα
ΕΝΤΟΣ ΟΛΙΓΩΝ ΗΜΕΡΩΝ
Ἡ τελευταία ἐφετεινὴ ταινία τῆς Σινὲ Ὀριὰν
Η ΕΞΩΦΡΕΝΙΚΗ ΜΟΥΣΙΚΗ ΚΩΜΩΔΙΑ
(COMEDIE MUSICALE BURLESQUE)
ΜΙΑ ΦΙΛΗ ΧΡΥΣΗ ΣΑΝ ΚΑΙ ΣΕΝΑ
Μὲ τὴν πεντάμορφη
ΑΝΝΥ ΟΝΤΡΑ
διὰ πρώτην φορὰν ἐμφανιζομένην ἐν Ἀθήναις εἰς ΟΜΙΛΟΥΣΑΝ ΤΑΙΝΙΑΝ
Καὶ τοὺς διασήμους κωμικοὺς
ΣΙΓΚΦΡΙΔ ΑΡΝΩ
ΦΕΛΙΞ ΜΠΡΕΣΣΑΡ
Γέλια !!! Γλέντι !!!
ΣΠΛΕΝΤΙΤ

εἰς τὸ βασίλειόν του τὴν Θεσσαλίαν καὶ τὸ Δουκᾶτον τῶν Ἀθηνῶν, διότι ἰσχυρίζετο ὅτι ἦτο κληρονόμος τοῦ τελευταίου Λατίνου αὐτοκράτορος τῆς Πόλεως. Οἱ Καταλανοὶ ὑπὸ τὸν Σεπουᾶ, εἰσέβαλαν εἰς τὴν Θεσσαλίαν, εἰς τὴν ὁποίαν ἦρχε τότε ὁ δεσπότης Ἰωάννης Β'., ὁ Ἄγγελος. Αὐτὸς τοὺς ἐπλήρωσεν ἁδρῶς καὶ ἀπηλλάγη ἀπὸ τὰς κακουργίας των.

Οἱ ἐπιδρομεῖς, ἔμειναν μερικοὺς μῆνας εἰς «ἀνεργίαν». Ἀλλὰ δὲν ἤργησαν νὰ εὕρουν καὶ πάλιν νέαν ἀπασχόλησιν. Ὁ Δοὺξ τῶν Ἀθηνῶν Βριέννιος κατώρθωσε, κατὰ τὴν ἄνοιξιν τοῦ 1310, νὰ ἔλθῃ εἰς συνεννοήσεις μὲ τὴν Ἑταιρείαν τῶν Καταλανῶν, διὰ νὰ τὸν βοηθήσουν νὰ κυριεύσῃ τὴν Φθιώτιδα, μὲ τὸν σκοπὸν νὰ ἐπανακτήσῃ ἀργότερα τὴν Μεγαλοβλαχίαν — ὅπως ἐλέγετο τότε ἡ δεσποτεία τῆς Θεσσαλίας. Ἀνέλαβε νὰ καταβάλῃ ἐπὶ ἓξ μῆνας τέσσαρας οὐγγίας χρυσοῦ (δύο λίρας στερλίνας) κατὰ μῆνα εἰς κάθε ἱππέα μὲ πλήρη πανοπλίαν, δύο οὐγγίας εἰς κάθε ψιλὸν ἱππέα καὶ μίαν εἰς κάθε πεζόν. Προκατέβαλε δύο μηνῶν μισθούς, καί, μὲ τὴν βοήθειάν των, ἔγινε κύριος, μέχρι τοῦ φθινοπώρου, 32 φρουρίων τῆς Φθιώτιδος καὶ τῆς νοτιοανατολικῆς Θεσσαλίας — μεταξὺ τῶν ἄλλων τοῦ Δομοκοῦ καὶ τοῦ Ἁλμυροῦ. Ἐν τῷ μεταξύ, δὲν ἐπλήρωνε εἰς αὐτοὺς τοὺς ὀφειλομένους ἄλλους τέσσαρας μισθούς. Διὰ νὰ τοὺς ξεφορτωθῇ καὶ νὰ τοὺς διασπάσῃ, ἐκράτησεν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν του πεντακοσίους, ἱππεῖς καὶ πεζούς, καὶ τοὺς ἄλλους τοὺς ἐδίωξε περιφρονητικῶς, πεισθεὶς εἰς συμβουλὰς φίλων του.

Οἱ Καταλανοὶ συνεκεντρώθησαν εἰς τὴν Θεσσαλίαν καί, καθ' ὅλον τὸν χειμῶνα τοῦ 1310 πρὸς τὸ 1311, ἑτοιμάζοντο διὰ τὴν ἐκδίκησίν των. Ὁ δοὺξ τῶν Ἀθηνῶν, κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ 1311, πληροφορηθεὶς τὸν κίνδυνον τοῦ δουκάτου του, ἑτοιμάσθη καὶ αὐτὸς διὰ ν' ἀντιπαραταχθῇ ἐναντίον τῶν ἐπιδρομέων. Αὐτὸ ὑπῆρξεν ἡ καταστροφή του.

⁂

Ἰδοὺ πῶς περιγράφει τὸ «Χρονικὸν τοῦ Μορέως» τὰ συμβάντα, μὲ τὴν περίεργον γλῶσσαν τῆς ἐποχῆς :

«Ὡς ηὗραν ὅτι ἦλθασιν ἐτότε οἱ Κατελάνοι,
ὁποῦ τοὺς ὠνομάζασι «Μεγάλη Συντροφίαν»,
ἐκεῖσε εἰς τὸν Ἁλμυρὸν, ὅπου τοὺς εἶχε φέρει
ὁ δοῦκας δὲ τῶν Ἀθηνῶν, ὁ μισὲρ Γκὶ ἐκεῖνος,
εἰς λογισμὸν καὶ συμφωνίαν νὰ ἔλθῃ στὸν Μορέαν,
τὸν τόπον νὰ κερδίσουσι, τὴν ἀφεντίαν νὰ πάρῃ
ὡς διὰ τὴν γυναῖκαν του ὁποῦ ἦτον κληρονόμος·
ἐκείνην τὴν ὠνόμαζαν καὶ ἔλεγαν Μαργέταν
—ὁ πρίγκηπας ὁ Τάραντος βαστᾷ τὸ γονικόν της,
τὸ πριγκηπᾶτον Ἀχαΐας, μὲ τρόπον ἀδικίας.
Λοιπόν, ὡς ηὕρηκεν ἐκεῖ ὁ δοῦκας Γαλτιέρης
ὅτι ἐκεῖσε ἦλθασιν ἐκείνη ἡ Συντροφία
καὶ εἴχασι καὶ μετ' αὐτοὺς Τούρκους χίλιους καὶ πλέον,
ἐσυμβιβάστηκαν μ' αὐτοὺς μὲ συμφωνίες μεγάλες
νὰ μάχωνται τὴν Ρωμανίαν καὶ τὴν Βλαχίαν νὰ πάρουν.
Καὶ ὅσον ἐκερδίσασι τοῦ Δομοκοῦ τὸ κάστρον
ἐσέβησαν εἰς σκάνταλα καὶ εἰς μεγάλην μάχην.
Οἱ Κατελᾶνοι ἐσύμπεφταν καθολικὰ εἰς τὸν δοῦκαν
κ' ἐκεῖνος ἀπὸ ἀλαζωνείαν, ὡς τὰ ἔχουσιν οἱ Φράγκοι,
ἀπὸ βουλῆς του τῆς κακῆς, τὴν ἔδωσαν οἱ ἄλλοι,
ἐβάλθηκε, ἐπολέμησε, τὸν πόλεμον ἐχάσεν,
ἐπιάστη εἰς τὸν πόλεμον τὴν κεφαλήν του ἐκόψαν,
ἐπῆραν καὶ τὸν τόπον του, τὸ Μεγαλοκυρᾶτον,
καὶ ἔνι ἀφέντες σήμερον ἐκείνη ἡ Συντροφία.
Ὁ πόλεμος ἐγίνετον ἡμέραν γὰρ δευτέραν,
στὰς δεκαπέντε τοῦ μηνὸς ὁποῦ τὸν λέγουν Μάρτην,
ἐν ἔτει τρέχοντα χρονῶν ἀπὸ κτίσεως κόσμου
ἑξάκις χιλιάδων δὲ καὶ ὀχτακοσιῶν τε
καὶ σὺν αὐτῷ καὶ δεκαεφτά, ἑβδόμης δὲ ἰνδίκτου».

⁂

Ἡ μάχη ἐκείνη, τῆς Δευτέρας, 15ης Μαρτίου 1311, ὑπῆρξεν ἀποφασιστικὴ διὰ τὰς τύχας τῆς Ἀνατολικῆς Ἑλλάδος καὶ ἰδίως τῆς Ἀττικῆς. Οἱ Καταλανοὶ θὰ ἦσαν ἐν ὅλῳ ἑπτὰ ἕως ὀκτὼ χιλιάδες, ἐμπειροπόλεμοι καὶ σκληροὶ μαχηταί. Χίλιοι διακόσιοι ἀπὸ τὸν ἀριθμὸν αὐτὸν ἦσαν Τοῦρκοι, ὑπὸ τὸν Χαλίλ, τοὺς ἀκολουθοῦσαν δὲ καὶ μερικαὶ ἑκατοντάδες Ἑλλήνων ἀπὸ τὴν Θεσσαλίαν, ποὺ τοὺς εἵλκυεν ἡ πρόοψις μιᾶς γενναίας λαφυραγωγίας. Ἐκατέβαιναν πρὸς τὰς Θήβας ἀπὸ τὸ μέσον τῆς πεδιάδος καὶ προσπαθοῦντες νὰ ἐρείδουν τὸ ἀριστερόν των εἰς τὰ ἕλη τῆς Κωπαΐδος, διὰ νὰ μὴν κυκλωθοῦν.

Ὁ Βριέννιος εἶχε μαζί του 15 χιλιάδας στρατοῦ. Εἶχεν ὑπὸ τὰς ἀμέσους διαταγάς του 700 ἐκλεκτοὺς ἱππότας, ὅ,τι εὐγενέστερον καὶ μᾶλλον ἀνδρεῖον εἶχε νὰ ἐπιδείξῃ ἡ Φραγκοκρατία εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ἦσαν μαζί του ὁ αὐθέντης τῆς Τήνου καὶ τῆς Μυκόνου Γεώργιος ὁ Α'., ὁ Γκίζης, μαρκήσιος καὶ τοῦ ἑνὸς τρίτου τῆς Εὐβοίας· ὁ μαρκήσιος τῆς Μποντονίτσας Ἀλβέρτος Παλαβιτσίνης, αὐθέντης τοῦ βορείου ἕκτου τῆς Εὐβοίας· ὁ κόμης τῶν Σαλώνων Θωμᾶς ὁ Γ'., ὁ Στρομογκούρ· ὁ Βονιφάτιος Βερωναῖος — ὅλοι οἱ ἱππόται τῶν φεούδων των, Γάλλοι ὡς ἐπὶ τὸ πολύ. Εἶχεν ἀκόμη ἑξήμισυ χιλιάδας ἱππεῖς μὲ πανοπλίας καὶ 8 χιλιάδας πεζούς.

Ὅταν οἱ δύο ἀντίπαλοι στρατοὶ ἦλθαν ἐν ὄψει ἀλλήλων — κατὰ τὴν πρώτην ἑβδομάδα τοῦ Μαρτίου — ἔκαμαν ὅ,τι συνήθως ἐγίνετο κατ' ἐκείνην τὴν ἐποχήν : ἀλληλεμετρήθησαν, ἀνεγνώρισαν τὸ ἔδαφος, δὲν ἐβιάσθησαν καθόλου νὰ συμπλακοῦν. Οἱ ὑπὸ τὸν Χαλὶλ Τοῦρκοι σύμμαχοι τῶν Καταλανῶν ἐδήλωσαν οὐδετερότητα. Τὸ πλῆθος καὶ ἡ λαμπρότης τῶν ὅπλων τῶν ἀντιπάλων των τοὺς ἔκαμαν μεγάλην ἐντύπωσιν κ' ἐπροτίμησαν νὰ συνταχθοῦν, εἰς τὸ τέλος μὲ τοὺς νικητάς, οἱ ὁποῖοι, φυσικά, θὰ ἦσαν καὶ εἰς θέσιν νὰ τοὺς πληρώσουν καλά. Ἀντιθέτως, οἱ 500 Καταλανοί, ποὺ εἶχε κρατήσει εἰς τὴν ὑπηρεσίαν του ὁ Μέγας Κύρης τῶν Ἀθηνῶν, δοὺξ Βριέννιος, μόλις ἀντίκρυσαν τοὺς συμπατριώτας των, ἐλιποτάκτησαν πρὸς τὸ στρατόπεδόν των.

Παρ' ὅλ' αὐτά, οἱ Καταλανοὶ δὲν ἠμποροῦσαν, βέβαια, νὰ βασισθοῦν μόνον εἰς τὴν πεῖράν των καὶ τὴν ἀνδρείαν των διὰ νὰ νικήσουν στρατὸν διπλάσιον κατὰ τὴν δύναμιν. Κατέφυγαν εἰς τὴν τέχνην των. Ἐστήριξαν τὰ νῶτά των εἰς τὴν δεξιὰν ὄχθην τοῦ Βοιωτικοῦ Κηφισσοῦ καὶ τὸ ἀριστερόν των εἰς τὰς μικρὰς λίμνας, ποὺ εἶνε αἱ καταβόθραι τῆς Κωπαΐδος. Διωχέτευσαν τὰ νερὰ των πρὸς τὸν κάμπον καί, κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον, ἡ πεδιάς, ἐμπρὸς εἰς τὸ μέτωπόν των, ἐπλημμύρισε καὶ μετεβλήθη εἰς ἔκτασιν βούρκου, ὅπου ἠμποροῦσαν μὲν νὰ κινηθοῦν ἐλαφροὶ πεζοί, ἀλλ' ἦτο ἀδύνατον εἰς ἱππεῖς καταφράκτους νὰ προχωρήσουν. Ἐκεῖ ἐπερίμειναν τὴν ἐπίθεσιν τοῦ δουκός.

Ὁ Βριέννιος ἐξέλαβε τὴν ἀπραξίαν των ὡς δειλίαν. Καὶ τὸ πρωῒ τῆς 15ης Μαρτίου, ἀφοῦ οἱ ἀββάδες του εὐλόγησαν τὴν σημαίαν του — γαλανὴν μὲ ἀστέρας, μέσα εἰς τὴν ὁποίαν εἰκονίζετο λέων χρυσὸς — καὶ τὰ φλάμπουρα τῶν ἱπποτῶν καὶ τῶν αὐθεντῶν μὲ τὰ οἰκόσημά των, ἔδωκε τὸ σύνθημα τῆς ἐπιθέσεως. Τὰ βούκκινα καὶ τὰ σαλπίγγια τῶν παιδοπούλλων ἤχησαν τὰ πολεμιστήρια καὶ ὁ δοὺξ τῶν Ἀθηνῶν Βριέννιος, πρῶτος, ἀλαλάζων καὶ μὲ τὸ βαρὺ κοντάρι προτεταμένον, ἐκάλπασε κατὰ τῶν Καταλανῶν, ἀκολουθούμενος ἀπὸ τοὺς ἑπτακοσίους εὐγενεῖς «χρυσοσπηρουνάτους καβαλαρίους», μὲ τὰ ἀπαστράπτοντα κοντάρια καὶ τὰ κυματίζοντα φλάμπουρα.

Οἱ Καταλανοὶ τοὺς ἀφῆκαν νὰ πλησιάσουν εἰς μικρὰν ἀπόστασιν, βάλλοντες ἐναντίον των βέλη. Μερικὰ ἄλογα ἐπληγώθησαν καὶ ὠλίσθησαν εἰς τὸν βοῦρκον. Ἐσκόνταψαν ἄλλα ἐπάνω των. Μετ' ὀλίγον οἱ λαμπροὶ ἑπτακόσιοι ἱππόται εἶχαν κολλήσει εἰς τὸ ἕλος, δυσκίνητοι ἀπὸ τὸ βάρος τῶν πανοπλιῶν των. Οἱ Καταλανοὶ τότε ἐξώρμησαν ἐλαφροὶ καὶ εὐκίνητοι, ἐναντίον των καὶ ἤρχισαν τὴν γενικὴν σφαγὴν μὲ τοὺς πελέκεις, τὰ βαρειὰ σπαθιὰ καὶ τὰς λόγχας. Ὁ δοὺξ Βριέννιος ἔπεσε τραυματισθεὶς ἀπὸ βέλος· ἡ σημαία του εἶχε ποδοπατηθῇ εἰς τὸν βοῦρκον. Ἕνας Καταλανὸς τὸν ἀπεκεφάλισεν. Ἕνας ἄλλος ἀπέκοψε τὴν κεφαλὴν τοῦ μαρκησίου Παλαβιτσίνι τῆς Μποντονίτσας· ὁ κόμης τῶν Σαλώνων εἶχε κρεουργηθῇ ὀλίγον παραπέρα.

Οἱ Τοῦρκοι τοῦ Χαλίλ, ὅταν ἀντελήφθησαν ποῦ ἔκλινεν ἡ μάχη, ἐπετέθησαν καὶ αὐτοὶ ἐναντίον τοῦ ἄλλου στρατοῦ τοῦ δουκός, ὁ ὁποῖος εἶχεν ἤδη χάσει τὸ ἠθικόν του. Καί, ὀλίγον μετὰ τὸ μεσημέρι τῆς ἡμέρας ἐκείνης, ὁ κάμπος ἦτο γεμᾶτος ἀπὸ χιλιάδας πτωμάτων ἀνθρώπων καὶ ἀλόγων, ἀνάμεσα εἰς τὰ ὁποῖα οἱ Καταλανοὶ καὶ οἱ περίοικοι ἐσκύλευαν καὶ ἀπετελείωναν τοὺς πεσόντας.

⁂

Οἱ νικηταί, ἀντὶ νὰ εἰσβάλουν ἀμέσως εἰς τὰς γειτονικὰς Θήβας ἐτράπησαν ἐναντίον τῆς Λεβαδείας, τῆς ὁποίας τὸ φρούριον τοὺς ἀντισυχοῦσεν. Ἀλλ' οἱ Ἕλληνες κάτοικοί της τὴν παρέδωσαν ἀμέσως καὶ ἔλαβον ὡς ἀντάλλαγμα μερικὰ προνόμια εἰς διπλώματα μὲ τὴν σφραγῖδα τοῦ Ἁγίου Γεωργίου.

Ἀπὸ τὴν Λεβάδειαν οἱ Καταλᾶνοι τῆς «Κουμπανίας» ἐπέδραμον κατὰ τῶν Θηβῶν, ὅπου κατεκρήμνισαν τὸ κάστρον τοῦ Δουκὸς — «μεγα δυναμάριν» κατὰ τὸν χρονικοφράφον — καὶ εἰσέβαλαν ἔπειτα εἰς τὰς Ἀθήνας. Σφαγή, λεηλασία, ἐρήμωσις, κάθε εἶδος τυραννίας ἔπεσαν εἰς τὴν κατακτηθεῖσαν χώραν. Οἱ Φράγκοι δὲν εἶχαν πιέσει τοὺς ἰθαγενεῖς, ἀλλ' οἱ Καταλανοὶ ἐφέρθησαν πρὸς αὐτοὺς ὡς πρὸς ἀνδράποδα κυριολεκτικῶς. Ἡ κυριαρχία των διήρκεσεν ἐπὶ ἥμισυν αἰῶνα περίπου. Ἡ Καταλανικὴ Ἑταιρεία ἐδιχάσθη ἀπὸ διχονοίας καὶ ὁ βασιλεὺς τῆς Σικελίας Φρειδερῖκος ἠναγκάσθη νὰ στείλῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα ὡς δοῦκα τῆς Ἀττικῆς, τὸν δευτερότοκον υἱόν του Μαμφρέδον τῆς Ἀραγῶνος, ἕνα παιδί, τοῦ ὁποίου ὁ ἐπίτροπος Ἐστανιὸλ ἐξεστράτευσε καὶ κατὰ τῆς Εὐβοίας. Ὅταν ὁ Ἐστανιὸλ ἀπέθανε, κατὰ τὸ 1316, τὸν διεδέχθη ὁ νόθος υἱὸς τοῦ βασιλέως τῆς Σικελίας, ὁ Ἀλφόνσος Φρειδερῖκος τῆς Ἀραγῶνος. Ἐξεκίνησεν ἀπὸ τὴν Βαρκελώνην μὲ 10 γαλέρας καὶ ἀρκετὸν στρατὸν καὶ ἔφθασεν εἰς τὴν Ἀττικὴν ὅπου καὶ ἐγκατεστάθη ἐπάνω εἰς τὴν Ἀκρόπολιν. Μετ' ὀλίγον ἐπῆρεν ὡς σύζυγον τὴν Μαροῦλαν, κόρην τοῦ μαρκησίου τῆς Καρύστου Βονιφατίου καί, μὲ μερικὰς χιλιάδας ἱππέων ἐπέρασε τὴν μαύρην γέφυραν ποὺ ἤνωνε τὴν Βοιωτίαν μὲ τὴν Χαλκίδα, — δι' αὐτὸ ἡ Χαλκὶς ἐλέγετο Νεγροπόντε καὶ ὄχι ἀπὸ παραφθορὰν τοῦ «Εὔριπος» — ἀλλ' ἡ ἐκστρατεία του εἰς τὸ τέλος ἀπέτυχεν. Αὐτὸ δὲν τὸν ἠμπόδισε νὰ ἐπεκτείνῃ τὸ κράτος τῶν Καταλανῶν εἰς τὴν Φθιώτιδα καὶ ἕως τὴν νοτιοανατολικὴν Θεσσαλίαν μέχρι τοῦ 1338, ὅταν ἀπέθανε.

⁂

Οἱ Καταλανοὶ ἐτυράννησαν τὴν ἀνατολικὴν Ἑλλάδα ὅσον δὲν ἐτυράννησαν ἀργότερα οἱ Τοῦρκοι. Καὶ ὅταν ἔφυγαν πλέον, διωχθέντες ἀπὸ ἄλλους Φράγκους, Ἰταλιώτας αὐτούς, ἡ χώρα ἀνέπνευσε κυριολεκτικῶς. Ἀπὸ τὴν διάβασίν των δὲν ἀπέμεινε, παρὰ ἡ κακὴ ἀνάμνησις τῆς ἀπανθρωπίας τυχοδιωκτῶν, ποὺ εἶχαν ψυχὴν Γότθων καὶ τὴν μανίαν τῆς ἁρπαγῆς.

Ν. ΚΑΡΒΟΥΝΗΣ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
ΕΤΗΣΙΑ	ΔΡ. 380	ΕΤΗΣΙΑ ΛΙΡ ΑΓΓΛ.	2
ΕΞΑΜΗΝΟΣ	„ 200	ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΔΟΛΛ.	15
ΤΡΙΜΗΝΟΣ	„ 100	ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ	Μ. 50
		ΕΛΒΕΤΙΑΣ	F. S. 60

Η ΠΡΩΪΑ

ΤΙΜΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

ΕΜΠΟΡΙΚΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ Ο ΣΤΙΧΟΣ ΔΡ	5.30
ΤΡΑΠΕΖΙΚΑΙ	6—15
ΘΕΑΤΡΩΝ, ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΩΝ ΚΕΝΤΡΩΝ ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΕΩΝ	6.—
ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ	100-200

Ἡ Ἰταλικὴ ἑβδομὰς

Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας κ. Ζαΐμης εἰς τὴν ἔκθεσιν τοῦ Ζαππείου.

Τὸ ποδόσφαιρον

Ἕνα στιγμιότυπον ἀπὸ τὴν χθεσινὴν ποδοσφαιρικὴν συνάντησιν «Ἑνώσεως» καὶ «Ἀπόλλωνος».

Εἰς τὴν ἐξορίαν

Ἡ Ἰσπανὶς πριγκήπισσα Ἰσαβέλλα, θεία τοῦ βασιλέως Ἀλφόνσου, ἀσθενήσασα καὶ μὴ θέλουσα ν' ἀποθάνῃ ἐπὶ δημοκρατικοῦ ἐδάφους, μετεφέρθη ἐπὶ φορείου εἰς τὸν σιδηροδρομικὸν σταθμὸν καὶ ἐπῆγεν εἰς Παρισίους ὅπου ἀπέθανε κατ' αὐτάς.

Οἱ ἐπιδρομεῖς τοῦ βυθοῦ

Ὁ τρόμος τῶν θαλασσῶν

Αἱ περιπέτειαί μου μὲ τὰ ὑποβρύχια

Ἀφηγήσεις τοῦ Γερμανοῦ πλοιάρχου τοῦ πολεμικοῦ ναυτικοῦ Μὰξ Βαλεντίνερ

69ον

Τὸ νερὸ πηδοῦσε σὰ βρύση μέσα ἀπὸ τοὺς ἁρμούς, πεφτοντας ψηλὰ κατὰ πάνω μας, ἐνῷ τὰ πόδια μας πλατσουρίζανε μὲς στὰ νερά. Ὡς τόσο μπορούσαμε τουλάχιστον ἐδῶ νὰ πάρουμε ἀνάσα.

Κι' ἀργά, σιγά, πήραμε καὶ πάλι κουράγιο. Δὲν ἦτεν καθόλου εὐχάριστη διαμονὴ τ' καράβι αὐτὸ ποὺ ἀπάνω στὴ σκεπασμένη τὴν κουβέρτα του χτυποῦσαν μὲ τρομακτικὸ θόρυβο τὰ κύματα καὶ τὰ σάρωναν ὅλα... Ἦταν ὅμως ὁπωσδήποτε μιὰ διαμονή...

Σκεφθήκαμε μάλιστα καὶ νὰ φᾶμε...

Ἀδιάκοπα τὰ κύματα σάρωναν τὴν κουβέρτα τῆς «Ἥρας».

Ἄξαφνα, μέσα στὸ δαιμονικὸν ἐκεῖνο θόρυβο, ἀκούστηκε κάποιος ἀλλόκοτος ἦχος... κάτι...

—Τρόμπα μαρίνα!... εἶπε κάποιος...

Ἕνας ναύτης ἀνέβηκε ἀπάνω στὴν κουβέρτα. Ἡ θάλασσα χυνόσε ἐκείνη τὴ στιγμὴ ἀπάνω στὸ καράβι... Παρὰ τρίχα νὰ τὸν ἁρπάξῃ μαζί της...

Ὁ ναύτης κατέβηκε καὶ πάλι στὴν καμπίνα : «Ἡ ναυαγοσωστικὴ βάρκα τοῦ σταθμοῦ...» ἀνήγγειλε.

Τρέξαμε τότε ὅλοι στὸ κατάστρωμα. Θαμπά, μέσα στὴ βροχὴ καὶ στὸ νερό, διεκρίναμε μιὰ μεγάλη ναυαγοσωστικὴ βάρκα, καμμιὰ δωδεκαριὰ ἀνθρώπους μέσα... σὲ ἀπόσταση δεκαπέντε μόλις μέτρων ἀπὸ τὴν «Ἥρα».

Ὁ τιμονιέρης ἔβαλε ἕναν τηλεβόα στὸ στόμα του, ἀλλ' ἡ βοὴ τῆς θαλάσσας κατάπιε τὰ λόγια του. Μὲ μεγάλη δυσκολία κατάφερα νὰ καταλάβω τοῦτα : Ἄσχημα νέα... μετεωρολογικά... τὴν τελευταία στιγμή, νὰ σωθῇ τὸ πλήρωμα...»

Ἡ ἄμοιρη ἡ «Ἥρα» ἔτρεμε πάνω ἀπὸ τὰ χτυπήματα τῆς παράφορης θάλασσας, σὰν τρομαγμένο ψωράλογο... Ἦταν ἀνάγκη νὰ προσέχουμε κ' ἐμεῖς οἱ ἴδιοι μὴ μᾶς πάρῃ ἡ θάλασσα... Ὡς τόσο δὲν μποροῦσα νὰ πεισθῶ πῶς ἦταν τόσο ἀπελπιστικὴ ἡ κατάσταση γύρω μας... Τὸ καράβι ἄσταξε ἔτσι ὧρες ὁλόκληρες... Ἀλλ' ὁ ἄνθρωπος ἀπὸ τὴ βάρκα σφύριξε πάλι μὲ τὸ βουκινό του. Τότε διέταξα τοὺς ἄνδρας μου νὰ δέσουν γύρω ἀπὸ τὴ μέση τους τὸ σχοινί, ποὺ μᾶς ἔρριξε ἡ βάρκα. Ὁ ἕνας ὕστερα ἀπὸ τὸν ἄλλον δέθηκε καὶ πήδησε στὸ νερό... Μισοπνιγμένους τοὺς τραβοῦσαν στὴ βάρκα...

—Ἡ σειρά σας τώρα, καπετάνιο!

—Δὲ θέλω, οὔρλιασα ἐγώ. Θὰ προσμένω νὰ πέσῃ ἔξω τὸ καράβι καὶ τότε θὰ βγῶ κολυμπῶντας...

—Αὐτὸ εἶνε τρέλλα, φώναξε ὁ ἄνθρωπος μὲ τὸν τηλεβόα. Ἐρχόμαστε πιὸ κοντά...

Καὶ πραγματικά, παρ' ὅλον τὸν κίνδυνο νὰ συντριβοῦν ἀπάνω στὴν «Ἥρα», οἱ θαλασσινοὶ ἐκεῖνοι ἔφεραν μὲ τὰ κουπιὰ τὴ βάρκα τους σιμώτερα. Πῆρα φόρα, πήδησα μέσα στὴ βάρκα. Ὁ σκοπός πέτυχε...

Τότε ἕνα βαρὺ κῦμα πέρασε ἀπὸ πάνω ἀπ' ὅλους μας. Τὸ νερὸ μᾶς μούσκεψε ὡς τὰ κόκκαλα...

Μὲ ἀπίστευτη ταχύτητα καὶ μὲ σιγουράδα κωπηλάτησαν οἱ θαλασσινοί. Ἡ βάρκα τους πήδησε στὰ μεγάλα κύματα τοῦ γιαλοῦ καὶ βρέθηκε στὴν ἀμμουδιά...

Ἄξαφνα, ἕνα σωρὸ ἄνθρωποι μὲ περιστοίχισαν σφίγγοντάς μου τὸ χέρι, σὰν νὰ εἶχα γλυτώσει ἀπὸ τὴν Κόλαση... Ὄχι, τόσο φοβερὰ δὲν ἦταν τὰ πράγματα. Καὶ ὡς ἐξ ἐνστίκτου ἔνοιωσα μετάνοια ποὺ ἄφησα ἔρημο τὸ καράβι μου.

Τὸ ἔνστικτό μου δὲν μὲ γελαῦσε. Ὅταν βρῆκα κατάλυμα γιὰ τὸ ἑαυτό μου καὶ γιὰ τοὺς ναῦτες μου, ζήτησα τηλεφωνικῶς τὴν ναυαγοσωστικὴ ἑταιρεία. Τὴ ρώτησα τί ζητοῦσε γιὰ νὰ σώσῃ τὴν «Ἥρα». Ὁ διευθυντὴς μοῦ ἀποκρίθηκε πὼς θέλει πεντακόσιες χιλιάδες μάρκα...

—Εἶστε παλαβός! μοῦ ξέφυγε, καθὼς τηλεφωνοῦσα.

Ἀκούω τότε μιὰ φωνὴ θυμωμένη νὰ ὀρύεται :

—Αὐτὸ τὸ ποσὸν θὰ ὁρίσῃ ὁπωσδήποτε καὶ τὸ δικαστήριο... Δὲν ξέρετε λοιπὸν τὰς διατάξεις τῶν νόμων ; Ἡ «Ἥρα» σας εἶνε ἐγκαταλελειμένον σκάφος!

Μοῦ φάνηκε σὰν νὰ μὲ μπάτσισαν κατάμουτρα. Ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος εἶχε δίκηο... Τὸ καράβι εἶχε ἐγκαταλειφθῇ... Δὲν εἶχα κανένα δικαίωμα ἀπάνω του...

Αὐτὸ μὲ ἀνεστάτωσε πολύ...

Μέσα στὴν ἀπελπισία μου παρουσιάσθη ἐμπρός μου ἕνας κύριος, συστήθηκε ὡς πλοίαρχος, καὶ μὲ προσκάλεσε στὸ σπίτι του. Προσκλήθηκα μὲ ἀρκετὴν ἐπισημότητα νὰ καθήσω στὸ τραπέζι. Ἕνα θαυμάσιο γκρόγκ μὲ συνέφερε γρήγορα ἐντελῶς...

Κατὰ τὶς τέσσερες τὸ πρωῒ τὸν ἀπεχαιρέτησα. Βγῆκα στὴν πόρτα, μύρισα τὸν ἀέρα. Κύτταξα ἀμέσως κατὰ τὴ θάλασσα : Ἡ τρικυμία εἶχε κοπάσει... ὁλότελα...

Διάβολε... νὰ ἐξώκειλε τάχα ἡ «Ἥρα»;

Μονομιᾶς πῆρα τὰ πόδια μου στὸν ὦμο κ' ἔτρεξα ὅσο μποροῦσα γρηγορώτερα...

Τίποτα δὲν διέκρινα μέσα στὸ πρωϊνὸ σούρουπο.

Ξάφνου, πρόβαλε μπροστά μου ἕνας μαῦρος ἴσκιος. Ὁ γέρο-φύλακας τοῦ γιαλοῦ.

Ἅμα μὲ εἶδε νὰ τρέχω, μοῦ φώναξε ἀπὸ μακρυά : «Δὲν ἔχει πέσει ἔξω... ἐλάτε κατὰ δῶ, θὰ τὴν ἰδῆτε...»

Ἔτρεξα, ἔτσι ποὺ ὁ ψυχρὸς ἀέρας ἔσκιζε θαρροῦσες τὰ πλεμόνια μου... Ἄνοιξα καλὰ-καλὰ τὰ μάτια... Πράγματι! Ἡ «Ἥρα» βάστηξε καλά... Στεκόταν στὴ θέση της!

Ἔσεισα τὸν γέροντα ἀπὸ τοὺς ὤμους, μοῦ ρχόταν νὰ οὐρλιάσω ἀπὸ χαρά :

—Ἄνθρωπε τοῦ Θεοῦ, ξέρεις κανέναν ψαρᾶ ποὺ νὰ μπορῇ νὰ μὲ πάῃ στὸ καράβι μου ;

—Ξέρω.

—Ἐμπρὸς λοιπόν...

Πήραμε γοργὰ τὸ δρόμο, φτάσαμε σ' ἕνα σπιτάκι. Ὁ φύλακας χτύπησε στὰ παράθυρα.

Σὲ λίγο ἀκούστηκε θόρυβος ἀπὰ μέσα κ' εἴδαμε ἕνα πρόσωπο κακοξυπνημένο.

—Μπορεῖς νὰ μὲ πᾷς στὸ καράβι μου ;

—Ποῦ ;... Ἐκεῖ ;... Χμ! Μπορεῖ... Νὰ ἰδοῦμε...

Σὲ λίγο τὰ συμφωνήσαμε.

Τρέχω ἀντοχὴ ὡς τὸ πανδοχεῖο, ὅπου ξυπνῶ τοὺς ναῦτες μου :

—Σηκωθῆτε, θὰ πᾶμε στὴν «Ἥρα»!

Τὰ πρόσωπά τους δείχνουν πὼς δὲν μὲ καταλαβαίνουν. Ὡς τόσο σὲ λίγο ἀντιλαμβάνονται. Ἑτοιμάζονται, φοροῦν τὶς μπότες τους καὶ τρέχουν σὰν παλαβοὶ μαζί μου.

Στὸ μεταξὺ ἔφεξε τελείως ἡ ἡμέρα. Ἡ τρικυμία ἐκόπασε ἐντελῶς.

Κωπηλατοῦμε πρὸς τὴν «Ἥρα»... ὁπότε διακρίνομε στὸν ὁρίζοντα ἕνα μικρὸ σύννεφο καπνοῦ. Τὸ ναυαγοσωστικό!!

Ζήτω! Ἐμεῖς φτάσαμε νωρίτερα!

Ἔτσι, ἔφτασα ὁπωσδήποτε κάποτε μὲ τὶς πυρολιθιές μου στὸ Ἀμβοῦργο...

. . . .

Αὐτὸ ὑπῆρξε τὸ τελευταῖο μου θαλασσινὸ ταξείδι, ποὺ —ὁ διάβολος, βλέπεις, ἔχει πολλὰ ποδάρια— μποροῦσε νὰ τελειώσῃ κι' ἀλλοιώτικα.

Θὰ ταξειδεύσω τάχα στὸ μέλλον εὐχάριστος πέρα, στὴν ἄλλη πλευρὰ τοῦ παράθυρου ; Ὁ Θεὸς τὸ ξέρει. Ὁπωσδήποτε, θὰ τὸ κάμω εὐχάριστα σ' ἕνα καράβι, ποὺ στὸ κατάρτι του θὰ κυματίζουν οἱ σημαίες καὶ τὰ σήματα μιᾶς εὐτυχισμένης, ἐλεύθερης Γερμανίας.

Στὸ βιβλίο μου αὐτὸ ὑπάρχει κάτι ἀπὸ τὴ μοῖρα τῆς ζωῆς τῶν θαλασσινῶν, τῆς ζωῆς τῶν στρατιωτικῶν, κάτι κι' ἀπ' τὴ μοῖρα τῆς γερμανικῆς ζωῆς...

Καὶ πολλὴ ἀγάπη γιὰ τὸ γερμανικὸ λαὸ καὶ τὸν γερμανικὸ τὸν πόνο.

Ἀπὸ τέτοιους σπόρους βλάστησε κι' ἄλλοτε τὸ μεγαλεῖο τῆς Γερμανίας.

ΤΕΛΟΣ

Αἱ χθεσιναὶ Ἱπποδρομίαι

Μὲ τὴν συνήθη ἐπιτυχίαν καὶ κανονικότητα διεξήχθησαν χθὲς αἱ Ἱπποδρομίαι. Κόσμος πολὺς καὶ ἐκλεκτὸς παρηκολούθησεν αὐτάς. Αἱ ἀποδόσεις ἦσαν περιωρισμέναι, οὐχ ἧττον ὅμως τινὲς ἐξ αὐτῶν ἦσαν ἱκανοποιητικαί. Τὰ σύνθετα ἀπέδωσαν : ὁ μὲν πρῶτος συνδυασμὸς Βακχὶς — Γκαρνοὺκ 426 εἰς τὴν ἐξέδραν καὶ 176 εἰς τὴν πελούζ, ὁ δὲ δεύτερος Λιζὰζ — Λὰ Κάϊγ 1144 εἰς τὴν ἐξέδραν καὶ 531 εἰς τὴν πελούζ. Τὰ τεχνικὰ ἀποτελέσματα ἔχουν ὡς ἑξῆς :

Πρώτη ἱπποδρομία : Στρατιωτικὴ μὲ ἀναβάτας ἀξιωματικούς. Ἀπόστ. 2000 μ. Ἐνίκησεν ἡ Χαρὰ μὲ τὸν κ. Γουγούσῃ (20—11), δεύτερος ὁ Ἀφιὸν μὲ τὸν κ. Κουνελάκη (11) καὶ τρίτος ὁ Κρόμβελ μὲ τὸν κ. Ἀγγελιδάκη (13).

Δευτέρα ἱπποδρομία : Ἵπποι ἑλληνικοὶ μὴ καθαρόαιμοι 1600 μ. Πρώτη ἡ Βακχὶς τοῦ κ. Καμπᾶ μὲ τὸν Ἀνδρέα (12—11), δευτέρα τὸ Φάληρον (11) καὶ τρίτος ὁ Κατεργαράκος (12).

Τρίτη ἱπποδρομία : Ἵπποι ἀραβικοί. Ἀπόστ. 1800 μ. Ἐνίκησεν ὁ Γκαρνοὺκ τοῦ κ. Π. Ἀναστασοπούλου μὲ τὸν Σιμιγδαλᾶ (37 — 16) δεύτερος ὁ Ουαλίντ (13).

Τετάρτη ἱπποδρομία: Ἵπποι ἀγγλοαραβικοὶ καὶ ἑλληνικοὶ καθαρόαιμοι. Ἀπόστ. 1400 μ. Ἐνίκησεν ἡ Βρισηὶς τοῦ κ. Καμπᾶ μὲ τὸν Ἀνδρέα (12—12), δεύτερος ὁ Ἄρης (13).

Πέμπτη ἱπποδρομία : Ἵπποι ἀγγλικοὶ ἀπόστ. 1600 μ. Ἐνίκησεν ὁ Ντ' Ἀμούρ τοῦ κ. Βούλτσου (12).

Ἕκτη ἱπποδρομία : Ἵπποι ἀραβικοί. Ἀπόστ. 1600 μ. Ἐνίκησεν ὁ Τόκιο τοῦ κ. Καλογερέα μὲ τὸν Ἀνδρέα (73—39), δεύτερος ὁ Λιζὰζ (44) καὶ τρίτος ὁ Τέρμινους (16).

Ἑβδόμη ἱπποδρομία: Ἵπποι ἀγγλικοὶ καὶ ἑλληνικοὶ καθαρόαιμοι. Ἀπόστ. 1400 μ. Ἐνίκησεν ἡ Λὸ Κάϊγ μὲ τὸν Ζαρίφη (35—15) καὶ δεύτερος ὁ Στρόμπολι (12).

ΙΤΑΛΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΣ
ΜΕΓΑΡΟΝ ΖΑΠΠΕΙΟΥ
ΣΗΜΕΡΟΝ
ΕΚΘΕΣΙΣ ΙΤΑΛΙΚΗΣ ΤΕΧΝΗΣ
Ἀνοικτὴ καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν
ΩΡΑ 6η μ. μ.
Ἔναρξις τοῦ Thé-Dansant
ΩΡΑ 10 μ. μ.
ΜΕΓΑΛΗ ΣΥΝΑΥΛΙΑ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΔΩΜΑΤΙΟΥ
τῇ συμπράξει τοῦ μαέστρου Casella, τοῦ μαέστρου Nino Rossi στὸ πιάνο, τοῦ βιολονίστα κ. R. Poltronieri καὶ εἰς τὸ ᾆσμα ἡ δὶς Ἀνδρεάδη.
ΕΙΣΟΔΟΣ Δραχ. 100.
Ἔνδυμα ἐπίσημον.
Εἰσιτήρια πωλοῦνται :
Γραφεῖον Ταξειδίων C.I.T. Πανεπιστημίου 3,
Ξενοδοχεῖον «Μεγ. Βρεττανίας»,
Εἰς τὰ Μουσικὰ Καταστήματα.
ΔΕΟ

ΑΛΤ!
Πωλοῦνται ὅλαι αἱ ἀθηναϊκαὶ ἐφημερίδες καὶ περιοδικὰ παλαιῶν ἡμερομηνιῶν εἰς τὸ χαρτοπωλεῖον ΠΕΤΡΟΥ ΚΡΙΑΛΗ, Σοφοκλέους 7, (Στοὰ Παπποῦ).

Ἡ Ἑλληνικὴ Ἐπανάστασις τοῦ 1821

Τὸ προσωρινὸν πολίτευμα καὶ ἡ σύστασις τῆς διοικήσεως

Ἡ Συντακτικὴ Ἐπιτροπὴ συνεργάζεται μὲ τὸν Βικέντιον Γκαλλίνα.— Ἡ διοίκησις συγκροτεῖται ἀπὸ τὸ βουλευτικὸν σῶμα καὶ τὸ ἐκτελεστικόν.— Τὰ μεγάλα δικαιώματα τοῦ ἐκτελεστικοῦ.— Κυβέρνησις μὲ ἐξουσίαν ἡγεμονικῆς ἀρχῆς.

Ἱστορικαὶ μονογραφίαι τοῦ κ. Δ. Α. Κοκκίνου

Ἡ ἐπιτροπὴ ποὺ ἀνέλαβε τὴν σύνταξιν τοῦ προσωρινοῦ πολιτεύματος συνειργάσθη μὲ τὸν Ἰταλὸν φιλέλληνα Βικέντιον Γκαλλίνα. Διὰ νὰ εἴμεθα ἀκριβέστεροι ὁ Γκαλλίνα ὑπέβαλεν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ὡς τύπον Συντάγματος ἐλαφρῶς παρηλλαγμένον τὸ Βελγικὸν τοιοῦτο, τὸ ὁποῖον καὶ ἐνεκρίθη μὲ ὀλίγας μεταβολάς.

Τὸ πρῶτον καὶ τὸ δεύτερον κεφάλαιον τοῦ Συντάγματος ἦσαν τυπικὰ ἀφιερωμένα εἰς τὰ σχετικὰ μὲ τὴν θρησκείαν, τὴν ἑλληνικὴν ὑπηκοότητα καὶ τὰ «γενικὰ δικαιώματα τῶν κατοίκων τῆς Ἐπικρατείας τῆς Ἑλλάδος». Ἐγίνετο δεκτὴ ἡ ἀνεξιθρησκεία μὲ ἐπικρατοῦσαν τὴν θρησκείαν τῆς Ἀνατολικῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας καὶ ὡρίζετο ὅτι ὅλοι οἱ Ἕλληνες ἀπολαμβάνουν χωρὶς διαφορὰν ὅλων τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων, ὅτι εἶνε ἴσοι χωρὶς καμμίαν ἐξαίρεσιν ἀπέναντι τοῦ νόμου, ὅτι ἔχουν εἰς ὅλα τὰ ἀξιώματα καὶ τὰς τιμὰς τὸ αὐτὸ δικαίωμα μὲ συντελεστὴν δι' αὐτὰ μόνον τὴν ἀξίαν των. Τὰ ὑπόλοιπα ἑπτὰ κεφάλαια, τὰ καὶ σπουδαιότερα, ἐρρύθμιζαν τὰ τῆς συγκροτήσεως τῆς Διοικήσεως, ἡ ὁποία ἀπετελεῖτο ἀπὸ δύο σώματα. Ἀπὸ τὸ Βουλευτικὸν καὶ τὸ Ἐκτελεστικόν. Τὰ δύο σώματα συνειργάζοντο διὰ τὴν νομοθεσίαν. Ἡ Βουλὴ ἐψήφιζε τοὺς νόμους καὶ τὸ Ἐκτελεστικόν, ἡ κυβέρνησις, τοὺς ἐξετέλει. Ἀλλ' οὔτε τοῦ Βουλευτικοῦ σώματος αἱ ἀποφάσεις εἶχαν κῦρος χωρὶς τὴν ἐπικύρωσίν των ὑπὸ τοῦ Ἐκτελεστικοῦ, οὔτε τὰ νομοσχέδια ποὺ ὑπέβαλλοντο ἀπὸ τὸ Ἐκτελεστικὸν εἰς τὸ Βουλευτικὸν ἐθεωροῦντο νόμοι ἂν δὲν ἐνεκρίνοντο ἀπὸ τὸ Βουλευτικόν. Ἡ διάρκεια καὶ τῶν δύο σωμάτων ὡρίζετο δι' ἕνα ἔτος καθὼς καὶ ἡ ὑπηρεσία τῶν προέδρων καὶ ἀντιπροέδρων των. Ὁ ἀριθμὸς τῶν μελῶν τοῦ Βουλευτικοῦ δὲν ὡρίζετο. Τὸ ἐκτελεστικὸν ἀπετελεῖτο ἀπὸ πέντε μέλη ἐκλεγόμενα ὑπὸ τῆς συνελεύσεως ἐκτὸς τῶν μελῶν τοῦ Βουλευτικοῦ, καὶ διώριζεν ὀκτὼ ὑπουργούς. Τῶν Ἐξωτερικῶν, τῆς Οἰκονομίας, τοῦ Ἐσωτερικῶν, τῶν Πολεμικῶν, τοῦ Ναυτικοῦ, τῆς Θρησκείας καὶ τῆς Ἀστυνομίας. Μεταξὺ τῶν ὑπουργῶν ὁ πρῶτος εἶχε τὸν τίτλον τοῦ Ἀρχιγραμματέως τῆς Ἐπικρατείας καὶ τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ ἦτο ὁ πρόεδρος τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου. Οἱ ὑπάλληλοι τῶν διαφόρων διοικητικῶν ὑπηρεσιῶν διωρίζοντο ὑπὸ τοῦ Ἐκτελεστικοῦ. Οὔτε κήρυξις πολέμου, οὔτε συνομολόγησις εἰρήνης ἀπεφασίζετο χωρὶς τὴν συγκατάθεσιν τοῦ Βουλευτικοῦ. Τὸ Ἐκτελεστικὸν ὤφειλε νὰ ὑποβάλῃ τὰς συνθήκας ποὺ συνῆπτε μὲ ἄλλα κράτη εἰς τὸ Βουλευτικὸν πρὸς κύρωσιν. Εἶχε μόνον τὸ δικαίωμα νὰ συνομολογήσῃ ὀλιγοήμερον ἀνακωχήν. Ἐτέθη καὶ ἡ ἐννοουμένη διὰ καιροὺς ἐπαναστάσεως διάταξις ὅτι ἀπηγορεύετο εἰς τὸ Βουλευτικὸν νὰ συγκατατεθῇ εἰς τὴν κύρωσιν συνθήκης ποὺ εἶχε σκοπὸν τὴν κατάργησιν τῆς πολιτικῆς τοῦ Ἔθνους ὑπάρξεως. Ἂν τὸ Ἐκτελεστικὸν περιεπλέκετο εἰς τοιαύτας συνθήκας, τὸ Βουλευτικὸν ὤφειλε νὰ καταγγείλῃ τὸν πρόεδρον τοῦ Ἐκτελεστικοῦ καὶ νὰ τὸν κηρύξῃ ἔκπτωτον.

Τὸν προϋπολογισμὸν τῶν ἐσόδων καὶ τῶν ἐξόδων τὸν ὑπέβαλλεν εἰς τὸ Βουλευτικὸν πρὸς ἔγκρισιν τὸ Ἐκτελεστικόν, ἀλλὰ διὰ τὸ πρῶτον ἔτος ὤφειλε τὸ Βουλευτικὸν «ἄνευ μικρᾶς ἀναβολῆς» νὰ προμηθεύσῃ εἰς τὸ Ἐκτελεστικὸν χρηματικὸν ποσὸν διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς διοικήσεως, τὸ ὁποῖον ἐν τούτοις δὲν καθωρίζετο διότι δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ὑπολογισθοῦν ἀκόμη τὰ ἔξοδα. Τὸ Ἐκτελεστικὸν θὰ ἐλογοδότει διὰ τὰς δαπάνας εἰς τὸ τέλος τοῦ ἔτους.

Εἰς τὸ Βουλευτικὸν ἐδίδετο τὸ δικαίωμα νὰ ἐγκρίνῃ ἢ ὄχι τοὺς στρατιωτικοὺς προβιβασμούς, ποὺ ὑπέβαλλοντο ἀπὸ τὸ Ἐκτελεστικὸν καθὼς καὶ τὰς προτεινομένας ἀμοιβὰς διὰ ἃς πρὸς τὴν πατρίδα ἐκδουλεύσεις.

Εἰς τὰς τακτικὰς καὶ τὰς ἐκτάκτους συνεδριάσεις τοῦ Βουλευτικοῦ ἐπετρέπετο ἡ εἴσοδος εἰς τοὺς δημοσιογράφους. Ἀπεκλείετο μόνον ἡ παρουσία των εἰς τὰς μυστικὰς συνελεύσεις, ποὺ ἐγίνοντο ὁσάκις ἐζητοῦντο ἀπὸ πέντε μέλη τοῦ σώματος.

Τὸ Ἐκτελεστικὸν σῶμα ἐκπροσωποῦν τὴν ὑπερτάτην ἀρχὴν ἐθεωρεῖτο ἀπαραβίαστον. Ἂν ὑπέπιπτεν εἰς παρανομίαν, ἐδικάζετο κατὰ πρῶτον ὁ πρόεδρός του καὶ ἂν ἐκηρύσσετο ἔκπτωτος τοῦ ἀξιώματος, ἐξελέγετο νέος πρόεδρος καὶ τότε ἐγίνετο ἡ δικαστικὴ δίωξις καὶ τῶν λοιπῶν μελῶν του. Εἶχε τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικυρώσεως τῶν νόμων ποὺ ἐψηφίζοντο ὑπὸ τοῦ Βουλευτικοῦ, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀκυρώσεως των, ἢ τῆς τροπολογίας των, ὁπότε τὰ ψηφισθέντα καὶ μὴ ἐγκρινόμενα ὑπεβάλλοντο ἐκ νέου εἰς τὴν ψῆφον τοῦ Βουλευτικοῦ. Ἂν μετὰ τοῦτο τὸ Βουλευτικὸν ἐπέμενεν εἰς τὴν πρώτην του γνώμην καὶ δὲν ἐδέχετο τὰς τροπολογίας τοῦ Ἐκτελεστικοῦ, ἡ ὑπόθεσις παρεπέμπετο ἐκ νέου εἰς τὸ Ἐκτελεστικόν, τὸ ὁποῖον εἶχε τότε τὸ δικαίωμα ἂν δὲν ἔδιδε τὴν τελικὴν ἔγκρισίν του σύμφωνον πρὸς τὴν γνώμην τοῦ Βουλευτικοῦ νὰ θεωρήσῃ μὴ ὑπάρχοντα τὸν ψηφισθέντα νόμον. Διὰ τοῦ ἄρθρου τούτου τὸ Ἐκτελεστικὸν εἶχε τὴν παντοδυναμίαν ἐπὶ τῆς νομοθεσίας, ἀφοῦ ἠδύνατο ν' ἀρνηθῇ κῦρος εἰς τ' ἀποφασισθέντα ὑπὸ τῆς πλειοψηφίας τῆς Βουλῆς, καὶ νὰ ἐξακολουθῇ ὑφιστάμενον χωρὶς νὰ ἐπηρεάζῃ τὴν παραμονήν του εἰς τὴν ἀρχὴν ἡ κοινοβουλευτικὴ πλειοψηφία. Ὅλαι αἱ πράξεις καὶ τὰ θεσπίσματα τῆς διοικήσεως ὑπεγράφοντο ἀπὸ τὸν πρόεδρον τοῦ Ἐκτελεστικοῦ, τὸν ἀρχιγραμματέα, δηλαδὴ τὸν πρόεδρον τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου καὶ ἐσφραγίζοντο μὲ τὴν σφραγίδα τῆς διοικήσεως. Ὅλαι αἱ δυνάμεις τῆς ξηρᾶς καὶ τῆς θαλάσσης διηυθύνοντο ὑπὸ τοῦ Ἐκτελεστικοῦ. Διὰ τὰ ζητήματα τὰ ἀφορῶντα τὴν ἀστυνομίαν καὶ τὴν γενικὴν ἀσφάλειαν τοῦ κράτους, τὸ Ἐκτελεστικὸν εἶχε τὸ δικαίωμα νὰ λαμβάνῃ ὁποιαδήποτε μέτρα ἤθελεν ἐγκρίνῃ ἐπιβαλλόμενα καὶ νὰ τὰ ἀναφέρῃ ἀμέσως εἰς τὸ Βουλευτικόν. Εἶχε τὸ δικαίωμα νὰ συνομολογῇ δάνεια ἐσωτερικὰ καὶ ἐξωτερικὰ ἀπέναντι ὑποθήκης ἐθνικῶν κτημάτων, μὲ τὴν συγκατάθεσιν ὅμως τοῦ Βουλευτικοῦ. Ἐπίσης ἠδύνατο νὰ ἐκποιῇ μέρος τῶν ἐθνικῶν κτημάτων. Διώριζε τοὺς πρέσβεις καὶ τοὺς διπλωματικοὺς ὑπαλλήλους πλησίον τῶν ξένων αὐλῶν, καὶ διηύθυνε τὰς ἐσωτερικὰς καὶ τὰς ἐξωτερικὰς ὑποθέσεις, ἀλλ' εἶχε τὴν ὑποχρέωσιν νὰ πληροφορῇ τὸ Βουλευτικὸν περὶ τῶν σχέσεων τῆς Ἑλλάδος μὲ τὰς ξένας Δυνάμεις, καθὼς καὶ περὶ τῆς ἐσωτερικῆς καταστάσεως. Εἶχε τὸ δικαίωμα ν' ἀλλάζῃ τοὺς ὑπουργοὺς καὶ νὰ καλῇ εἰς ἔκτακτον συνέλευσιν τὸ Βουλευτικόν, ἂν τὸ ἐπέβαλλεν ἡ ἀνάγκη. Προκειμένου περὶ ἐγκλημάτων προδοσίας ἐναντίον τῆς διοικήσεως, τὸ Ἐκτελεστικὸν εἶχε τὸ δικαίωμα νὰ λαμβάνῃ τὰ ἐπιβαλλόμενα ἔκτακτα μέτρα ὁποιασδήποτε τάξεως καὶ ἂν ἦσαν οἱ ἐγκληματίαι. Τὸ ἄρθρον τοῦτο ἀφοροῦν κυρίως τοὺς στρατιωτικοὺς ἐνισχύετο καὶ δι' ἄλλου κατὰ τὸ ὁποῖον τὸ Ἐκτελεστικὸν σῶμα εἶχε τὸ δικαίωμα νὰ ἐνεργῇ ἐκτάκτους στρατιωτικοὺς προβιβασμούς, γνωστοποιουμένους εἰς τὸ Βουλευτικὸν πρὸς ἔγκρισιν. Διὰ τὴν ἐκδίκασιν ἐγκλημάτων ἐσχάτης προδοσίας ἐναντίον τῆς πατρίδος, τὸ Ἐκτελεστικὸν εἶχε τὸ δικαίωμα νὰ συστήσῃ ἐκεῖ ποὺ εἶχε τὴν ἕδραν του «ἰδιαιτέραν ἔκτακτον ἐπιτροπήν», δηλαδὴ ἔκτακτον δικαστήριον, τοῦ ὁποίου αἱ ἀποφάσεις ἦσαν ἀνέκκλητοι, μέχρι τῆς συστάσεως τοῦ Γενικοῦ Δικαστηρίου.

Δι' ἄλλου κεφαλαίου συνίστατο δικαστικὸν σῶμα. Τοῦτο κατὰ τὸ Σύνταγμα ἦτο ἀνεξάρτητον τῆς Ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας καὶ τοῦ Βουλευτικοῦ. Τὸ σῶμα ἀπετελεῖτο ἀπὸ ἕνδεκα μέλη διοριζόμενα ὑπὸ τοῦ Ἐκτελεστικοῦ καὶ ἐκλέγοντα τὸν πρόεδρον των. Συνιστῶντο κατὰ ἐπαρχίας δικαστήρια —«κριτήρια»— ὑπαγόμενα εἰς τὴν γενικὴν δικαστικὴν ἀρχήν, χωρὶς τὸ δικαίωμα νὰ δικάζουν ποινικὰς πράξεις ὑπαγομένας εἰς τὰ γενικὰ κριτήρια, ἱδρυόμενα εἰς ἑκάστην τοπικὴν διοίκησιν, δηλαδὴ ἀνὰ ἓν εἰς τὴν Πελοπόννησον, εἰς τὴν Ἀνατολικὴν Ἑλλάδα, εἰς τὴν Δυτικὴν, εἰς τὰς νήσους. Συνιστῶντο ταυτοχρόνως εἰρηνοδικεῖα. Καθιεροῦντο διὰ τὰς πολιτικὰς καὶ ποινικὰς πράξεις οἱ κώδικες τῶν Βυζαντινῶν νόμων καὶ διὰ τὰ ἐμπορικὰ ὁ γαλλικὸς κῶδιξ.

Αὐταὶ ἦσαν αἱ κύριαι διατάξεις τοῦ Συντάγματος τοῦ ψηφισθέντος ἀπὸ τὴν συνέλευσιν τῆς Ἐπιδαύρου ὡς «προσωρινὸν πολίτευμα». Διὰ τούτου τὸ Ἐκτελεστικὸν σῶμα ἐλάμβανε τὴν ἐξουσίαν κυβερνήσεως, ἀλλὰ καὶ ταυτοχρόνως ἡγεμονικῆς ἀρχῆς μὲ τὸ μέγα δικαίωμα τῆς ἀρνησικυρίας.

Δ. Α. ΚΟΚΚΙΝΟΣ

ΑΥΡΙΟΝ : Ὁ Μαυροκορδᾶτος γίνεται πρόεδρος τοῦ Ἐκτελεστικοῦ.

ΜΟΝΑΔΙΚΑΣ ΕΥΚΑΙΡΙΑΣ ΠΩΛΟΥΜΕΝΩΝ ΚΤΗΜΑΤΩΝ
Ἔχουν πάντοτε, ὡς ἀρχαιότερα, τὰ Γραφεῖα Κτηματικῶν Συναλλαγῶν Στεφ. Μπολοβίνου, ὡς ἐπίσης μικρὰ καὶ μεγάλα χρηματικὰ ποσὰ διὰ κτηματοδάνεια μὲ τόκον 10—12 ο)ο ἐτησίως.
Γραφεῖα Σταδίου 61. (Στοὰ Σαρόγλου). Τηλ. 75—63.

ΕΘΝΙΚΗ ΖΩΗ ΚΑΙ ΚΑΛΗ ΠΙΣΤΙΣ
Ἀνώνυμος Ἑταιρεία Γενικῶν Ἀσφαλίσεων
ΚΛΗΡΩΣΙΣ ΤΙΤΛΩΝ ΚΕΦΑΛΑΙΟΠΟΙΗΣΕΩΣ
Φέρομεν εἰς γνῶσιν τῶν ἐνδιαφερομένων ὅτι ἡ 15η ΚΛΗΡΩΣΙΣ θέλει γίνῃ τὴν 30ὴν Ἀπριλίου ἡμέραν Πέμπτην καὶ ὥραν 11ην π. μ. ἐν τῷ Καταστήματι τῆς Ἑταιρείας ὁδὸς Λυκούργου ἀρ. 3.
Ἐγγραφαὶ γίνονται δεκταὶ μέχρι τῆς μεσημβρίας τῆς 29ης Ἀπριλίου.
(Ἐκ τῆς Διευθύνσεως)

Εἰς τὴν Οὐράνιον Αὐτοκρατορίαν

Γὲ-Χὸ-Νὸ-Λὰ

Ἡ γυναῖκα ποῦ ἐκυβέρνησε πεντακόσια ἑκατομμύρια ἀνθρώπων

Μία ἀληθινὴ ἱστορία τῆς ἐποχῆς μας σὰν παραμῦθι τοῦ παληοῦ καιροῦ

2ον

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ τοῦ χθεσινοῦ. — Γὲ-Χὸ-Νὸ-Λὰ εἶνε τὸ ὄνομα μιᾶς ἐνδόξου πατριᾶς τῆς Μαντσουρίας. Τὸ ὄνομα αὐτὸ ἐδόθη καὶ εἰς τὴν πρωτότοκον κόρην ἑνὸς ἀπογόνου τῆς μεγάλης αὐτῆς γενιᾶς, ἕνα ἐκθαμβωτικῶς ὡραῖον καὶ ἐκπληκτικῶς εὐφυὲς πλάσμα, τὸ ὁποῖον ἔμελλε νὰ καταστῇ ἡ πανίσχυρος Αὐτοκράτειρα Τσέου - Χὶ τοῦ Οὐρανίου Κράτους. Ἡ ἀνατροφή της καὶ ἡ μόρφωσίς της ἦσαν σύμφωνοι μὲ τὰς μακραίωνας παραδόσεις καὶ τὰ σοφὰ πανάρχαια βιβλία τῶν Κινέζων. Ὁ πρῶτος σύντροφος ποὺ ἐγνώρισεν ἦτο ὁ μικρὸς Γιόνγκ — Λού, μὲ τὸν ὁποῖον τὴν εἶχαν μνηστεύσει πρὶν ἀκόμη τὰ δύο παιδιὰ γεννηθοῦν. Εἰς ἡλικίαν δέκα ἐτῶν, σύμφωνα μὲ τοὺς παλαιοὺς κανόνας καὶ τὰ ἔθιμα, ἡ Γὲ-Χὸ-Νὸ-Λὰ ἐνεκλείσθη εἰς τὸν γυναικωνίτην, ὅπου ὑπὸ τὴν καθοδήγησιν τῆς μητέρας της ἐπεδόθη εἰς τὴν ἐκμάθησιν τῶν οἰκιακῶν καθηκόντων, τῶν ἀσαλεύτων καὶ περιπλόκων κοινωνικῶν τύπων, εἰς τὰ γράμματα καὶ εἰς τὰς καλὰς τέχνας. Ὅταν ὅμως συνεπλήρωσε τὸ δέκατον πέμπτον ἔτος της καὶ ἐπλησίαζεν ἡ ἡμέρα τοῦ γάμου της μὲ τὸν Γιόνγκ—Λού, πένθος βαρὺ ἐκάλυψεν ὁλόκληρον τὴν Αὐτοκρατορίαν: ὁ Αὐτοκράτωρ Τάου-Κουάνγκ, ὁ Ἅγιος Ἀνὴρ καὶ Υἱὸς τοῦ Οὐρανοῦ, ἀπέθανεν. Τὸν διεδέχθη ὁ νεώτατος Χιὲν - Φούνγκ, τοῦ ὁποίου ὁ γυναικωνίτης μετὰ τὴν παρέλευσιν τοῦ εἰκοσιεπταμήνου πένθους ἤρχισε, σύμφωνα μὲ τὰ παλαιότατα ἔθιμα, πληρούμενος διὰ παλλακίδων, ἤτοι νεανίδων προερχομένων ἀπὸ τὴν ὑψηλὴν κοινωνικὴν τάξιν, εἰς τὴν ὁποίαν ἀνῆκεν ἡ Γὲ-Χὸ-Νὸ-Λά.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 4ον

Καὶ ἔφθασεν ἡ μεγάλη ἡμέρα, ὅταν διέρρευσαν οἱ εἰκοσιεπτὰ μῆνες τοῦ αὐτοκρατορικοῦ πένθους, ποὺ ἡ Γὲ-Χὸ-Νὸ-Λὰ ἐκλήθη ἐπισήμως εἰς τὸ Ἰοστεφὲς Ἄστυ διὰ νὰ παρουσιασθῇ εἰς τὴν Αὐτοκράτειραν Μητέρα, ἡ ὁποία ἐπεθύμει νὰ διαλέξῃ ἡ ἰδία μεταξὺ τῶν νεανίδων τῆς μαντσουρικῆς ἀριστοκρατίας καμμιὰ τριανταριὰ παλλακίδας διὰ τὸν Θεϊκὸν υἱόν της, τὸν Ἅγιον Ἄνδρα, τὸν Χιὲν-Φοὺνγκ, συνήθεια σεβαστὴ καὶ ἀπολύτως σύμφωνος πρὸς τὰ ἱερὰ δόγματα. Σὰν κόρη στρατηγοῦ ὁ ὁποῖος εἶχε χρηματίσει διοικητὴς ἑνὸς ἀπὸ τὰ ὀκτὼ Φλάμπουρα τῆς Μαντσουρίας, ἡ Γὲ-Χὸ-Νὸ-Λὰ ἠμποροῦσε νομιμώτατα νὰ φιλοδοξήσῃ τὴν τιμὴν ὅπως εἰσέλθῃ εἰς τὸν γυναικωνίτην τοῦ Αὐθέντου τῶν δέκα χιλιετηρίδων.

Ἀλλὰ ἔπρεπε καὶ νὰ ἀρέσῃ εἰς τὴν σεβασμίαν Αὐτοκράτειραν Μητέρα, ἡ ὁποία φυσικώτατα ἀπαιτοῦσεν αἱ παλλακίδες τοῦ θείου Υἱοῦ της νὰ εἶνε πρὸ παντὸς ταπειναὶ θεραπαινίδες της, πρᾶγμα ποὺ ἦτο ἐπίσης σύμφωνον μὲ τὰς καλυτέρας παραδόσεις.

Ἔπρεπε λοιπὸν πρωτίστως νὰ ἀρέσῃ ἡ Γὲ-Χὸ-Νὸ-Λὰ εἰς τὴν γηραιὰν κυρίαν ἡ ὁποία ἔμελλε νὰ τῆς χρησιμεύσῃ τοῦ λοιποῦ ὡς νέα μητέρα ὑπὸ τὴν ἔννοιαν ὅτι εἰς αὐτὴν ἀπὸ ἐδῶ καὶ πέρα ἔπρεπε νὰ ἀπευθύνωνται τὰ δείγματα ἀπολύτου σεβασμοῦ, ὑπακοῆς καὶ ὑποταγῆς. Τὸ μεγάλο εὐτύχημα εἶνε ὅτι, ἀπὸ τὰ τρυφερά της χρόνια, ἡ Γὲ-Χὸ-Νὸ-Λὰ ἤξευρε νὰ ἐκτελῇ σύμφωνα μὲ τοὺς καλυτέρους κανόνας τῆς εὐγενείας, ὅλες τὶς ὑποκλίσεις καὶ τὰ γονατίσματα ποὺ ἀπαιτοῦν οἱ τύποι ὅταν μία νέα εὑρίσκεται μπροστὰ σὲ ὑψηλὴν προσωπικότητα.

Ἡ καλή της ἡ μητέρα της εἶχε δώσει εἰς τὸ κεφάλαιον αὐτὸ τὴν καλυτέραν διδαχήν ἀπαιτοῦσεν ἐκ μέρους της τοὺς πιὸ περιπλόκους χαιρετισμοὺς καὶ τῆς ἔκανεν αὐστηρὲς παρατηρήσεις μόλις διέπραττε τὴν παραμικρὴ γκάφα. Ἐξ ἄλλου ἡ Γὲ-Χὸ-Νὸ-Λὰ εἶχε μίαν τέτοιαν ἔμφυτον ἀριστοκρατικότητα τόσον εἰς ὅλο της τὸ εἶνε ὥστε ἐξετέλει φυσικώτατα οἱανδήποτε κίνησιν μὲ τὴν ὑπερτάτην καὶ ἁπλῆν ἐκείνην κομψότητα ἡ ὁποία εἶνε τὸ προνόμιον μιᾶς ἀληθινῆς ἀριστοκράτιδος.

Ἦτο λοιπὸν βεβαία ἐκ τῶν προτέρων ὅτι οὔτε θὰ ἐσάστιζεν, οὔτε θὰ τὰ ἔχανε μέσα σὲ μιὰ τελετὴν τῆς Αὐλῆς. Ἀλλ' ἀπὸ τὸ σημεῖον αὐτὸ μέχρι τοῦ νὰ γίνῃ συμπαθητικὴ σὲ μιὰ γρηὰ κυρία, ἦτο μεγάλο τὸ βάραθρον ποὺ ἔπρεπε νὰ διασκελίσῃ ! Διότι δὲν ἐπρόκειτο μόνον νὰ μὴν παραξενέψῃ διόλου τὴν Μεγαλειοτάτην. ἔπρεπεν ἀκόμη νὰ ἑλκύσῃ τοὐλάχιστον τὴν καλωσύνην της.

Βέβαια τὸ πρῶτον πρᾶγμα ἦτο ἡ διατήρησις τῆς ὑποτακτικῆς καὶ γεμάτης σεβασμὸν στάσεως ἐκείνης, ἡ ὁποία εἶνε σύμφωνος πρὸς τοὺς κανόνας τῆς κοσμιότητος· ἀλλὰ πάλιν δὲν ἔπρεπε γι' αὐτὸ νὰ πάρῃ ἐκεῖνο τὸ μαζεμμένο καὶ γελοῖον ὕφος ποὺ κάνει μιὰ γυναῖκα νὰ φαίνεται ἀνίκανη καὶ κουτή. Ἔπειτα καὶ γιὰ νὰ ἐκφρασθῇ, πόσες ὑποχρεώσεις ὤφειλε νὰ τηρήσῃ! πόσες δυσκολίες εἶχε νὰ ὑπερνικήσῃ!

Καθὼς διελογίζετο αὐτὴν τὴν τρομερὰν ἐξέτασιν εἰς τὴν ὁποίαν ἀναγκαστικῶς θὰ ὑπεβάλλετο καὶ ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἔμελλε νὰ ἐξαρτηθῇ ὅλο της τὸ πεπρωμένον, ἡ Γέ-Χό-Νό-Λά ᾐσθάνετο νὰ τὴν κυριεύῃ ἡ συγκίνησις· καὶ ἡ καλή της ἡ μητέρα, καθὼς τῆς ἀπηύθυνε τὶς πιὸ φρόνιμες συμβουλές, δὲν ἦταν λιγώτερο ταραγμένη· γιατὶ ὅλο τὸ μέλλον τῆς οἰκογενείας ἔμελλε νὰ διακυβευθῇ σ' αὐτὴν τὴν ζαριά· καθὼς καὶ ὅλο τὸ γόητρόν της ἀπέναντι τῶν ἄλλων οἰκογενειῶν! Τὸ ὅτι ἡ Γέ-Χό-Νό-Λά ἐκλήθη εἰς τὸ Ἰοστεφὲς Ἄστυ ὡς ὑποψηφία αὐτοκρατορικὴ παλλακίς, ἦτο φυσικὰ ὑψηλὸν δεῖγμα ἐκτιμήσεως ποὺ παρείχετο εἰς τὴν πατριάν της· ἀλλὰ ἐὰν ἀπετύγχανεν εἰς αὐτὴν τὴν δοκιμασίαν, ὁποία ἀπογοήτευσις καὶ ὁποία ἀκόμη ἐντροπὴ γιὰ τοὺς δικούς της! Μονομιᾶς ἡ εἰκὼν τοῦ Γιούγκ-Λοὺ ἐξηφανίζετο μέσα στὶς ὁμίχλες ἑνὸς παρελθόντος ποὺ ἐφαίνετο κι' ὅλας μακρυνόν.

Πρὸς τὸ παρὸν ἡ Γέ-Χό-Νό-Λά ἀφίνετο εἰς τὰ πεπειραμένα χέρια τῶν ραπτριῶν, τῆς μανικιουρίστας καὶ τῆς κομμωτρίας ποὺ ἔσπευδαν γύρω της. Ἐφόρεσεν ἕνα μακρὸν χιτῶνα ἀπὸ ρὸζ μετάξι ποὺ ἔπεφτε ἕως πιὸ κάτω ἀπὸ τὰ γόνατα, ἀλλὰ ὁ ὁποῖος ἦτο σχισμένος στὰ πλάγια γιὰ νὰ ἀφίνῃ νὰ φαίνωνται τὰ μὼβ πανταλόνια. Ἐξαίσια κεντήματα ἐπλαισίωναν τὰ κράσπεδα αὐτοῦ τοῦ χιτῶνος γιὰ νὰ ἐξυψώσουν τὴν λαμπρότητά του. Τὰ καλτσάκια ἐσχηματίζοντο ἀπὸ λωριδίτσες ἄσπρου πανιοῦ, διασταυρωμένες μὲ τέχνη, καὶ ἡ παντοῦφλες ἀπὸ ἀνοιχτόχρωμο μετάξι εἶχαν ψηλὰ τακούνια ἀπὸ τσόχα γιὰ νὰ παρουσιάζουν τὴν κόρη ἐπωφελῶς ψηλότερη. Σύμφωνα μὲ τὴν μόδα τῶν μαντσουριανῶν γυναικῶν ἡ κόμμωσις ἦτο μνημειώδης. Τὰ μακρυὰ μαῦρα μαλλιὰ τῆς Γέ-Χό-Νό-Λά ἦσαν πλεγμένα ἐπάνω στὴν κορυφὴ τοῦ κρανίου καὶ ἐσχημάτιζαν ἕνα γιγαντιαῖον διάδημα ὑποστηριζόμενον ἀπὸ μεγάλες χρυσὲς καρφίτσες. Μολονότι ἦτο μέσου ἀναστήματος, ἡ Γέ-Χό-Νό-Λά, χάρις εἰς τὸ ὕψος τῆς κομμώσεως καὶ τῶν τακουνιῶν της καὶ εἰς τὸ μάκρος τοῦ χιτῶνος της, ἐφαίνετο ἐξαιρετικὰ ὑψηλή, πρᾶγμα ποὺ ἐνηρμονίζετο τελείως μὲ τὸν κύκνειον λαιμὸν καὶ τὰ μακρυὰ ριπιδοειδῆ μανίκια.

Ὅσο γιὰ τὸ ψιμυθίωμά της, ἦτο ἀριστούργημα, ἀντάξιον τοῦ χρωστῆρος μεγάλου ζωγράφου. Τὰ χρώματα ἦσαν ἐπιτηδείως συνταιριασμένα ἀπὸ τὸ ἅλικον ρὸζ τῶν μηλῶν ἕως τὸ ἀργυρόλευκον τοῦ λαιμοῦ· σκιὲς ἐλαφρὲς καὶ πρασινωπὲς ἀνέδειχναν τὸ λαμπερὸ κόκκινο τῶν χειλέων· καὶ τὰ φρύδια εἶχαν τονισθῆ σὲ σχῆμα V ἐπάνω ἀπὸ τὰ ἀμυγδαλωτὰ μάτια ποὺ ἀστραποβολοῦσαν ἀνάμεσα εἰς τὰ πλαισιώματά των ἀπὸ μαυροκυάνον ψιμύθιον. Τὰ μαλλιά, λαδωμένα καὶ μυρωμένα, εἶχαν ἀνταύγειες φτερῶν κόρακος, ἐπάνω στὶς ὁποῖες ἔστιλβαν ὑπέροχα τὰ ἀσημένια στολίδια, τὰ γαλάζια σμάλτα καὶ τὰ φίνα μαργαριτάρια.

Ἱκανοποιημένη ἀπὸ τὸν ἑαυτόν της, ἡ Γέ-Χό-Νό-Λά ἐχαμογελοῦσε στὸ εἴδωλόν της μέσα στὸν χάλκινον καθρέφτην της ὅπου ἀντηυγάζετο ἡ ὠμορφιὰ τῶν μαργαριταρένιων δοντιῶν της.

Ἦταν ἀληθινὰ πολὺ ὡραῖον πλάσμα, ἀντάξια νὰ ἐκτιμηθῇ ἀπὸ τὸν Ἅγιον Ἄνδρα, τὸν Υἱὸν τοῦ Οὐρανοῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 5ον

Πρὶν ἀνέβῃ εἰς τὴν φορητὴν ἕδραν ποὺ ἔμελλε νὰ τὴν μεταφέρῃ εἰς τὸ παλάτι τῆς Αὐτοκρατείρας Μητρός, ἡ Γέ-Χό-Νό-Λά ὑπεκλίθη γιὰ τελευταίαν φορὰν μπροστὰ στὶς πινακίδες τῶν προγόνων της γιὰ νὰ παρακαλέσῃ τὰ Πνεύματα των νὰ τῆς εἶνε εὐμενῆ· ἔπειτα ἐγονάτισε μπροστὰ στὴν σεβασμίαν μητέρα της γιὰ νὰ ἀκούσῃ μὲ σεβασμὸν τὰς ὑστάτας συστάσεις.

Τέλος, κατασυγκεκινημένη, ἔφυγεν ἀπὸ τὸ πατρικὸν σπίτι ἐνῷ ἡ ἀδελφή της καὶ ὁ ἀδελφός της ἀπηύθυναν πρὸς αὐτὴν ἕνα τελευταῖον ἀποχαιρετισμόν. Τώρα, μαζεμμένη στὸ βάθος τῆς φορητῆς ἕδρας καὶ καλυπτομένη μὲ τὰ χαμηλωμένα παραπετάσματα ἀπὸ τὰ βλέμματα τοῦ ὄχλου διελογίζετο μὲ μίαν κάποιαν ἀγωνίαν τὴν καταπληκτικήν περιπέτειάν της.

Οἱ φορεῖς ἐβάδιζαν μὲ βῆμα γοργὸν φωνάζοντες: «Χέ! Χάν! Χέ! Χάν!» ἐνῷ ὁ κῆρυξ ποὺ ἐπροπορεύετο ἐξελαρυγγίζετο καὶ αὐτός, ζητῶν νὰ ἀνοίξῃ ὁ δρόμος.

Εὐνοῦχοι τοῦ παλατιοῦ, φύρδην μίγδην μὲ μαντσουριανοὺς στρατιώτας, ἐμισόρεχαν μὲ βήματα μικρὰ τελοῦντες συνοδείαν τῆς μελλούσης παλλακίδος τοῦ Ἁγίου Ἀνδρός. Ἡ ἀτμοσφαῖρα ἦτο ζεστὴ καὶ βαρειά· διεσταυρώνοντο μὲ καραβάνια καμήλων καὶ ἐσήκωναν σύννεφα δυσόσμου κονιορτοῦ, καθὼς καὶ σειρὲς ἁμαξῶν, σκεπασμένων μὲ ἕνα μπλὲ χονδρόπανον καὶ κινουμένων ἐπάνω σὲ ὑψηλοὺς κίτρινους τροχούς. Τὰ ἔσυραν μουλάρια μὲ τρίχωμα στιλπνόν. Μεγάλοι μανδαρῖνοι ἐπερνοῦσαν: οἱ στρατιωτικοὶ σκαρφαλωμένοι σὰν μαϊμοῦδες ἐπάνω στὰ ταταρικὰ ἄλογά των, καὶ οἱ πολίτες λαγοκοιμισμένοι μέσα στὸ ἡμίφως τῶν γαλαζίων φορείων των.

Καί, μέσα στὸ πλῆθος τῶν πεζῶν ποὺ παραμέριζαν ἀπότομα οἱ στρατιῶται καὶ οἱ θεράποντες αὐτῶν τῶν ἐξοχοτήτων, διωλίσθαιναν σκύλοι ἀναμαλλιασμένοι καὶ μαῦρα γουρούνια. Καὶ ὅλοι, ἄνθρωποι καὶ ζῷα, ἵδρωναν καὶ ἐγκρίνιαζαν ἐν πλήρει ἁρμονίᾳ.

Προσεκτικὴ εἰς τὸ θέαμα τοῦ δρόμου ποὺ γι' αὐτὴν ἦτο σπάνιον, ἡ Γέ-Χό-Νό-Λά δὲν ἐλησμονοῦσεν ὡστόσο νὰ φέρῃ ἕως τὰ λεπταίσθητα ρουθούνια της ἕνα φιαλίδιον μὲ ἄρωμα ρόδου, ὅπως ταιριάζει σὲ μιὰ νέαν ἀριστοκράτιδα ἡ ὁποία δὲν μπορεῖ νὰ ἀφήσῃ νὰ τὴν πνίξουν ἡ δυσοσμίες τοῦ ὄχλου. Ἐν τούτοις, τὴν στιγμὴν ποὺ ἐπρόκειτο νὰ διαβῇ μίαν ἀπὸ τὰς πύλας ποὺ εἰσάγουν εἰς τὸ Ἀπηγορευμένον Ἄστυ, ἀνετινάχθη ἀπότομα. Εἰς ἀπόστασιν μερικῶν βημάτων ἀπὸ τὸ φορεῖόν της, μὲ ὕφος βαρὺ καὶ πονεμμένο, ὁ Γιούγκ-Λοὺ ἐστεκόταν στὴν πρώτη σειρὰ τῶν περιέργων ποὺ ἐκύτταζαν νὰ ἐξαφανίζωνται μέσα στὸ μυστήριον τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ παλατιοῦ τὰ ὡραιότερα λουλούδια τῆς ὑψηλῆς μαντσουριανῆς κοινωνίας. Ὁ ἄτυχος αὐτὸς νέος δὲν ἠμποροῦσε νὰ διακρίνῃ πίσω ἀπὸ τὰ κατεβασμένα παραπετάσματα τοῦ φορείου ἐκείνην ποὺ θὰ ἔπρεπε νὰ γίνῃ ἡ πολυαγαπημένη σύζυγός του· ἀλλὰ ἤλπιζεν ἀσφαλῶς ὅτι αὐτὴ θὰ ἠμποροῦσε νὰ τὸν διακρίνῃ καὶ θὰ εἶχεν ἔτσι μίαν τελευταίαν ἀπόδειξιν τῆς σταθερότητος τοῦ ἔρωτός του.

Ἐμπρὸς σ' αὐτὴν τὴν τελευταία καὶ τόσο λυπηρὴ ἐμφάνισι τοῦ ἀρραβωνιαστικοῦ της ἡ Γέ-Χό-Νό-Λά αἰσθάνθηκε τὴν παρθενικὴ καρδιά της νὰ κτυπάῃ ὥσπου νὰ σπάσῃ. Μονομιᾶς ὅλο τὸ παρελθὸν ἀνασταινόταν, ἐπίσης δὲ τῆς ἐξαίγαν τὸ αἷμα ὅλοι ἐκεῖνοι οἱ πόθοι μιᾶς ἐρωτευμένης μὲ ζωηρὴ ἰδιοσυγκρασία ποὺ ζητεῖ μὲ σφοδρότητα τὸν γαμήλιον δεσμόν.

Ἀλλὰ ἤδη τὸ φορεῖον ἔμπαινεν εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ Ἰοστεφοῦς Ἄστεως: ὁ Γιούγκ-Λοὺ εἶχεν ἐξαφανισθῆ ὡς διὰ μαγείας· ἔτσι τελειώνουν τὶς περισσότερες φορὲς τὰ ὄνειρα τῶν κοριτσιῶν!

ΑΥΡΙΟΝ: Ἡ συνέχεια.

ΚΟΥΦΕΤΑ
ἐκλεκτῆς ποιότητος δι' ἀρραβῶνας, γάμους, βαπτίσεις
ΓΩΓΟΣ
Ὁδὸς Καλαμιώτου 12

ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

ΤΟ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΝ ΜΕΡΟΣ ΤΟΥ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ ΠΕΡΙ ΚΩΝ)ΠΟΛΙΤΩΝ

Τὸ τελευταῖον μέρος τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀποζημιώσεως τῶν Κωνσταντινουπολιτῶν ἔχει οὕτω:

«Ἄρθρον 61ον. Ἡ πληρωμὴ ἑκάστου τῶν δικαιούχων ἐνεργεῖται διὰ διαταγῆς τοῦ ἐπὶ τῆς Γεωργίας ὑπουργοῦ πρὸς τὸν ἁρμόδιον ταμίαν, σημειουμένου συγχρόνως εἰς τὸ Μητρῷον καὶ εἰς τὴν οἰκείαν στήλην τοῦ δικαιούχου ὅτι διετάχθη ἡ πληρωμὴ καὶ διὰ τὸ ποσὸν δι' ὃ διετάχθη.

Ἄρθρον 62ον. Τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 1 ὁρισθησομένου ποσοστοῦ ἀποζημιώσεως δύναται δι' ἀποφάσεως τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου νὰ καθορισθῇ ἡ πληρωμὴ καὶ κατὰ δόσεις. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἡ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον διαταγὴ τῆς πληρωμῆς ἐκδίδεται διὰ τὸ ποσὸν ἑκάστης τῶν δόσεων τούτων.

Ἄρθρον 63ον. Τὸ εἰς τοὺς δικαιούχους ὀφειλόμενον ποσὸν ἀποζημιώσεως δὲν δύναται νὰ κατασχεθῇ παρὰ μόνον παρὰ τῶν ἀξιούντων ἴδια δικαιώματα ἐπὶ τῶν ἐκτιμηθέντων περιουσιακῶν στοιχείων καὶ ἅτινα παρέλειψαν δι' οἱονδήποτε λόγον νὰ ἀσκήσωσι συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ἐνώπιον τῶν δι' αὐτοῦ συνιστωμένων διοικητικῶν δικαστηρίων ἢ παρὰ τοῦ ἀξιοῦντος ἀποζημίωσιν ἐξ ἀδικήματος διαπραχθέντος κατ' αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ δικαιούχου καὶ δι' ὃ κατεδικάσθη οὗτος ἀμετακλήτως ὑπὸ τοῦ ποινικοῦ δικαστηρίου.

—Ἡ περίπτωσις κατασχέσεως

Ἄρθρον 64ον. Ἡ κατάσχεσις εἰς χεῖρας τοῦ Δημοσίου ἢ τῆς παρ' αὐτοῦ ἐνταλθείσης πρὸς πληρωμὴν τῆς ἀποζημιώσεως ταύτης Τραπέζης γίνεται μόνον ἀδείᾳ τοῦ Προέδρου τῶν ἐν Ἀθήναις Πρωτοδικῶν, μετὰ προηγουμένην ἐνώπιον αὐτοῦ ἔγγραφον βεβαίωσιν τῶν ἐπὶ τῆς ἐκτιμηθείσης περιουσίας δικαιωμάτων τοῦ αἰτοῦντος τὴν κατάσχεσιν ἢ διὰ τῆς προσαγωγῆς ἀμετακλήτου καταδικαστικῆς κατὰ τοῦ δικαιούχου ἀποζημιώσεως τοῦ ποινικοῦ δικαστηρίου καὶ πάντοτε κατόπιν ἐγγυήσεως τοῦ ἀναλόγου κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ προέδρου πρὸς τὴν κατασχετέαν ποσότητα.

Ἐὰν ὁ δικαστικὸς ἀγὼν παραταθῇ ὑπὲρ τὸ ἔτος δύναται ὁ πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν αἰτήσει τοῦ καθ' οὗ ἡ κατάσχεσις νὰ αὐξήσῃ τὸ ποσὸν τῆς ἐγγυήσεως. Ἐὰν τὸ ὁρισθὲν ποσὸν δὲν καταβληθῇ ἐντὸς τῆς ὑπὸ τοῦ προέδρου ὡρισμένης προθεσμίας ἡ κατάσχεσις αἴρεται παρ' αὐτοῦ αἰτήσει τοῦ καθ' οὗ αὐτή.

Γενομένης κατασχέσεως ἡ πληρωμὴ ἀναστέλλεται μέχρι τῆς τελεσιδικίας τῆς ἀποφάσεως τῆς ἐκδοθείσης τῆς συνεπείᾳ τῆς κατασχέσεως ἐγερθείσης δίκης.

Ἄρθρον 65ον. Οἱ ἀποκρύψαντες κατὰ τὴν ὑποβολὴν αἰτήσεως πρὸς ἀποζημίωσιν, ὡς ὁρίζει τὸ ἄρθρον 19, πραγματικὰ γεγονότα ὧν ἡ πιστοποίησις ζητεῖται, διώκονται καὶ τιμωροῦνται κατὰ τὰς περὶ ἀπάτης διατάξεις. Ἡ προσαγωγὴ ἀντιθέτου πιστοποιήσεως ἐφ' ὅσον διὰ μεταγενεστέρου ἐλέγχου τῆς ὑπηρεσίας ἤθελε βεβαιωθῇ ὅτι τὰ ἀποκλείοντα τὴν αἴτησιν πραγματικὰ γεγονότα ἔλαβον χώραν δὲν ἀπαλλάσσει αὐτοὺς τῆς ποινῆς.

Ἡ διὰ τὰς ἄνω πράξεις διωχθέντες προφυλακίζονται καὶ ἐὰν ἡ πρᾶξις των ἐχαρακτηρίσθη ὡς πλημμέλημα. Ἀπολύονται δὲ προσωρινῶς ἐπὶ ἐγγυήσει διὰ καταβολῆς ἐγγυήσεως τοῦ διπλασίου ποσοῦ τὸ ὁποῖον ἔλαβον.»

—Ὁ κοιλιακὸς τύφος

Τὸ προεδρεῖον τοῦ Φιλανθρωπικοῦ Συλλόγου Ἀθηνῶν ἡ «Ἀλληλοβοήθεια» συγκείμενον ἐκ τῶν 1) προέδρου αὐτοῦ Ν. Παναγοπούλου, 2) γενικοῦ γραμματέως Κωνστ. Φαρμάκη, 3) ἀντιπροέδρου Δημ. Καρέλη καὶ 4) ταμίου Κωνστ. Σπηλιώτη, ἀνακοινοῖ τὰ ἑξῆς ἐν σχέσει μὲ τὰ ἐπισυμβάντα κρούσματα κοιλιακοῦ τύφου ἐν τῷ συνοικισμῷ Νέα Ἰωνία: Ὡς ἐκ τῆς ἐπιτοπίου ἐξετάσεως ἣν ἐνήργησε κατὰ τὴν μετάβασιν του εἰς τὸν ἄνω συνοικισμὸν τὴν 26ην Ἀπριλίου ;. ἐ. μετὰ τοῦ ἰατροῦ τοῦ συλλόγου κ. Π. Βακατάτση ταῦτα ἔχουσιν ἐπιδημικὸν χαρακτῆρα, προέρχονται δὲ ἐκ τῆς μολύνσεως τοῦ ποσίμου ὕδατος λόγῳ ἀφ' ἑνὸς τῆς γειτνιάσεως του μετὰ τῶν βόθρων οἵτινες εἰσὶ πλήρεις, ἀφ' ἑτέρου δὲ λόγῳ τῶν ἀκαθαρσιῶν ὧν γέμει τὸ ἐξ οὗ ὑδρεύονται ὑδραγωγεῖον, ὅσον καὶ ἡ δεξαμενὴ τοῦ ὕδατος. Δὲν εἶνε δὲ οὐδόλως παράδοξον, λόγῳ τῆς πυκνῆς συγκοινωνίας τοῦ ἄνω συνοικισμοῦ μετὰ τῆς πρωτευούσης νὰ ἐπεκταθῇ καὶ εἰς τὴν πρωτεύουσαν.

(Τὸ Προεδρεῖον τοῦ Συλλόγου)

Η ΤΥΧΗ ΤΩΝ ΕΚΔΙΚΑΣΘΕΙΣΩΝ

ΕΜΠΡΟΘΕΣΜΩΝ ΔΗΛΩΣΕΩΝ

Ἐκ τῆς Διευθύνσεως Ἀνταλλαγῆς ἀνεκοινώθη ὅτι αἱ μέχρι σήμερον ἐκδικασθεῖσαι ἐμπρόθεσμοι δηλώσεις ἀπὸ τοῦ ἔτους 1927 καὶ ἐντεῦθεν διηρέθησαν εἰς δύο κατηγορίας.

Ἡ πρώτη κατηγορία περιλαμβάνει τὰς δηλώσεις ἐκείνας αἱ ὁποῖαι ἐξεδικάσθησαν μέχρι τῆς 10 Μαΐου 1928. Οἱ δικαιοῦχοι τῶν δηλώσεων τούτων ἔχουν ἤδη ἐφοδιασθῇ πρὸ πολλοῦ δι' ἀντιγράφων ἀποφάσεων, θὰ καταχωρηθοῦν δὲ εἰς ἰδιαίτερον φυλλάδιον, τοῦ ὁποίου ὁ καταρτισμὸς θὰ ἀρχίσῃ ὁριστικῶς τὴν 1ην Ἰουνίου. Τὸ ἐν λόγῳ Μητρῷον θὰ ἀποσταλῇ πρὸς πληρωμὴν εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν περὶ τὰ τέλη τοῦ μηνὸς Ἰουνίου.

Ἡ δευτέρα κατηγορία περιλαμβάνει τὰς δηλώσεις ἐκείνας αἱ ὁποῖαι ἐξεδικάσθησαν κατὰ τὰ ἔτη 1929 καὶ 1930. Τὰ πρακτικὰ τῶν ἐν λόγῳ δηλώσεων μόλις παρεδόθησαν ὑπὸ τῆς ἐπιθεωρήσεως πρωτοβαθμίων ἐπιτροπῶν εἰς τὸ Ζ Συνεργεῖον, τὸ ὁποῖον ἤρχισεν ἤδη νὰ προβαίνῃ εἰς τὸν ἔλεγχον τῶν δηλώσεων τούτων, δὲν θὰ καταστῇ δὲ δυνατὸν νὰ περατωθῇ πρὸ τοῦ τέλους Αὐγούστου.

Ἐπὶ τοῦ παρόντος θὰ χορηγοῦνται καὶ ἀντίγραφα ἀποφάσεων τῶν ἐν λόγῳ δηλώσεων εἰς τοὺς δικαιούχους, τὰ ὁποῖα, ὡς ἐγνώσθη, θὰ δοθοῦν μετὰ τὴν καταχώρησιν των εἰς φυλλάδιον τὸ ὁποῖον θὰ καταχωρηθῇ μετὰ τὸ πέρας τοῦ ἐλέγχου. Τὸ μητρῷον τοῦτο θὰ σταλῇ πρὸς πληρωμὴν εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν περὶ τὰ τέλη Αὐγούστου.

—Ἡ ἀντικυβερνητικὴ κίνησις τῶν προσφύγων

Εἰς τὸ κινηματοθέατρον «Λούξ» τοῦ συνοικισμοῦ Νέας Φιλαδελφείας ἐγένετο χθὲς μεγάλη προσφυγικὴ συγκέντρωσις ὀργανωθεῖσα ὑπὸ τοῦ ἐκεῖ παραρτήματος τῆς Παμβουλγαρικῆς Ἑνώσεως.

Μετὰ μικρὰν εἰσήγησιν τοῦ ἐκ τῶν μελῶν τοῦ παραρτήματος κ. Σινάνογλου ὡμίλησαν οἱ κ.κ. Χριστοφορίδης, Σταυρίδης καὶ Φλῶρος, οἵτινες ἀνέπτυξαν τὰ προσφυγικὰ ζητήματα καὶ ἐτόνισαν ὅτι ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ σημερινοῦ Πρωθυπουργοῦ οἱ πρόσφυγες συναντοῦν σήμερον τὸν μεγαλύτερον καὶ τὸν πλέον ἐπικίνδυνον ἐχθρὸν αὐτῶν. Προσέθηκαν ὅτι ὁ προσφυγικὸς κόσμος ἔχει τελείως ἐξουθενωθῇ ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως τῶν Φιλελευθέρων καὶ ὅτι αἱ συνέπειαι τῆς καταστάσεως αὐτῆς δὲν θὰ βραδύνουν νὰ ἐκδηλωθοῦν εἰς βάρος ὁλοκλήρου τοῦ ἐθνικοῦ συνόλου.

ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

Καλοῦνται τὰ μέλη τοῦ Συλλόγου εἰς συνεδρίασιν τὴν 28 Ἀπριλίου 1931 ἡμέραν Τρίτην καὶ ὥραν 6 μ.μ.

Ἀντικείμενα:

1) Ἀνακοινώσεις περὶ τοῦ προσωρινοῦ Καταστήματος τοῦ Πρωτοδικείου.

2) Περὶ αὐξήσεως τοῦ ἀριθμοῦ τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Πρωτοδικείου καὶ τοῦ Εἰρηνοδικείου.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 22 Ἀπριλίου 1931.

Ὁ ἀντιπρόεδρος Ὁ γεν. γραμματεὺς
Κ. ΠΑΠΑΧΑΤΖΗΣ Π. ΡΑΛΛΗΣ

ΕΙΔΙΚΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ ΕΠΑΡΧΙΑΚΗΣ ΟΔΟΠΟΙΪΑΣ ΝΟΜΟΥ ΑΤΤΙΚΟΒΟΙΩΤΙΑΣ

Ἀριθ. πρωτ. 419
Ἀθῆναι τῇ 24 Ἀπριλίου 1931

Ἡ ἐκτελεστικὴ ἐπιτροπὴ τοῦ Εἰδικοῦ Ταμείου Ἐπαρχιακῆς Ὁδοποιΐας τοῦ νομοῦ Ἀττικοβοιωτίας, συγκροτηθεῖσα κατὰ τὸ ἄρθρον 14 τοῦ νόμου 3406, διακηρύττει ὅτι ἐκτίθεται εἰς μυστικὸν μειοδοτικὸν δι' ὁρίου διαγωνισμὸν δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν ἡ συντήρησις τῶν ἐπαρχιακῶν ὁδῶν ὑπ' ἀριθ. 6 καὶ 9 Χασιᾶς καὶ Μενιδίου.

Τὸ ἔργον προϋπελογίσθη εἰς δραχμὰς 480.000.

Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐν τῷ Νομαρχιακῷ Καταστήματι τὴν 18 Μαΐου ἡμέραν Δευτέραν καὶ ὥραν 10 π. μ.

Δεκτοὶ εἰσὶν ἐργολάβοι δημοσίων ἔργων συμφώνως τῇ διακηρύξει ταύτῃ. Ὡς ἐγγύησις ὁρίζεται τὸ ποσὸν δραχμῶν 24.000.

Ἀθῆναι, τῇ 24ῃ Ἀπριλίου 1931
Ὁ Νομάρχης Ἀττικοβοιωτίας ὡς πρόεδρος τῆς ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς
Ν. ΠΑΡΙΤΣΗΣ

ΜΕΓΑΛΗ ΖΩΟΠΑΝΗΓΥΡΙΣ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΟΠΑΝΗΓΥΡΙΣ ΛΑΡΙΣΗΣ

Ὁ Δήμαρχος Λαρίσης γνωστοποιεῖ ὅτι, κατὰ τὴν 12ην Μαΐου ἐ. ἔ. τελεσθήσεται ἐν Λαρίσῃ ἡ 2α Μεγάλη Ζωοπανήγυρις καὶ Ἐμποροπανήγυρις Λαρίσης ἐν τῷ συνήθει χώρῳ Ἀλκαζὰρ διαρκοῦσα ἐπὶ ὀκταήμερον.

Ἡ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο λόγῳ τῆς ἐποχῆς προβλεπομένη ἐν γένει πολυπληθὴς εἰσροὴ ἐνταῦθα ποικίλων ἐμπορευμάτων ἐγγυᾶται μεγάλην κίνησιν ἰδίως δὲ μεγάλαι προμηνύονται αἱ πράξεις ἐπὶ τῶν μικρῶν καὶ μεγάλων ζώων ἅτινα φέρονται πρὸς πώλησιν.

Ὁ Δήμαρχος Λαρίσης
Μ. ΣΑΠΚΑΣ

ΣΙΒΙΤΑΝΙΔΕΙΟΣ ΣΧΟΛΗ ΤΕΧΝΩΝ ΚΑΙ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΩΝ

Ἀναβολὴ μειοδοτικοῦ διαγωνισμοῦ

Ὁ διὰ τὴν 27ην τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου 1931 ἡμέραν Δευτέραν καὶ 11ην π. μ. ὁρισθεὶς μειοδοτικὸς διαγωνισμὸς διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν Ὑδραυλικῶν Ἐγκαταστάσεων τῶν ἐν Καλλιθέᾳ κτιρίων αὐτῆς, ἀναβάλλεται διὰ τὴν 4ην τοῦ μηνὸς Μαΐου 1931 ἡμέραν Δευτέραν καὶ 11ην π. μ.

(Ἐκ τῆς Διευθύνσεως τῆς Σχολῆς)

Ὁ Διευθυντὴς Χειροῦργος τοῦ «Εὐαγγελισμοῦ» κ. Ν. ΣΜΠΑΡΟΥΝΗΣ ΤΡΙΚΟΡΦΟΣ δέχεται εἰς τὴν κατοικίαν του, ὁδὸς Κριεζώτου 12 καθ' ἑκάστην 4—5 μ.μ. Τηλ. 7.89.

Γ. ΠΟΛΥΚΑΡΠΙΔΗΣ
ΙΑΤΡΟΣ
Εἰδικὸς δερματολόγος—συφιλιδολόγος ἐπὶ μακρὸν ἐπιμελητὴς τῆς ἰδιαιτέρας Κλινικῆς τοῦ καθηγητοῦ κ. Γ. Φωτεινοῦ. Δέχεται 8—12 καὶ 4—8 μ. μ. Γερανίου ἀριθ. 12. Ὁμόνοια.

Τί θὰ ἀκούσωμεν εἰς τὸ ραδιόφωνον σήμερον Δευτέραν

[Ὥρα Ἀθηνῶν.—Τὰ πλέον ἐνδιαφέροντα σημεῖα τοῦ προγράμματος σημειοῦνται δι' ἀστερίσκων.]

ΛΕΙΨΙΑ (259.3 μ.) 9 μ.μ. Συναυλία Μανδολινάτας. 10 μ. μ. Συμφωνικὴ συναυλία μὲ ἔργα Ντβόρζακ. 11 μ.μ. Μουσικὴ ἀπὸ δίσκους. 1.30' μ. μ. Συναυλία. Σοῦμπερτ: Στρατιωτικὸν ἐμβατήριον ἀρ. 2. Βέμπερ: Εἰσαγ. τῆς ὄπερας «Εὐρυάνθη». Ράϊντλ: Ραψῳδία. Τζίρερ: Βάλς. Ο. Στράους: Μελῳδίαι ἀπὸ τὸ «Ὀνειρώδες Βάλς». Ρόντι: «Χαϊδεβέργκ».

ΟΣΤΡΑΒΑ (263 μ.) 11.35' μ. μ. Συναυλία τζάζ.

ΖΑΓΚΡΕΜΠ (307 μ.) 6 μ.μ. Ἠχητικὴ ταινία. 9.30' μ.μ. Συμφωνικὴ συναυλία τῆς Βιεννέζικης Φιλαρμονικῆς, ἐκ Βιέννης.

ΤΟΥΛΟΥΖΗ (385.1 μ.) 7.15' μ. μ. Μουσικὴ χοροῦ. 7.45' μ. μ. Συμφωνικὴ ὀρχήστρα. Μελῳδίαι. 8.45' μ.μ. Καντσονέττες. Συναυλία ἀπὸ δίσκους. 9.15' μ.μ. Τραγουδιστὰ ταγκό. 9.45' μ.μ. Συναυλία βιολοντσέλλου. Μελῳδίαι. Σοῦμαν, Πόππερ, Ντελίμπ, Ἔρβιν, Γκουνώ. 10.15' μ.μ. Συναυλία ὀρχήστρας μὲ μέρη ἀπὸ τὶς ὄπερες «Ἄσωτος υἱὸς» τοῦ Ντεμπυσύ, «Κάρμεν» τοῦ Μπιζὲ καὶ «Ρωμαῖος καὶ Ἰουλιέττα». 10.30' μ.μ. Ἄριες ἀπὸ τὴν «Μινιὸν» καὶ τὴν «Καβαλλερία Ρουστικάνα». 10.45' μ.μ. Βιολί. 11 μ.μ. Συναυλία μὲ ἔργα Σοῦζα, Μόζαρτ (εἰσαγωγὴ τοῦ «Μαγεμένου Αὐλοῦ»), Χάντμαν, Βέσλυ, Στράους, Βαλδτόϋφελ, Ροσίνι, Μεσαζέ, Σαὶν-Σάνς. 1 π.μ. Τραγούδια Μπρόουν, Φωρὲ καὶ Γκρήγκ. 1.30' π.μ. Φυσαρμόνικα. Κατόπιν μουσικὴ χοροῦ.

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙ (394.2 μ.) 6 μ.μ. Στρατιωτικὴ μουσική. 10 μ. μ. Μουσικὴ δωματίου. 10.45' μ. μ. Τραγούδια. 11.15' μ.μ. Μουσικὴ δωματίου. Μπετόβεν: Κουϊντέττο.

ΚΑΤΟΒΙΤΣΕ (408.7 μ.) 6.45' μ.μ. Ἐλαφρὰ μουσική. 9.30' μ. μ. Διεθνὴς συναυλία ἐκ Βιέννης. 1115' μ.μ. Μουσική. 12 μεσ. Ἐλαφρὰ μουσική.

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙ (430.4 μ.) 6.30' μ.μ. Ἐθνικοὶ σκοποὶ ὑπὸ Κουαρτέττου. 7 μ.μ. Συναυλία. 9 μ. μ. Κωμῳδία. 9.30' μ.μ. Συμφωνικὴ συναυλία. 11.20' μ.μ. Συναυλία Ντεμπυσύ: Μικρὰ σουΐτα. Σαὶν-Σάνς: Ντουέττο ἀπὸ τὴν ὄπερα «Σαμψὼν καὶ Δαλιδά». Σιμπέλιους: Λυπητερὸ βάλς. Στογιάνοβιτς: Τραγοῦδι χωρὶς λόγια. Ραχμανίνωφ: Πρελούδιο. Ντβόρζακ: Χιουμορέσκ. Λίστ: Ἐρωτικὸ ὄνειρο. Γκρύνφελδ: Ρομάνς. Τόστι: Θέλω νὰ πεθάνω.

ΡΩΜΗ (441.2 μ.) 6 μ.μ. Συναυλία χορῳδίας καὶ ὀρχήστρας. Κορέλλι—Κράϊσλερ: «Σαραμπάντα». Μπετόβεν: «Ἐρείπια τῶν Ἀθηνῶν», ἐμβατήριον. Μέντελσον: Σουΐτα. Παγανίνι: Καπρίτσιο ἀρ. 24. 9.40' μ.μ. Συναυλία.

ΠΡΑΓΑ (487 μ.) 5.30' μ.μ. Συναυλία μὲ ἔργα Ροσίνι, Φράνκ, Τσαϊκόφσκυ, Κρίκα. 9.30' μ. μ. Διεθνὴς συναυλία ἐκ Βιέννης.

ΜΙΛΑΝΟ (500.8 μ.) 8.20' μ.μ. Ποικίλη μουσικὴ μὲ ἔργα Φροντίνι, Κιουλότα, Μοντανάρο, Ἀντζιολίνι, Ζιλμπὲρ, Μαλβέτζι, 10 μ.μ. Συμφωνικὴ συναυλία. 11.30 μ.μ. Μουσική.

* ΒΙΕΝΝΗ (516,3 μ.). 6 μ. μ. Παιδικὰ τραγούδια. Κείμενον Ἀϊγκενμπρόδ. Μουσικὴ Μάϊσλ. 9.30' μ.μ. Συναυλία τῆς Βιεννέζικης Φιλαρμονικῆς ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν Φράντς Σάλκ. Μπετόβεν: Συμφωνία ἀρ. 6 (Παστοράλε) ὀπ. 68. Μπρύκνερ: Συμφωνία ἀρ. 4. 11.20' μ.μ. Συναυλία τῆς ὀρχήστρας Ρέκτενβαλδ. Μπετόβεν: Εἰσαγωγὴ τοῦ «Προμηθέως». Βάγνερ: «Βαλκυρία». Πουτσίνι: «Μποέμ», φαντασία. Κράμσερ: Βάλς. Ρέκτενβαλδ. Χελλμεσμπέργκερ: Ἰσπαν. βάλς καὶ ἔργα Λέχαρ καὶ Λίνκε.

ΒΟΥΔΑΠΕΣΤΗ (550.5 μ.) 8.30 μ.μ. Μέρη ἀπὸ ὀπερέττες (δίσκοι). 9.30' μ.μ. Συμφωνικὴ συναυλία ἐκ Βιέννης. Κατόπιν τσιγγάνικη ὀρχήστρα.

ΒΑΡΣΟΒΙΑ (1411.7 μ.) 6.45' μ.μ. Ἐλαφρὰ μουσική. 9.30' μ. μ. Συναυλία ἐκ Βιέννης. 12 μεσ. Μουσικὴ χοροῦ.

* ΝΤΑΒΕΝΤΡΥ (6554.4 μ.) 9 καὶ 45' μ.μ. «Ροζενκαβαλὴρ» τοῦ Στράους, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν Μπροῦνο Βάλτερ, ἐκ τοῦ «Κόβεντ Γκάρντεν».

— Τί θὰ ἀκούσωμεν αὔριον Τρίτην:

ΛΕΙΨΙΑ (259,3 μ.). 5 ½ μ.μ. Συναυλία. 9 ½ μ.μ. Σαξοφόν. 10 μ.μ. «Τὸ πεῦκο», μονόλογος. 10.40' μ.μ. Συναυλία. 11.25' μ. μ. Μουσικὴ χοροῦ.

ΜΠΡΑΤΙΣΛΑΒΑ (279 μ.). 5 ½ μ.μ. Συναυλία. 6.50' μ.μ. Μουσικὴ ἀπὸ δίσκους. 7.10' μ. μ. Σλοβακικὰ τραγούδια συνοδείᾳ τσιγγάνικης ὀρχήστρας. 8 μ. μ. Συναυλία.

ΚΟΖΙΤΣΕ (293 μ.). 6.35' μ.μ. Συναυλία. Μόζαρτ: Εἰσαγωγὴ ἀπὸ τοὺς «Γάμους τοῦ Φιγκαρῶ». Τσαϊκόφσκυ: Σουΐτα. Ρουμπινστάϊν: Φαντασία. Γκρήγκ: Πέερ Γκὴντ, σουΐτα. 8 μ.μ. Τραγούδια. 8 ½ μ.μ. Μουσικὴ ἀπὸ δίσκους.

ΖΑΓΚΡΕΜΠ (307 μ.). 6 μ. μ. Μουσικὴ ἀπὸ καφενεῖον. 9 μ. μ. Γαλλικὴ διάλεξις διὰ τὰ γαλλικὰ βιβλία ποὺ ἀναφέρονται στὴν Γιουγκοσλαυΐα. 9 ½ μ.μ. Συναυλία Λ. Ντόρογκυ (σοπράνο), Κομαρέβσκυ (βαρύτονος) καὶ Ποζάγιτς (πιάνο) μὲ ἔργα τοῦ Μουσόργκσκυ: «Παιδικὸ τραγοῦδι», «Εἰκόνες ἀπὸ μιὰ ἔκθεσι», «Χωρὶς ἥλιο». 10 ½ μ.μ. Μουσικὴ χοροῦ ἀπὸ τζάζ. 11.40' μ. μ. Μουσικὴ χοροῦ.

* ΜΠΡΕΣΛΑΟΥ (325 μ.). 10 μ.μ. «Φραϊσῦτς», ὄπερα τρίπρακτος τοῦ Βέμπερ.

ΤΟΥΛΟΥΖΗ (385,1 μ.). 7 ¼ μ. μ. Μουσικὴ χοροῦ. Καντσονέττες. 8 μ. μ. Ἀργεντινὴ ὀρχήστρα: «Πές μου σ' ἀγαπῶ» (Στόλ), «Ὅταν τὸ βιολὶ παίζῃ» (Γκρόθ), «Ντελίριο» (Στράους). 8 ¼ μ.μ. Τραγούδια. «Σερενάτα» (Σοῦμπερτ), «Κατάλαβα» (Λενουάρ), «Τσελόζα» (Ντανιτρέφφι), «Περίπατος δύο ἐραστῶν» (Ντεμπυσύ). 8 ¾ μ.μ. Συμφωνικὴ ὀρχήστρα. Δίσκοι. 9 ¾ μ.μ. Συμφωνικὴ ὀρχήστρα. Πρελούδιο τῆς «Φατμέ» (Μπάρντι), Παντομίμα (Μπάρντι), Οὐγγρικὸν ἐμβατήριον (Ρακότσυ). 10 μ.μ. Τραγούδια ἀπὸ τὶς ὀπερέττες: «Ρὶπ» (Πλανκέτ), «Κώδωνες τῆς Κορνεβίλλης» (Πλανκέτ), «Οἱ γάμοι τῆς Ζανὲτ» (Μασέ), «Μασκὼτ» (Ὠντράν). 10 μ.μ. Δίσκοι. 11 μ.μ. Βιεννέζικη ὀρχήστρα. «Μαριέττα» (Στράους), «Ἡ Νεράϊδα» (Μύερς), «3 μπουκέτα» (Στράους). 11 ¼ μ.μ. Τραγούδια τῶν Καντοὺλ, Βεκερλέν, Μάνφρεδ καὶ Σαραμποῦ. 11 ½ μ.μ. Βιολί. «Ἰσπανικοὶ χοροὶ» (Σαρασάτε)? «Ὄμπερτας» (Βιενιάβσκυ) καὶ «Νανούρισμα» (Κουΐ). 11 ¾ μ.μ. Ἄριες ἀπὸ τὸν «Βέρθερο» τοῦ Μασενὲ καὶ τὸν «Φορτούνιο» τοῦ Μεσαζέ. 12 μεσον. Τζάζ. 1 μ. μεσον. Καντσονέττες. 1 ¾ μ. μεσον. Τραγουδιστὰ ταγκό.

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙ (394,2 μ.). 6 μ.μ. Ρουμανικὴ μουσική. 7 ¼ μ. μ. Συναυλία ὀρχήστρας. 9 μ. μ. Δίσκοι. 10 μ. μ. Ἡ Ραδιορχήστρα. 11 ¼ μ.μ. Ἡ Ραδιορχήστρα.

* ΚΑΤΟΒΙΤΣΕ (408,7 μ.). 7 ¾ μ.μ. Λαϊκὴ συμφωνικὴ συναυλία. 8.50' μ.μ. «Μανρού», ὄπερα τοῦ Παδερέβσκυ. 12 μεσον. Μουσικὴ χοροῦ.

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙ (430,4 μ.). 7 μ.μ. Συναυλία ἐκ τοῦ ξενοδοχείου «Μόσχα». 9 μ.μ. Συναυλία τοῦ ᾀδοῦ Πέτροβιτς. 11.50' μ. μ. Συναυλία.

* ΡΩΜΗ (441,2 μ.). 6 μ. μ. Συναυλία ὀρχήστρας καὶ χορῳδίας μὲ ἔργα Ρεσπίγκι, Μασκάνι, Μπράμς, Βέρδι, Σγαμπάτι, Ραβέλ, Τομάς, Περγκολέζι, Ντονιζέτι. 9.40' μ.μ. Μεταβίβασις ὄπερας ἐκ τοῦ θεάτρου «Ρεάλε» ἢ τοῦ «Σὰν Κάρλο».

ΠΡΑΓΑ (487 μ.). 9 μ.μ. Συναυλία τῆς Τσέχικης Φιλαρμονικῆς μὲ ἔργα Μόζαρτ. 11.20' μ.μ. Μουσική.

ΜΙΛΑΝΟΝ (500,8 μ.). 8 ¼ μ. μ. Συναυλία μὲ ἔργα Φερρούτζι, Κριστόφαρο, Κάλμαν, Μπορμιόλι, Μυλέ. 10 μ.μ. Ντουέττα ἀπὸ τὶς ὄπερες «Νόρμα» καὶ «Τραβιάτα». 10.20' μ.μ. Μεταβίβασις ὀπερέττας. Κατόπιν μουσικὴ ἀπὸ τὴν αἴθουσαν «Γκάϋ» τοῦ Τουρίνου.

* ΒΙΕΝΝΗ (516,3 μ.). 8 ½ μ. μ. «Ἡ Μαργαρίτα τοῦ Φάουστ», ὄπερα εἰς 5 πράξεις τοῦ Γκουνώ, ἐκ τῆς Κρατικῆς Ὄπερας τῆς Βιέννης. 11.50' μ.μ. Τζὰζ ἀπὸ δίσκους.

ΒΟΥΔΑΠΕΣΤΗ (550,5 μ.). 6 ½ μ. μ. Συναυλία τῆς ὀρχήστρας τῆς Βασ. Οὐγγρικῆς Ὄπερας. Μπάχ: «Ἄμλετ», εἰσαγ. Σκάσολα: «Ἐλβετία». Πόπυ: «Ἀνατολίτικη σουΐτα». Σάμυ: «Εἰδύλλιον». 10 ½ μ.μ. Σονάτες γιὰ πιάνο καὶ βιολοντσέλλο. Κατόπιν συναυλία τσιγγάνικης ὀρχήστρας.

ΛΙΟΥΜΠΛΙΑΝΑ (569 μ.). 7 μ. μ. Συναυλία. 9 μ.μ. Σλοβάκικα λαϊκὰ τραγούδια μὲ ὀρχήστρα. 10 μ.μ. Συναυλία ὀρχήστρας. 11 μ.μ. Χαβάγια—τζάζ.

* ΒΑΡΣΟΒΙΑ (1411,7 μ.). 6 ¾ μ.μ. Συμφωνικὴ συναυλία τῆς Φιλαρμονικῆς. Σαὶν-Σάνς: Ὀρατόριον. Ντεμπυσύ: Νοττοῦρνο. Ραβέλ: Σουΐτα. 8.25' μ.μ. Δίσκοι. 8.50' μ.μ. «Μανρού», ὄπερα τοῦ Παδερέβσκυ. 12.20' μ. μεσον. Μουσικὴ χοροῦ.

Τὸ νέον μυθιστόρημα τῆς «Πρωΐας»

Μία Ἐρωτευμένη

Ὑπὸ τῆς Δανίδος συγγραφέως Κάρεν Μαράμσον

(Συνέχεια ἐκ τοῦ χθεσινοῦ)

Ἀπελπισμένος ὁ Ὄβε τῆς ἔπιασε τὰ χέρια.

—Μπρίττα, πολυαγαπημένη, μετανοιώνω γιὰ τὴν κάθε λέξι, ποὺ σᾶς εἶπα. Σᾶς ἱκετεύω... λησμονῆστε αὐτὲς τὶς ἀνοησίες! Ποτὲ δὲν μ' ἀπογοητεύσατε καὶ θὰ εἶμαι πάντα ἕτοιμος νὰ πέσω στὴ φωτιὰ γιὰ χάρι σας. Ἐὰν ποτὲ λάβετε τὴν ἀνάγκη ἑνὸς πιστοῦ φίλου, καλέστε με! Μοῦ τὸ ὑπόσχεσθε; Πῆτέ μου!

—Ναί.

Καὶ τῶν δύο τὰ μάτια ἦσαν δακρυσμένα. Ἐκείνη ἔκαμε νὰ φύγῃ, μὰ ὁ Ὄβε τὴν ἐκράτησε.

—Τὸ μόνο ποὺ σᾶς ζητῶ, Μπρίττα, εἶνε... νὰ μὴ μοῦ δείξετε πιὰ τὴν ἔκφρασι ποὺ πῆρε χθὲς βράδυ τὸ πρόσωπό σας... γιὰ κεῖνον. Μὲ κάνετε νὰ πονῶ πολύ.

—Καϋμένε μου, ἀγαπητέ μου Ὄβε...

Τῆς ἐφίλησε τὸ χέρι:

—Λοιπόν, εἴμεθα σύμφωνοι. Δὲν εἶνε ἔτσι; Εἴμαστε πάντα φίλοι;

* * *

Ὅταν ἐγύρισε σπίτι της ἡ Μπρίττα βρῆκε ἕνα σημείωμα τοῦ Κνούτ:

«Ἦρθα καὶ δὲν σὲ βρῆκα. Τί εἶνε ἐκεῖνο ποὺ τόσο πολὺ σὲ ἀπορροφᾷ; Ὅλες μου ἡ προετοιμασίες γιὰ τὸν περίπατό μας πᾶνε χαμένες. Τὰ μεζελίκια ποὺ ἀγαπᾷς εἶνε μέσα στὸ καλάθι μας. Μὰ ἀδίκως. Λοιπὸν θὰ συναντηθοῦμε αὔριο... ἐκτὸς ἐὰν θελήσῃς πάλι νὰ τ' ἀναβάλῃς. Θὰ προσπαθήσω νὰ σὲ ἰδῶ ἀπόψε».

...Ἡ Μπρίττα ἐσήκωσε τοὺς ὤμους... Εἶνε καταφανὲς ὅτι ζηλεύει. Ἀλλὰ κάνει καὶ τὸν μάρτυρα: πᾶνε χαμένες ἡ προετοιμασίες! Τὰ ἴδια λένε ὅλοι οἱ ἄνδρες!

Ἐσυλλογίσθηκε τὸν Λίνκολν. Γιατί τάχα αὐτὸς νὰ εἶνε διαφορετικὸς ἀπὸ τοὺς ἄλλους; Ξαφνικὰ ἔνοιωσε νὰ χάνῃ τὸ θάρρος της. Δὲν εἶχε κἂν τὴν ἐπιθυμία νὰ τὸν ξαναϊδῇ. Ὁ Κνοὺτ καὶ ὁ Ὄβε τῆς εἶχαν σκοτώσει τὴ διάθεσι νὰ εἶνε ἐρωτευμένη.

Ἀλλά, μόλις ἔφθασεν ὁ Λίνκολν, ἄρχισε πάλι νὰ πιστεύῃ, ἄρχισε καὶ πάλι νὰ κτυπᾷ ἡ καρδιά της, τόσο μάλιστα δυνατά, ποὺ μόλις κατώρθωσε νὰ μιλήσῃ.

Ἐκυττάχθησαν γιὰ μιὰ στιγμὴ σιωπηλοί... σὰν νὰ ἤθελαν νὰ πεισθοῦν καὶ οἱ δύο ὅτι βρισκόταν στὴν ἀρχὴ μιᾶς ἐπικίνδυνης περιπετείας.

Σιγά-σιγὰ τὰ μάτια τοῦ Λίνκολν ἐπῆραν τὴν γλυκειὰ ἐκείνη ἔκφρασι, ποὺ τόσο πολὺ ἄρεσε στὴν Μπρίττα.

—Κι' ἂν δὲν μοῦ γράφατε, πάλι θαρχόμουνα, τῆς εἶπε. Ἀναγνωρίζω ὅτι εἶσθε ἡ δυνατώτερη...

—Ἐσεῖς εἶσθε ὁ πιὸ δυνατός! Μὲ κάνετε νὰ ὑποφέρω ἀφίνοντάς με στὴν ἀμφιβολία... Ξέρω λοιπὸν πῶς ἔχετε ἤδη τὴ δύναμι νὰ μὲ κάνετε νὰ πονῶ.

—Καὶ παρ' ὅλ' αὐτὰ μὲ θέλετε πάντα;

—Φυσικά... γιατὶ αὐτὸ ἀποδεικνύει ὅτι σᾶς ἀγαπῶ! Δὲν βλέπω γιὰ ποιὸ λόγο νὰ πολεμήσω τὴν ἀγάπη μου. Αἰσθάνομαι, ὅπως καὶ σεῖς ἀσφαλῶς θὰ τὸ αἰσθάνεσθε, πῶς δὲν μπορεῖ νὰ ξεφύγῃ ὁ ἕνας ἀπὸ τὸν ἄλλον. Εἶνε τὸ πεπρωμένον μας. Μὴ ἀγωνίζεσθε! Θὰ νικηθῆτε.

Ἐπῆρε τὸ χέρι τῆς Μπρίττας.

—Αἰσθάνομαι ἀπὸ τώρα τὴν τρομερὴ καὶ ἐπικίνδυνη γλύκα τῆς ἥττας!

Ἡ Μπρίττα χαμογέλασε εὐτυχισμένη.

—Γιατί χαμογελᾶτε; τὴν ἐρώτησεν ἀπότομως.

—Γιατὶ εἶμαι εὐτυχισμένη...

—Ὄχι, σᾶς παρακαλῶ, μὴ χαμογελᾶτε. Δὲν σᾶς καταλαβαίνω... οὔτε τὸ χαμόγελό σας... οὔτε αὐτὰ ποὺ μοῦ λέτε.

—Τί εἶνε αὐτὸ ποὺ δὲν καταλαβαίνετε; Καὶ ὅμως σᾶς δείχνω ὁλοκάθαρα τὰ αἰσθήματά μου.

Ἐδίστασε γιὰ μιὰ στιγμὴ καὶ ὕστερα ἀποκρίθηκε:

—Δὲν σᾶς καταλαβαίνω... Τί θέλετε ἀπὸ μένα; Σᾶς ἀρέσει νὰ παίζετε μαζί μου; Στὸ χέρι σας εἶνε νὰ διαλέξετε ὅποιον θέλετε μέσα ἀπὸ τὸν κόσμο ποὺ γνωρίζετε. Τί βρίσκετε ὅμως σὲ μένα ποὺ σᾶς κάνει νὰ μ' ἀγαπήσετε; Αὐτὸ εἶνε ποὺ δὲν καταλαβαίνω...

—Ὄχι, εἶπεν ἡ Μπρίττα, δὲν θέλω νὰ παίζω μαζί σας.

—Τότε λοιπὸν ἔχετε ἀπατηθῆ. Ἴσως πιστεύετε ὅτι ἔχω προτερήματα ἀνύπαρκτα, καὶ μιὰ μέρα ξαφνικὰ θὰ γνωρίσετε τὴ μεγαλύτερη ἀπογοήτευσι. Πρέπει νὰ σᾶς πληροφορήσω ἐγκαίρως ὅτι εἶμαι ἕνας κοινότατος ἄνθρωπος, τσακισμένος ἀπὸ τὴν πολλὴ δουλειά... καὶ τίποτε περισσότερο.

—Μά... ἀρκεῖ αὐτὸ μόνον ποὺ εἴπατε, ὅτι εἶσθε ἕνας κοινότατος ἄνθρωπος, μὲ κάνει νὰ χαίρωμαι. Εἶσθ' ὁ πρῶτος ἄνδρας, ἀπὸ ὅσους ἐγνώρισα, ποὺ μιλεῖ ἔτσι γιὰ τὸ ἄτομόν του. Αὐτὸ ἀποδεικνύει τοὐλάχιστον ὅτι προσπαθεῖτε νὰ μελετήσετε τὸν ἑαυτό σας, χωρὶς καμμιὰ ἐπιείκεια. Ἤδη εἶνε ἕνα μεγάλο προτέρημα!

—Τί δυστυχία! εἶπεν ὁ Λίνκολν... Πρώτη φορὰ στὴ ζωή μου νοιώθω νὰ μὲ τραβᾷ τόσο δυνατά, τόσο ἀκατανίκητα, μιὰ γυναῖκα... Μὰ τὰ χέρια μου εἶνε δεμένα. Δὲν εἶμαι ἐλεύθερος, σᾶς εἶπα. Ἔχω νὰ ἐκπληρώσω ἕνα σκοπό, τὸν ὁποῖον ὀφείλω καὶ θέλω νὰ ἐκπληρώσω.

Ἡ Μπρίττα τὸν ἐκύτταζε στενοχωρημένη.

—Ἐλπίζω πῶς δὲν φαντάζεσθε ὅτι ἔχω τὴν πρόθεσι νὰ σᾶς ἐμποδίσω ἀπὸ τὴ δουλειά σας. Ἄλλως τε κ' ἐγὼ ἔχω τὴ δουλειά μου...

—Δὲν μὲ καταλάβατε! Ἡ δική μου δουλειὰ εἶνε τέτοια, ποὺ δὲν μπορῶ νὰ τὴ μοιρασθῶ μὲ ἄλλο τίποτε. Τὴν ἀγαπῶ μὲ πάθος καὶ τῆς ἔχω δοθῆ μ' ὅλη τὴν ψυχή μου. Ἀγαπῶ τὸν σκοπό, στὸν ὁποῖον θέλω νὰ φθάσω. Δὲν ὑπάρχει θέσις γιὰ γυναῖκα στὸν ἐγκέφαλό μου καὶ στὴν καρδιά μου. Δὲν ἔκλεψα ποτὲ οὔτε μιὰν ὥρα ἀπὸ τὴ δουλειά μου. Δὲν ἐσκέφθηκα ποτὲ τίποτε ἄλλο ἀπὸ αὐτήν. Ἔτσι μόνον κατώρθωσα νὰ ἔχω σπουδαῖα ἀποτελέσματα καὶ μόνον ἔτσι θὰ ἐπιτύχω νὰ κάμω τὰ καταπληκτικώτερα πράγματα! Αὐτὸ ὅμως θὰ μὲ ἀπασχολήσῃ γιὰ πολλὰ χρόνια ἀκόμα... Τώρα μὲ καταλάβατε;

Ἔπιασε τὰ χέρια τῆς Μπρίττας κι' ἐσυνέχισε:

—Μὲ ἀπομακρύνετε ἀπὸ τὸ δρόμο μου. Κοντὰ σὲ σᾶς θὰ μοῦ εἶνε χίλιες φορὲς δυσκολώτερο νὰ ὑποτάξω τὴν καρδιὰ καὶ τὸ μυαλό μου στὴ δουλειά μου. Θὰ πρέπῃ νὰ σᾶς δοθῶ ὁλόκληρος καὶ αὐτὸ εἶνε ἀδύνατον! Θὰ ὑπάρχῃ πάντοτε μεταξύ μας ἕνας ἀδιάκοπος ἀγών, ποὺ θὰ εἶνε καὶ γιὰ τοὺς δυό μας ὀδυνηρός. Μὲ καταλάβατε;

Ἐκίνησε τὸ κεφάλι της.

—Ὄχι, δὲν ἐκατάλαβα. Ἀναμφιβόλως ἡ ἐργασία εἶνε ἀναγκαία, γιατὶ αὐτὴ μᾶς κάνει νὰ ζοῦμε. Ἀλλὰ ἡ φιλοδοξία; Ὅλαι αὐταὶ αἱ μεγάλαι βλέψεις; Οἱ σπουδαῖοι σκοποί; Ὅταν τὰ κερδίσουμε, δὲν μᾶς προσφέρουν καμμιὰ χαρά. Κ' ἐγὼ ἤμουνα φιλόδοξη. Κ' ἐγὼ ἔκανα ὄνειρα, τὰ ὁποῖα εἶδα νὰ πραγματοποιοῦνται. Στὴν ἡλικία μου κατώρθωσα νὰ εἶμαι μία ζωγράφος πασίγνωστη καὶ νὰ κερδίζω χρήματα, ποὺ μοῦ ἐπέτρεπαν νὰ ζῶ ἄνετα καὶ εὐχάριστα. Ἀλλὰ ποιὰ εἶνε ἡ χαρὰ ποὺ μοῦ ἔδωσε ἡ δόξα; Δὲν τὴν ἐγνώρισα. Ἡ ψυχή μου φτερουγίζει μόνη καὶ δίχως χαρά... γιατὶ δὲν βρῆκε κεῖνο ποὺ ζητοῦσε: τὸν σύντροφο... Πιστέψατέ με, δὲν ὑπάρχει παρὰ αὐτὸ στὴ ζωή. Τίποτε ἄλλο δὲν ἀξίζει στὴ ζωὴ παρὰ ἡ ἀγάπη. Δύο ἄνθρωποι, ποὺ ἀγαπιοῦνται, ποὺ πλάθουν μαζὶ τὰ ὄνειρά τους καὶ ποὺ μποροῦν νὰ ξεγλυστρήσουν σφιχταγκαλιασμένοι ἀπὸ τὶς μικρότητες τῆς καθημερινῆς ζωῆς. Μὰ νοιῶστε το λοιπόν! Ἤρθαμε στὸν κόσμο γιὰ νὰ χαροῦμε τὴ ζωὴ καὶ ν' ἀπολαύσουμε ὅλες τὶς ὀμορφιὲς ποὺ μᾶς τριγυρίζουν καὶ ὄχι γιὰ ν' ἀγωνιζώμεθα τυφλὰ νὰ πραγματοποιήσουμε χιμαίρας.

Ὁ Λίνκολν τὴν ἤκουεν ἀκίνητος μὲ τὸ κεφάλι μέσα στὰ χέρια καὶ μὲ μάτια ἀπλανῆ...

(Ἀκολουθεῖ)

ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗΣ

Ὁ Ζωγράφος κ. Β. Γερμενῆς ἀναλαμβάνει τὴν κατάρτισιν εἰς τὴν ζωγραφικὴν τῶν προτιθεμένων νὰ ὑποβληθοῦν εἰς ἐξετάσεις διὰ νὰ εἰσαχθοῦν εἰς τὴν σχολὴν Καλῶν Τεχνῶν. Ὁ ἀριθμὸς τῶν σπουδαστῶν ἢ σπουδαστριῶν εἶνε καθωρισμένος. Ὅσοι θέλουν νὰ λάβουν μαθήματα δύνανται νὰ δηλώσουν τοῦτο εἰς τὸ ἐργαστήριόν του (Βείκου 68) μέχρι τέλους Μαΐου.

ΙΑΤΡΟΣ Κ. Α. ΜΠΡΑΖΙΩΤΗΣ
ΔΕΡΜΑΤΟΛΟΓΟΣ—ΑΦΡΟΔΙΣΙΟΛΟΓΟΣ
Ἐπὶ τετραετίαν ἐπιμελητὴς τοῦ καθηγητοῦ κ. Γ. Φωτεινοῦ
Μάρνη 29 (πλατεῖα Βάθης)

ΑΝΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

(Η ΖΩΗ ΚΑΙ Η ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΩΝ ΕΠΑΡΧΙΩΝ)

Ἡ πλημμύρα τοῦ Στρυμόνος

ΣΕΡΡΑΙ. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ἡ τελευταία πλήμμυρα τοῦ Στρυμόνος ἐπέφερε μεγάλας καταστροφὰς εἰς τὴν γεωργίαν. Αἱ καταστροφαὶ ἰδίως, τὰς ὁποίας ὑπέστη τὸ χωρίον Ποντισμένον, εἶνε ἀνώτεραι πάσης περιγραφῆς.

Μολονότι ἡ ὁρμητικότης τῶν ὑδάτων τοῦ Στρυμόνος ἀνεκόπη ἀπὸ προχθὲς τὸ χωρίον Ποντισμένον ἔχει ἀποκλεισθῇ τελείως λόγῳ τοῦ σχηματισμοῦ ὁλοκλήρου λίμνης πέριξ αὐτοῦ. Ἀλλὰ καὶ ἐντὸς τοῦ χωρίου ἔχουν σχηματισθῇ ὁλόκληροι λιμνοθάλασσαι, ὡς ἐκ τούτου δὲ πολλαὶ οἰκίαι κατεστράφησαν, πλεῖστοι δὲ τῶν κατοίκων ἀπεμονώθησαν ἐντὸς τῶν οἰκιῶν των. Πολλοὶ τῶν κατοίκων κατέφυγον εἰς τὴν ὕπαιθρον, μαστιζόμενοι ὑπὸ τοῦ ψύχους καὶ τῆς πείνης. Ἐν ἑνὶ λόγῳ, ἡ κατάστασις τῶν χωρικῶν εἶνε τραγική.

Χαρακτηριστικὸν τῆς ἀπελπιστικῆς καταστάσεως, εἰς τὴν ὁποίαν περιῆλθον οἱ κάτοικοι τοῦ χωρίου, εἶνε τὸ ἀκόλουθον τηλεγράφημα τοῦ προέδρου τῆς κοινότητος Ποντισμένου πρὸς τὸν νομάρχην Σερρῶν:

«Ὕδατα Στρυμόνος προχωρήσαντα μέχρι πλατείας τοῦ χωρίου συμπαρέσυρον ὑπολοίπους οἰκίας καὶ οὐχὶ καλύβας γνωστῆς πλευρᾶς. Ἐπίσης παρέσυρον οἰκίαν διώροφον παντοπωλείου. Ἤδη κινδυνεύει νεόδμητον κοινοτικὸν κατάστημα. Οἱ κάτοικοι ἐν ὑπαίθρῳ διατελοῦν ἐν ἀπογνώσει. Ἀπειλεῖται βιαία κατάληψις οἰκοπέδων καὶ αἱματοκύλισμα. Ἀδυνατῶ συγκρατήσω κατάστασιν περισσότερον, ἀπεκδύομαι πάσης εὐθύνης, διατάξατε ὅ,τι δεῖ.

Πρόεδρος ΠΕΡΟΣ.»

Ἡ ἐκδρομὴ τῶν Μεθανιτῶν

Ἐξαιρετικὴν ἐπιτυχίαν σε καὶ ἐφέτος ἡ ἐτησία τῶν μελῶν τοῦ λαμπροῦ «Ἕνωσις Μεθανιτῶν» εἰς τ φικὴν τοποθεσίαν «Ἅγιος Γ τῶν Μεθάνων. Ὑπερπεντακ δρομεῖς ἀνεχώρησαν τ τῆς 23ης τρέχοντος διὰ λωθέντων ὑπὸ τοῦ σωματ πλοίων «Ὕδρα» καὶ «Μ χθέντες εἰς Ἅγιον Γεώργ Μεθώνης τὴν 10ην πρωϊν ἐτελέσθη, ὡς συνήθως, ἡ τουργία, ἐπηκολούθησε δὲ τῆς θαυματουργοῦ εἰκόνος παιοφόρον, ἔργον τοῦ ΧΙ Ἀκολούθως, ὑπὸ τοὺς ἤχους ἐπὶ τούτῳ μετακληθείσης νῶν ὀρχήστρας, ἐχορεύθ φοροι ἑλληνικοὶ χοροί. Οἱ ἐπανῆλθον ἀργὰ τὴν νύκτα μίσαντες τὰς ἀρίστας τῶν σεων.

ΑΙ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΙ

ΚΛΕΙΣΙΜΟΝ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΩ

ΔΕΥΤΕΡΑ, 27

Ἀεροπορικῶς δι' Εὐρώ Βελιγραδίου διὰ τῆς ταχείας στοιχίας μέχρις 7 μ.μ.

Ἀεροπορικῶς διὰ Μυτιλ Κων)πολιν διὰ τῆς Ἀερο μέχρι τῆς 11ης μ.μ.

Ἀναχωρήσεις Σιδ)κῶς. Διὰ ἀμ)ξίας Σεμπλὸν γίνεται δεκτὴ λληλογραφία μέχρι τῆς 11 συστημένη καὶ 12 1)2 ἡ Διὰ τῆς ταχείας ἁμαξοστοιχ χρι τῆς 6 μ.μ. ἡ συστημένη μ.μ. ἡ συνήθης.

Σιδηροδρομικῶς. Διὰ Πά Τρίπολιν, Καλάμας γίνεται δεκτὴ πλῆ ἀλ)φία μέχρι τῆς 6 ἡ δὲ συστημένη μέχρι τῆς 8 ρινῆς τῆς προτεραίας. Μὲ τὴν χεῖαν Πατρῶν καὶ Τριπόλεως ται δεκτὴ ἡ μὲν ἁπλῆ ἀλ)φία χρι τῆς 11.40' π. μ., ἡ δὲ μένη μέχρι τῆς 10.40 π. μ.

Ἰταλικὸν 9 π. μ. Σμύρ ον, Βαθύ, Λέρον, Κάλυμνον, Ρόδον.

Ρουμανικὸν 10 π. μ. Ἀλ δρειαν.

«Λῆμνος» 2 μ.μ. Πὸρτ Σαΐδ, λεξάνδρειαν.

Ἰταλικὸν 2 μ.μ. Κων)πολιν.

Ἰταλικὸν 9 π. μ. Βρινδήσιον.

«Φρίντων» 2 μ.μ. Πάτρας, κ,υραν, Ἀγ. 40, Βρινδήσιον.

«Μοσχάνθη» 6 π. μ. Αἴγιναν

«Πτερωτὴ» 9 π.μ. Αἴγινα, κίστριον, Παλ. καὶ Ν. Ἐπίδαυρον

«Μάνα» 11 π. μ. Αἴγινα, να, Πόρον.

«Πόπη» 2 μ.μ. Χαλκίδα, Βό Θεσσαλονίκην.

«Ἀδριατικὸς» 2 μ. μ. Χαλ Βόλον, Θεσσαλονίκην.

«Βάνα» 2 μ.μ. Ἀλιβέριον, κίδα, Λίμνην, Αἰδηψόν, Ὠρ Βόλον.

«Ἄφοβος» 2 μ.μ. Χανιά, μνον, Ἡράκλειον.

«Ἀετὸς» 2 μ.μ. Χίον, Μυτι λήνην.

«Ἀτρόμητος» 2 μ.μ. Πάτρας, μην, (Ἀργοστόλιον μέσῳ Σάμης) Ἀγ. Εὐφημίαν, Φισκάρδον, δα, Πρέβεζαν, Κόπραιναν, Ἀμφι χίαν.

«Ναυσικᾶ» 2 μ.μ. Ἰτέαν, Γα ξείδιον, Βιτρινίτσαν.

«Κανάρης» 2 μ.μ. Σῦρον, Τῆνον, Μύκονον, Ἁγ. Κήρυκον, (Ὕδ λον μέσῳ Ἁγ. Κηρύκου), Κα βασι, Βαθύ.

«Σάμος» 2 μ.μ. Σῦρον, Νάξ Ἴον, Οἴαν, Θήραν.

«Σοφία Κωστάλλα» 2 μ.μ. Πλωμάριον, Γέρα, Μυτιλήνην, λεξ)πολιν, Πόρτ-Λαγό, Καβάλ

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πεσμαζόγλου καὶ ἀκριβῶς ἔναντι τοῦ Χρηματιστηρίου εὐρύχωρον ἡμιϋπόγειον διαμέρισμα. Πληροφορίαι γραφεῖα «Πρωΐας» 12—1 καθ' ἑκάστην.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἐν τῇ Στοᾷ Πεσμαζόγλου, Πανεπιστημίου ἀρ. 53, ἓν διαμέρισμα εἰς τὸν 1ον ὄροφον ἐξ ὀκτὼ κυρίων δωματίων καὶ λοιπῶν χρειωδῶν.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ ἐπίσης 15 δωμάτια διὰ γραφεῖα. Τὰ ἐπὶ τῆς προσόψεως πρὸς 1500 δρχ. ἕκαστον, τὰ δὲ ἐσωτερικὰ πρὸς 1000 δρχ. ἕκαστον.

Πληροφορίαι παρὰ τῷ δικηγόρῳ κ. Νικολ. Χούντρα, Στοὰ Πεσμαζόγλου 11—12 π. μ. καθ' ἑκάστην.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ μονοκατοικία διώροφος μὲ κῆπον, νερὸ πόλεως καὶ φρέαρ, ἠλεκτρικὸν καὶ ἀεριόφως πλησίον Σταθμοῦ, στάσις Χαροκόπου. Πληροφορίαι: κ. Δ. Μεϊντάνη, Νοταρᾶ 112, Πειραιᾶ.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ δωμάτιον εἰς ἄνδρόγυνον ἢ εἰς κυρίαν ξένην. Πληροφορίαι τυπογραφεῖα «Πρωΐας» 7—8½ μ. μ.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ διὰ κατοικίαν παραδιδόμενα ἀμέσως: 1) ἐν τῇ στοᾷ Πεσμαζόγλου δύο δωμάτια μετὰ κουζίνας κλπ. χρειωδῶν καὶ 2) τρία δωμάτια μετὰ κουζίνας κλπ. χρειωδῶν ὁδὸς Πατριάρχου Ἰωακεὶμ ἀριθ. 59.

Πληροφορίαι καθ' ἑκάστην 11—12 π. μ. παρὰ τῷ δικηγόρῳ κ. Νικ. Χούντρα, στοὰ Πεσμαζόγλου.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ μὲ ἄμεσον παράδοσιν τὸ ἄνω διαμέρισμα κατοικίας ἐκ 5 δωματίων μεθ' ὅλων τῶν ἐπίπλων, μεγάλου κήπου, ὕδατος, ἠλεκτρικοῦ φωτὸς κλπ. πλησίον πλατείας Ἀμερικῆς ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἁγίας Ζώνης. Ἐνοίκιον λογικόν. Πληροφορίαι παρὰ κ. Ν. Βλασσοπούλου δικηγόρον, ὁδὸς Ἐμ. Μπενάκη 8 Β΄. ὄροφος.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΣΣΑ Ἑλληνὶς λυτὴ πεῖραν παραδίδει ἐντὸς τῶν θηνῶν Ἀγγλικά, Γαλλικὰ καὶ νικά. Δίδακτρα: διὰ δύο ὥρας τὴν βδομάδα τριακοσίας δραχμὰς ὡς. Ὁδὸς Ἀσκληπιοῦ 36 β.

ΛΟΓΙΣΤΗΣ — Ἀλληλογράφος Ἑλληνικῆς καὶ Γαλλικῆς μὲ ἀρίστας συστάσεις, προϋπηρετήσας εἰς ξωτερικόν, διαθέτων ὥρας κληρον ἡμέραν, ζητεῖ θέσιν. Γρ τε Μ. Ι. «Πρωΐαν».

Η ΑΜΕΡΙΚΑΝ ΕΞΠΡΕΣ ΚΟΜΠΑΝΥ ΙΝΚ
ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ
ΕΝ ΟΨΕΙ - ΕΙΣ ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ - ΕΠΙ ΠΡΟΘΕΣΜΙΑ
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ — ὁδὸς Σταδίου 23α
Πλατεῖα Συντάγματος — ΑΘΗΝΑΣ
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ — 42 ὁδὸς Φίλωνος

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ Α.Ε.
106 ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ
ΔΙΑ ΠΑΣΑΝ ΣΥΝΑΛΛΑΓΗΝ ΣΑΣ ΑΠΟΤΑΘΗΤΕ ΑΠ' ΕΥΘΕΙΑΣ ΠΡΟΣ ΑΥΤΑ

ΚΥΨΕΛΗΣ 21
ΤΗΛ. 7-67
ΑΙ ΚΑΛΥΤΕΡΑΙ ΤΙΜΑΙ
ΑΙ ΕΚΛΕΚΤΟΤΕΡΑΙ ΠΟΙΟΤΗΤΕΣ
ΓΑΙΑΝΘΡΑΚΩΝ-ΞΥΛΑΝΘΡΑΚΩΝ-ΞΥΛΩΝ
ΔΙΑΝΟΜΗ ΔΙ' ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ

Η Καθημερινή 5-6-31

Η ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ

ΔΙΟΡΘΩΣΙΣ

Φίλε κ. Διευθυντά,

Στὴ χθεσινή μου ἐπιφυλλίδα γιὰ τοὺς καθαρολόγους ποιητὰς ἔγινε κάποιο λάθος. Τὸ ἐπανορθώνω: Οἱ στίχοι γιὰ τὴν Ἀποκριά ποὺ δείχνουν «ἀγωνίαν περὶ τὴν ἔκφρασιν» εἶναι τοῦ Κλέωνος Ραγκαβῆ, ὄχι τοῦ Δ. Παπαρρηγοπούλου. Ἑκάστῳ τὰ ἑαυτοῦ.

Δικός σας
ΑΡΙΣΤΟΣ ΚΑΜΠΑΝΗΣ

ΜΟΥΣΤΑΦΑ ΚΕΜΑΛ, Ο ΡΕΑΛΙΣΤΗΣ ΔΙΚΤΑΤΩΡ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

Καί, ἀμέσως ἔπειτα, ἀλλάσσων τόνον, ὡσὰν νὰ ἀφήνετο νὰ παρασυρθῇ ἀπὸ τὴ συγκίνησεί του, εἰς μυχίαν ἐκμυστήρευσιν:

— Ἀ, ὅλα θὰ ἐξελίσσοντο ἀλλοιώτικα ἐὰν μία Μεγάλη Δύναμις, ἀγαπημένη ἀπὸ τοὺς Τούρκους, ἐπεφορτίζετο μὲ τὴν κατοχὴν τῆς Σμύρνης καὶ τοῦ βιλαετίου της...

Ἀνέμεινε μίαν ἀπάντησιν ἡ ὁποία δὲν ἐδόθη ἀπὸ τῶν πρώτων δέκα λεπτῶν τῆς συνομιλίας μας εἶχα προαισθανθῆ αὐτὴν τὴν ἔμμεσον πρότασιν. Ἀφοῦ δὲν ἔδειχνα ὅτι τὴν ἐννοοῦσα ὁ ἀτυχὴς Φερὴτ ἐθεώρησεν ὑποχρέωσίν του νὰ ἐξηγηθῇ: διατὶ νὰ μὴ ὀργανώσῃ ἡ Ἰταλία ἕνα δημοψήφισμα τοῦ πληθυσμοῦ τῆς Σμύρνης, ὁ ὁποῖος ὁμοφώνως θὰ ἐπεκαλεῖτο τὴν Ἰταλικὴν στρατιωτικὴν κατοχὴν ἀντὶ τῆς Ἑλληνικῆς;

Ἦτο ἐπανάληψις, ἀπὸ ἕναν ἁπλοῦν ἐρασιτέχνην τοῦ παλαιοῦ παιγνιδίου τὸ ὁποῖον ὁ Ἀβδ—οὒλ—Χαμὴτ εἶχε παίξει μὲ ἀπαράμιλλον μαεστρίαν ἐπὶ τριάκοντα ἔτη: παιγνιδιοῦ τὸ ὁποῖον συνίστατο εἰς τὸ νὰ προκαλῇ ζηλοτυπίας μεταξὺ τῶν Δυνάμεων, νὰ τὰς ἐξερεθίζῃ ὅταν παρίστατο ἀνάγκη καὶ νὰ διατηρῇ οὕτω, διὰ μέσου τῶν ἐρίδων των, τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς Τουρκίας. Ἀλλ' αἱ μέθοδοι αὗται δὲν ἀξίζουν εἰμὴ προληπτικῶς. Εἰς τὸ ἑξῆς ἦτο πάρα πολὺ ἀργά. Ἐπὶ πλέον δὲν ἤμην τόσον βέβαιος ὅτι, ἀκόμη καὶ ἂν ἐστέφετο ὑπὸ ἐπιτυχίας, τὸ σχέδιον θὰ ἦτο χρήσιμον εἰς τὴν Ἰταλίαν. Ἡ Ἰταλία, ἐσκεπτόμην, ὤφειλε νὰ θεωρῇ ὁλόκληρον τὴν Τουρκίαν ὡς ἀγορὰν διὰ τὰ βιομηχανικὰ προϊόντα της· διὰ τοῦτο, καὶ ἂν ἀκόμη δὲν ὑπῆρχον ἄλλοι λόγοι ἠθικοί, αὐτὴ ὤφειλε νὰ ἀντιταχθῇ εἰς τὴν γενικὴν λαφυραγώγησιν ἡ ὁποία ἐμελετᾶτο τότε. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν Σμύρνην, δὲν θὰ μᾶς ἦτο χρήσιμος ὡς δημογραφικὴ διέξοδος, κατῳκημένη καθὼς ἦτο ἀπὸ μίαν ράτσαν γονιμωτέραν τῆς ἰδικῆς μας· καὶ, ἐὰν τὴν ἐκρατούσαμεν διὰ τῆς βίας εἰς τὰ χέρια μας, ὄχι μόνον ἡ κατοχή της θὰ ἀπετέλει στεῖραν καὶ δαπανηρὰν ἐπιχείρησιν, ἀλλὰ καὶ τὸ μεγαλύτερον ἐμπόδιον εἰς τὴν εἰρηνικὴν διείσδυσιν τῆς ὁποίας ἐπεδιώκον τὴν πραγματοποίησιν· ὅσον ἀφορᾷ τὴν τουρκικὴν εὐγνωμοσύνην, ἦτο ἡλίου φαεινότερον ὅτι αὐτὴ θὰ ἐξητμίζετο ἕνα μῆνα μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τῶν Ἑλλήνων καὶ ὅτι οἱ Τοῦρκοι θὰ ἤρχιζαν νὰ μισοῦν σχεδὸν ἐξ ἴσου τὴν νέαν Ἰταλικὴν κατοχήν. Αὐτὰ τὰ πράγματα μοῦ ἦλθαν ἀμέσως εἰς τὸν νοῦν ἀλλὰ ἐφυλάχθην νὰ τὰ εἰπῶ εἰς τὸν Μεγάλον Βεζύρην. Αὐτὸς ἐνόμισεν ὅτι ἡ σιωπή μου δὲν ἦτο παρὰ διπλωματικὴ σύνεσις καὶ μὲ ἐγκατέλειψε πεπεισμένως ὅτι εἶχε καταφέρει καίριον πλῆγμα κατὰ τῆς διασυμμαχικῆς ἑνότητος.

Ἀλλά, εἰς τὴν Ἀνατολὴν ὅλα μαθαίνονται· αἱ εἰδήσεις τὰς ὁποίας ψιθυρίζει κανεὶς μυστικά, κυκλοφοροῦν ἐκεῖ πέραν γρηγορώτερα παρ' ὅσον εἰς τὴν Δύσιν τὰ πράγματα ποῦ λέγομεν εἰς τὰ Κοινοβούλια. Καὶ ἡ ἰδέα τοῦ Φερὴτ ἔφθασε γρήγορα εἰς τὰ αὐτιὰ τοῦ Μουσταφᾶ Κεμὰλ καὶ τῶν φίλων του. Ὀλίγας ἡμέρας βραδύτερον, ἕνας ἐξ αὐτῶν ἦλθε νὰ μὲ συναντήσῃ καὶ μοῦ εἶπεν εὐσεβάστως, ἀλλὰ χωρὶς περιφράσεις, ὅτι οἱ φίλοι του— ἤθελε νὰ εἰπῇ κυρίως ὁ Κεμὰλ —ἤλπιζον ὅτι δὲν θὰ ηὔνόουν τὰ σχέδια τῆς Πύλης διότι ἡ Νέα Τουρκία θὰ ἐθεώρει καθῆκον της καὶ καταπολεμήσῃ τὴν Ἰταλίαν ἐν Ἀσίᾳ τόσον λυσσωδῶς, ὅσον ἡτοιμάζετο νὰ καταπολεμήσῃ τοὺς Ἕλληνας.

Δὲν ἠδυνήθην παρὰ νὰ ἐκτιμήσω, μέσα μου, τὴν εὐθύτητα αὐτῆς τῆς δηλώσεως. Ἀπετέλει νέον τόνον εἰς τὴν ἀνατολικὴν πολιτικήν, ὅπως ἀκριβῶς ἴσως οἱ δισταγμοὶ ἑνὸς διπλωμάτου ἐνώπιον προσφορῶν ἐδαφικῆς κατοχῆς.

Οἱ δύο συνάδελφοί μου ἐν Κωνσταντινουπόλει, ὁ ναύαρχος Κῶλθορπ καὶ ὁ ναύαρχος Ἀμέ, κατενόησαν ταχέως— παρὰ τὰς στρατιωτικὰς προκαταλήψεις των, αἱ ὁποῖαι ἦσαν τόσον φυσικαὶ ὅσον ἀξιοσέβαστοι— ὅτι αἱ ἀπόψεις μου ὅσον ἀφορᾷ τὴν ταχεῖαν σύναψιν εἰρήνης δὲν ἦσαν τόσον ἐσφαλμέναι. Ἀλλὰ ἡ ἀπροκάλυπτος συνηγορία ὑπὲρ αὐτοῦ τοῦ μέτρου ὑπερέβαινε τὴν δύναμιν ἀνδρῶν οἱ ὁποῖοι μόλις ἐξήρχοντο ἀπὸ τὸν πυρετὸν τοῦ πολέμου· πάντως θὰ ἐσκέφθησαν ἀσφαλῶς πλέον ἢ ἅπαξ ὅτι ἡ ἀθεράπευτος κατωτερότης μου ὡς πολιτικοῦ εἶχε καὶ τὰ καλά της, ἀφοῦ εἶχα τὴν ἐλευθερίαν νὰ λέγω εἰς τὴν Κυβέρνησίν μου καὶ εἰς τοὺς Τέσσαρας ἐν Παρισίοις πᾶν ὅ,τι ἐφρόνουν ὅτι ἦτο ἡ ἀλήθεια.

Πάσα ἄλλως τε συνετὴ συμβουλὴ τοῦ Βρεταννοῦ Ὑπάτου Ἁρμοστοῦ θὰ ἐξουδετεροῦτο ὑπὸ τῶν ἐκθέσεων τὰς ὁποίας οἱ ἀξιωματικοὶ τῆς «Ἰντέλιτζενς Σέρβις» (Ὑπηρεσίας Πληροφοριῶν), ἡ ὁποία καθίστατο ὁσημέραι σπουδαιοτέρα, ἀπέστελον ἐν Τουρκίᾳ. Ὁ τρόπος ἐνεργείας αὐτῶν τῶν «εἰδικῶν» κατ' οὐδὲν ὑπενθύμιζε τὰς καλὰς βρεταννικὰς παραδόσεις τῆς ἀνεκτικότητος καὶ τῆς δικαίας εὐθύτητος. Δεδομένου δὲ ὅτι αἱ ἀστοχίαι των διεπράττοντο μέσα εἰς μίαν ἀτμοσφαῖραν γενικῆς πολιτικῆς λεπτότητος ὡς ἡ ἀτμοσφαῖρα τῆς Κωνσταντινουπόλεως, τὸ γόητρον τῆς Δύσεως ὑπέστη πλήγματα— διότι δὲν ὑπάρχει ἀνακριβέστερον πρᾶγμα ἀπὸ τὸ νὰ πιστεύεται ὅτι ὁ βίαιος τρόπος ἀρκεῖ δι' ὅλα εἰς τὴν Ἀνατολήν.

Δι' ἄνθρωπον, ὡς ἐγώ, ὁ ὁποῖος εἶχεν, εἰς τὴν πρώτην του διπλωματικὴν θέσιν ἐν Καΐρῳ, ἐκτιμήσει τὴν εὐλόγιστον δρᾶσιν τῶν Κρόμερ καὶ τῶν Οὐΐγκαϊτ καὶ διετήρει βαθὺν θαυμασμὸν πρὸς τὰς ἀγγλικὰς παραδόσεις περὶ ἐλευθερίας, ἦτο θλιβερὸν νὰ ἀκούῃ ὅ,τι μίαν ἡμέραν ὁ σαρκαστικὸς φίλος μου Ταλαὰτ πασᾶς ἐψιθύρισε μειδιῶν:

— Εἶνε ἡ Γερμανία, χωρὶς τὴν γερμανικὴν ἀκρίβειαν.»

SFORZA

ΑΥΡΙΟΝ: Ἡ Μικρασιατικὴ καταστροφή.

ΖΗΤΕΙΤΑΙ παῖς 15—17 ἐτῶν μὲ ἀρίστας συστάσεις εἰς τὸ χαρτοπωλεῖον Πέτρου Κριάλη, Σοφοκλέους 7, (Στοὰ Πάππου).

ΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΕΙΚΟΣΙΤΕΤΡΑΩΡΟΥ

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΜΕΓΑΛΗ ΣΥΣΚΕΨΙΣ ΕΙΣ Ν. ΚΟΚΚΙΝΙΑΝ

Χθὲς τὸ ἀπόγευμα πρωτοβουλίᾳ τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Ἐπαγγελματικοῦ Συλλόγου προσφύγων τῆς Νέας Κοκκινιᾶς συνεκροτήθη εἰς τὸν ἐκεῖ συνοικισμὸν μεγάλη σύσκεψις πρὸς ἐξέτασιν τῶν ἀπασχολούντων τὸν προσφυγικὸν κόσμον ἐκκρεμῶν ζητημάτων του. Εἰς τὴν σύσκεψιν μετέσχον ἀντιπρόσωποι ὅλων τῶν ὀργανώσεων τῆς Νέας Κοκκινιᾶς, παρέστησαν δὲ καὶ οἱ ὑπουργοὶ κ.κ. Ἰασωνίδης τῆς Προνοίας καὶ Ἀβραὰμ τῆς Δικαιοσύνης, ὁ νομάρχης Ἀττικοβοιωτίας κ. Παρίτσης, βουλευταὶ καὶ ἄλλοι.

Οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν προσφύγων ἐζήτησαν ὅπως χρεωθοῦν τὰ οἰκήματα μὲ τὴν πραγματικὴν τῶν ἀξίαν τοῦ κόστους, λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν τῆς ἀτελοῦς εἰσαγωγῆς τῶν ὑλικῶν καὶ τῆς συναλλαγματικῆς διαφορᾶς τῆς λίρας. Νὰ ὑπολογισθῇ δηλαδὴ ἡ ἀξία των βάσει τῶν γενικῶν συνθηκῶν τοῦ ἔτους 1922, ἀναγομένη εἰς μεταλλικὰς δραχμὰς καὶ χωρὶς νὰ ἐπιβαρύνηται τὸ τίμημα διὰ τῆς ἀξίας τῶν κοινοχρήστων χώρων καθὼς καὶ τῶν γηπέδων τῶν παραχωρηθέντων διὰ τὴν ἀνέγερσιν κοινωφελῶν καὶ εὐαγῶν ἱδρυμάτων.

Ἐζήτησαν ἐπίσης νὰ ἀποσβεσθοῦν ὁλοκληρωτικῶς τὰ χρέη τῶν λαβόντων γερμανικὰ καὶ πλινθόκτιστα οἰκήματα, ἐκ τῶν κατασκευασθέντων προχείρως ὑπὸ τοῦ Ταμείου Περιθάλψεως κατὰ τὰς πρώτας ἡμέρας τῆς ἀθρόας συρροῆς τῶν προσφύγων, διότι τὰ περισσότερα τούτων κατέρρευσαν, τὰ δὲ λοιπὰ εἶνε ἑτοιμόρροπα.

Ὡσαύτως ἐζήτησαν ὅπως εἰς τοὺς ἐξοφλήσαντας τὰ πρὸς τὴν Ε. Α. Π. χρέη των, καθὼς καὶ εἰς τοὺς ἔχοντας καταθέσει ὑπ' ἐγγύησιν ὁμολογίας τῶν προσφύγων ἐπιστραφῇ ἡ διαφορὰ ἥτις θὰ προκύψῃ μετὰ τὴν θεώρησιν τῆς ἀξίας τῶν τε οἰκημάτων καὶ οἰκοπέδων.

Νὰ ἐπιτρέπεται ἡ μεταβίβασις τῆς κυριότητος ἢ ἡ παραχώρησις ὑλικῆς χρήσεως καὶ ἡ ὕπαρξις ἐμπραγμάτων δικαιωμάτων.

Ν' ἀπαλλαγοῦν τὰ οἰκήματα καὶ τὰ καταστήματα ἐκ τοῦ φόρου οἰκοδομῶν ἐπὶ μίαν 25ετίαν, καθὼς καὶ παντὸς τέλους καὶ δικαιώματος δι' ἐγγράφου ἀποσβέσεως ὑποθήκης ἢ μεταγραφῆς.

Νὰ παραχωρηθοῦν δωρεὰν τὰ οἰκήματα εἰς τὰς χήρας καὶ τὰ ὀρφανὰ πολέμου τῶν ἐν Μ. Ἀσίᾳ σφαγιασθέντων, τῶν ὁμήρων καὶ τῶν ἀποδεδειγμένως ἀπόρων καὶ ἀναπήρων. Νὰ γίνῃ συμψηφισμὸς τῶν χρεῶν τούτων μὲ τὸ κατακρατούμενον ἐκ τῆς πρώτης προκαταβολῆς τῶν ἀποζημιώσεων 25 ο)ο καὶ νὰ ὁρισθῇ ὅσον τὸ δυνατὸν μικρὰ ἡ χρεωλυτικὴ δόσις, νὰ γίνωνται δὲ δεκταὶ καὶ αἱ ὁμολογίαι τῶν πολεμοπαθῶν εἰς τὸ ἀκέραιον διὰ νὰ εἶνε εὔκολος ἀκόμη καὶ ἡ μικρὰ καταβολὴ δι' ὁμολογιῶν.

Διὰ τὴν ταχυτέραν στέγασιν τῶν ἄνευ στέγης προσφύγων ἐζήτησαν ὅπως ἡ Κυβέρνησις ἀντιμετωπίσῃ τὸ ζήτημα τοῦτο διὰ δανείου καὶ χορηγήσῃ ὡσαύτως δάνεια εἰς τοὺς οἰκοπεδούχους διὰ νὰ διευκολυνθοῦν εἰς τὴν ἀνέγερσιν κατοικιῶν. Ἐπίσης ὅπως ἀπαλλοτριωθοῦν οἱ κατειλημμένοι χῶροι μὲ ἰδιωτικὰ προσφυγικὰ οἰκήματα τῶν συνοικισμῶν Πευκακίων, Διοικητοπούλου, Ὁσίας Ξένης καὶ Σπυράκη.

Διὰ τὴν ὕδρευσιν ἐτονίσθη ἡ ἀνάγκη τῆς συνδέσεως τοῦ στοιχίσαντος 10.000.000 δρ. ὑδρευτικοῦ δικτύου Ν. Κοκκινιᾶς μετὰ τῶν ἔργων τῆς Οὔλεν. Ἐπίσης ἠξιώθη ἡ κατασκευὴ καὶ ἡ ἀποπεράτωσις τῆς λεωφόρου Σαλαμῖνος καὶ τῶν τμημάτων Θηβῶν—Ρούφ. Ἐζητήθη ἀκόμη ἡ ἐλάττωσις τῆς τιμῆς τῶν εἰσιτηρίων τῶν αὐτοκινήτων Ἀθηνῶν—Κοκκινιᾶς ἀπὸ δρ. 6 εἰς 4 καὶ ἡ ἀπαλλαγὴ τῶν αὐτοκινήτων τούτων ἀπὸ τῆς καταβολῆς διπλῶν διοδίων. Ἐπίσης νὰ ἐπεκτείνῃ ἡ Πάουερ τὴν τροχιοδρομικὴν γραμμὴν Ρούφ πρὸς τὴν Ν. Κοκκινιάν. Νὰ ἐπισπευσθῇ ἐξ ἄλλου ἡ ἀλλαγὴ τῶν ἐσωτερικῶν ἠλεκτρικῶν ἐγκαταστάσεων διὰ νὰ χορηγηθῇ ὑπὸ τῆς Πάουερ τριφασικὸν ρεῦμα μὲ τιμὴν 7 δρ. κατὰ κιλοβάτ.

Διὰ τὰ σχολικὰ κτίρια ἠξιώθη ὅπως ἀνατεθῇ εἰς τὴν διδακτηριακὴν ἐπιτροπὴν Πειραιῶς νὰ προβλέψῃ καὶ διὰ τὰ σχολεῖα τῶν συνοικισμῶν. Ἐζητήθη ἡ ἄμεσος συμπλήρωσις τοῦ γυμνασίου Ν. Κοκκινιᾶς εἰς 6τάξιον καὶ ἡ ἐξεύρεσις στέγης διὰ τὴν ἐπαγγελματικὴν σχολήν.

Διὰ τὴν χορήγησιν ἐπαγγελματικῶν δανείων προὐτάθη ἡ ἀνανέωσις τῆς σχετικῆς συμβάσεως τοῦ Δημοσίου μετὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης. Ἐν τέλει ἠξιώθη νὰ ληφθῇ μέριμνα προσλήψεως προσφύγων εἰς τὰς δημοσίας ὑπηρεσίας.

ΤΙ ΕΔΗΛΩΣΑΝ ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

Ὁ ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης κ. Ἀβραὰμ ἀπήντησεν ὅτι ἡ Κυβέρνησις πράττει κατὰ τὸ δυνατὸν τὸ καθῆκόν της δεδομένου, ὅτι ἀντιμετωπίζει μίαν ἐξαιρετικῶς κρίσιμον οἰκονομικὴν κατάστασιν, ἡ ὁποία δὲν ἐπιτρέπει γενναίας χειρονομίας.

Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο ἐσημειώθη ἐξαιρετικὸς θόρυβος εἰς τὴν αἴθουσαν καὶ ἠπειλήθησαν πρὸς στιγμὴν ἐπεισόδια. Πολλοὶ ἐξηντωκραύγασαν ὑπὲρ τῆς Κυβερνήσεως, μία ὅμως μεγίστη ἄλλη μερὶς προσφύγων ἀντιπρονούντων ἐξέσπασεν εἰς σφοδρὰς ἀποδοκιμασίας.

—Ἐχορτάσαμε πιὰ ἀπὸ λόγια.

—Κάτω, κάτω!... Σᾶς γνωρίσαμε καλά.

Ὅταν ἀποκατεστάθη σχετικὴ ἡσυχία ὁ κ. Ἀβραὰμ συνεχίζων τὸν λόγον του εἶπεν, ὅτι διακρίνει διχογνωμίαν μεταξὺ τῶν προσφύγων ἐξ ἀφορμῆς παραπλανητικῶν δημοσιευμάτων δημιουργούντων κοινωνικὰς δυσφορίας.

Ἀνέφερε εἶτα διαφόρους ἐνεργείας του ὅταν ἦτο ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας, ἐτόνισε δὲ καὶ τὰς κακὰς συνεπείας ἐκ τῶν συμβάσεων «Πάουερ» καὶ «Οὔλεν».

Ο κ. ΙΑΣΩΝΙΔΗΣ

Ὡμίλησε κατόπιν ὁ ὑπουργὸς τῆς Προνοίας κ. Ἰασωνίδης ἐκθέσας τὴν σημερινὴν θέσιν τῶν προσφυγικῶν ζητημάτων. Αἱ δυσμενεῖς οἰκονομικαὶ συνθῆκαι — εἶπε — ἐπέτειναν τὸν τελευταῖον καιρὸν τὴν ἀθλιότητα τῶν προσφύγων.

Διὰ τὸ ζήτημα τῶν χρεῶν εἶπεν ὅτι ἐπὶ τοῦ παρόντος δὲν πρόκειται νὰ σημειωθῇ πρόοδος, διότι δὲν ἔχει συντελεσθῇ ἡ παραλαβὴ τῶν ἀστικῶν συνοικισμῶν ἀπὸ τὴν Ε.Α.Π. Ἴσως τὸ ζήτημα λυθῇ εὐνοϊκῶς μετὰ δίμηνον, ὅτε οἱ συνοικισμοὶ θὰ περιέλθουν εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ ὑπουργείου.

Ἐφροντίσαμεν — εἶπε — νὰ μὴ ἀσκῶνται πιέσεις ἐπὶ τῶν ὀφειλετῶν προσφύγων. Διὰ τὰ παραπήγματα ὑπεσχέθη ὅτι θὰ περιοδεύσῃ τοὺς συνοικισμούς, ἵνα σχηματίσῃ ἐπιτόπιον ἀντίληψιν. Διὰ τὴν ἀθλιότητα τοῦ συνοικισμοῦ Π. Κοκκινιᾶς ἐτόνισεν, ὅτι ἔχει ἐγκαταλειφθῇ ἀπὸ τὸν Δῆμον Πειραιῶς.

Τὸ ὑπουργεῖον ἔχει καταρτίσει εἰδικὰ συνεργεῖα διὰ τὴν καθαριότητα 32 συνοικισμῶν, ἐντὸς δὲ τριμήνου περίπου ἐδαπανήθησαν 2.399.900 δρ.

Περαιτέρω ὁ κ. Ἰασωνίδης ὑπεσχέθη, ὅτι ἡ κυβέρνησις θὰ ἐξαρτήσῃ τὸ μέγεθος τῆς ἀντιλήψεως της διὰ τοὺς προσφυγικοὺς συνοικισμοὺς ἐκ τῆς δυναμικότητος τοῦ Δημοσίου προϋπολογισμοῦ.

Ἀκολούθως ἔληξεν ἡ συγκέντρωσις.

Η ΕΝΑΡΞΙΣ ΤΟΥ ΠΡΟΣΥΝΕΔΡΙΟΥ ΤΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΑΤΤΙΚΟΒΟΙΩΤΙΑΣ

ΤΑ ΣΥΖΗΤΗΘΕΝΤΑ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝΤΑ ΘΕΜΑΤΑ

Εἰς τὸ Ἐμπορικὸν Ἐπιμελητήριον συνῆλθε χθὲς τὴν πρωΐαν τὸ προσυνέδριον τῶν κοινοτήτων Ἀττικῆς, προκαταρκτικὸν τοῦ συνεδρίου κοινοτήτων τὸ ὁποῖον συνέρχεται τὴν 15ην Ἰουνίου. Κατ' αὐτὸ παρέστησαν ἀντιπρόσωποι τῶν κοινοτήτων τοῦ λεκανοπεδίου Ἀττικῆς καὶ ἀρκετῶν τῆς Βοιωτίας. Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν ἀντεπροσώπευσεν ὁ διευθυντὴς τῆς Διοικήσεως κ. Λιανόπουλος. Παρέστη ἐπίσης ὁ νομάρχης κ. Παρίτσης —κηρύξας καὶ τὴν ἔναρξιν τῶν ἐργασιῶν τοῦ συνεδρίου— καὶ ὁ διευθυντὴς τῆς Νομαρχίας κ. Μακρόπουλος.

Ὁ κ. Ι. Γεωργαντᾶς (πρόεδρος τῆς ὀργανωτικῆς ἐπιτροπῆς καὶ πρόεδρος τοῦ συνεδρίου) λαβὼν τὸν λόγον ηὐχαρίστησε τὸν κ. νομάρχην καὶ ἐχαιρέτησε τοὺς συνέδρους καθὼς καὶ ὅλους τοὺς προέδρους οἱ ὁποῖοι εἰργάσθησαν καὶ ἐργάζονται διὰ τὸ συνέδριον τοῦ Ἰουνίου.

Προβαίνων ἔπειτα εἰς γενικὴν εἰσηγητικὴν ἔκθεσιν εἶπεν ὅτι ὅλα τὰ δεδομένα τὰ ὁποῖα ἔχει ὑπ' ὄψιν του πείθουν ὅτι ἡ ἰδέα τῆς συνεργασίας τοῦ κοινοτικοῦ κόσμου πρὸς βελτίωσιν τοῦ θεσμοῦ τῆς πρώτης βαθμίδος αὐτοδιοικήσεως, ἀνταποκρίνεται εἰς πολλὰς ἀνάγκας καὶ δύναται νὰ ἔχῃ πρακτικὰ καὶ ὠφέλιμα ἀποτελέσματα. Αἱ κοινότητες, προσέθεσε, δὲν θὰ διεκδικήσουν ὁμαδικὰ προνόμια διὰ τῆς συνεργασίας των οὐδὲ θὰ προασπίσουν συμφέροντα ἰδιωτικὰ διότι δὲν ἀποτελοῦν τάξιν. Αἱ κοινότητες δὲν διαστέλλουν τὴν τοπικὴν εὐημερίαν ἀπὸ τὴν εὐημερίαν τοῦ συνόλου, ἔχουν ὅμως γνώμας τὰς ὁποίας ἐκθέτουν καὶ συναρμολογοῦν σήμερον προετοιμάζουσαι τὴν ὁδὸν τῆς Πανελληνίου συνεργασίας. Ἀνέφερεν ἔπειτα τὴν ἐργασίαν ἡ ὁποία γίνεται διὰ τὴν συνεργασίαν τῶν κοινοτήτων λεκανοπεδίου Ἀττικῆς, τ' ἀποτελέσματα τὰ ὁποῖα προῆλθον ἀπ' αὐτὴν καὶ ἀναφερόμενος εἰς ἐκκρεμοῦν νομοθέτημα περὶ μεταρρυθμίσεως εἰς νομοθεσίαν Δήμων καὶ Κοινοτήτων λέγει ὅτι αὐτὸ ἀποτελεῖ περιφανῆ δικαίωσιν τῆς ὀλότητος τῶν ἐκτεθησομένων ἀπόψεων. Ἀνέφερεν ἔπειτα ὅτι ὁμιληταὶ τοῦ συνεδρίου θ' ἀναπτύξουν ἀποκρυσταλλωμένας ἰδέας ἐπὶ τῶν κατ' ἔντασιν προβλημάτων τὰ ὁποῖα ἀφοροῦν τὰς κοινότητας καὶ ὁμιλῶν ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν προβλημάτων τῆς αὐτοδιοικήσεως, εἶπεν ὅτι ὁ νομοθέτης παρεχώρησε μὲν ὅσην αὐτοδιοίκησιν ἔκρινεν εἰς τὰς κοινότητας, ἔδωκεν εἰς αὐτὰς ἐξουσίαν καὶ ἁρμοδιότητα, σωρείαν ὑποχρεώσεων, νόμους πρὸς ἐπιβολὴν ἐργασίας, καὶ μερικὰς ἰσχνὰς ἀπολαυάς, αὗται ὅμως οὐδέποτε ἐξέρχονται τοῦ Δημοσίου Ταμείου, ὥστε αἱ κοινότητες παρέμειναν μὲ γεγραμμένας μὲν ἀλλὰ ἀνεφαρμόστους δυνατότητας. Ἀνέφερεν ἔπειτα τὰς δυσχερείας τὰς ὁποίας ὡς ἐκ τούτου συνήντησαν καὶ συναντοῦν αἱ κοινότητες, παρέθεσεν ἀριθμοὺς χαρακτηριστικοὺς τῶν εἰσπραττομένων ἐκ μέρους τοῦ Δημοσίου φόρων διὰ λογαριασμὸν τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων, καὶ τῶν εἰς αὐτὰς παρεχομένων ποσοστῶν καὶ ἐτόνισεν ὅτι εἰς τοῦτο ὀφείλεται ἡ μὴ ἐπαρκὴς πρόοδος τῶν τοπικῶν ἔργων τῆς ὑπαίθρου καὶ τὸ ρεῦμα τῆς ἀστυφιλίας. Καταλήγων εἶπεν ὅτι ἐπιβάλλεται νὰ αὐξηθοῦν σημαντικῶς οἱ κοινοτικοὶ νόμοι ἄλλως θ' ἀποτελματωθῇ ὁ θεσμὸς τῆς αὐτοδιοικήσεως καὶ μαζί του ἡ ἀποκέντρωσις, ἡ καρδία καὶ ἡ ψυχὴ τῆς συγχρόνου διοικήσεως.

Ὁ κ. Λάππας (πρόεδρος κοινότητος Π. Φαλήρου) προέβη εἰς εἰσήγησιν ἐπὶ τοῦ θέματος «τροποποιήσεις κώδικος καὶ σχέσις κοινοτήτων πρὸς αἰγιαλούς». Ἀνέπτυξεν τροπολογίας του ἐπὶ τοῦ κώδικος καταθέσας καὶ τὰ σχετικὰ ἄρθρα ὅπως τὰ διετύπωσεν, καὶ ὡμίλησεν ἔπειτα ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῶν αἰγιαλῶν τονίσας ὅτι αἱ παραθαλάσσιαι κοινότητες πρέπει νὰ ἔχουν τὴν χρῆσιν αὐτῶν ἔστω καὶ μὲ μίαν φορολογικὴν τρόπον τινὰ ὑποτέλειαν πρὸς τὸ κράτος.

Ὁ κ. Μόσχας (Ἀμαρουσίου) λέγει ὅτι ἐπιτρέπεται εἰς κοινότητας ἐχούσας πραγματικὰ ἔσοδα ἄνω τῶν δύο ἑκατομμυρίων νὰ ἀποκτήσουν ἰδίαν ταμειακὴν ὑπηρεσίαν.

Ὁ κ. Σκαρδιάκος (Ν. Φαλήρου) ἐξῆρε τὴν σπουδαιότητα τῆς ἀναπτύξεως συγκοινωνιακοῦ δικτύου εἰς τὴν ὕπαιθρον καὶ ἐπρότεινε νὰ ζητηθῇ ἀπὸ τὴν κυβέρνησιν ὅπως ἐνισχύσῃ καὶ αὐτὴ τὴν προαγωγὴν τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς τῶν Κοινοτήτων διὰ τῆς κατασκευῆς πλήρους ἀγροτικοῦ κοινοτικοῦ δικτύου συγκοινωνίας. Ὡμίλησεν ἐπίσης περὶ τῶν παραλιακῶν κοινοτήτων αἵτινες ὑποφέρουν ἰδιαιτέρως ἀπὸ τὰ ἐν ταῖς περιφερείαις αὐτῶν ἐγκατεστημένα ἐργοστάσια ἅτινα ἐκβάλλοντα εἰς τοὺς δρόμους καθιστοῦν τοὺς αἰγιαλοὺς ἀπροσίτους. Ὅπως αἱ κοινότητες Φαλήρου καὶ Ἐλευσῖνος καὶ πρὸ παντὸς τοῦ Νέου Φαλήρου τοῦ ὁποίου χάρις εἰς τὴν περιώνυμον σοῦδαν βλέπει καθ' ἡμέραν νὰ ἐρημοῦται. Δι' αὐτὰς ἐζήτησε λῆψιν μέτρων.

Παπαδημητρίου (γεν. γραμματεὺς τῆς Ἑνώσεως Κοινοτήτων λεκανοπεδίου Ἀττικῆς). Ζητεῖ τὴν κατ' ἐπαρχίας ἢ κατὰ νομοὺς σύστασιν Ἑνώσεων Κοινοτήτων μὲ ὡρισμένον ἀριθμὸν ἐκπροσώπων ἐκλεγομένων παρὰ τῶν κοινοτικῶν συμβουλίων ἐκ τῶν μελῶν των ἀναλόγως τοῦ πληθυσμοῦ ἑκάστης κοινότητος καὶ αἱ ὁποῖαι ν' ἀποτελέσουν τὴν δευτέραν βαθμίδα τῆς αὐτοδιοικήσεως ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ νομάρχου. Κατόπιν τούτου θὰ εἶνε δυνατὸν ὡρισμένας θέσεις νὰ καταλάβωσιν ἀντιπρόσωποι ὀργανισμοῦ τῆς περιφερείας ὁπότε πάλιν θὰ ἦτο εὐκτέον ἡ ἐκλογὴ τῶν νομαρχιακῶν συμβουλίων νὰ ἦτο ἔμμεσος καὶ οὐχὶ ἄμεσος, ἡ φυσικωτέρα ἀντιπροσώπευσις τοῦ λαοῦ καὶ ἡ πλέον θετικὴ ἐξυπηρέτησις τῆς αὐτοδιοικήσεως θὰ ἦτο ἡ διὰ τῶν κοινοτικῶν συμβουλίων ἐκλογὴ τῶν μελῶν τοῦ νομαρχιακοῦ συμβουλίου, ὅταν κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον συσταθῇ ἡ δευτέρα βαθμὶς τῆς αὐτοδιοικήσεως πολλὰ ἡ Πολιτεία θὰ ἔχῃ νὰ ὠφεληθῇ καὶ πολλὰ προβλήματα θὰ ἔχουν τὴν λύσιν των. Ὅταν τοιαῦται ἀποκρυσταλλωθοῦν ἀντιλήψεις, ὅταν ἡ ἔννοια τῆς αὐτοδιοικήσεως περιχαρακωθῇ καὶ ἐμφυσηθῇ εἰς πάντας ἡ ἰδέα τῆς αὐτοδιοικήσεως, ὅταν καταστοῦν ἀκίνδυνοι οἱ διάφοροι σατραπίσκοι καὶ ἀφεθῇ ὁ λαὸς νὰ διακανονίσῃ τὰς ὑποθέσεις του διὰ τῶν αἱρετῶν του ἀρχόντων, θ' ἀρχίσῃ νέα ἀφετηρία κοινωνικῆς καὶ πολιτικῆς δράσεως, τότε θὰ διανοιγῇ νέον στάδιον εἰς τὴν πρόοδον τῶν κοινοτήτων καὶ θὰ καταστῇ ἑδραῖον καὶ ἀσφαλὲς τὸ πολιτικὸν ἡμῶν οἰκοδόμημα καὶ θ' ἀνορθωθῇ τὸ φρόνημα καὶ ἡ θέλησις τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ.

Ν. Μαλιαγρὸς (πρόεδρος τῆς κοινότητος Ἡρακλείου Ἀττικῆς). Ὡμίλησε περὶ τοῦ σχεδίου πόλεως καὶ περὶ τῆς ἀδιαφορίας τὴν ὁποίαν ἡ Πολιτεία ἐπέδειξε πάντοτε ἔναντι τῶν κοινοτήτων ἰδιαιτέρως κατέκρινε τὸ κράτος διὰ τὰ ἀποσπέλασα σινικὰ τείχη τὰ ὁποῖα ἔχει ὑψώσει μεταξὺ κέντρου καὶ κοινότητος εἰς ὅλα τὰ ζητήματα τὰ ὁποῖα ἐξαρτῶνται ἐκ τοῦ ὑπουργείου Συγκοινωνίας.

Λ. Λιάκος (πρόεδρος κοινότητος Ἀσπροπύργου). Προέβη εἰς εἰσήγησιν ἐπὶ τοῦ θέματος «περιοδεύοντα εἰρηνοδικεῖα καὶ πταισματοδικεῖα» καὶ ἐξέφρασε τὴν γνώμην ὅτι θὰ ἦτο ὄχι μόνον σκόπιμος ἀλλὰ ἀληθὴς ἀνακούφισις διὰ τοὺς χωρικοὺς ὅπως καθιερωθῇ ὁ θεσμὸς τῶν περιοδευόντων εἰρηνοδικῶν.

Η ΣΧΟΛΙΚΗ ΥΓΙΕΙΝΗ

Ὁ κ. Παρίτσης ἐπρότεινεν ὅπως εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν τοῦ μέλλοντος νὰ συνέλθῃ πανελλαδικοῦ Συνεδρίου ἐγγραφῇ θέμα περὶ ἐξευρέσεως τρόπου κατὰ τὸν ὁποῖον αἱ Κοινότητες θὰ παρέχουν εἰς τὰ παιδία τοῦ σχολείου ἰατρικὴν περίθαλψιν. Τὴν περίθαλψιν ταύτην ὁ κ. Νομάρχης ἐννοεῖ ὡς παρακολούθησιν τοῦ παιδίου, ἀφ' ἧς εἰσέλθῃ εἰς τὸ σχολεῖον μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς ἀποφοιτήσεως.

Ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κοινότητος Σελλινίων ὁμιλήσας ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου ἔθιξε καὶ τὸ ζήτημα τῶν δρόμων, προσθέσας ὅτι τὸ συνέδριον θὰ ἐκφράσῃ εὐχὴν ἵνα ὁ φόρος ἐπὶ τῆς βενζίνης ἐφ' ὅσον ἔληξε τὸ ζήτημα τῆς ἀποζημιώσεως τῶν ἁμαξοκαραγωγέων, διατίθεται ὑπὲρ τῆς συντηρήσεως ἐπαρχιακῶν ὁδῶν.

Ὁ κ. Γεωργαντᾶς (Πρόεδρος), ηὐχαρίστησε τὸν κ. Νομάρχην διὰ τὴν πρότασίν του ὅσον ἀφορᾷ τὴν σχολικὴν ὑγιεινήν, παρετήρησεν ὅμως μὲ τὴν κειμένην νομοθεσίαν ἡ Κοινότης ἔχει ἀποξενωθῆ ἀπὸ τὴν Παιδείαν.

Ὁ κ. Νομάρχης παρετήρησεν εἰς ἀπάντησιν ὅτι ἐκκρεμεῖ Νομοσχέδιον εἰς τὴν Βουλὴν διὰ τοῦ ὁποίου παρέχονται εἰς τὰς Κοινότητας ὡρισμένα δικαιώματα σχετικά.

Ὁ κ. Νῶε (Πρ. Κοιν. Λιοσίων), ἐξῆρε τὴν γνώμην τοῦ κ. Νομάρχου καὶ εἶπεν ὅτι θὰ τὴν ἀναγράψῃ ὡς πρότασίν του εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν τοῦ Πανελλαδικοῦ Συνεδρίου.

Ὁ κ. Ἀποστολίδης (Πρ. Κοιν. Κηφισίας) εἶπεν, δόγμα οἱουδήποτε συνοικισμοῦ εἶνε ἡ αὐθυπαρξία καὶ τὸ αὐτοδιοίκητον, ἐν τούτοις ὅμως, σκοπὸς δὲν εἶνε ἡ αὐτοδιοίκησις ἀλλὰ τὸ μέσον πρὸς ἐπίτευξιν τοπικῶν ὠφελημάτων καὶ ἀγαθῶν, ἡ προσπάθεια ὅθεν δέον νὰ τείνῃ εἰς τὸν συντονισμὸν τῶν ἐνεργειῶν τοῦ Κέντρου καὶ τῆς Κοινότητος ὑπὲρ τοῦ ἐπιδιωκομένου σκοποῦ, ὀρθὸν ἐπίσης εἶνε κατόπιν τούτου τὰ οἰκονομικὰ βάρη τῶν Κοινοτικῶν προϋπολογισμῶν ν' ἀποβλέπουν εἰς τὴν θεραπείαν τῶν ἀναγκῶν ἑκάστης Κοινότητος. Περαιτέρω, ἐζήτησε πρὸς αὔξησιν τῶν πόρων τῶν Κοινοτήτων τὴν λῆψιν τῶν κάτωθι μέτρων, 1) ἐπὶ τῶν συμβολαιογραφικῶν πράξεων τῶν Κοινοτήτων ποσοστὸν τι ὑπὲρ τῆς Κοινότητος. 2) Ἐπὶ τῶν συμβάσεων καὶ λογαριασμῶν. 3) Ἐπὶ τῶν εἰσιτηρίων καὶ γενικῶς τῶν μέσων συγκοινωνίας τῶν Κοινοτήτων. 4) Μέρος τοῦ φόρου ἐπιστραφῇ ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου τῶν μέσων κυκλοφορίας, σιδηρόδρομοι, αὐτοκίνητα, ἁμάξια κλπ. 5) Ποσοστὸν ἐπὶ τῶν θεαμάτων, τῶν πανηγύρεων διὰ τῆς ὑποχρεωτικῆς θεσπίσεως παρὰ τοῦ κράτους καὶ χορηγήσεως παρὰ τούτου βραβείων. 6) Ἐπὶ τῶν ἀδειῶν κηνυγίου. 7) Ἐκ τῆς διὰ πολυετοῦς ἐνοικιάσεως συμμετοχῆς εἰς τὰ κέρδη τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῶν φυσικῶν ἰδιοτήτων ἑκάστης Κοινότητος καὶ τέλος ἐπιστροφὴν ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου τοῦ φόρου ὁδοποιΐας διὰ τὸ τμῆμα τῶν ὁδῶν τῶν συμπληρουμένων ὑπὸ τῶν Κοινοτήτων καὶ ὑπὸ τύπον ἐπιχορηγήσεως.

Τὴν 1η μ. μ. διακόπτεται ἡ συνεδρίασις ἵνα ἐπαναληφθῇ αὔριον τὴν 10ην π. μ.

ΙΤΑΛΙΚΑΙ ΑΥΘΑΙΡΕΣΙΑΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΝ

Κατὰ πληροφορίας ἐκ Δωδεκανήσου ἐπαύθησαν οἱ κ.κ. Α. Σταματίου διευθυντὴς τῆς Κεντρικῆς Ἀστικῆς Σχολῆς Ρόδου, Γεώργιος Παπαϊωάννου διευθυντὴς τοῦ Καζουλλείου Παρθεναγωγείου Ρόδου καὶ Γ. Βρόντης διδάσκαλος τῆς Ἀστικῆς Σχολῆς Ρόδου, διότι μετέσχησαν εἰς τὸν ἑορτασμὸν τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν ἑορτῆς τὴν 25ην Μαρτίου ἀπειλοῦνται δὲ καὶ μὲ ἐξορίαν.

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ ΤΩΝ ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΩΝ ΚΑΤΑ ΤΟ 1930

Κατὰ τὸ 1930 ἐσημειώθησαν ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως Ἀθηνῶν 152 περιπτώσεις αὐτοκτονιῶν, 90 ἀρρένων καὶ 62 θηλέων.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω θανατηφόροι ἀπέβησαν μόνον 44, (41 ἀρρένων καὶ 3 θηλέων), αἱ δὲ ὑπόλοιποι 108 περιπτώσεις (49 ἀνδρῶν καὶ 59 γυναικῶν) ἀπέμειναν ἁπλαῖ ἀπόπειραι.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἀριθμῶν καταδεικνύεται ὅτι ἐκ τῶν ὑπὸ ἀρρένων ἐπιχειρηθεισῶν αὐτοκτονιῶν, ποσοστὸν 45 % καὶ πλέον ἔσχον θανατηφόρον ἀποτέλεσμα, ἐνῷ μόλις 5 % ἐκ τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν ἐπιχειρησασῶν νὰ αὐτοκτονήσουν γυναικῶν ἀπεβίωσαν.

Ἡ σχετικὴ ἔρευνα ἀποδεικνύει ὅτι αἱ αὐτόχειρες καταφεύγουν ἰδίως εἰς μέσα ἐσωτερικά, δυνάμενα νὰ ἐπιφέρουν τὸν θάνατον δι' ἀχημικῆς, ἐνίοτε δὲ καὶ διὰ μηχανικῆς ἐπενεργείας.

Οὕτω ἐκ τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν 62 περιπτώσεων τῶν ἀφορωσῶν θήλεα εἰς τὰς 43 ἐγένετο χρῆσις τοιούτων ἐσωτερικῶν μέσων, οὐδεμία δὲ ἐξ αὐτῶν ὑπῆρξε θανατηφόρος. Ἀναλυτικῶς εἰς μίαν ἐκ τῶν περιπτώσεων τούτων ἐγένετο χρῆσις φαινικοῦ ὀξέος, εἰς μίαν βερονάλης, πέντε ἰωδίου, 15 κινίνης, 2 ἀσπιρίνης, 9 ὑπερμαγγανικοῦ καλίου, μία σουμπλιμέ, 2 φωτιστικοῦ οἰνοπνεύματος, μία νιτρικοῦ ὀξέος καὶ 5 ἀγνώστου δηλητηρίου.

Προκειμένου περὶ τῶν ἀνδρῶν ἔχομεν ἐν ὅλῳ 28 περιπτώσεις χρησιμοποιήσεως ἐσωτερικῶν μέσων ἐκ τῶν ὁποίων 2 μόνον ὑπῆρξαν θανατηφόροι. Εἰς 5 ἐκ τῶν περιπτώσεων τούτων ἐχρησιμοποιήθη ἰώδιον, 12 κινίνη, 1 ἀσπιρίνη, 2 ὑπερμαγγανικὸν κάλιον, μία ὑδράργυρος, μία ὀξυκυανοῦχος πότασσα, μία σουμπλιμέ, 2 νιτρικοῦ ὀξέος, καὶ τρεῖς ἄγνωστα δηλητήρια.

Ὁ μεγαλύτερος ἀριθμὸς τῶν αὐτοκτονιῶν (30 ἄνδρες καὶ 24 γυναῖκες) ἐμφανίζεται εἰς τὴν ἡλικίαν 22—30 ἐτῶν, ἐκ τούτων ὅμως μόνον 10 περιπτώσεις ὑπῆρξαν θανατηφόροι· ἔπειτα ἔρχεται ἡ ἡλικία 31—40 ἐτῶν μὲ 30 ἐν ὅλῳ περιπτώσεις (19 ἄνδρες καὶ 11 γυναῖκες), ἐκ τῶν ὁποίων ὑπῆρξαν θανατηφόροι αἱ 14 (13 ἄνδρες καὶ μία γυναῖκα).

Εἰς τὴν ἡλικίαν 15—18 ἐτῶν παρατηρεῖται μεγάλη τάσις πρὸς αὐτοκτονίαν μεταξὺ τῶν γυναικῶν (19 ἐν ὅλῳ περιπτώσεις, ἐξ ὧν 1 θανατηφόρος), πρόκειται ὅμως κατὰ τὸ πλεῖστον περὶ περιπτώσεων εἰς τὰς ὁποίας δὲν ὑφίστατο σταθερὰ ἀπόφασις πρὸς τερματισμὸν τοῦ βίου, ἀλλὰ μᾶλλον σκοπὸς προκλήσεως οἴκτου ἢ συμπαθείας.

Ἀξιοσημείωτον εἶνε τὸ γεγονὸς ὅτι κατὰ τὴν ἡλικίαν 41— 50 ἐτῶν ἐσημειώθησαν μία μόνον περίπτωσις γυναικὸς (ἀπόπειρα) καὶ 12 περιπτώσεις ἀνδρῶν ἐκ τῶν ὁποίων 11 θανατηφόροι.

Ὡς πρὸς τὴν κατ' ἐπάγγελμα διαίρεσιν παρατηροῦμεν ὅτι τὸ μεγαλύτερον ποσοστὸν παρουσιάζεται εἰς τοὺς ἰδιωτικοὺς ὑπαλλήλους (8 ἀπόπειραι καὶ 7 τετελεσμέναι) καὶ κατὰ δεύτερον λόγον εἰς τοὺς ἀέργους (9 ἀπόπειραι καὶ 3 τετελεσμέναι). Ὡς πρὸς τὰ θήλεα τὰ 2)3 τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν περιπτώσεων κατέχουσιν αἱ περὶ τὰ οἰκιακὰ ἀσχολούμεναι γυναῖκες (37 ἀπόπειραι, 3 τετελεσμέναι). Εἶτα ἔρχονται αἱ ὑπηρέτριαι καὶ καθαρίστριαι μὲ 8 ἐν ὅλῳ περιπτώσεις (ἀποπείρας).

Ὡς πρὸς τὰ αἴτια παρατηροῦμεν ὅτι τὸ μεγαλύτερον ποσοστὸν αὐτοκτονιῶν ὀφείλεται εἰς διαφόρους νόσους (22 περιπτώσεις, ἐξ ὧν τὸ ἥμισυ τετελεσμέναι), ἔπειτα ἔρχονται οἱ οἰκογενειακοὶ λόγοι (30 περιπτώσεις ἐξ ὧν 2 θανατηφόροι), τὴν τρίτην βαθμίδα κατέχουσιν οἱ οἰκονομικοὶ (26 περιπτώσεις, ἐξ ὧν 9 θανατηφόροι) καὶ τὴν τετάρτην οἱ αἰσθηματικοὶ (24 περιπτώσεις, ἐξ ὧν 4 θανατηφόροι).

ΤΑ ΧΘΕΣΙΝΑ ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΚΗΣ ΕΚΘΕΣΕΩΣ ΕΙΣ ΤΟ ΖΑΠΠΕΙΟΝ

ΟΙ ΣΤΕΝΟΙ ΔΕΣΜΟΙ ΤΩΝ ΔΥΟ ΧΩΡΩΝ

Χθὲς τὴν πρωΐαν ἐγένοντο μετὰ πολλῆς ἐπισημότητος τὰ ἐγκαίνια τῆς «Ἰταλικῆς Ἑβδομάδος» εἰς τὸ Ζάππειον μέγαρον. Ἡ ἔκθεσις, ὡς γνωστόν, ὠργανώθη ὑπὸ Ἰταλῶν διανοουμένων, καλλιτεχνῶν κλπ., πρόεδρος δὲ αὐτῆς εἶναι ὁ κόμης Βόλπι ντὶ Μιζουράτα, τέως ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν τῆς Ἰταλίας.

Εἰς τὴν τελετὴν παρέστησαν ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας, ὁλόκληρον τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον, πλὴν τοῦ κ. Βενιζέλου, ἀπουσιάζοντος εἰς τὴν Ὑπάτην, τὸ διπλωματικὸν Σῶμα, ἡ Ἰταλικὴ παροικία, πλεῖστοι βουλευταὶ καὶ γερουσιασταί, ἄλλοι ἐπίσημοι καὶ πλῆθος κόσμου.

Ἐν ἀρχῇ ὡμίλησεν, ὡς πρόεδρος τῆς ὀργανωτικῆς ἐπιτροπῆς, ὁ κόμης Βόλπι, εἰπὼν τὰ ἑξῆς:

«Κύριε Πρόεδρε τῆς Δημοκρατίας, κυρίαι καὶ κύριοι. Ἄς μοὶ ἐπιτραποῦν ὀλίγαι λέξεις, διὰ νὰ σᾶς παραδώσω τὴν καθαρὰν καὶ εἰλικρινῆ προσφοράν, τὴν ὁποίαν, κατὰ τὴν αἰωνίαν ἑλληνικὴν ἄνοιξιν, ἡ Ρώμη καὶ ἡ Φασιστικὴ Ἰταλία ἐπιθυμοῦν νὰ σᾶς προσφέρωσιν, ὦ Ἀθηναῖοι, μὲ ἀνοικτὴν καρδίαν.

»Εἶνε ἡ προσφορὰ τῶν καρπῶν τῆς συγχρόνου Τέχνης μας, ποὺ σᾶς φέρομεν, ἀπὸ τῆς ἀναπαραστατικῆς τῆς ζωγραφικῆς καὶ τῆς γλυπτικῆς, μέχρι τῆς διακοσμητικῆς, μέχρι τῆς μουσικῆς, τῆς φιλολογίας καὶ τοῦ βιβλίου, τὸ ὁποῖον τὴν ἐκφράζει.

»Ἡ τέχνη μας αὐτὴ καὶ οἱ καλλιτέχναι, ἔφθασαν κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας πλησίον σας, διασχίσαντες τὴν βραχεῖαν θάλασσαν ποὺ μᾶς χωρίζει, θαυμάζοντες τώρα, ὅπως πάντοτε, τὰς ἀφαντάστους γραμμὰς τῆς Ἀττικῆς σας ταύτης, ἐν τῷ μέσῳ τῶν ὁποίων ἡ φύσις καὶ ὁ ἄνθρωπος κατώρθωσαν ν' ἀνυψώσουν, ὡς ἱερὸν βωμόν, τὴν Ἀκρόπολιν καὶ τὸν Παρθενῶνα, εἰς τοὺς πόδας τῶν ὁποίων κάθε καλλιτεχνικὴ δόξα, ἔστω καὶ χιλιετὴς ἀκόμη, ὡς ἡ ἰδική μας, ἠμπορεῖ νὰ ὑποκλιθῇ, διὰ νὰ δεχθῇ τὴν κρίσιν. Καὶ τὴν κρίσιν ταύτην ἡμεῖς ἤλθαμε νὰ σᾶς ζητήσωμεν, κρίσιν τῆς χώρας, ποὺ ἀνύψωσε τὴν τέχνην εἰς θεότητα καὶ ἡ ὁποία γνωρίζει νὰ κατανοῇ πάντοτε τὴν ἱερὰν προσπάθειαν τῶν διαυγῶν δημιουργικῶν διανοιῶν τῶν ἀφιερωμένων εἰς τὸν ἐξωραϊσμὸν τῆς ζωῆς μας, τόσον κοπιώδους πάντοτε καὶ δυσκόλου».

«Καὶ μὲ αὐτὸ τὸ πνεῦμα — κατέληξε — ἤλθομεν ἐδῶ νὰ σᾶς εἴπωμεν λόγους ἀνθρωπίνης ἀλληλεγγύης, εἰς τὴν τέχνην ποὺ συνδέει ὅλους τοὺς ἀνθρώπους τοῦ ἀνωτέρου πολιτισμοῦ καὶ ἰδιαιτέρως ἐκείνους ποὺ καυχῶνται, ὅτι ἔχουν ὡς ἀνυπέρβλητα σημεῖα δόξης τὰ δύο μεγαλεῖα τῆς Ρώμης καὶ τῶν Ἀθηνῶν».

ΛΟΓΟΙ ΤΟΥ κ. ΒΟΥΡΛΟΥΜΗ

Εἶτα ὡμίλησε γαλλιστὶ ἐξ ὀνόματος τῆς Κυβερνήσεως ὁ ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας κ. Βουρλούμης, ὁ ὁποῖος εἶπεν ὅτι ἡ ἑλληνικὴ Κυβέρνησις συνεκινήθη ἐκ τῶν ἐγκαρδίων λόγων, τοὺς ὁποίους εἶπεν ὁ πρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς. Ἡ Ρώμη καὶ αἱ Ἀθῆναι—ἐσυνέχισεν ὁ κ. Βουρλούμης—ὑπῆρξαν ἐπὶ αἰῶνας ἐκεῖναι, αἱ ὁποῖαι ἐφώτισαν τὸν κόσμον καὶ ἐδημιούργησαν τὸν σύγχρονον πολιτισμόν.

»Ἐὰν οἱ πρόγονοί μας τῆς Μεγάλης Ἑλλάδος ἔφθασαν μέχρι τῶν ἀκτῶν τῆς Ἰταλίας καὶ μετέδωσαν εἰς τοὺς Λατίνους τὴν λατρείαν τῶν θεῶν των καὶ τὰ φῶτα τῶν γνώσεών των, τὰ ἴχνη τῶν ἰδικῶν σας ἐπίσης προγόνων διακρίνονται εἰς τὰς ἰδικάς μας ἀκτάς, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἀποδεικνύει ὅτι ὑπῆρξε μεταξὺ τῶν δύο λαῶν ἕνας ψυχικὸς σύνδεσμος, ὁ ὁποῖος ἐπέζησε διὰ μέσου τῶν αἰώνων. Ἔχομεν καθῆκον νὰ διατηρήσωμεν τὸν ψυχικὸν αὐτὸν σύνδεσμον διὰ σχέσεων ἐγκαρδίων, βασιζομένων ἐπὶ τοῦ σεβασμοῦ τῶν ἀμοιβαίων δικαιωμάτων καὶ συμφερόντων. Διατρέχομεν περίοδον δυσχερῆ—ὅπως πολὺ ὀρθῶς εἴπατε, κ. πρόεδρε—καὶ τὴν περίοδον ταύτην δὲν θὰ δυνηθῶμεν νὰ διέλθωμεν εὐχερῶς παρὰ μόνον ἐὰν ὅλοι οἱ λαοὶ ἐμπνευσθοῦν ἀπὸ τὸ πνεῦμα τῆς συνεργασίας, τῆς ἀλληλεγγύης καὶ τῆς εἰρήνης.

»Ἡ Ἰταλικὴ Ἑβδομάς, τὴν ὁποίαν ἐγκαινιάζομεν σήμερον—κατέληξεν ὁ κ. Βουρλούμης—θὰ μᾶς παράσχῃ τὴν εὐκαιρίαν εἰς μικρὸν τμῆμα τῆς Ἰταλίας, γύρω ἀπὸ ἕνα πλαίσιον ἑλληνικόν, νὰ θαυμάσωμεν τὸ ἰταλικὸν πνεῦμα ἐν ὅλῃ του τῇ λαμπρότητι.

»Ἐλπίζομεν ὅτι οἱ καλλιτέχναι σας θὰ εὕρουν παρ' ἡμῖν ὅλην τὴν ἐγκαρδιότητα καὶ τὴν πατροπαράδοτον φιλοξενίαν τῆς φυλῆς μας καὶ ὅτι θὰ διατηρήσουν εὐχάριστον ἀνάμνησιν τῆς τόσον συντόμου ἐπισκέψεώς των.

»Ἐστὲ βέβαιοι ὅτι θὰ κάμωμεν ὅ,τι εἶνε δυνατὸν διὰ νὰ διευκολύνωμεν τὴν ἀποστολήν των.»

ΤΟΥ ΙΤΑΛΟΥ ΠΡΕΣΒΕΥΤΟΥ

Μετὰ τὸν κ. Βουρλούμην ὡμίλησεν ὁ Ἰταλὸς πρεσβευτὴς κ. Μπαστιανίνι, ὁ ὁποῖος, ἀπευθυνόμενος εἰς τὸν κ. Ζαΐμην, εἶπε τὰ ἑξῆς:

«Ἡ παρουσία τῆς Ὑμετέρας Ἐξοχότητος, τῶν μελῶν τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ διπλωματικοῦ Σώματος, προσδίδει εἰς τὴν σημερινὴν ἡμέραν τοσαύτην ὑψηλὴν σπουδαιότητα, ὥστε νὰ πληροῦνται ὑπερηφανείας οἱ διοργανωταὶ τῆς Ἐκθέσεως ταύτης καὶ οἱ εἰς αὐτὴν συμμετέχοντες Ἰταλοὶ καλλιτέχναι.

»Ἐπιτρέψατέ μοι νὰ σᾶς ἐκφράσω τὰς ζωηροτέρας εὐχαριστίας μου διὰ τὴν ἔνθερμον ὑποδοχὴν τὴν ἐπιφυλαχθεῖσαν εἰς τὴν ἐκδήλωσιν ταύτην ἐκ μέρους τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, τοῦ διακεκριμένου ἀρχηγοῦ της κ. Βενιζέλου, τῶν ὑπουργῶν τῶν Ἐξωτερικῶν, τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, τῆς Συγκοινωνίας καὶ τῶν Οἰκονομικῶν, οἵτινες ὁμοῦ μὲ τὴν Διοικητικὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ Ζαππείου ηὐνόησαν μὲ κάθε τρόπον τὴν διοργάνωσιν ταύτην.

»Δὲν εἶνε ἀνάγκη νὰ σᾶς εἴπω, κ. πρόεδρε, ὅτι ἡ ἐγκαρδιότης τῆς συνδρομῆς ταύτης εὑρίσκει ἀνάλογον τοιαύτην παρὰ τῇ Κυβερνήσει μου, ὡς καὶ εἰς τὰς καρδίας ὅλων τῶν Ἰταλῶν, αἱ ὁποῖαι πάλλονται ὁμοθύμως μὲ τὴν μεγάλην καὶ εἰλικρινῆ καρδίαν τοῦ Ντοῦτσε.

»Ἐπιτρέψατέ μοι νὰ σᾶς εἴπω, ὅτι ἡ συνάντησις αὐτὴ τῆς Ρώμης μετὰ τῶν Ἀθηνῶν, ὑπὸ τὴν σκιὰν τῆς Ἱερᾶς Ἀκροπόλεως, μοῦ φαίνεται ὅτι ἔχει μεγάλην σημασίαν καὶ μεγάλην ἀξίαν. Αἱ δύο χῶραι μας, ἐκπονήσασαι ἕνα χιλιετῆ πολιτισμὸν καὶ ἔχουσαι ὡς παρακαταθήκην μίαν χιλιετῆ παράδοσιν, μεγαλοφυΐας, τέχνης καὶ ὡραιότητος, παράδοσιν, ἥτις ὡς παλαιὰ δρῦς ἀνακτᾷ νέους κλῶνους, ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ εἶνε ἐν τῇ διαρρεύσει τοῦ χρόνου καὶ ἐναντίον τῶν καιρῶν, τὰ φρούρια τῶν ἀδιαφθόρων πνευμάτων, ὅπου τιμᾶται, ὅπως καὶ κατὰ τὰς ἐποχὰς τοῦ Περικλέους καὶ τοῦ Αὐγούστου, ἡ δημιουργὸς δύναμις, ἣν ὁ Θεὸς ἐδώρησεν εἰς τοὺς ἀνθρώπους, πρὸς δόξαν τῆς ἀνθρωπότητος.

»Κύριε Πρόεδρε,

»Ἡ Ἔκθεσις, τὴν ὁποίαν σᾶς παρακαλῶ νὰ ἐγκαινιάσητε περιλαμβάνει τὸν καρπὸν μέρους τῆς παραγωγῆς τῶν καλλιτεχνῶν μας καὶ τοῦ τεχνικοῦ μας. Ὑπάρχουν ἐν αὐτῇ μετριόφρονα ἔργα τῆς Λαϊκῆς Ἰταλικῆς παραγωγῆς καὶ ἔργα διακεκριμένων καλλιτεχνῶν, οἵτινες ἀπέκτησαν ἤδη ἐν τῷ κόσμῳ διεθνῆ φήμην ἐν τῇ ζωγραφικῇ, ἐν τῇ γλυπτικῇ, ἐν τῇ φιλολογίᾳ.

»Αἱ Ἀθῆναι, ἡ κόρη τῆς Ἀθηνᾶς, θὰ κρίνωσι τὰ ἔργα ταῦτα καὶ δὲν θὰ λείψωσι, ὡς εἶμαι βέβαιος, νὰ ἐκτιμήσωσι τὴν σημασίαν τῆς Ἐκθέσεως ταύτης, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ ἐγκάρδιον χαιρετισμὸν σεβασμοῦ διὰ τὴν φίλην Ἑλλάδα, διὰ τὴν Τέχνην της καὶ διὰ τὸ παρελθόν, ὡς ἐπίσης εὐχὴν διὰ τὸ μέλλον της».

Εἶτα οἱ ἐπίσημοι ἐπροχώρησαν πρὸς τὴν εἴσοδον τῆς Ἐκθέσεως, τὴν ὁποίαν ἔκλειε μία ταινία μὲ τὰ ἐθνικὰ ἰταλικὰ χρώματα. Τὴν ταινίαν ταύτην ἔσυρεν ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας, ἐγκαινιάζων τὴν Ἔκθεσιν ἐπισήμως.

Η ΑΠΑΓΟΡΕΥΣΙΣ ΤΗΣ ΕΙΣΟΔΟΥ ΑΝΗΛΙΚΩΝ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥΣ

Ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ τελευταίου νόμου περὶ ἀπαγορεύσεως τῆς εἰσόδου παιδίων ἡλικίας κάτω τῶν 16 ἐτῶν εἰς τοὺς κινηματογράφους, παρέχεται ἁρμοδίως ἡ πληροφορία, ὅτι οἱ διευθυνταὶ τούτων ἀπέφυγον μέχρι τοῦδε σκοπίμως νὰ ὑποδείξουν εἰς τὴν ἀστυνομικὴν διεύθυνσιν τὰ πρόσωπα ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα συμφώνως πρὸς τὸν νόμον, θὰ ἐπέβλεπον διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς ἀπαγορεύσεως. Κατόπιν τούτου, τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν, ὡς ἔχει δικαίωμα, ὥρισε διοικητικοὺς ὑπαλλήλους, οἱ ὁποῖοι, ἐνισχυόμενοι καὶ παρ' ἑνὸς ἑκάστοτε ἀστυφύλακος, ἤρχισαν ἐκτελοῦντες τὰ καθήκοντα ταῦτα.

Ἡ εἴσοδος εἰς τοὺς κινηματογράφους διὰ παιδία ἡλικίας κάτω τῶν 16 ἐτῶν θὰ ἐπιτρέπεται μόνον διὰ παιδικὰ θεάματα καὶ διὰ κινηματογραφικὰ ἔργα, τὰ ὁποῖα ἡ οἰκεία ἐπιτροπὴ ἤθελε κρίνει ὅτι δὲν ἐπιδροῦν κακῶς. Πρὸς τοῦτο δέ, εἰς τὰ προγράμματα τῶν κινηματογράφων θὰ ἀναγράφεται ἐὰν τὸ ἔργον εἶνε κατάλληλον ἢ μὴ διὰ παιδιά.

ΑΡΧΑΙΡΕΣΙΑΙ ΤΗΣ ΛΕΣΧΗΣ ΤΩΝ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΩΝ

Γενομένων χθὲς ἀρχαιρεσιῶν τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τῆς Λέσχης τῶν Φιλελευθέρων ἐξελέγησαν: Πρόεδρος ὁ κ. Ἀλέξ. Κασσαβέτης, ἀντιπρόεδροι οἱ κ. κ. Ε. Χριστοδούλου καὶ Ἀριστ. Κυριακίδης, γεν. γραμματεὺς ὁ κ. Γερ. Βασιλειάδης, ταμίας ὁ κ. Γ. Μαυρολέων, σύμβουλοι δὲ οἱ κ. κ. Κυρ. Βενιζέλος, Ἀλέξ. Στεφάνου, Γρ. Ρακτιβὰν καὶ Δημ. Μαρσέλλος. Ἐλεγκταὶ οἱ κ. κ. Ν. Πασπάτης καὶ Κ. Παπακωνσταντίνου.

ΑΡΧΑΙΡΕΣΙΑΙ ΕΦΕΔΡΩΝ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ

Γενομένων ἀρχαιρεσιῶν τῆς Ἐθνικῆς Ἑνώσεως Ἐφέδρων Ἀξιωματικῶν «ὁ Ὑψηλάντης» ἐξελέγη τὸ κάτωθι διοικητικὸν συμβούλιον: Κ. Ἀγγέλου, Β. Κόγκας, Μ. Λαλιώτης, Ι. Παναγιωτόπουλος, Π. Πετρίδης, Ν. Ἀποστολίδης, Ι. Ἀγγελέτος, Λ. Κούνδουρος, Γ. Λιβάνης, Π. Μπαρκούρας, Κ. Παπαθανασόπουλος, Ξ. Νικολαΐδης, Α. Καραγιάννης, Θ. Μαυρομμάτης, Φ. Σελᾶς, Κ. Γεραχίτης, Χ. Ψυχογυιός.

ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΑΙ ΚΑΙ ΑΠΟΠΕΙΡΑ

Τὴν 3 ½ πρωϊνὴν ὥραν τῆς χθὲς εἰς τὴν πλατεῖαν τῆς Ὁμονοίας καὶ πρὸ τοῦ καφενείου «Ὁ Παράδεισος» κατέπεσεν ἀναίσθητος ὁ 22ετὴς Ἀρμένιος ὑποδηματεργάτης Ἀβετὶζ Καραμπατιάν, ὅστις, ὡς ἐξηκριβώθη, ἀπεπειράθη νὰ αὐτοκτονήσῃ λαβὼν 30 κουφέτα κινίνης.

—Ὁ αὐτόχειρ, τοῦ ὁποίου τὸ πτῶμα ἀνευρέθη εἰς τὰς ὑπωρείας τοῦ Κορυδαλλοῦ ἐξηκριβώθη ὅτι εἶνε ὁ Πάνος Γιαννακόπουλος.

—Τὰς μεταμεσονυκτίους ὥρας χθὲς εἰς τὸ Πολιτικὸν Νοσοκομεῖον, ὅπου ἐνοσηλεύετο, ἀπεβίωσε καὶ ὁ τρίτος ἐκ τῶν τραυματισθέντων κατὰ τὸ τραγικώτατον δυστύχημα, τὸ ὁποῖον συνέβη εἰς τὸ ἀνεγειρόμενον κινηματοθέατρον τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου, Γρηγ. Γκουβούσης.

Ὁ διευθυντὴς τῆς Ἑταιρείας «Βιό» κ. Ζάννας, διὰ τὸν ὁποῖον ἐγράφη ὅτι ἐξηφανίσθη μετὰ τὸ δυστύχημα, παρουσιασθεὶς εἰς τὰ γραφεῖα μας ἐδήλωσεν ὅτι ὄχι μόνον δὲν ἐξηφανίσθη, ἀλλ' ἀντιθέτως καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν ἠσχολήθη μὲ τὴν κηδείαν τῶν θυμάτων καὶ τὴν περίθαλψιν τῶν οἰκογενειῶν των.

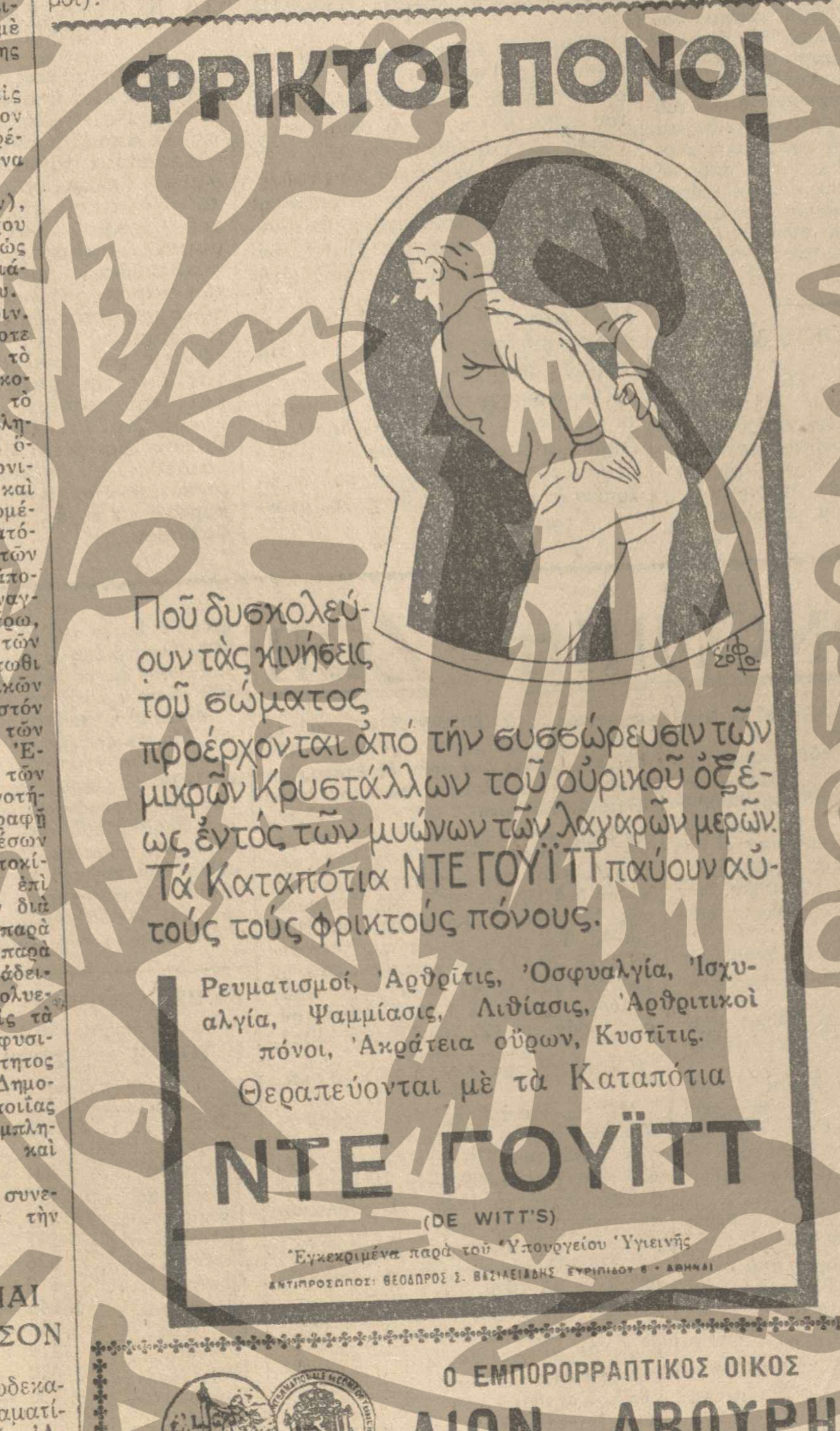

ΦΡΙΚΤΟΙ ΠΟΝΟΙ
Ποὺ δυσκολεύουν τὰς κινήσεις τοῦ σώματος προέρχονται ἀπὸ τὴν συσσώρευσιν τῶν μικρῶν Κρυστάλλων τοῦ οὐρικοῦ ὀξέως ἐντὸς τῶν μυώνων τῶν λαγαρῶν μερῶν. Τὰ Καταπότια ΝΤΕ ΓΟΥΪΤΤ παύουν αὐτοὺς τοὺς φρικτοὺς πόνους.
Ρευματισμοί, Ἀρθρῖτις, Ὀσφυαλγία, Ἰσχυαλγία, Ψαμμίασις, Λιθίασις, Ἀρθριτικοὶ πόνοι, Ἀκράτεια οὔρων, Κυστῖτις.
Θεραπεύονται μὲ τὰ Καταπότια
ΝΤΕ ΓΟΥΪΤΤ
(DE WITT'S)
Ἐγκεκριμένα παρὰ τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς
ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ: ΘΕΟΔΩΡΟΣ Σ. ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗΣ ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ 6 - ΑΘΗΝΑΙ

Ο ΕΜΠΟΡΟΡΡΑΠΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ
ΔΙΟΝ. ΑΒΟΥΡΗ
Πανεπιστημίου 48
Παρέλαβε τὰ νέα ὑφάσματα ἐκ τῶν καλυτέρων ΑΓΓΛΙΚΩΝ ἐργοστασίων ἀνώτερα εἰς ποιότητα καὶ πρωτοτύπους νουβωτὲ χρωματισμούς.

ΙΠΠΟΔΡΟΜΙΟΝ ΑΜΑΡ
Μετὰ τὴν κολοσσιαίαν ἐπιτυχίαν του
καὶ κατὰ γενικὴν ἀπαίτησιν
ΤΟ ΙΠΠΟΔΡΟΜΙΟΝ ΑΜΑΡ
ΠΑΡΑΤΕΙΝΕΙ ΤΑΣ ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ
ΜΕΧΡΙ ΤΗΣ ΠΡΟΣΕΧΟΥΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ
3 ΜΑΪΟΥ

Ἐπισκεφθῆτε τὴν
EXPOSITION COLONIALE
INTERNATIONALE DE PARIS
Ἀπὸ 7 Μαΐου ἕως τέλος Νοεμβρίου 1931
Ἑορταὶ μαγευτικαὶ
Παντοειδεῖς μουσικαὶ καὶ χοροὶ
Τὰ σπανιώτερα θεάματα τοῦ κόσμου
ΓΚΡΕΚΑ

ΠΡΩΪΑ ΩΡΑ 5Η

ΛΟΓΩ ΜΕΓΑΛΩΝ ΔΙΑΦΩΝΙΩΝ ΣΥΝΙΣΤΑΤΑΙ ΝΑ ΑΝΑΒΛΗΘΗ Η ΔΙΑΣΚΕΨΙΣ ΤΟΥ ΑΦΟΠΛΙΣΜΟΥ

ΑΓΓΛΟ-ΓΑΛΛΙΚΗ ΔΙΑΦΩΝΙΑ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 26. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Αἱ γαλλικαὶ ἐφημερίδες συνιστοῦν ἀναβολὴν τῆς Διασκέψεως τοῦ Ἀφοπλισμοῦ ἐφ' ὅσον δὲν ἐπῆλθεν εἰσέτι πλήρης συμφωνία μεταξὺ τῶν κυρίως ἐνδιαφερομένων Δυνάμεων.

Κατὰ τὰ ἐκ Λονδίνου τηλεγραφήματα τῶν πρωϊνῶν ἐφημερίδων, ἡ ἀπάντησις τῆς Ἀγγλίας εἰς τὰς ὑποβληθείσας πρὸς τὸν κ. Χέντερσον νέας γαλλικὰς προτάσεις εἶνε σχεδὸν ἀρνητική, μολονότι ἡ διακοίνωσις τοῦ Φόρεϊν Ὄφφις εἶνε συντεταγμένη εἰς φιλικώτατον ὕφος, ἀπευθύνει δὲ ἔκκλησιν πρὸς τὴν Γαλλίαν ὅπως χαραχθῇ νέα βάσις συμφωνίας.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 26. (Ἀθην. Πρακτ.).— Ἡ ἀγγλικὴ ἀπάντησις εἰς τὴν γαλλικὴν διακοίνωσιν διὰ τὸ ζήτημα τοῦ ναυτικοῦ ἀφοπλισμοῦ ἐλήφθη τὴν πρωΐαν εἰς τὸ Καὶ ντ' Ὀρσαί.

ΤΟ ΕΠΕΙΣΟΔΙΟΝ ΜΟΥΛΕΝ ΠΡΟΣΕΛΑΒΕ ΔΙΑΣΤΑΣΕΙΣ ΔΙΑΔΗΛΩΣΕΙΣ ΕΙΣ ΡΩΜΗΝ

ΤΟ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 26. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Τὸ ζήτημα τῆς συλλήψεως ἐν Μιλάνῳ τοῦ Βέλγου καθηγητοῦ Μουλέν, προκαλέσαν θορυβώδεις ἀντιφασιστικὰς διαδηλώσεις τῶν Βέλγων φοιτητῶν τείνει νὰ προσλάβῃ διαστάσεις ἐξαιρετικάς.

Ὁ γαλλικὸς Τύπος τῆς ἀριστερᾶς, σχολιάζων τὰς γενομένας εἰς τὴν Βουλὴν τῆς Ρώμης δηλώσεις τοῦ Ἰταλοῦ ὑφυπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν κ. Ἀρπινάτι, παρατηρεῖ ὅτι αἱ διατυμπανιζόμεναι δῆθεν ὁμολογίαι ἐνοχῆς τοῦ Μουλὲν χρήζουν ἐπιβεβαιώσεως. Αἱ ἐφημερίδες τονίζουν ὅτι ἡ διεθνὴς κοινὴ γνώμη εἶνε ἀδύνατον νὰ ἀνεχθῇ τὴν ἐκδίκασιν τῆς ὑποθέσεως ὑπὸ τοῦ ἰταλικοῦ εἰδικοῦ δικαστηρίου.

Προξενεῖ ἰδιαιτέραν ἐνταῦθα ἐντύπωσιν τὸ γεγονὸς ὅτι κατὰ τὰς συγκροτηθείσας ἐν Ρώμῃ ἀντιδιαδηλώσεις τῶν φασιστῶν φοιτητῶν αἱ ἀρχαὶ ἠναγκάσθησαν νὰ προφυλάξουν δι' εἰδικῶν δυνάμεων τὰς πρεσβείας τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Γιουγκοσλαυΐας, δύο κρατῶν τὰ ὁποῖα ἐν τούτοις οὐδόλως εἶχαν ἀναμιχθῆ εἰς τὴν ὑπόθεσιν.

ΚΡΙΣΕΙΣ ΤΟΥ ΙΤΑΛΙΚΟΥ ΤΥΠΟΥ

ΡΩΜΗ, 26. (Πρακτορεῖον Τρανζόσεαν). — Ὁ Τύπος ἀσχολούμενος μὲ τὰς χθεσινὰς δηλώσεις τοῦ ὑφυπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν κ. Ἀρπινάττι ἐπὶ τῆς δράσεως τοῦ καθηγητοῦ Μουλέν, ὅστις ἐνήργησεν ὡς ἀπεσταλμένος τοῦ ἀντιφασιστοῦ Μπασανέζι εἰς Ἰταλίαν, ἐξαίρει τὰς γενομένας ἀποκαλύψεις, τονίζων ὅτι ἕκαστον ἔθνος ἔχει δικαίωμα νὰ περιφρουρῇ ἑαυτὸ κατὰ τῶν συνωμοτῶν οἱασδήποτε ἐθνικότητος καὶ ἂν εἶνε οὗτοι, ἐκφράζει δὲ τὴν θλῖψίν του διότι τὸ ἐπεισόδιον τοῦτο δημιουργεῖ ἔντασιν σχέσεων μεταξὺ δύο χωρῶν, αἵτινες πάντοτε ὑπῆρξαν φίλαι.

Ἀργὰ προχθὲς τὴν νύκτα, διαδηλώσεις συνεκροτήθησαν πρὸ τῆς Βελγικῆς πρεσβείας καὶ παρέστη ἀνάγκη ἐπεμβάσεως τοῦ στρατοῦ καὶ τῆς ἀστυνομίας, ἥτις δι' ἰσχυρᾶς ζώνης περιεφρούρησε τὴν πρεσβείαν καὶ ἀπεμάκρυνε τοὺς διαδηλωτάς.

Ο κ. ΤΑΡΝΤΙΕ ΔΙΑ ΤΟ ΕΡΓΟΝ ΤΟΥ ΚΛΕΜΑΝΣΩ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 26. (Ἀθην. Πρακτ.). — Τηλεγραφήματα ἐκ Νάντης ἀγγέλλουν ὅτι ὁ κ. Ταρντιὲ ἀποκαλύπτων τὸν ἐκεῖ ἀνεγερθέντα ἀνδριάντα τοῦ Κλεμανσὼ ἔπλεξε τὸ ἐγκώμιον τοῦ μεγάλου Γάλλου πολιτικοῦ.

«Ἡ ζωὴ τοῦ Κλεμανσὼ —εἶπεν— ἀποτελεῖ δίδαγμα διὰ πάντα πολιτικὸν ἄνδρα. Δικαίως δὲ δύναται ν' ἀποκληθῇ ὁ μεγαλύτερος Γάλλος τῆς ἐποχῆς μας. Ἡ ζωὴ τοῦ Κλεμανσὼ σκληρῶς ἐδοκιμάσθη ἐκ τῶν ἐθνικῶν μας ἐλαττωμάτων, τὸ σοβαρώτερον τῶν ὁποίων εἶνε ὅτι δὲν ἐπανευρίσκομεν τὴν ψυχικήν μας ἑνότητα παρὰ μόνον ἐνώπιον τοῦ ὑστάτου κινδύνου. Ἐκ τούτου προέκυψε καὶ ἡ ἀνικανότης μας εἰς τὸ νὰ κατανοήσωμεν καὶ νὰ καρπωθῶμεν τὴν νίκην μας. Ἐκ τούτου καὶ ἡ ἐπιμονή μας εἰς τὴν σπατάλην δυνάμεων αἵτινες δὲν διενοήθησαν ποτὲ νὰ γίνουν ἐπιθετικαί. Σεῖς οἱ νέοι θὰ δεήσῃ νὰ ἐργασθῆτε πολὺ διὰ τὴν περιφρούρησιν τῆς χώρας ἡ ὁποία ὑπὸ οἱονδήποτε καθεστὼς πρέπει νὰ παραμένῃ ἐν ἐγρηγόρσει ὅπως προστατεύσῃ τὰ κεκτημένα, καὶ ἡ ὁποία μόνη, εἰς ὅσας θυσίας καὶ ἂν προβῇ, δὲν θὰ δυνηθῇ νὰ ὀργανώσῃ τὴν εἰρήνην ἐπὶ στερεῶν βάσεων χάριν τοῦ συμφέροντος τῆς ἀνθρωπότητος καὶ τοῦ πολιτισμοῦ.»

Η ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΤΩΝ ΕΘΝΩΝ ΚΑΙ Η ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΡΙΣΙΣ

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ, 26. (Ἀθην. Πρακτ.).— Ἡ δευτέρα σύνοδος τῆς μονίμου ἐπιτροπῆς οἰκονομικῶν μελετῶν τῶν Κρατῶν τῆς Κεντρικῆς καὶ Ἀνατολικῆς Εὐρώπης ἐτερμάτισε τὰς ἐργασίας της σήμερον. Ἐν σχέσει πρὸς τὰς προσεχεῖς Διασκέψεις Λονδίνου καὶ Πράγας, ἡ ἐπιτροπὴ ἀπεφάσισεν ὅπως τηρήσῃ ἑνιαίαν στάσιν. Τὸ ζήτημα τοῦ προστατευτικοῦ δασμολογίου ἐξητάσθη ἐπίσης μετὰ πολλῆς προσοχῆς. Κατέληξε δὲ ἡ ἐπιτροπὴ εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι ἡ ἐφαρμογή του θὰ συνέβαλλεν εἰς τὴν ἐκκαθάρισιν τῆς γεωργικῆς κρίσεως. Ἡ ἐπιτροπὴ ἐξῆρεν ἐπίσης τὴν ἀνάγκην ὅπως διεξαχθῇ προπαγάνδα ὑπὲρ τῆς ἀποδοχῆς τῆς προστατευτικῆς δασμολογικῆς πολιτικῆς ἐκ μέρους τῶν διαφόρων εὐρωπαϊκῶν Κρατῶν.

Η ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΠΑΝΕΥΡΩΠΗΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 26. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ἡ σύνοδος τῆς ἐπιτροπῆς μελετῶν διὰ τὴν Πανευρώπην θὰ ἀρχίσῃ ἐν Γενεύῃ τὴν 15ην Μαΐου. Ἡ ἡμερησία διάταξις τῶν ἐργασιῶν της κατηρτίσθη ἤδη παρὰ τῆς ὑποεπιτροπῆς τῆς συνελθούσης ἐνταῦθα.

Ο κ. ΕΡΡΙΟ ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΛΥΩΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 26. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον τῆς Λυῶν ἐξέλεξε πάλιν τὸν κ. Ἑρριὸ δήμαρχον. Κατόπιν τοῦ ἀποτελέσματος τῆς ψηφοφορίας, καθ' ἣν ὁ κ. Ἑρριὸ ἐξελέγη δήμαρχος διὰ ψήφων 26 κατὰ 24, ἤτοι διὰ δύο ψήφων τῆς δεξιᾶς, οὗτος ἐδήλωσεν ὅτι δὲν δέχεται τὸ δημοτικὸν ἀξίωμα, διότι —ὡς εἶπεν— ἤθελε νὰ ἔχῃ πλειοψηφίαν καὶ τῆς ἀριστερᾶς, ἵνα δυνηθῇ καὶ διοικήσῃ καλῶς πρὸς τὸ συμφέρον τῆς πόλεως.

Κατόπιν τῆς ἀρνήσεως τοῦ κ. Ἑρριὸ ὅπως ἀποδεχθῇ τὸ ἀξίωμα τοῦ δημάρχου, μετὰ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς πρώτης ψηφοφορίας ἐγένετο δευτέρα τοιαύτη, καθ' ἣν ἐψήφισαν 39 σύμβουλοι ὑπὲρ αὐτοῦ, οἱ δὲ λοιποὶ ἔρριψαν λευκὰ ψηφοδέλτια, καὶ οὕτω ὁ κ. Ἑρριὸ ἐδέχθη τὴν ἐκλογήν.

Εἰς τὸ ἀποτέλεσμα ἀποδίδεται πολιτικὴ σημασία, καθ' ὅσον ἐπιβεβαιώνει τὴν συνεργασίαν τῶν κομμάτων τῆς ἀριστερᾶς διὰ τὰς μελλούσας βουλευτικὰς ἐκλογάς.

ΟΙ ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΤΟΥ 1936

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 26. (Ἀθην. Πρακτορεῖον). — Οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν ἐπιτροπῶν τῶν ὀλυμπιακῶν ἀγώνων προέβησαν εἰς ψηφοφορίαν διὰ τὸν καθορισμὸν τῆς ἕδρας τῶν ὀλυμπιακῶν ἀγώνων τοῦ 1936. Τὸ ἀποτέλεσμα ἐτηρήθη μυστικόν, ἐν ἀναμονῇ τῶν τηλεγραφημάτων ἐκ τῶν χωρῶν, αἵτινες δὲν ἀπέστειλαν ἀντιπροσώπους διὰ τὴν ψηφοφορίαν. Πάντως πιστεύεται ὅτι θὰ ἐκλεγῇ ὡς τόπος διεξαγωγῆς τῶν ἀγώνων τὸ Βερολῖνον.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

ΣΤΥΓΕΡΟΝ

ΕΓΚΛΗΜΑ ΠΑΡΑ ΤΟ ΧΑΛΑΝΔΡΙ

ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ ΣΩΦΕΡ

Χθὲς περὶ τὴν 5ην πρωϊνὴν κάτοικοι τοῦ συνοικισμοῦ Χολαργοῦ πρὸς τὸ Χαλάνδρι, παρετήρησαν ὅτι εἰς ἕνα καρρόδρομον ἐστάθμευε τὸ ὑπ' ἀρ. 25729 αὐτοκίνητον ταξὶ μὲ ἀνημμένους τοὺς φανοὺς ,ἐνῷ εἶχεν ἀρχίσει νὰ ξημερώνῃ. Ἔκπληκτοι ἐπροχώρησαν καὶ εἶδον ἀνοικτὴν τὴν θύραν τοῦ ταξί. Ἀπὸ μίαν ἐξ αὐτῶν τὴν εὑρισκομένην ἀπέναντι τῆς θέσεως τοῦ ὁδηγοῦ ἔτρεχον αἵματα. Ἐντὸς τοῦ αὐτοκινήτου καὶ εἰς τὴν θέσιν του εὑρέθη αἱμόφυρτος καὶ ἐν ἀφασίᾳ ὁ σωφὲρ τοῦ αὐτοκινήτου Ι. Γιαννακόπουλος, 25ετής, ἐκ Καλαμῶν, ὡς ἐξηκριβώθη κατόπιν, φέρων τραῦμα διὰ σφαίρας περιστρόφου ἄνωθεν τοῦ δεξιοῦ ὀφθαλμοῦ. Ἡ σφαῖρα εἶχε διατρήσει τὸ κρανίον καὶ εἶχεν ἐξέλθει ἐκ τοῦ μετωπικοῦ ὀστοῦ.

Ὁ τραυματισθεὶς σωφφὲρ δι' ἄλλου αὐτοκινήτου μετεφέρθη εἰς τὸ Πολιτικὸν Νοσοκομεῖον.

Εἰδοποιηθεὶς ἔσπευσεν ἐπὶ τόπου ὁ σταθμάρχης χωροφυλακῆς καὶ ὁ ὑποσταθμάρχης Ἁγίας Παρασκευῆς οἵτινες ἐνήργησαν αὐτοψίαν καὶ ἐπελήφθησαν σχετικῆς προανακρίσεως.

Τὸ αὐτοκίνητον εἶχε προχωρήσει ὀλίγον πρὸς τὸν καρρόδρομον μετὰ τὸν τραυματισμὸν τοῦ σωφφὲρ καὶ λόγῳ τῆς κεκτημένης ταχύτητος, διότι τὰ πτερά του ἦσαν ἡμικατεστραμμένα ἐκ προσκρούσεως ἐπὶ λίθων. Τὸ ταξίμετρον εὑρέθη εἰς τὸ σημεῖον τῆς πληρωμῆς καὶ ἐσημείωνε 64 δραχμάς, ἀπόδειξις ὅτι ὁ σωφφὲρ εἶχε πυροβοληθῆ ἐνῷ ἐπρόκειτο νὰ εἰσπράξῃ χρήματα, ἐκράτει δὲ μάλιστα εἰς χεῖράς του καὶ τὸ μολυβδοκόνδυλόν του μὲ τὸν ὁποῖον θὰ ἐσημείωνε τὴν εἴσπραξιν, διότι τὸ αὐτοκίνητον ἦτο ξένον καὶ εἰργάζετο μὲ ποσοστά.

Εἰς τὸ θυλάκιον τῆς περισκελίδος τοῦ σωφφὲρ εὑρέθησαν 80 δραχ.

Ἐπὶ τοῦ τραυματισθέντος σωφφὲρ εἶχεν ἀφεθῆ μία δέσμη διαφημίσεων περιοδικοῦ, σχετικῶν μὲ ἕνα φρικιαστικὸν μυθιστόρημα ὑπὸ τὸν τίτλον «Οἱ Βρυκόλακες». Αἱ διαφημίσεις εἶχον τὴν εἰκόνα ἑνὸς βρυκόλακος.

Ἡ κατάστασις τοῦ τραυματισθέντος εἶνε ἀπελπιστική, καθόσον ἡ σφαῖρα ἔχει διατρήσει τὸν ἐγκέφαλον μέρος τοῦ ὁποίου ἔχει ἐκχυθῆ. Οἱ ἰατροὶ τοῦ Νοσοκομείου διατηροῦν ἐν τούτοις μερικὰς ἐλπίδας ὅτι ὁ ἀτυχὴς σωφφὲρ θὰ διασωθῇ. Παρὰ τὸ πλευρόν του διαμένει ὁ ἀδελφός του Γ. Γιαννακόπουλος, εἷς ἐκ τῶν καλυτέρων ἀστυφυλάκων τῆς Τροχαίας Κινήσεως, εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ὁποίου διέμενεν ὁ τραυματισθείς.

Περὶ τὴν 4ην μ. μ. ὁ τραυματίας ἤρχισε νὰ παραληρῇ. Ἐν μέσῳ τῶν παραληρημάτων του λέγει ἄλλοτε ὅτι τὸν ἐτραυμάτισαν δύο ἐπιβάται, οἱ ὁποῖοι τὸν εἶχαν διατάξει νὰ τοὺς ὁδηγήσῃ εἰς τὸν Χολαργόν. Ἄλλοτε λέγει ὅτι εἶχε κατέλθει εἰς Πειραιᾶ καὶ ὅτι ἐκεῖ παρέλαβε δύο ἄνδρας καὶ δύο γυναῖκας, τοὺς ὁποίους καὶ ὡδήγησεν εἰς τὸ ἀνωτέρω προάστειον, ὅπου καὶ ἐτραυματίσθη.

Νομίζει μάλιστα ὅτι τὸν ἐτραυμάτισαν μὲ μανιβέλλαν, ἐνῷ οἱ ἰατροὶ ἀπεφάνθησαν ὅτι τὰ τραύματά του ὀφείλονται εἰς περίστροφον.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε ἀνακρίσεων προκύπτει ὅτι ἐλατήριον τοῦ ἐγκλήματος εἶνε ἡ ληστεία καὶ ὅτι ἡ δολοφονικὴ ἀπόπειρα παρουσιάζει πολλὰς ἀναλογίας μὲ τὰ ὑπὸ τῆς συμμορίας Χριστοφιλέα διαπραχθέντα κακουργήματα.

ΑΝΕΥΡΕΣΙΣ ΚΑΙ ΑΛΛΟΥ ΠΤΩΜΑΤΟΣ

Χθὲς τὴν νύκτα εὑρέθη εἰς τὸ παρὰ τὴν Καισαριανὴν κτῆμα Ζωγράφου πτῶμα ἀνῆκον εἰς ἄνδρα ἡλικίας 30—35 ἐτῶν. Εἰς τὸν δεξιὸν κρόταφον φέρει τραῦμα διὰ σφαίρας περιστρόφου, τὸ ὁποῖον ἔκειτο πλησίον. Εἶνε μετρίου ἀναστήματος καὶ ἡ ἐν γένει ἐμφάνισίς του προδίδει ἄνδρα καλῆς κοινωνικῆς τάξεως.

Ὑποτίθεται ὅτι πρόκειται περὶ αὐτόχειρος.

ΑΙ ΓΕΝΙΚΑΙ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΑΙ ΑΠΟΘΗΚΑΙ

Καθ' ἃ ἐγνώσθη ἀπεφασίσθη ὁριστικῶς ὅπως αἱ γενικαὶ στρατιωτικαὶ ἀποθῆκαι ἀνεγερθοῦν εἰς τὸν Πειραιᾶ. Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸν χῶρον εἰς τὸν ὁποῖον θὰ ἀνεγερθοῦν καὶ τὰς ἄλλας συναφεῖς λεπτομερείας θὰ ληφθοῦν ἀποφάσεις μετὰ συνεννόησιν τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν καὶ τῶν λοιπῶν ἐνδιαφερομένων ὑπουργείων. Ἐννοεῖται ὅτι ἐπὶ τοῦ προκειμένου θὰ ἀκουσθοῦν καὶ αἱ γνῶμαι τῶν ἁρμοδίων ὀργανώσεων ἐπὶ τοῦ συνόλου τῶν λιμενικῶν ἀναγκῶν καὶ δυνατοτήτων τοῦ Πειραιῶς.

ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΗ ΔΡΑΣΙΣ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 26. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ὁ ἐπιλοχίας τῆς Σχολῆς Τεχνιτῶν Καραμανίας συνέλαβε τὸν κομμουνιστὴν Σ. Λαμπρινίδην καθ' ἣν στιγμὴν διένεμε κομμουνιστικὰς προκηρύξεις εἰς τοὺς μαθητὰς τῆς Σχολῆς.

ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΟΝ ΔΥΣΤΥΧΗΜΑ ΕΝ ΔΡΑΜΑ

ΑΝΩΜΑΛΟΣ ΑΠΟΓΕΙΩΣΙΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΥ ΑΕΡΟΠΛΑΝΟΥ

ΕΦΟΝΕΥΘΗΣΑΝ ΔΥΟ ΚΑΙ ΕΤΡΑΥΜΑΤΙΣΘΗΣΑΝ ΠΟΛΛΟΙ

ΘΕΣ)ΝΙΚΗ, 26. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Τηλεφωνοῦν ἐκ Δράμας ὅτι τραγικὸν ἀεροπορικὸν δυστύχημα ἔλαβε χώραν τὴν 7ην ἑσπερινὴν τῆς σήμερον εἰς τὸ ἐκεῖ ἀεροδρόμιον. Τὸ μονοπλάνον τύπου Μορὰν Σολονιὲ τοῦ ὁποίου ἐπέβαινεν ὁ πιλότος ἀνθυπασπιστὴς Γ. Ἀθανασόπουλος καὶ ὁ ὑπολοχαγὸς Γ. Κορέσης ὡς παρατηρητὴς ἐπεχείρησε ν' ἀπογειωθῇ πρὸς δοκιμαστικὴν πτῆσιν. Τὸ πλῆθος τὸ ὁποῖον παρηκολούθει τὰς πτήσεις διέσπασε τὴν ζώνην τῶν στρατιωτῶν καὶ ἐπλησίασε τὸ ἀπογειούμενον ἀεροπλάνον. Ὁ ἀεροπόρος τὴν στιγμὴν ἀκριβῶς ἐκείνην εἶχε καθορίσει τὴν γραμμὴν τῆς ἀπογειώσεως, ἡ ὁποία ἔχουσα κλίσιν 30 μοιρῶν δὲν ἐπέτρεπεν εἰς τὸν ἀεροπόρον νὰ βλέπῃ τὰ ἐγγὺς πρὸ αὐτοῦ εὑρισκόμενα καὶ ὡς ἐκ τούτου «ἐρουλάρισε» μὲ ταχύτητα ἀπογειώσεως. Τὸ πλῆθος ὅμως ἔπαθε πανικὸν καὶ σύγχυσιν συνεπείᾳ τοῦ ὁποίου πολλοὶ εὑρέθησαν πρὸ τοῦ ἀπογειουμένου ἀεροπλάνου. Ὁ πιλότος τότε ἀντελήφθη ὅτι ἔβαινεν ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων καὶ πρὶν φθάσῃ εἰς τὸ κανονικὸν σημεῖον τῆς ἀπογειώσεως κατώρθωσε νὰ ἀνυψωθῇ ἀποτόμως. Κατὰ τὴν ἀπότομον ὅμως αὐτὴν ἀπογείωσιν οἱ τροχοὶ τοῦ ἀεροπλάνου παρέσυραν καὶ ἐφόνευσαν τοὺς Συμεὼν Καριπίδην ἐργάτην ἐτῶν 18 καὶ τὸν Θ. Διάπαν ἐτῶν 8. Ἐπίσης ἐτραυματίσθησαν καὶ ἀρκετοὶ ἐκ τοῦ πλήθους ποδοπατηθέντες καὶ παρασυρθέντες. Κατὰ τὴν γνώμην τῶν εἰδικῶν ἐὰν δὲν ἐγίνετο ἡ ἀπότομος ἀπογείωσις θὰ ἐθρηνοῦντο περισσότερα θύματα.

Η ΑΝΕΡΓΙΑ ΤΩΝ ΚΑΠΝΕΡΓΑΤΩΝ

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 26 (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Τηλεφωνοῦν ἐκ Καβάλλας ὅτι ἐγένετο σήμερον κοινὴ σύσκεψις τῶν ἀντιπροσώπων ἐργατικῶν καὶ ἐπαγγελματικῶν ὀργανώσεων. Ταύτης μετέσχον ὁ Δήμαρχος, τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον, οἱ βουλευταὶ Καβάλλας καὶ ἀντιπρόσωποι τῶν ἐμπόρων καὶ τῶν οἰκονομικῶν ὀργανισμῶν. Κατὰ τὴν σύσκεψιν ἐξητάσθη τὸ ζήτημα τῆς ἀνεργίας τῶν καπνεργατῶν, ἥτις δημιουργεῖ κινδύνους, ἀπεστάλη δὲ ἀκολούθως τηλεγράφημα τὸ ὁποῖον προσυπέγραψε καὶ ὁ Δήμαρχος. Διὰ τοῦ τηλεγραφήματος ζητοῦν νὰ εἰσαχθῇ εἰς τὴν Βουλὴν πρὸς συζήτησιν τὸ καπνικὸν νομοσχέδιον, τὸ ὁποῖον νὰ ψηφισθῇ κατὰ τὴν παροῦσαν σύνοδον τῆς Βουλῆς καὶ νὰ ἀποτραπῇ ἡ εἰσδοχὴ εἰς τὸ ἐπάγγελμα τοῦ καπνεργάτου νέων ἐργατῶν. Ἐπὶ πλέον ἀναφέρεται ὅτι ὅλαι αἱ ὀργανώσεις εἶνε παρὰ τὸ πλευρὸν τῶν καπνεργατῶν. Ἀπεφασίσθη ἐπίσης ὅπως εἰς τὴν περίπτωσιν καθ' ἣν δὲν λυθῇ τὸ καπνικὸν ζήτημα συγκροτηθοῦν συλλαλητήρια.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΡΑΜΑΝ

Ὁμοία συγκέντρωσις ἐγένετο εἰς Δράμαν, ὅπου συνῆλθον ἐκτὸς τῶν ἐργατικῶν καὶ ὀργανώσεις ἐπαγγελματικαί, προσφυγικαί, τῶν ἐφέδρων παλαιῶν πολεμιστῶν κλπ. Οἱ συγκεντρωθέντες διὰ ψηφίσματος ζητοῦν ἐκτὸς τῶν ἐν τῷ τηλεγραφήματι τῆς Καβάλλας αἰτημάτων καὶ τὴν χορήγησιν νέων ἐπιδομάτων ἀνεργίας, τὸ ἄμεσον ἄνοιγμα ὅλων τῶν καπναποθηκῶν αἱ ὁποῖαι ἔχουν καπνά, τὴν διάψευσιν διὰ τοῦ διεθνοῦς Τύπου τῶν ἰσχυρισμῶν τῶν Τούρκων καὶ Βουλγάρων ὅτι τὰ καπνά των εἶνε καπνὰ Μακεδονίας καὶ Θράκης, τὴν ἀπαγόρευσιν εἰσαγωγῆς νέων αὐτοκινήτων. Τὴν πρόσληψιν ἐφέδρων εἰς ὅλας τὰς ἐργασίας καὶ τὴν ἀπόρριψιν τοῦ νομοσχεδίου περὶ Τύπου.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΞΑΝΘΗΝ

Ἀφ' ἑτέρου εἰς τὴν Ξάνθην ἐγένετο συνέλευσις τῶν μελῶν τῆς Ἑνώσεως Γεωργικῶν Συνεταιρισμῶν τῆς Ξάνθης καὶ τῆς περιφερείας της καθ' ἣν ἐξητάσθη ἡ τακτικὴ τῆς Κυβερνήσεως ἔναντι τῶν ἀγροτῶν. Ἐτονίσθη κατ' αὐτὴν ὅτι ἡ κυβερνητικὴ ἀμεριμνησία ἔφθασεν εἰς τὸ ἀπροχώρητον καὶ ὅτι τὸ μόνον ἔργον τῆς Κυβερνήσεως ἀπέναντι τοῦ ἀγροτικοῦ κόσμου εἶνε νὰ τὸν συκοφαντῇ, νὰ τὸ εἰρωνεύεται καὶ νὰ τὸν ἐκμεταλλεύεται. Οἱ ἀγρόται ἀπεφάσισαν ἐν τέλει νὰ διεξαγάγουν ἔντονον ἀγῶνα καὶ νὰ προσχωρήσουν εἰς τὴν Ἕνωσιν τῆς Πανελληνίου Ὁμοσπονδίας τῶν Γεωργικῶν Συνεταιρισμῶν.

ΣΥΓΧΡΗΤΗΡΙΑ ΤΟΥ κ. ΖΑΪΜΗ ΠΡΟΣ ΤΟΝ κ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΝ

Περὶ τὴν 11ην π. μ. χθὲς ὁ πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας κ. Ζαΐμης συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ στρατιωτικοῦ του οἴκου στρατηγοῦ κ. Ταρσούλη καὶ τῶν ὑπασπιστῶν του ἐπεσκέφθη τὸν ναύαρχον κ. Κουντουριώτην κατόπιν τῆς ἐπιδόσεως εἰς αὐτὸν χθές, ἀναμνηστικῆς πλακὸς ὑπὸ τῆς Πανελληνίου Ἐπιτροπῆς καὶ ὑπὸ τὴν ἰδιότητα τοῦ ἀνωτάτου λειτουργοῦ τῆς Πολιτείας τὸν συνεχάρη διὰ τὰς προσφερθείσας παρ' αὐτοῦ εἰς τὴν πατρίδα πολυτίμους ὑπηρεσίας.

Ὁ ναύαρχος κ. Κουντουριώτης ηὐχαρίστησε τὸν κ. πρόεδρον τῆς Δημοκρατίας προσθέσας ὅτι οὐδὲν πέραν τῆς ἐκπληρώσεως τοῦ ὀφειλομένου πρὸς τὸ Ἔθνος καθήκοντος ἔπραξε.

ΣΥΝΕΝΝΟΗΣΕΙΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΜΕΙΩΣΙΝ ΤΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΤΡΩΝ

ΑΙ ΑΠΟΨΕΙΣ ΤΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΕΤΑΙΡΕΙΩΝ

Μεταξὺ τῶν ἁρμοδίων ὑπουργείων καὶ τῆς Ἑνώσεως Ἀσφαλιστικῶν Ἑταιρειῶν διεξήχθησαν τελευταίως συνεννοήσεις ἀποβλέπουσαι εἰς τὴν ὑπὸ τῶν τελευταίων μείωσιν τῶν ἀσφαλίστρων, ἰδίᾳ δὲ τοῦ κλάδου Πυρός. Ὡς γνωστόν, πρὸ τινων μηνῶν αἱ ἀσφαλιστικαὶ ἑταιρεῖαι, λόγῳ τῶν συχνῶν πυρκαϊῶν, αἵτινες ἐσημειοῦντο εἰς Ἀθήνας, Πειραιᾶ καὶ τὰς λοιπὰς μεγάλας πόλεις τῆς Ἑλλάδος, ηὔξησαν τὰ ἀσφάλιστρα, μὲ τὴν δικαιολογίαν ὅτι τὰ διατιθέμενα ὑπὸ τοῦ Κράτους μέσα πρὸς πρόληψιν τῶν ἐκ τῶν πυρκαϊῶν καταστροφῶν εἶνε ἀνεπαρκῆ.

Ἡ Ἕνωσις τῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἑταιρειῶν δι' ἐγγράφου, τὸ ὁποῖον ἀπηύθυνε πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ἀνέφερε πρὸς αὐτὸ ὅτι ἡ ζητουμένη μείωσις τῶν ἀσφαλίστρων διὰ τὴν Παλαιὰν Ἑλλάδα εἶνε ἀδύνατος, καθ' ὅσον οὔτε ἐπαρκῆ μέτρα ἐλήφθησαν εἰσέτι ὑπ' αὐτοῦ πρὸς πρόληψιν τῶν πυρκαϊῶν, οὔτε ἡ νομοθεσία ἐτροποποιήθη ὥστε νὰ ἐπιβάλλωνται ταχέως αὐστηρότεραι ποιναὶ κατὰ τῶν ἀποκαλυπτομένων ὡς ἐμπρηστῶν.

Ἐνῷ ὅμως τὰ ἀσφάλιστρα, ἅτινα ἰσχύουν διὰ τὴν Π. Ἑλλάδα, αἱ ἀσφαλιστικαὶ ἑταιρεῖαι ἔχουν ἀπόφασιν νὰ κρατῶνται εἰς τὸ αὐτὸ ἐπίπεδον μέχρι τῆς ἐφαρμογῆς τῶν ὑποδειχθέντων μέτρων, πληροφορούμεθα ὅτι μεταξὺ αὐτῶν τελευταίως ἤρχισε νὰ ἐξετάζεται τὸ δυνατὸν τῆς μειώσεως τῶν ἀσφαλίστρων τῶν οἰκοδομῶν τῶν Ν. Χωρῶν καὶ ἰδίως τῶν πόλεων Δράμας, Σερρῶν, Καβάλλας, ἐνδεχομένως δὲ καὶ τινων ἄλλων, καθὼς καὶ μερικῶν τῆς Π. Ἑλλάδος καὶ συγκεκριμένως τῆς Τριπόλεως, Καρδίτσης καὶ Λαρίσης. Ὁριστικαὶ ἀποφάσεις θὰ ληφθοῦν ὅσον ἀφορᾷ τὸ ποσοστὸν τῆς μειώσεως εἰς τὰς πόλεις, εἰς ἃς θὰ ἐφαρμοσθῇ ἡ μείωσις, μετὰ τὴν ἀπάντησιν τῶν Κεντρικῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἑταιρειῶν, εἰς ἃς ἀπετάθησαν ζητοῦσαι σχετικὰς ὁδηγίας αἱ ἐδῶ ἀντιπροσωπεῖαι αὐτῶν.

Η ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ ΤΩΝ ΑΕΡΟΠΟΡΩΝ

ΑΙ ΣΧΟΛΑΙ ΚΑΙ ΤΑ ΚΕΝΤΡΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ

Διὰ τὴν συστηματικὴν ἐκπαίδευσιν καὶ μετεκπαίδευσιν τοῦ ἱπταμένου προσωπικοῦ τῆς πολεμικῆς ἀεροπορίας θὰ λειτουργοῦν αἱ κάτωθι σχολαὶ καὶ κέντρα ἐκπαιδεύσεως:

Σχολὴ ἀεροπορίας, σχολὴ βολῆς, σχολὴ ἀνωτέρας ἀεροπορικῆς ἐκπαιδεύσεως, κέντρον ναυτικῆς ἀεροπορίας, σχολὴ ἐκπαιδεύσεως ἐπικούρων παρατηρητῶν στρατοῦ, σχολὴ ἐκπαιδεύσεως ἐπικούρων παρατηρητῶν ναυτικοῦ, σχολὴ ἐκπαιδεύσεως ἐκπαιδευτῶν πτήσεων καὶ σχολὴ ἐκπαιδεύσεως χειριστῶν.

Εἰς τὴν σχολὴν ἀεροπορίας θὰ λειτουργοῦν τμῆμα ὑποψηφίων ἀξιωματικῶν καὶ τμῆμα ὑποψηφίων ὑπαξιωματικῶν.

Εἰς τὴν σχολὴν τῆς ἀνωτέρας ἀεροπορικῆς ἐκπαιδεύσεως θὰ εἰσάγωνται πάντες οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ ἱπταμένου προσωπικοῦ ἅμα τῇ προαγωγῇ των εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ σμηναγοῦ. Ἡ ἐν τῇ σχολῇ φοίτησις εἶνε ὑποχρεωτική, ἡ δὲ διάρκεια αὐτῆς ἐτησία.

Πρὸς συμπλήρωσιν τῆς ἐκπαιδεύσεως τῶν ἀποφοίτων χειριστῶν ἀξιωματικῶν ἢ ὑπαξιωματικῶν τῆς σχολῆς ἀεροπορίας θὰ ἱδρυθῇ εἰς τὴν βάσιν Φαλήρου εἰδικὸν κέντρον ἐκπαιδεύσεως τούτων εἰς τὰ σχετικὰ μὲ τὴν ναυτικὴν ἀεροπορίαν ζητήματα. Ἡ διάρκεια τῆς ἐκπαιδεύσεως θὰ εἶνε τετράμηνος.

ΤΑ ΚΕΝΤΡΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΩΝ

Κατ' ἔτος καὶ κατόπιν συνεννοήσεως τῶν ὑπουργῶν Στρατιωτικῶν, Ναυτικῶν καὶ Ἀεροπορίας θὰ ἀποσπῶνται παρὰ τῇ Πολ. Ἀεροπορίᾳ ἀξιωματικοὶ τῶν μαχίμων ὅπλων τοῦ Στρατοῦ καὶ τοῦ Ναυτικοῦ μέχρι τοῦ βαθμοῦ τοῦ λοχαγοῦ καὶ ὑποπλοιάρχου συμπεριλαμβανομένων, ὅπως ἐκπαιδευθῶσιν εἰς τὰ καθήκοντα τῶν παρατηρητῶν ἀεροπόρων, ἐπὶ τῷ σκοπῷ τῆς ἐν πολέμῳ χρησιμοποιήσεώς των ὡς παρατηρητῶν εἰς τὰς μονάδας ἀεροπορίας τὰς διὰ τὴν μετὰ τοῦ στρατοῦ καὶ τοῦ στόλου συνεργασίαν προοριζομένας. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἱδρύονται δύο κέντρα ἐκπαιδεύσεως ἐπικούρων παρατηρητῶν, ἓν παρὰ τῇ σχολῇ ἀεροπορίας καὶ ἓν παρὰ τῇ βάσει Φαλήρου.

Ἡ διάρκεια τῆς παρὰ τῇ Ἀεροπορίᾳ ἐκπαιδεύσεως τῶν ἐπικούρων παρατηρητῶν εἶνε 18μηνος. Οὗτοι εἰσάγονται πρῶτον εἰς τὰ κέντρα ἐκπαιδεύσεως καὶ κατόπιν ἀποστέλλονται εἰς τὴν σχολὴν βολῆς πρὸς εἰδικὴν ἐκπαίδευσιν εἰς τὰ σχετικὰ μὲ τὴν βολὴν ζητήματα.

Μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς ἐκπαιδεύσεως ταύτης θὰ τοποθετοῦνται εἰς διαφόρους μονάδας τῆς Ἀεροπορίας, ὅπου θὰ παραμένουν τὸν ὑπόλοιπον χρόνον πρὸς πρακτικὴν ἐξάσκησιν. Κατὰ τὸ πέρας τῆς 18μήνου ἐκπαιδευτικῆς περιόδου οἱ κατάλληλοι θὰ λαμβάνουν πτυχίον ἐπικούρου παρατηρητοῦ, ἐπανερχόμενοι εἰς τὰς μονάδας προελεύσεώς των στρατοῦ καὶ στόλου.

ΑΠΟΣΤΟΛΑΙ ΕΙΣ ΑΛΛΟΔΑΠΗΝ

Εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν θὰ ἀποστέλλωνται ἀξιωματικοὶ καὶ ὑπαξιωματικοὶ πρὸς ἐκπαίδευσιν δι' εὐρυτέραν μόρφωσιν εἰς ξένας σχολάς, ἀεροπορικὰ κέντρα ἐκπαιδεύσεως, ἐργοστάσια ἀεροπλάνων ἢ σχολὰς πολέμου δαπάναις τοῦ Κράτους, κατόπιν διαγωνισμοῦ ἢ καὶ κατ' ἐκλογήν. Οἱ ἀποστελλόμενοι εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν δέον νὰ γνωρίζουν τὴν γλῶσσαν τῆς ἐπικρατείας εἰς ἣν ἀποστέλλονται δι' ἐκπαίδευσιν. Οἱ δαπάναις τοῦ Κράτους ἀποστελλόμενοι εἰς ἀλλοδαπὴν πρὸς ἐκπαίδευσιν ἀναλαμβάνουν ὑποχρέωσιν ὅπως ὑπηρετήσουν ἐπανερχόμενοι χρόνον τριπλάσιον τῆς διαρκείας τῆς ἐκπαιδεύσεώς των ἐφ' ὅσον ἀνήκουν εἰς τὸ ἱπτάμενον προσωπικόν, χρόνον δὲ ἑξαπλάσιον ἐφ' ὅσον ἀνήκουν εἰς τὸ τεχνικὸν προσωπικόν.

ΠΡΟΑΓΩΓΑΙ ΚΕΛΕΥΣΤΩΝ

Προεκλήθη ἐκ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν διάταγμα, διὰ τοῦ ὁποίου προάγονται εἰς ἀρχικελευστὰς μηχανικοὺς οἱ κελευσταὶ Ἀρ. Βαφίνης, Σταμ. Σταματίου καὶ Στυλ. Κόμης.

Δι' ἑτέρου διατάγματος τοῦ ὑπουργείου Ἀεροπορίας προάγονται εἰς ἀρχικελευστὰς οἱ κελευσταὶ α' ἀερομηχανικοὶ Γ. Καραμᾶνος, Γ. Πανταζᾶτος, Ε. Χρυσοχόος καὶ Ε. Μπούρας.

ΑΔΥΝΑΤΟΣ

Η ΑΝΕΥΡΕΣΙΣ ΤΟΥ ΑΓΓΛΟΥ ΠΕΡΙΗΓΗΤΟΥ

ΔΕΛΦΟΙ, 26. (Τοῦ ἀπεσταλμένου μας).— Ἐκυκλοφόρησαν ἐδῶ τὴν μεσημβρίαν σήμερον φῆμαι ὅτι εἰς τὴν θέσιν Καράπυλον ἀνευρέθη ὑπὸ κατοίκων τῆς Ἀραχώβης οἱ ὁποῖοι εἶχον ἐξέλθει πρὸς ἐξερεύνησιν τοῦ μέρους αὐτοῦ τὸ πτῶμα τοῦ ἐξαφανισθέντος περιηγητοῦ Κόχνταν. Ἀργότερον ἀπεδείχθη ὅτι ἐπρόκειτο περὶ φάρσας. Μὲ τὰς σημερινὰς ἐρεύνας οἱ ἐνεργοῦντες τὰς ἀνακρίσεις ἀπηλπίσθησαν ὅτι εἶνε δυνατὸν νὰ εὑρεθῇ τὸ πτῶμα τοῦ Κόχνταν διότι τὰ μέρη ὅπου ἐχάθη εἰς πολλὰ σημεῖα εἶνε ἀνεξερεύνητα. Ὁ ἀνακριτὴς κ. Ἀγγελίδης ἐπιστρέφει αὔριον εἰς Ἄμφισσαν καὶ εἶνε πεπεισμένος ὅτι ὁ ἐξαφανισθεὶς Ἄγγλος ἔπεσε θῦμα δυστυχήματος. Τὴν αὐτὴν γνώμην ἐσχημάτισε καὶ ὁ Ἄγγλος πρόξενος Μποῦντ, ὁ ὁποῖος ἀνεχώρησεν ἐπιστρέφων εἰς Ἀθήνας.

Η ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑ ΤΟΥ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ ΠΕΡΙ ΤΥΠΟΥ

Κατὰ τὰς ὑπαρχούσας πληροφορίας, μεταξὺ τῶν μελῶν τῶν κοινοβουλευτικῶν ἐπιτροπῶν Δικαιοσύνης καὶ Ἐσωτερικῶν, εἰς τὰς ὁποίας, ὡς γνωστόν, παρεπέμφθη τὸ νομοσχέδιον περὶ Τύπου,κρατεῖ δυσφορία, διότι καταβάλλονται προσπάθειαι ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν ὅπως εἰς τὸν παρουσιαζόμενον,χωρὶς τὴν ψῆφον τῶν ἐπιτροπῶν, ὡς πρόεδρον κ. Π. Πετρίδην ἀνατεθῇ καὶ ἡ εἰσήγησις τοῦ νομοσχεδίου. Τὰ ὡς ἄνω μέλη τῶν ἐπιτροπῶν κατὰ τὴν σημερινὴν συνεδρίασιν αὐτῶν θὰ ζητήσουν ὅπως καὶ ὁ πρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς καὶ ὁ εἰσηγητὴς ὁρισθοῦν κατόπιν ψηφοφορίας.

Η ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΗ ΛΥΣΙΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΓΡΑΜΜΗΝ

ΚΑΛΑΜΠΑΚΑΣ-ΒΕΡΡΟΙΑΣ

Κατὰ τὸ προσεχὲς ὑπουργικὸν Συμβούλιονθὰ συζητηθῇ καὶ τὸ ζήτημα τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς Καλμπάκας—Βερροίας. Ἤδη ὁ κ. Δίγκας μελετᾷ τὸ ὑποβληθὲν ὑπὸ τοῦ κ. Κατσελίδη ὑπόμνημα, διὰ τοῦ ὁποίου προτείνεται ἡ μεταβολὴ τῆς βελγικῆς χαράξεως. Τὸ ὑπόμνημα τοῦτο θὰ συζητήσῃ ὁ κ. Δίγκας καὶ μετὰ τοῦ κ. Βενιζέλου, μεταβὰς ἐπὶ τούτῳ εἰς Ὑπάτην.

Διὰ τοῦ ὑπομνήματος προτείνεται ὅπως ἡ γραμμὴ ἀντὶ νὰ συνδεθῇ μὲ τὸν μακεδονικὸν κόμβον εἰς Σόροβιτς, συνδεθῇ εἰς Βέρροιαν.Πρὸς τοῦτο ἀφ' ἑνὸς μὲν θὰ κατασκευασθῇ μία νέα γραμμὴ Καλαμπάκας—Λαρίσης διὰ τὸν σύνδεσμον εἰς Λάρισαν μὲ τὴν γραμμὴν Ἀθηνῶν—Θεσσαλονίκης. Ἀφ' ἑτέρου, διατηρουμένου τοῦ ἤδη κατασκευασθέντος τμήματος Καλαμπάκας—αὐχένος Βελεμιστίου τῆς βελγικῆς χαράξεως τῆς νέας γραμμῆς, νὰ ἐγκαταλειφθοῦν ὅλα τὰ ἄλλα ὑπὸ κατασκευὴν καὶ μελετηθέντα τμήματα τῆς ἰδίας χαράξεως καὶ νὰ κατασκευασθῇ νέα γραμμὴ ἀπὸ τὸν αὐχένα Βελεμιστίου εἰς Βέρροιαν διὰ τῆς κοιλάδος τοῦ Ἀλιάκμονος καὶ διὰ Βελενδεβοῦ, ἐν συνδυασμῷ μὲ διακλάδωσιν τριάκοντα χιλιομέτρων διὰ Κοζάνης εἰς Σιάτισταν.

Ἡ διὰ τὴν λύσιν ταύτην δαπάνη δὲν θὰ ὑπερβῇ τὰ 9 1)2 ἑκατομμύρια δολλαρίων. Ἡ λύσις αὕτη θεωρεῖται προτιμητέα καὶ ὡς πολὺ οἰκονομικωτέρα καὶ ὡς ἀνταποκρινομένη εἰς ἀνάγκας ἀμυντικὰς (οὖσα ἡ ὑπὸ τοῦ Ἐπιτελείου ἀνέκαθεν ζητηθεῖσα λύσις), ἀλλὰ καὶ γενικώτερον συγκοινωνιακὰς ὡς ἀποτελοῦσα μεσόγειον σύνδεσιν τῆς Παλαιᾶς Ἑλλάδος μετὰ τῆς Νέας οὐχὶ διὰ τμήματος ὀρεινοῦ καὶ δυσκόλως ἐκμεταλλευσίμου τῆς γραμμῆς, ὡς θὰ συνέβαινεν ἐὰν ἡ σύνδεσις ἐγίνετο εἰς Σόροβιτς.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

Τὰ ἀποτελέσματα τῆς προμελέτης ταύτης διὰ τὰ πέντε τμήματα τῆς γραμμῆς συνοψίζονται ὡς ἑξῆς:

Συνολικῶς τὸ μῆκος τῶν 5 τμημάτων ἀνέρχεται εἰς 142,666 χιλιόμετρα καὶ ἡ σχετικὴ δαπάνη κατασκευῆς ὑπολογίζεται εἰς 4.633.087 δολλαρίων. Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς βελγικῆς χαράξεως θ' ἀπητοῦντο 12 1)2 περίπου ἑκατομμύρια δολλαρίων. Ἤτοι διὰ τῆς νέας χαράξεως προκύπτει οἰκονομία περίπου διπλασία τοῦ κόστους τῆς κατασκευῆς.

Ἐν τῇ μελέτῃ γίνεται μνεία καὶ περὶ τοῦ τρόπου τῆς συνδέσεως τῆς νέας γραμμῆς πρὸς τὸ ἄλλο δίκτυον τῆς χώρας, καὶ κυρίως τῶν Ἀθηνῶν μὲ τὴν Βόρειον Ἑλλάδα.

Ἐπὶ τῇ βάσει τῆς γενικῆς ταύτης γραμμῆς, ἡ μὲν σύνδεσις διὰ τῆς νέας γραμμῆς Καλαμπάκας—Λαρίσης θεωρεῖται ὡς ζήτημα μελλοντικόν. Διὰ δὲ τὴν ἄμεσον, τὴν μόνην προέχουσαν σήμερον σύνδεσιν, προτείνεται ἡ σύνδεσις Καλαμπάκας—χιλιόμετρον 316 (παρὰ τὰ Ὀρφανὰ) τῆς γραμμῆς Ἀθηνῶν—Λαρίσης. Ἐπίσης προτείνεται ἡ κατασκευὴ μιᾶς διακλαδώσεως(Σιατίστης—Καστορίας) μήκους 35 χιλιομέτρων μὲ δαπάνην 500 χιλιάδων δολλαρίων, ἵνα οὕτω καταστῇ βιώσιμος ἡ διακλάδωσις Σιατίστης—Κοζάνης, περὶ ἧς ἐγένετο λόγος, ἐξυπηρετουμένης μιᾶς τῶν πλουσιωτέρων περιοχῶν τῆς Ἑλλάδος καὶ αὐξανομένης τῆς κινήσεως ἐπὶ τῆς ὅλης γραμμῆς.

ΑΙ ΔΙΑΘΕΣΕΙΣ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ

Σχετικῶς πληροφορούμεθα ὅτι αἱ ἁρμόδιαι ὑπηρεσίαι τοῦ ὑπουργείου Συγκοινωνίας ἀποδεχόμεναι τὰς προτάσεις ταύτας, τηροῦν ἐπιφυλάξεις ὡς πρὸς τὰς δαπάνας.

Πάντως τὴν τελικὴν ἀπόφασιν θὰ ἐπηρεάσῃ καὶ ἡ κατάστασις τῶν ἤδη ἑτοίμων ἔργων, ἔχουσα ὡς ἑξῆς:

Τὸ τμῆμα Καλαμπάκας-Βελεμιστίου εἶνε σχεδὸν ἕτοιμον. Εἰς τὸ τμῆμα ἀφ' ἑτέρου Κοζάνης-Σιατίστης εἶνε ἕτοιμον τμῆμα 25 χιλιομέτρων. Εἰς τὸ τμῆμα Κοζάνης-Βερροίας δὲν ἔγινε καμμία ἐργασία ἀκριβῶς, διότι ἡ μελέτη ἀπέδειξε τὸ ἄκρως δαπανηρὸν τῆς χαράξεως ταύτης, ὡς ἐκ τοῦ ὁποίου ἄλλοτε προεκλήθη τὸ ὅλον ζήτημα τῆς μεταβολῆς τῆς χαράξεως.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΖΩΗ

Ο ΠΛΟΥΤΟΣ ΤΩΝ ΑΜΕΡΙΚΑΝΩΝ

Ἐξ ἀνακοινώσεως τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, σχετικῶς μὲ τὰς ὑποβληθείσας κατὰ τὸ 1930 δηλώσεις διὰ τὴν φορολογίαν τοῦ εἰσοδήματος, παραλαμβάνομεν τοὺς ἑξῆς ἀριθμούς:

504 πρόσωπα ἔχουν εἰσόδημα ἴσον ἢ ἀνώτερον τοῦ 1 ἑκατομμυρίου δολλαρίων.

231 πρόσωπα ἔχουν εἰσόδημα μεταξὺ 1 καὶ 1 ½ ἑκατομμυρίου δολλαρίων.

122 πρόσωπα ἔχουν εἰσόδημα μεταξὺ 1½ καὶ 2 ἑκατομμυρίων δολλαρίων.

66 πρόσωπα μεταξὺ 2 καὶ 3 ἑκατομμυρίων δολλαρίων, 32 πρόσωπα μεταξὺ 4 καὶ 5 ἑκατομμυρίων δολλαρίων καὶ τέλος 36 πρόσωπα ἔχουν εἰσόδημα ἀνώτερον τῶν 5 ἑκατομμυρίων δολλαρίων.

Τὰ ἐκ τῆς φορολογίας τοῦ εἰσοδήματος ἔσοδα ἀνῆλθον τὸ 1930 εἰς:

112.790.000.000 δολλάρια ἀπὸ ἑταιρείας καὶ 27.763.000.000 δολλάρια ἀπὸ ἄτομα, ἤτοι ὑπελείφθησαν ἐν ὅλῳ τῶν τοῦ ἔτους 1929 κατὰ 70.000.000 δολλαρίων.

ΤΟ ΔΗΜΟΣΙΟΝ ΧΡΕΟΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΣ

Κατ' ἐπίσημον στατιστικήν, τὸ δημόσιον χρέος (ἐσωτερικὸν καὶ ἐξωτερικὸν) τῆς Βουλγαρίας ἀνήρχετο τῇ 31 Ἰανουαρίου ἐ. ἔ. εἰς 1.034.612.015 χρυσᾶ φράγκα, ἤτοι 27.754.710.796 χάρτινα λέβα. Εἰς τὸ ἀνώτερω ποσὸν τὸ ἐξωτερικὸν χρέος ἀντιπροσωπεύεται διὰ 811.899.539 χρυσῶν φράγκων (21.806.951.393 λέβα) ἐξ ὧν 171.357.958 χρυσᾶ φράγκα (4.606.887.343 λέβα) διὰ χρέη ἐξ ἐπανορθώσεων. Τὸ ἐσωτερικὸν δημόσιον χρέος ἀντιπροσωπεύεται διὰ 222.712.476 χρυσῶν φράγκων (5.947.750.303 λέβα). Ἀφαιρουμένων τῶν ὑπὸ τοῦ βουλγαρικοῦ κράτους ἠγγυημένων δανείων διὰ λογαριασμὸν τῆς βουλγαρικῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης, τῆς Κεντρικῆς Τραπέζης καὶ τῶν Κοινοτήτων, ἐξ 20.579.828 χρυσῶν φράγκων (550.940.731 λέβα) ἀπομένει καθαρὸν δημόσιον χρέος ἐξ 1.014.032.187 χρυσῶν φράγκων (27.203.770.065 λέβα).

Η ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΩΝ ΓΑΛΛΙΚΩΝ ΛΙΜΕΝΩΝ

Ἡ εἰς κατάπλους καὶ ἀπόπλους πλοίων κίνησις τῶν γαλλικῶν λιμένων κατὰ τὸ 1930 ἀνῆλθεν εἰς 128.630, ἔναντι 125.899 κατὰ τὸ 1929 καὶ 119.667 κατὰ τὸ 1928. Ἡ χωρητικότης τῶν καταπλευσάντων καὶ ἀποπλευσάντων πλοίων ἀντιπροσωπεύει 148.325.303 τόννους, ἔναντι 140.463.082 κατὰ τὸ 1929.

Παρὰ τὴν αὔξησιν ὅμως τῆς κινήσεως τῶν πλοίων κατὰ τὸ 1930, τὸ ὁλικὸν βάρος τῶν ἐκφορτωθέντων καὶ φορτωθέντων ἐμπορευμάτων ὑπελείφθη τοῦ ἀριθμοῦ τοῦ 1929, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ κατωτέρω πίνακος:

Ἔτη	Ἐμπορεύματα τόννοι
1928	45.525.610
1929	52.353.235
1930	51.595.857

(ἐξ ὧν 38.389.543 τόννοι ἐκφορτωθέντα καὶ 13.206.315 φορτωθέντα).

Πρῶτος εἰς τὴν ἐμπορικὴν κίνησιν ἦλθεν ὁ λιμὴν τῆς Ρουένης, μὲ 9.927.542 τόννους ἐκφορτωθέντων καὶ φορτωθέντων ἐμπορευμάτων ἔναντι 9.486.100 τόννων κατὰ τὸ 1929.

Μετὰ τὴν Ρουένην ἦλθεν ὁ λιμὴν τῆς Μασσαλίας μὲ 9.016.380 τόννους ἐμπορευμάτων, ἔναντι 9.151.181 κατὰ τὸ 1929. Ὡς πρὸς τὸν ἀριθμὸν ὅμως τῶν καταπλευσάντων καὶ ἀποπλευσάντων πλοίων καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐπιβατῶν, ἡ Μασσαλία διετήρησε καὶ πάλιν τὴν πρώτην θέσιν, μὲ 17.172 πλοῖα χωρητικότητος 31.552.993 τόννων καὶ 815.581 ἐπιβάτας.

Ἡ κίνησις τῶν λοιπῶν σπουδαιοτέρων γαλλικῶν λιμένων εἶχεν οὕτω: Βορδῶ: 5.017.738 τόννοι ἐμπορευμάτων, ἔναντι 5.225.537 τὸ 1929.

Χάβρη: 4.861.605, ἔναντι 5.471.919 τὸ 1929.

Δουγκέρκη : 4.952.601.

Οὕτως ὁ λιμὴν τῆς Χάβρης ἀπώλεσε τὴν τρίτην θέσιν, ἣν κατεῖχε τὸ 1929 καὶ ἦλθε πέμπτος.

Ἡ ποταμία κίνησις τῶν γαλλικῶν λιμένων κατὰ τὸ 1930 ἀνῆλθεν εἰς 9.497.275 τόννους, ἐξ ὧν 5.148.168 ἀνήκουν εἰς τὸν λιμένα τῆς Ρουένης, 1.169.451 εἰς τὸν τῆς Χάβρης καὶ 1.079.506 εἰς τὸν τοῦ Βορδῶ.

ΑΙ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟΝ ΔΙΑΚΥΜΑΝΘΕΙΣΑΙ ΑΞΙΑΙ ΑΠΟ 20-25 ΑΠΡΙΛΙΟΥ

ΤΙΤΛΟΙ	ΔΕΥΤΕΡΑ	ΤΡΙΤΗ	ΤΕΤΑΡΤΗ	ΠΕΜΠΤΗ	ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ	ΣΑΒΒΑΤΟΝ
Ἑλλάδος.....	6.825.—	6.800.—	6.860.—	ΑΡΓΙΑ		
Ἐθνικῆς.....	75.350.—	75.350.—	74.900.—		6.940.—	6 870.—
Ἀθηνῶν......	431.—	431.—	426.—		74.600.—	74.900.—
Ἀνατολῆς....	631.—	630.—	621.—		419.—	420.—
Ἐμπορικῆς...	720.—	725.—	720.—		610.—	603.—
Βιομηχανίας..	141.—	139.—	141.—		713.—	712.—
Οἰνοπνεύματ.	347.—	357.—	347.—		139.—	139.—
Ἠλεκτρ. Σιδ..	635.—	635.—	635.—		345.—	334.—
Οἴνων.......	615.—	621.—	615.—		631.—	360.—
Σιδ. Θεσαλ..	1.045.—	1.058.—	1 045.—		619.—	615.—
Σ.Π.Α.Π.....	458.—	468.—	452.—		1.041.—	1 020.—
Καπνοῦ......	219.—	219.—	219.—		452.—	447.—
Πυριτιδοπ...	2 080.—	2 135.—	2 100.—		216.—	217.—
Λιπασμάτων..	725.—	726.—	726.—		2.080.—	2 080.—
Μακρῆ.......	720.—	719.—	700.—		720.—	720.—
Ἐθν. Ἀτμοπλ.	225.—	226.—	226.—		696.—	698.—
Ἡρακλῆς.....	638.—	638.—	647.—		226.—	226.—
Τέκτων......	129.—	124.—	123.—		638.—	638.—
Ἠλεκτρικῆς..	330.—	338.—	335.—		122.—	121.—
Πειρ. Ἐπιχειρ.	71.—	71.—	71.—		335.—	335.—
Ἐριουργίας ..	229.—	235.—	233.—		71.—	71.—
Βερμίου.....	355.—	363.—	360.—		233.—	227.—
Ἀνταλλάξιμα.	955.50	958.—	956.—		360.—	358.—
					957.—	955.50

Β' ΕΚΔΟΣΙΣ

ΘΑ ΚΗΡΥΧΘΗ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ ΚΑΤΑΛΩΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ ΠΙΣΤΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΙΣΠΑΝΙΑΝ

Ο ΘΑΜΟΡΡΑ ΕΙΣ ΒΑΡΚΕΛΩΝΗΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 26. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Τὰ ἐξ Ἱσπανίας τελευταῖα τηλεγραφήματα ἀναφέρουν ὅτι αἱ συνεννοήσεις μεταξὺ τῶν Καταλ αὐτονομιστῶν καὶ τῆς δημοκρατικῆς Κυβερνήσε τῆς Μαδρίτης ἐπροχώρησαν σημαντικῶς.

Ὁ Ἱσπανὸς πρωθυπουργὸς κ. Ἀλκαλὰ Θαμό ρα μετέβη αἰφνιδίως εἰς Βαρκελώνην, ὅπου ἔσχε ἐπανειλημμένας συνομιλίας μετὰ τοῦ συνταγμα τάρχου Μαθία, παρ' οὗ ἔλαβε διαβεβαιώσεις ὅτι ἡ Καταλανικὴ Πολιτεία θὰ μείνῃ πάντοτε πι εἰς τὴν κεντρικὴν Κυβέρνησιν τῆς Μαδρίτης. Ὁ Θαμόρρα ἀνεχώρησεν ἐπιστρέφων εἰς Μαδρί

ΛΟΓΟΙ ΤΩΝ ΘΑΜΟΡΡΑ ΚΑΙ ΜΑΘΙΑ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 26. (Ἀθην. Πρακτ.).— Τηλεγρα ματα ἐκ Βαρκελώνης ἀγγέλλουν ὅτι ὁ κ. Θαμόρ ρα ἀφίκετο περὶ ὥραν 10.20'. Εἰς τὸν σιδηροδρ θικὸν σταθμὸν τὸν ἐνηγκαλίσθη ὁ πρόεδρος Μαθία ὑπὸ τὰς ἐπευφημίας 100.000 Βαρκελ ζων. Ὀλίγον βραδύτερον ὁ πρόεδρος κ. Μαθία μιλῶν πρὸς τὸ συγκεντρωθὲν κάτωθι τοῦ δη τικοῦ μεγάρου πλῆθος, εἶπεν: «Εὑρισκόμεθα τὰ πρόθυρα τῆς ἐλευθερίας τῆς Καταλωνίας δὲν θέλομεν ἄλλο τι εἰμὴ νὰ διατηρήσωμεν καρδιότητα σχέσεων μὲ τὴν Ἱσπανίαν».

Μετ' αὐτὸν, λαβὼν τὸν λόγον ὁ Ἱσπανὸς πρω θυπουργὸς κ. Θαμόρρα, εἶπε: «Μοναδική μου ἐ πιθυμία εἶνε νὰ δώσω εἰς σᾶς, τοῦ Καταλ ὅ,τι σᾶς ἀνήκει».

Οἱ λόγοι του προεκάλεσαν ἀπερίγραπτον ἐν θουσιασμὸν μεταξὺ τοῦ πλήθους, ὁ ὁποῖον ἐξέσ σεν εἰς ζητωκραυγὰς ὑπὲρ τῶν δύο πολιτικῶν καὶ τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς Καταλωνίας.

Η ΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΙΣΠΑΝΟΥ ΠΡΩΘΙΕΡΑΡΧΟΥ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ 26. (Τηλεγράφημα). — Τηλεγρα φοῦν ἐκ Μαδρίτης ὅτι ἡ φήμη, καθ' ἣν ὁ Ἱσπα νὸς πρωθιεράρχης καρδινάλιος τοῦ Τολέδου ἐδή λωσε τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα ὅτι «ἡ κατάρα τοῦ Θεοῦ θὰ πέσῃ ἐπὶ τῆς Ἱσπανίας ἐὰν ἐπικρα τήσῃ εἰς αὐτὴν ἡ Δημοκρατία», ἐπροκάλεσεν ἐ νέργειαν τῆς Ἱσπανικῆς Κυβερνήσεως πρὸς διαπι στωσιν τῆς ἀληθείας τῶν λόγων τούτων τοῦ πρω θιεράρχου, καθὼς καὶ νόταν τῆς Ἱσπανικῆς Κυ βερνήσεως πρὸς τὸν νούντσιον τοῦ Πάπα. Ὁ ὑ πουργὸς τῆς Δικαιοσύνης ἐδήλωσε σχετικῶς ὅτι δὲν ἐλέχθησαν τοιαῦται λέξεις, πιθανὸν ὅμως ὁ πρωθιεράρχης —ἐσυνέχισεν ὁ ὑπουργὸς— νὰ εἶπεν ὅτι δὲν ἀποδίδει μεγάλην σημασίαν εἰς τὸ δημο κρατικὸν πολίτευμα. Ἐλπίζει ὁπωσδήποτε ὅτι τὸ Βατικανὸν δὲν θὰ ἐπιδοκιμάσῃ τὴν τοιαύτην στά σιν τοῦ πρωθιεράρχου, ἥτις ἀντίκειται πρὸς τὴν στάσιν ὁλοκλήρου τοῦ Ἱσπανικοῦ κλήρου. Ἐν πά σῃ περιπτώσει —συνεπέρανεν ὁ ὑπουργὸς— ἡ Ἱσπα νικὴ Κυβέρνησις δὲν θὰ ἐπιτρέψῃ οἱανδήποτε πα ρεκτροπὴν τοῦ κλήρου.

Η ΠΕΡΙΟΥΣΙΑ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΛΦΟΝΣΟΥ

ΜΑΔΡΙΤΗ, 26. (Τρανζόσεαν).— Ἡ προσωρινὴ Κυβέρνησις ἐξέδωκε διάταγμα, δι' οὗ κατοχυρώ νει τὰ περιουσιακὰ δικαιώματα τοῦ βασιλέως καὶ τῶν μέχρι τετάρτου βαθμοῦ συγγενῶν του. Κατὰ τὸ σημερινὸν ὑπουργικὸν συμβούλιον ἀπεφασίσθη ἐπίσης νὰ περιορισθοῦν οἱ ὑπουργικοὶ μισθοὶ ἀπὸ 45.000 εἰς 30.000 ἐτησίως.

Ο ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΤΗΣ ΒΑΛΚΑΝΙΚΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΣ)ΝΙΚΗΝ

ΛΟΓΟΙ ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ ΤΩΝ ΒΑΛΚΑΝΙΚΩΝ ΚΡΑΤΩΝ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 26. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — *Σήμερον ἤρχισεν ἐνταῦθα ὁ ἑορτασμὸς τῆς* Βαλκανικῆς Ἑβδομάδος. Τὴν 6.30' μ.μ. ἐγένετο δεξίωσις τῶν ξένων εἰς τὸ Ἐμπορικὸν Ἐπιμελητήριον, τοὺς ὁποίους προσεφώνησεν ὁ προεδρεύων κ. Βέρρος, τονίσας ὅτι ἡ ἐπίσκεψίς των θὰ ἔχῃ ἄμεσον ἀποτέλεσμα διὰ τὴν συνεργασίαν τῶν βιομηχανιῶν τῶν γειτονικῶν χωρῶν καὶ τὴν καλλιέργειαν μεγαλυτέρας ἐμπιστοσύνης καὶ ἐκτιμήσεως μεταξὺ τῶν κύκλων ἐκείνων, τῶν ὁποίων μέλημα εἶνε ἡ προαγωγὴ τῶν οἰκονομικῶν συνθηκῶν τῶν πληθυσμῶν τῆς Βαλκανικῆς. Κατὰ τὴν Βαλκανικὴν Διάσκεψιν, προσέθεσεν, ἐλέχθη ὅτι ἡ Βαλκανικὴ ἰδέα δύναται νὰ προοδεύσῃ μὲ τὴν ρύθμισιν τῆς βιομηχανικῆς καὶ γεωργικῆς παραγωγῆς τῶν βαλκανικῶν χωρῶν κατὰ τρόπον ὥστε νὰ σχηματισθῇ ὀργανισμὸς οἰκονομικῶς αὐτάρκης διὰ τῆς ἱκανοποιήσεως τῶν ἀναγκῶν τῶν μὲν μὲ τὰ περισσεύματα τῶν δέ. Ἡ ἰδέα αὐτή, ὅσον παράτολμος καὶ ἂν εἶνε, εἶνε ἐν τούτοις πραγματοποιήσιμος. (Σημ. ἀνταποκριτοῦ: Ὄντως πληροφοροῦμαι ὅτι διεξάγονται συνεννοήσεις διὰ τὸν καθορισμὸν μιᾶς ὁμοειδοῦς καλλιεργείας εἰς τὰ διάφορα βαλκανικὰ Κράτη μὲ βάσιν τὰς ἀνάγκας τῆς καταναλώσεως αὐτῶν). Ὁ κ. Βέρρος καταλήγων ἐτόνισε τὴν ἀνάγκην τῆς ἐμπορικῆς συμπράξεως τῶν βαλκανικῶν Κρατῶν.

Εἰς ταῦτα ἀπήντησεν ὁ Τοῦρκος ἀντιπρόσωπος, ὅστις ἐξῆρε τὸ γεγονὸς τῆς συγκεντρώσεως τῶν ἀντιπροσώπων εἰς τὴν Θεσσαλονίκην, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐξεπήγασεν ἡ ὡραία ἰδέα τῆς Βαλκανικῆς Ἑβδομάδος. Ἀκολούθως ἐτόνισεν ὅτι ὅλοι θέλουν νὰ λησμονήσουν τὸ παρελθὸν καὶ νὰ ἐργασθοῦν διὰ τὸ μέλλον, καλλιεργοῦντες ἕνα ἔδαφος ἠθικῆς καὶ ὑλικῆς συνεργασίας. «Ἤλθομεν ἐνταῦθα, εἶπε, διὰ νὰ ἴδωμεν ἐπὶ ποίων βάσεων θὰ στηριχθῇ τοῦτο. Ἐκάμφθημεν εἰς τὸ παρελθὸν, διότι ἤμεθα διῃρημένοι. Σήμερον ὅμως θὰ ἐπιτύχωμεν, διότι εἴμεθα ὅλοι μαζί. Θὰ εἴμεθα δὲ ἰδιαιτέρως εὐτυχεῖς ἡμεῖς οἱ οἰκονομικοὶ κύκλοι ἐὰν δυνηθῶμεν νὰ ἄρωμεν τὰς ὑφισταμένας δυσχερείας καὶ νὰ καλλιεργήσωμεν τὴν Βαλκανικὴν ἰδέαν μέχρι τοῦ σημείου, τὸ ὁποῖον καθώρισεν ὁ κ. Παπαναστασίου. Τότε μόνον θὰ εὐδαιμονήσουν τὰ Βαλκάνια».

Οἱ ξένοι ἀντιπρόσωποι ἐξέφρασαν τὸν ἐνθουσιασμόν των δι' ὅ,τι εἶδον σήμερον εἰς Θεσσαλονίκην.

Ἠρώτησα τοὺς Βουλγάρους ἀντιπροσώπους ποίαν γνώμην ἐσχημάτισαν μετὰ τὴν ἐπίσκεψιν τῆς Ἐλευθέρας Ζώνης διὰ τὴν ἔξοδον τῆς Βουλγαρίας εἰς τὸ Αἰγαῖον. Οὗτοι ἀπήντησαν ὅτι θὰ ἦτο εὐχῆς ἔργον ἐὰν ἡ Βουλγαρία ἐλάμβανεν ἐμπορικὴν διέξοδον πρὸς τὴν Θεσσαλονίκην, ὅπου ὑπάρχουν πλήρεις ἐγκαταστάσεις. Θὰ ἔπρεπεν ὅμως προηγουμένως νὰ γίνῃ ἡ ἕνωσις τῶν σιδηροδρόμων, ὥστε νὰ ὑπάρχῃ ἀπ' εὐθείας σιδηροδρομικὴ γραμμή. Διότι ἐκεῖνο ποὺ ἐνδιαφέρει ἰδίως εἶνε ἡ συντόμευσις τῶν ἀποστάσεων. Τοῦτο ἄλλως τε θὰ ἀπέβαινεν, εἶπον, καὶ ἐπ' ὠφελείᾳ τῆς Ἑλλάδος, διότι ἡ Θεσσαλονίκη θὰ καθίστατο ὁ πραγματικὸς λιμὴν τῆς Βαλκανικῆς.

ΑΠΕΤΥΧΕ ΚΑΙ Ο ΤΣΑΓΚΩΦ ΕΙΣ ΤΑΣ ΣΥΝΕΝΝΟΗΣΕΙΣ ΤΟΥ

Η ΚΡΙΣΙΣ ΕΠΙΔΕΙΝΟΥΤΑΙ

ΣΟΦΙΑ, 26. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Ὁ κ. Τσαγκὼφ κατέθεσε σήμερον τὴν ἐντολὴν τοῦ σχηματισμοῦ Κυβερνήσεως.

Ἐκ τῆς ἀποτυχίας καὶ τούτου διεπιστώθη ἡ ἀδυναμία τῆς «δημοκρατικῆς συνεννοήσεως» ὅπως κρατήσῃ τὴν νέαν Κυβέρνησιν ἐντὸς τοῦ πλαισίου τοῦ τετραπλοῦ συνασπισμοῦ, τὸν ὁποῖον ἔχει καθορίσει ὁ βασιλεὺς ὡς πολιτικὴν ἀνάγκην. Συνεπείᾳ τούτου ἡ κρίσις ἐπιδεινοῦται, ἀναμένεται δὲ ὅτι ὁ βασιλεὺς θὰ καλέσῃ ἐκ νέου τὸν κ. Μαλίνωφ ὅπως τοῦ ἀναθέσῃ τὸν σχηματισμὸν Κυβερνήσεως συνασπισμοῦ μετὰ ἢ ἄνευ συμμετοχῆς τῆς «δημοκρατικῆς συνεννοήσεως», τῆς ὁποίας ἡ διαλλαξία ἠμπόδισε μέχρι τοῦδε τὴν πραγματοποίησιν τοῦ εὐκταίου συνασπισμοῦ.

ΔΥΟ ΙΣΧΥΡΟΙ ΣΕΙΣΜΟΙ

ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ, 26. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Τὸ ἀστεροσκοπεῖον Κανδηλὶ ἐσημείωσε σήμερον δύο ἰσχυροὺς σεισμούς, τὸν πρῶτον τὴν 11 π. μ. 27' 40'', τὸν δεύτερον δὲ μετὰ 7 λεπτὰ ἀπὸ τὸν πρῶτον. Τὸ ἐπίκεντρον εὑρίσκεται πρὸς Δ. εἰς ἀπόστασιν 380—400 χιλιομέτρων ἀπὸ τῆς Κων)πόλεως.